

Macůrek, Josef; Rejnuš, Miloš

Přílohy

In: Macůrek, Josef; Rejnuš, Miloš. *České země a Slovensko ve století před Bílou horou : z dějin vztahů v oblasti zemědělství, řemesla, obchodu a vzájemné obrany*. Vyd. 1. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1958, pp. [171]-392

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/118986>

Access Date: 17. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

PŘÍLOHY

1.

1515, 6. září, Brno

Purkmistr a rada města Brna — městu Trnavě: podávají svědectví o umění brněnského hodináře Bartoloměje Jagera, který má v Trnavě udělat nové hodiny.

Unsere dienst bevor. Ersam, wais, besunder guett freunt. Uns unterricht maister Partlme Jager, unser mitwoner, E. W. welle newe ur pai euch zu machn und nach ainem maister, der solichs werich nach ewrem begern verpringen khunt, sorigfeltiglich aischen, uns darumbin diemitiglich gepettn, im seiner urmachen khunst zewgnes an E. W. gebin, damit seliche arbit bei euch zu machn im vor andrn vergunnen wuert. Wue er sich ferpfflicht, so das werich im verdingt nach ewrm willen mit Gotts hilf das zu verpringen und an long aufzug verentn[?]. Wier der warhait und seinem zimlichen gepett genaigt mit urkhund dises prieffs vergehen, das abpemelte maister Partlme Jager vil und digk in menige gegnt ur gemacht und nie khain klag oder nachred misclang seiner arbott halben pis her gehort ist worden, und auch andre urmaister innen in der arbott seer lobin. Darumb so eer E. W. gefellig selichs werich zu volpringen were, unsere maister schlosser handwerich sein des willens vor inn ainsprechen, das er der arbott genuesamlicklich vorszten mag. Datum Brunne feria V ante Nativitatis Marie anno Domini 1515.

Burgermaister und ratt dar statt Brun.

Čistopis, MA Trnava.

2.

1529, 31. březen, Beckov

Kašpar, pisař na Beckově — Janu Munkovi, pisaři města Brna: žádá jej, aby pohledávku svého bratra uhradil z peněz, které jemu (Kašparovi) dluží nějaký zeman za koně.

Službu svú vzkazuji, pane můj milej. Zdraví i jinšího všeho dobrého, toho bych vám přál. Věděti račte, což se toho dluhu, kterež jsem bratru vašemu

dlužen, dotějče, však víte dobře, že jest mi ten zeman 15 fl. dlužen za kuoni^a), jest vám o tom dobrá vědomost. Protož já vám tu věc poručím, že vy ty peníze k sobě přijmete od toho zemana, poněvadž ste prve poručníkem byli na půhoně, i též učiníte a bratru vašemu s toho zaplatíte^b) a panu Merthillovi 4 fl. a vám 1 fl. Dejž vám Pán Buo, abyšte se dobře měli. Dán na Beckově¹) tu středu po Veliké noci léta etc. [15]29. Kaspar, písař na Beckově.

Čistopis, MA Brno.

a) *Může být psáno i kuoin.*

b) *Psáno zaplate.*

1) *Beckov, okr. Nové Město nad Váhom.*

3.

1533, 2. září, Vizovice

Smil Kuna z Kunštátu a z Lukova — městu Banské Bystrici: žádá, aby Bystřičtí přiměli Valenta Slaninku, svého spolusouseda, k zaplacení nedoplatku peněz, které vyzvedl pro vizovické poddané v Banské Bystrici.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé^a) moji milí. Vznegli sou na mne lidi vizovščí,¹) poddaní pana Zikmunda, bratra mýho,²) kterak by Valent Slaninka, spolusoused váš, peněz jejich vyzdvihl na Bystřici³) 100^b) fl. peněz uherských, kdež jest jim položil byl v Brodě⁴) bez 11^{1/2}^c) fl. 100^b) fl. po 30^c) gr. zdejších a jim poveděl, že jest úplná summa sto zlatých. A voni sou jemu věřili, že jest tak a tím jest doložil, však ste dobří lidé,^d) jestliže by se co nedostalo, když přečtete, chci vám doložiti, neb vám věřím, že byste jinak neřekli. Já vás prosím na místě pana Zikmunda, bratra svýho, že toho Valenta k tomu jmíti budete, aby lideza těm od sebe dosti učinili. Kdež by vám byl sám o to psal, i není ho na ten čas doma. Kdež bratr muoj i já, kdyby se taková věc kterému spolusoused vašich přihodila a vy to na nás vznegli, všecko by se spravedlivý stalo. Dán na Vizovicích v úterý po s[vatém] Jiljí léta etc. [15]33.^c)

Smil Kuna z Kunštátu a z Lukova etc.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

a) *Psáno přáte.*

b) *Psáno 1^c.*

c) *Psáno římskými číslicemi.*

d) *Psáno lidee.*

1) *Vizovice, okr. Gottwaldov-okolí.*

2) *Zikmund Kuna z Kunštátu.*

3) *Banská Bystrica.*

4) *Uherský Brod.*

4.

1534, 9. duben, Kroměříž

Stanislav Thurzo, biskup olomoucký — Eleně Baskayové na Beckově, vdově po Ferencovi Banffym: žádá, aby zaplatila dluh kupci Jiříkovi Trenčinskému, poddanému z Kroměříže.

Pozdravení naše, urozená paní, paní nám v Pánu Buohu milá. Vzněsl jest na nás Jiřík kupec Trenčinský, poddaný náš z Kroměříže, že byste jemu již vod několika let nějakú sumu peněz za některé věci, kteréž od něho koupeny jsú, dlužni byli, a že k záplatě toho dluhu přijeti nemuože. Kdež pak jaký jest to dluh, manželka jeho, kteráž vám tohoto listu dodá, vám o tom všem širší správu učiní. Protož žádáme, k čemuož již jmenovaný Jiřík, poddaný náš, s manželkú svú spravedlivost jmá, že jemu to bez dalších odtahuov a nesnázi vydati a zaplatiti rozkážete. Jakož bychom my tolikéž učiniti chtěli, ač by se kterému poddanému vašemu na gruntu našem taková věc přihodila. Neb znáti muožete, jestliže by jemu aneb manželce jeho na místě jeho dluh spravedlivý nebyl zaplacen, že bychom jeho v tom, pokudž spravedlivost jeho vokazuje, řádem a právem opustiti nemohli. S tím dajž se vám Pán Buoh dobře a šťastně jmíti. Datum na Kroměříži ve štvrtek po slavném hodu Vzkříšení Pána Krista léta 1534.

Souč. opis, StA Kroměříž, Kopiař 1532—1534, f. 38b—39a.

5.

1534, 29. červenec, Trenčín

Ůředníci stolice Trenčanské a smluvčí sporných stran vypovídají ve sporu trenčinských měšťanů s kroměřížským kupcem Jiříkem, kterému se nyní dovoluje doprodat dům, protože přerušil jednání a opustil Trenčín jen na rozkaz trenčinských hejtmanů, aby nedošlo k různicím.

Léta Páně tisícého pětistého štyriatřicátého v tu středu po svatém Jakube apoštolu, v Trenčine. Jakož jest nám poručeno, mne, Paulovi Baračanskému, viceispánu, a Bartošovi Borčickému z Borčic, Kiliánovi Hreščovskému, slůžným dvorským stolice Trenčanské, od velkomožného a statečného rytíře pana pana Jana Kociana, najvyšího hejtmána polného v království Uherském etc.,

abychom Jiříka kupca z měščany trenčanskými vyslyšali o ruoznice, které se mezi nimi zbehly, a mezi nimi rozsudkem neb smlúvú konec učinili. Kdež my nahořepšaní vicešpán a slúžní dvorščí k té při vyslyšání připrosili sme k sobě urozeného pána pana Adama z Lompnice a na Brumově a statečného rytíře pana Buriana Šelndorfa z Hornšperka a na Světlově a urozeného vladky pana Matyáše Rozvackého z Rozvad, že sú podle nás té^{a)} pře pomohli vyslyšati. Kdež jest před námi od pánov měščan trenčinských skrze pana Buriana Svetlovského reč učinená, dotazujíc se manželky Jiřikové kupcovej a od něho vyslaných měščan kromeriských Jana Ščavnického a Martina, kteří sú od Jiříka kupca s plnú mocí vysláni byli, chtí-li jich š čeho pred námi viniti, že chtí jemu ze všeho právi býti. A při tom sú pred námi poveděli, v jakém závasku a přísaze Jiřík kupec s nimi byl, a že jest z města ujel a skrze ten odjezd jest i statek stratil, a že jemu, Jiříkovi kupcovi, od nich žádné ukrácení nebylo se stalo, proč by on byl od nich odjeti měl. Kdež proti těm slovom skrze Jana Ščavnického od Jiříka kupce a ženy jeho jest toto zase povedeno, že Jiřík kupec tomu neodpírá, aby takovú přísahú, jakž páni měščani o ní praví, s nimi spolu zavázán nebyl, než že jest musel pro zachování hrdla svýho s povolením v ty časy najvyších hejtmanov trenčinských odjeti, a že jest chtěl jeho Dolievka zamordovati. A při tom i toto týž Jan Ščavnický od Jiříka kupca a manželky jeho jest poveděl, že on nepraví, aby se jemu od pánov měščanov jaká křivda stala, a že na ně neví nic zlého.

Kdež my zvrchupsaní smlovci na jich obú stran na nás mocné prestání takto vypovídámy: Poněvadž Jiřík kupec tomu jest skrze poručníky své neodepřel a neodpírá, aby v takové přísaze s nimi, s pány měščany trenčanskými, zavázán nebyl, tehdy i páni měščané trenčinskí mohli sú o něm slušne psáti i mluviti, poněvadž jest bez povolení jejich z města Trenčina odjel a tu sú nic neučinili, což by ctným a šlechetným lidom náližiti učiniti nebylo, protiž temu Jiříkovi kupcovi, ale poněvadž jest také zase od Jiříka kupce to ukázáno, že jest s povolením najvyších hejtmanů, kteří sú na ten čas jím, Jiříkem, i pány měščany vládli, z jejich vuolí odjel, obávající se, aby se nejaká ruoznice skrze toho Jiříka kupce v měste nezběhla, že také Jiříkovi ten odjezd s Trenčina k újme jeho poctivosti není a býti nemá, a páni měščané trenčinskí dopustiti mají, aby on, kupec Jiřík, ten duom podle návrhu a trhu Emrichovi doprodati bez prekážky mohl. Kdež tuto výpoved naši my, svrchupsaní smluvčí, pro budúci pamět každé straně jsme jednu dali pod sekrety našimi. Dána léta nahuoře psaného.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Psáno tee.

Pozn. Skupinu -ie- jsme přepisovali vždy jako ě, ačkoli (vzhledem k četným slovakismům v textu) by někdy bylo patrně na místě ponechat podobu původní; rovněž kvantitý jsou upraveny podle dnešního stavu češtiny.

6.

1535, 12. květen, Kroměříž

Stanislav Thurzo, biskup olomoucký — Kašparovi od Svatého Michala a na Holiči: žádá, aby byl propuštěn Matúš, syn kozlovického poddaného Jakuba Valacha, který byl uvězněn na Holiči.

Urozený pane, příteli náš milý, přáli bychom vám zdraví i jiného všeho dobrého. Jakub Valach, poddaný náš z Kozlovic,¹⁾ na nás jest vznesl, kterak by Matúš, syn jeho, na zámek váš na Holič²⁾ do vězení vzat byl, a že v tom vězení sedí již od svatého Martina,³⁾ kdež nevíme proč a z kteréj příčiny do toho vězení vzat jest. A protož teď k vám svrchujmenovaného Jakuba, otce jeho, poddaného našeho, posíláme, abychom zvědětí mohli, proč syn jeho v tom vězení sedí. Při tom také žádáme, že jeho rozkážete na rukojmě dáti, aby chudý člověk takovým dluhým vězením o zdraví své nepřišel. Jinej naděje nejsme, než znajíc slušnú naši žádost, tak učiníte. Datum na Kroměříži v středu před slavným hodem Soslání Ducha svatého léta [15]35.^{a)}

Souč. opis, StA Kroměříž, Kopiář 1535, f. 17b—18a.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

¹⁾ *Kozlovice, okr. Přerov.*

²⁾ *Holič, okr. Skalica.*

³⁾ *11. listopadu.*

7.

1535, 15. prosinec, Viedeň

Král Ferdinand I. uděluje meziříčským obchodníkům Janu Koříškovi, Janu Buláčkovi a Matušovi výnos třicátku v Žilíně a Turdošíně jako úhradu za sukna dodaná uherským úředníkům.

Nos Ferdinandus, divina favente clemencia Romanorum, Hungarie et Boemie etc, rex semper augustus, infans Hispaniarum, archidux Austrie, dux Burgundié etc, recognoscimus per presentes, quod fidelis noster circumspetus Joannes Korzyschka, mercator de Mezerycz,¹⁾ in sua ac fratris sui patruelis quondam Joannis Hololathy necnon circumspetorum Joannis Bulaczek^{a)} et Mathus^{b)} similiter mercatorum de eadem Mezerycz, nominibus et personis nostram veniens in presenciam, exhibuit nobis quasdam ternas literas nostras

recognicionales, Bude die dominico in profesto beati Laurentii martiris in anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo octavo²⁾ emannatas sigilloque nostro apud cameram existente communitas, ex quibus quidem literis recognicionibus jam ad cameram nostram presentatis plane dinoscitur a prefato quondam Joanne Hoholathy, fratre patruale ipsius Joannis Korzyschka in pannis septingentos et quadraginta florenos, a Joanne autem Bulaczek similiter in pannis quadringentos et quadriginta, a dicto vero Mathus modo simili in pannis sexingentos et sexaginta florenos, qui simul computati faciunt mille octingentos et quadraginta florenos hungaricos, per dominos consiliarios regiminis nostri in Hungaria fuisse ea lege levatos et receptos, ut summam ipsam dictis mercatoribus ex proventibus ejusdem regni nostri Hungarie juxta literarum suarum continentium [?] persolveremus. Que autem quum ob horum temporum tumultus et varia discrimina eisdem exolvi in hunc usque diem nequivisset, supplicarunt nobis humiliter, ne pateremur eos in tam justis^{c)} debitis, que presertim ad facta et necessitates ipsius regni nostri Hungarie evidentes credita fuissent, detrimentum pati. Qua exaudita et clementer admissa dictos Joannem Korzyschka, fratrem patrualem dicti Joannis Hoholathy, alterum Joannem Bulaczek et Mathus mercatorem de rehabicione et integra solutione dictorum mille octingentorum et quadraginta florenorum hungaricorum sic duximus assecurandos et certificandos, ut tricesimam nostram seu tributum, quod in oppido Solna³⁾ et Tvordosin⁴⁾ exigitur, cum primum ab ea inscriptione fuerit liberatum, in qua nunc apud manus fidelium nostrorum magnificorum Nicolai Koska de Zedlicz et Joannis de Dubovcz existit, eisdem mercatoribus dabimus et assignari faciemus, tam diu per eos tenendum et percipiendum, donec prescriptam summam mille octingentorum et quadraginta florenorum de eodem exceperint servato tamen bono computo a contrascriba, qui per fideles nostros prefectum ceterosque consiliarios camere nostre illo mitti debebit. Casu autem, si in prescripta tricesima seu tributo hec solucio fieri minime posset, nichilominus mercatores ipsos de summa prescripta et aliis etiam regni nostri Hungarie proventibus, unde commodius fieri poterit, contentos reddemus, immo assecuramus et certificamus harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediantibus. Datum Vienne decima quinta Decembris anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 665, No 2.

a) *Psáno vždy Bwlaczek.*

b) *Psáno vždy Mathws.*

c) *justis nadepsáno.*

1) *Valašské Meziříčí.*

2) *1528, 9. srpen, Budín.*

3) *Zilina.*

4) *Tvrdošín, okr. Trstená.*

8.

1540, 1. leden, Hranice

Tomáš Ostravský z Hranic — městu Bardejovu: žádá, aby Bardejovští přiměli Vaňka Motyčku, měšťana bardejovského, k nahrazení škod, které jemu (Tomášovi) způsobil za svého pobytu v Hranicích.

Službu svú vaší opatrnosti vzkazuji, múdří a opatrní páni,^{a)} přátelé^{b)} milí. Zdraví s vinšováním všeho dobrého, tohoť bych vašim opatrnostem z srdce věrně rád přál. Vaší opatrnosti oznamuji, že by nějaký Vaněk krajčí Motyčka, jinak Kolpergk, rodič z Mezeříčí pod Rožnovem,¹⁾ z položení našeho měl tu, u vás v Bardějově měšťtěnínem jsa, máje duom pronájemný, i račtež věděti, že jest byl v Hranicích u mne, u Ostravského, jako jiný strávník, máje stuol a lehání pohodlné jako jiní dobří lidé,^{c)} a když bylo před s[vatým] Šimonem a Judú ten pondělí,²⁾ odešel ode mne na Vsetín, pravě, že by tu měl rok zavilý položený k soudu a k spravedlivosti své prokazování, a že se zase ke mně chce na třetí den navrátiti. A toho se nestalo až posavad. A v tom mí zlodějsky ukradl 5½^{d)} lotu stříbra páleného a 2^{d)} lokty sukna kumaru, s kterého sobě nohavice udělal, držím v kterýchž nyní chodí, a červený zlatý a za stravu více nežli 3^{d)} fl. a něco více k tomu etc. Učiní škody více nežli 10^{d)} fl. Za to vašich milostí přátelsky prosím, že se na to bedlivě ráčíte popptati (jest člověk mladý, učení školského, řemesla krajčířského, máje bradu kozlovitú), a jestliže se doptáte, že se k němu ráčíte zachovati jako k takovému a fedrunku jemu nedávati potud, pokudž se mnú nesrovná a jistoty vašim opatrnostem ode mne nepřinese. Té^{e)} jsem duověrnosti k V. O., že to dle práva i spravedlnosti ráčíte učiniti. A já zase, pokudž bych najvýše mohl, V. O. i jednomu každému zvláště chci se přátelsky odplatiti rád. A s tím dajž všemo[hou]cí Pán Buh V. O. na všem šťastně dobře se míti. Dán ex Edibus Hraniceferia V ipso die Circumcisionis Domini annorum etc. [15]40.

Tomáš Ostravský

Čistopis, MA Bardejov.

a) Psáno paani.

b) Psáno przatelee.

c) Psáno lidde.

d) Všechny číselné údaje kromě letopočtu v datu jsou psány římskými číslicemi.

e) Psáno Tee.

1) Valašské Meziříčí.

2) 27. října 1539.

9.

1541, 13. červenec, Těšín

Václav, kníže těšínský — městu Banské Bystrici: žádá, aby Bystričtí dopomohli Jiříku Kozlovi z Lešné, poddanému Achacia Čela z Čechovic, k pohledávce, kterou má u nějakého bystrického obyvatele (za ryby).

Václav, z buožie milosti knieže těšínské a Velikého Hlohova etc.

Múďří a opatrní, nám zvláště milí. Vznosl jest na nás urozený vладыka Achacius Čelo z Čechovic,¹⁾ věrný náš milý, kterak člověk jeho Jiřík Kozel z Lešné²⁾ jednomu^{a)} obyvatele vašemu nějakú sumu ryb prodal, na kterúž jemu 6½^{b)} fl. dlužen pozuostal a platiti jemu nechce. I žádáme na vás i spravedlnosti dle, abyste téhož spoluobyvatele vašeho, kteréhož vám tenž jmenovati bude, k tomu jměli, aby jemu bez dalších prací a nákladov záplatu učinil. Pakliž by se to nestalo, nemohli bychom jemu stavunku hájiti. Jakož bychom my od každého z poddaných našich, když by se přitrefilo, každému vašemu tolikéž učiniti chtěli. Ex Tessin íeria IIII Marg[arethe] anno 15[41].^{b)}

Čistopis, MA Banská Bystrica.

a) Může být i jednomu; písař někdy nerozlišuje e od o.

b) Psáno římskými číslicemi.

¹⁾ Podle Hosáka (*Hist. mistopis str. 888*) seděl na Lištné Achác Čelo z Čechovic teprve v letech 1568—73; autor to dovozuje zřejmě ze skutečnosti, že r. 1568 je tu doložen ještě Kašpar Čelo z Čechovic.

²⁾ Horní Lištná, okr. Český Těšín.

10.

1541, 20. červenec, Pardubice

Jan z Pernštejna a na Helfenštejně — městu Bardejovu: sděluje, že kněz Martin nemůže nyní odejít z Fryštátu, a slibuje, že Bardejovským odpoví z Fryštátu.

Moudří a opatrní přátelé milí. Psaní vašemu, kteréž ste mi z strany faráře mého, kněze Martina Fryštáckého, učinili, vyrozuměl sem. Pak na ten čas kněz Martin z Fryštátu¹⁾ pro mnohé příčiny sebou hnouti nemůže a taky mi Fryštáckých opustiti nenáleží, než poněvadž sem toho oumyslu, bude-li

vůle Pána Boha všemohúcího, abych brzy v knížetství Těšínským na Fryštátě byl, chci vám odtud po poslu svým odpověď dáti, kterouž se budete moci spraviti. Dán na Pardubicích v středu před svatú Maří Magdalenú léta 1541.

Jan z Pernštejna a na Helfenštejně etc.

Čistopis, MA Bardejov.

1) Karviná-Město, okr. Karviná.

11.

1542, 24. duben, Ostrov

Jetřich z Kunovic — městu Trnavě: opětovně žádá, aby Trnavští přiměli Šanta Ambroze, svého spoluobyvatele, k zaplacení dluhu uherskobrodskému sousedu Petru Uhrovi.

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni Trnaviané, přátelé moji milí. Což se Petra Uhra, poddaného pana otce mého,¹⁾ a dluhu jeho, kterejž na Šant Ambrozovi, spoluobyvateli vašem, jmá, dotejče, jakož sem pak i s vámi o to v Brodě²⁾ mluvil, kdež jest Petr stavovati chtěl, ale já chtíc raději, aby se z obou stran přátelsky srovnalo,³⁾ stávky sem jemu dopustiti nechtěl. Kdež sou mi pak i některé osoby^{b)} připověděly, aby se jednom Petr postavil, že se jemu všecko spravedlivé státi má, kdež pak Petr již podvkrát jest se stavěl a podnes k svému přijíti nemuože. A protož ještě za to přátelsky žádám, že téhož Šant Ambroze, spoluobyvatele svého, k tomu míti budete, aby jemu k jeho dluhu spravedlivému a k čemuž by týž Petr spravedlivost měl, dopomuožete, aby von již dalších prací a outrat nevedl. Pakliž by se toho nestalo, znáti muožete, že by^{c)} mně jeho opustiti nenáleželo. Ale všakž nepochybují, že se v tom spravedlivě zachováte a přátelsky najíti dáte, jakož bych já, ač by se kdy kterému spolusouseduov vašich na panstvie pana otce mého taková věc přitrefila, učiniti chtěl. Odpovědi žádám. Dán na Vostrově³⁾ v pondělí po s[vatém] Jiří léta 1542.

Jetřich z Kunovic etc.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno srovnalo.

b) Psáno osoby.

c) Psáno pův. že bych jemu, opraveno škriem.

1) Jan z Kunovic.

2) Uherský Brod.

3) Uherský Ostroh, okr. Veselí nad Moravou.

12.

1544, 15. březen, Vysoké Mejto

Purkmistr a rada města Vysokého Mýta — městu Trnavě: žádají o souhlas s úmluvou o vinicích, kterou uzavřela Markyta, manželka trnavského měšťana Jana Krejčího, s trnavským měšťanem Kašparem Krejčím.

My, purkmistr a rada města Vysokého Mejta, známo činíme tímto listem vobecně přede všemi, kdežkoliv čten nebo čtúci slyšán bude, vzláště pak vzáctné poctivosti pánům purkmistru a radě města Trnavy, pánům a přátelům našim milým, že jest předstoupila před nás do plné rady Markyta, manželka nebožtíka Jana Krejčího, měšténina trnavského, a k tomu se jest přiznala, že jest frejmarčila vinohradem svejm s Kašparem Krejčím, měšténínem trnavskejm, na jeho vinohrad, jenž sluje vosmina v Vlčí hoře, a to na tento způsob, aby Kašpar nadepsanej 30^a) fl. purkrechtních na sebe přijal, kteréž jest pozůstávala Markyta, manželka nebožtíka Jana Krejčího, a je vyplnil, a k tomu též se připojuje těch 5½^a) ss, kteréž jest dal do cechu krejčovského, a tak toho učiní, což Kašpar přidati má k své vinici Markytě již psané, 35^a) ½ ss. A jest-liže by kdo Markyta z to býti mohla, aby navrátic Kašparovi jeho sumu vejš psanú a vihice vosminy jemu postoupíc, Kašpar též jest povinen to učiniti a jí vinice její postoupiti. A té vinice vosminy v Vlčí hoře již často jmenované von, Kašpar, má užívati, vopatrovati až do navrácení Markyty zase do Trnavy bez všeliký překážky. A podli toho k žádosti její k vám se přimlouváme, že jim toho s vobojí strany příti ráčíte. Učiníce to pro naše vám přátelské vodsloužení. Tomu na svědomí a pro lepší jistotu toto vyznání pečeti města našeho zapečetili sme. Datum v Vysokým Mejtě v sobotu před středopostí léta 1544.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

13.

1544, 5. květen, Jihlava

Purkmistr a rada města Jihlavy — městu Trnavě: sdělují, že posílají jihlavského měšťana Petra Hebenstaina s dalšími třemi vozy piva, o něž Trnavští požádali.

Salutem ac pacem atque omne bonum a Deo omnipotente in primis precamur. Providi ac circumspecti domini et amici precipue observandi. Tametsi

proximis ante diebus petitionibus vestris amicabilebus haud gravatim obsequium dantes aliquot vasa cerevisiae per duos concives nostros vestrae dominationi transmittenda curaverimus,¹⁾ porro considerantes hanc tantae multitudini nondum sufficientem vestramque dominationem pro publica necessitate plus opus habituram, iccirca respectu bonae amicitiae honestum Petrum Hebenstain, concivem nostrum, praesentium ostensore, quoque cum tribus plaustris cerevisiae civitatis nostrae Iglaviensis²⁾ ad dominationem vestram dirigimus. Qui si cum eodem perpensis pro viae longitudine non parvis sumptibus de pretio (ut par est) condigno conveneritis, etiam si opus fuerit, dominationem vestram de cetero hac in re providebit. His dominatio vestra bene valeat. Datae Iglaviae 5. die Mai anno Domini 1544.

Magister civium juratique cives civitatis Iglaviensis

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ List Jihlavských (1544, 28. duben, Jihlava), v němž se oznamuje vyslání dvou jihlavských měšťanů s třemi vozy piva pro obecnou potřebu („pro publica necessitate“), je uložen v archivu města Trnavy.

²⁾ Jihlava.

14.

1544, 19. červenec, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trnavě: sdělují, že Jan Michalů nemá v Uherském Brodě žádný majetek, který by mu mohl být obstaven, dokud nezplatí v Trnavě dluh za víno.

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zase téhož zdraví i jiného všeho dobrého přáli bychom vám věrně rádi. Jakož nám píšete, páni přátelé milí, za to žádajíce, má-li Jan Michalů u nás v městě statkuo za 70^{a)} fl., abychom ten obdržali, pokudž se^{b)} u vás s těmi lidmi, jenž jim za vína dlužen, nenarovná, i oznamujem vám, že my o žádném statku jeho u nás nyní nevíme, neb jestli měl na domě jaké peníze, ty jest již rozprodal,^{c)} takže nemá nic. A jestliže co má na domě jiném, nám se již jiní dlužníci p[ři]povídali, než ste vy o tomto oznámili. A protož u nás není, nač očekávati. Než poněvadž se tam dlužil, můžete-li ho tam jak dostati,^{d)} již vy s ním rovnajte, jak se vám nejlépe viděti bude. Datum v Brodě Uher[skéh]m v sobotu před svatú Maří Magdalenú léta etc. [15]44.

Purkmistr a rada města Brodu Uher[skéh]o.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

b) Následuje škrtnuté s dlužníky.

c) Následuje škrtnuté tomu.

d) Následuje škrtnuté ne.

1545, 31. leden, Jičín

Purkmistr a rada města Jičina — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli Faltena Pototze, svého spoluobyvatele, k zaplacení částky, již se zaručil za Gerga a Hanse Pototze, kteří spolu s Wenzlem Libiškem, obyvatelem města Jičina, koupili vlnu od Viléma z Žerotína a na Starém Jičíně.

Unsern willigen dienst zuvor, ersame weisen hern, bsunder gutte ghonner. Uns hat unser mitwoner Wentzel Lybys, zaiger, durch bericht vorgetragen, wie sich zu er zait begeben hat, das genanther Wentzel Lybisch mit Gergen und Hansen Pototzen gebruedern wolle gekauft haben von dem edlen wolgeborenen hern, hern Wylem von¹Zierotain und auf*Alt Tytschain etc. und vor solche wolle, was auf die Pototzen kumbt, ist burge worden Falten Pototz, euer ersam weishait mitwoner, und die zait der bezalung ist lengst vorschinen und der unser, was auf inen kumen ist, hat mussen bezalen, und khan von genanther hern nicht frei werden, bis solche schult nach lauth irem schultcedl genzlich entricht und bezalt wird. Derhalben der unser uns gebethen, inen kegen euer ersam weishait zu vorschraiben, welches wir ime nicht haben wissen zu wegern und abschlahen. Ist demnach unser vleissige bitt und ansinnen an euer ersam weishait, diewail Falten Pototz, euer weishait mitwoner, vor solche schult vor seine genanthe brueder burge worden ist und der unser von genanther hern als beschwert wirt und inen nicht zu klainen costeñ traibeñ, wollet genanther Falten Pototz, euern mitwoner, darzu halden und vorschaffen dem unserem bezalung an aufzug zu thuen, neben seiner zusage und glubnus, damit sich der unser von dem genanther hern fraien kunt. Stetter zuversicht zu euer ersam weishait werdet unser diets[!] schraiben fruchtbarlich annemen, dem unserem neben gerechtigkeit umb unserent willen genissen, wie wir uns genzlich vorsehen der gebur nach thuen werdet, wollen wir widerumb in glaichmessigem fahl willig vordinen. Geben zu Tytschain¹) am sonnobet nach Pauli Beckerung im 1545 jar.

Butgermaister und radt der stadt Tytschain.

Čistopis, MA Trnava.

¹) Nový Jičín.

Pozn. V předloze je psáno z vždy jako tz (např. betzalt, tzaít, tzu ap.). V přepise jsme tento pravopis ponechali jen ve vlastních jménech (např. Wentzel), jinak jsme přepisovali prostým z (např. bezalt, zait, zu ap.).

Stavové království Českého -- uherským stavům, kteří minulého roku sloužili pod hejtmanstvím Karla z Žerotína¹⁾): slibují, že jim zaplatí za službu do určité lhůty a žádají o poshovění.

Službu svú vzkazujem vašim milostem, urození páni,^{a)} páni,^{a)} urození a stateční páni^{a)} rytíři a vладыky, páni^{a)} přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého vašim milostem a; vám věrně bychom přáli. Což se služby té^{b)} dotýče, kteráž jest vám pozuostaná za puoldruhého měsíce a kteráž jest vám spravena býti jměla, kdež z některých příčin tomu jest se na ten čas od nás dosti státi nemohlo, kteréžto příčiny ne z nás přišly. I máme toho zprávu od urozeného pána,^{c)} pana Karla z Žerotína, hajtmána vašeho, poněvadž jest vám ta suma spravena nebyla, že jest vám připověděl na takový způsob, nebyla-li by vám dána a spravena do tří měsícuov pořád zběhlých od dne svatého Andreáše,²⁾ že se zase mezi vás jakožto hajtman váš postavití má. Kdež jest pak při tomto sněmu, kterýž jest na ten čas na hradě pražském držán byl, o to skutečně pracoval, aby vám ta suma dána a spravena byla. Ale my nemohúc tomu z některých příčin dosti učiniti, aby ta suma na ty časy vám spravena býti mohla, za to vás přátelsky žádáme, že té^{b)} sumě strpení dáte a míti budete do dalšího času. A my vám tímto psaním připovíedáme, že vám takové vaše sčekání té^{b)} jistotě, kteráž na nás máte, ke škodě býti nemá, a to takto, aby vám ta suma, kteráž se vám pozuostává za puoldruhého měsíce, dána a spravena byla, při středopostí najprve příštím³⁾ jedna polovice a druhá polovice o svatém Jiří⁴⁾ anebo ve dvú nedělech potom. Kdež nepochybujem, než že v tom žádost naši^{d)} vyplníte. A my se vám zase vším přátelstvím odplacovati chcme. A za to přátelsky žádáme, že sobě toho proutahu do nás stěžovati nebudete. Dán na hradě pražském v pondělí den svaté Appolony panny léta 1545.^{e)}

Páni,^{a)} rytířstvo, Pražané^{f)} a jiná města království Českého, nyní na hradě pražském při sněmu obecním shromáždění.

Cistopis, PA Bratislava, Zayův archiv.

a) *Psáno paani.*

b) *Psáno tee.*

c) *Psáno paana.*

d) *Psáno naassi.*

e) *Psáno římskými číslicemi.*

f) *Psáno Pražanee.*

¹⁾ *Adresa listu zní: Urozeným pánuom, pánuom, urozeným a statečným pánuom rytířuom a vладыkám, kteříž sou předešlého roku pod hajtmanstvím pana Karla z Žerotína byli a nám, království Českému i zemím k němu příslušejícím, sloužili.*

²⁾ *30. listopadu.*

³⁾ *12. března 1545.*

⁴⁾ *23. dubna 1545.*

1545, 30. březen, Veselí

Hynek Bilík z Kornic a na Veselí — městu Trnavě: žádá, aby se o sporu jeho přítele Jiříka z Drahotuš s Trnavskými o zabití služebníka Trnavských přátelsky jednalo.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni^{a)} a přátelé moji milí. Štěstí, zdraví, při tom prospěchu ve všem dobrém věrně bych vám rád přál. Páni^{a)} přátelé moji milí. Ač již dobře dlouhý čas, jakž nějaká půtka mezi panem Jiříkem z Drahotouš, přítelem mým, a vámi o zabití služebníka vašeho jse zběhla, teprv nedávno o tom mi jest oznámeno. Na čemž vpravdě litost mám a nerad jsem uslyšel, ale což jest jse stalo, již tak býti musí. Všakž podle správy tak dalece příčiny při počátku té půtky páně Jiříkovy nepoznávám, o čemž na tento čas psaním rozsuzovati potřeby neznám. Než jakž jest jse koli stalo, přátelsky prosím, že tu věc k přátelskému jednání připustíte, poněvadž již ta pře na krále jeho milost jse vztáhla, aby pan Jiřík, přítel^{b)} můj, s pány^{c)} přáteli svými a vy tolikéž prátce, outrat uvarovati jse mohli. Kdež jsem té víry k vám, poněvadž jse přítele mého dotýče, že jse v tom na žádost mou dáte přátelsky a povolně najíti. A já k takovému jednání, ač k němu přistoupení vůli máte, osobú svú k vám přijedu patnáctý den po svatém Jiří nejprv příštím,¹⁾ neb při tom času slyším, že soud v městě vašem držeti jse bude. Což v tom přátelství mi okážete, vším mně možném přátelstvím vám jse toho chci rád odplatiti, jakž jste pak všech časův pominulých povolného mne nacházeli. S tím Pán Bůh dáti rač vám jse na všem dobře jmíti a nám jse ve zdraví spolu uhlídati. Dán na Veselí²⁾ v pondělí po Květné neděli léta etc. [15]45.^{d)}

Hynek Bilík z Kornic a na Veselí.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno paani.

b) přítel *nadepsáno*.

c) Psáno paany.

d) Psáno římskými číslicemi.

1) 7. května 1545.

2) Veselí nad Moravou.

18.

1545, 5. květen, Holešov

Purkmistr a rada města Holešova — městu Trnavě: podávají zprávu o dohodě, kterou uzavřel Kryzan, spolusoused trnavský, s holešovským spolusousedem Jiříkem Kroupou, jenž koupil Kryzanova ztraceného koně.

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého, tohot bychme vám rádi přáli. Jakož jest byl ztratil Kryzan, spolusoused váš, dva koně, i nalezl jest jednoho koně u nás v Holešově, kteréhož jest byl koupil spolusoused náš jménem Jiřík Kroupa. Přitom vám oznamujem, kterak sou se srovnali, totiž^{a)} Krysan spolu s Jiříkem Kroupou, sousedem naším, před nás předstúpivši nám sú oznámili, že Krysan, spolusoused váš, má Jiříkovi Kroupovi poslati 2^{b)} fl. bez ortu konečně vo brodském¹⁾ jarmarce nejprv příštím, při tom že má zjednati průvod od vašich milostí, že jest to konečně kůň jeho byl. V to se jest podvolil a rukojmě jest nám zastavil a my na žádost jeho dali sme jemu list pod pečeti města našeho. S tím dejž vám Pán Bůh, abyšte zdraví súc dobře se měli. Dán v Holešově v outerý po svatým Zygmundu léta [15]45.^{b)}

Purkmistr a rada města Holešova.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno totgiz.

b) Psáno římskými číslicemi.

1) Uherský Brod.

19.

1547, 7. květen, Hradec nad Labem

Purkmistr a rada města Hradce nad Labem — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli Ivana, obyvatele trnavského, k zaplacení dluhu Petru Smetanovi, sousedu hradeckému.

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Vznesl jest na nás Petr Smetana, soused náš, že by jemu dlužen byl Ivan, obyvatel města vašeho, sto zlatajch a dvanáct zlatajch [!], každej zlataj [!] za třidceti

grošuv bílých počítajíc. Kteroužto sumu jemu, Petrovi, jakž se jemu podle šulpryfu zavázal, ve čtvrtek před hody velikonočnými¹⁾ dáti jměl, pro kteroužto sumu a dluh povinný on, Petr, že jest podle takového Ivana zavázání v Hustopeči, aby jemu, Petrovi, dána byla, byl, čemuž že se dosti nestalo. Nadto pak vajíš [!] že jest k témuž Ivanovi dvakrát posla nazchvál posílal, žádajíc, aby jemu, Petrovi, takový dluh, totiž sto zlatajch a dvanáct zlatajch [!]^{a)} zaplatil, čehož se nestalo, ale odpovědi od Ivana psanú častopsanému Petrovi oznámeno, že by chtěl jeho dluhu šafránem, kterýž od Petra má, vodbýti, čehož oni přijíti povinen že není z příčiny té, že jest také od Ivana vína koupil a těch na větším díle nevodbyl, škody víc nežli užitku na tom vočekávajíc, a kdyby je zas vrátiti jměl, že by ta vína, kdyby jich byl nezaplatil, přijata nebyla, nežli to, což smluvil, penězi zaplatiti že by povinen byl, při tom nás žádajíc v tom za opatření a práva stavného za propuštění. My pak jemu, Petrovi, práva stavného jsme propustiti nechtěli, leč bychuom vám o tom psaním svým oznámili. Protož, páni a přátelé naši milí, vás žádáme, že již psaného Ivana, obyvatele svého, k zaplacení dluhu přidržeti do dvou neděl pořád zběhlých budete i s škodami na to vynaloženými, v kteréž se on, Ivan, platiti podvolil. Pakli by se toho nestalo a v již psaném času Petrovi takový dluh zaplacen nebyl, vám se vopovídáme, že Petrovi právo stavné na sousedy vaše propustíme. Ale věříme, že k tomu přijíti nedopustíte. Dán v městě Hradci nad Labem²⁾ v sobotu před svatým Stanislavem léta etc. [15]47.^{b)} Odpovědi žádáme.

Purgmístr a rada města Hradce nad Labem.

Cistopis, MA Trnava.

a) *Následuje rozmazané dl.*

b) *Psáno římskými číslicemi.*

¹⁾ 7. dubna 1547.

²⁾ Hradec Králové.

20.

1547, 20. červenec, Praha

Král Ferdinand I. — uherským hornám městům¹⁾: nařizuje, aby byli uvězněni všichni vzbouřenci uprchlí z Čech, šlechtici i měšťané, a vypisuje odměnu na dopadení českého šlechtice Viléma Křineckého.

Ferdinandus, divina favente clementia Romanorum, Hungarię, Boemię, etc. rex semper augustus, infans Hispaniarum etc.

Prudentes et circumspecti fideles nobis dilecti. Quidam rebelles, subditi nostri Bohemi, qui contra dignitatem autoritatemque nostram regiam publi-

cam hujus regni nostri quietem suis occultis conspirationibus et facinoribus turbare consueverant, citati coram nobis comparere iudicioque stare noluerunt, verentes eam quam forte justo iudicio demeriti fuissent animadversionem. Hacque de causa querere sibi in externis regnis profugia dicuntur, ubi se et facinora sua occultare possint. Quare hortamur vos et eisdem firmissime committimus, uti, si forte fortuna aliquis Boemus, quicumque is sit sive nobilis sive civis, ad te vel territoria bonaque vestra aut in ditionem quamcunque nostram et serenissimę reginę etc., sororis nostrę charissimę, diverterit, eum mox in persona arestare et detineri facere ac nobis, postquam id factum fuerit, dies et noctes significare debeatis. Qua in re si diligenciam feceritis, experiemini nostram clemenciam vobis nequaquam defuturam. Aliud igitur ne feceritis. Datum Pragę vigesima mensis Julii anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo septimo. Inter alios perfugas Boemos nobiles, unus vocatur Wilhelmus Krisnecky,²⁾ hunc si quis ad nos captum vivumque adducit, duo millia flor. ei dari faciemus.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

1) Na dorso listu je adresa: „Prudentis et circumspectis iudicibus et juratis civibus civitatum nostrarum montanarum, fidelibus dilectis.“

2) Vilém Křinecký z Ronova, který pro svou účast v povstání r. 1547 musel uprchnout do Pruska. (Srv. OSNND, XV, str. 173b—Sčk.)

21.

1548, 17. červen, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Trnavě: sdělují, že Matouš, syn Javůrků, odeslal už dluh za med, že si však rychtář ponechal 12 grošů za pomoc.

Službu naši vzkazujeme, slovoutně moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Téhož šťastného zdraví i jiného mnoho dobrého vaší opatrnosti věrně bychme přáli. Kdež, opatrnost vaše, píšete nám, dluh, kterýž jest Matouš, syn neboštika Javůrka, dlužen za med pozůstal, 12^a) fl. 12^a) gr., aby spravil a zaplatil tomu, kdož list od opatrnosti vaší přinese, i tak se stalo, jest Matouš, syn Javůrků, materi své, listu tohoto dodavatelnice, těch 12 fl. 12 gr. položil a dal, než pan rychtář ten za práci, což jemu náleželo jakožto pomocního podle pořádku práva, 12 gr. sobě vzal. A jiným časem, když^b) chvíli bude míti, což Matoušovi, synu Javůrkovu, potřeba bude okazovati, k vaší opatr-

nosti přijede. S tím rač Pán Buoh vaší opatrnosti dáti všecko dobré. Dán v Krom[ěří]ži v neděli po s[vaté]m Vítě léta 1548.

Purkmistr a rada města Krom[ěří]že.

Čistopis, MA Trnava.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

b) *k ve slově když psáno velmi neobvyklým způsobem.*

22.

1548, 19. říjen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Trnavě: žádají, aby jim Trnavští zaslali svědectví o původu kněžství kyjovského faráře Jana, a aby nedopustili trnavskému klášteru sv. Jana činit faráři překážky.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví a v něm všeho dobrého přáli bychom vám věrně rádi. Oznamujem vám, kterak jest kněz Beneš, farář náš, ukazatel listu tohoto, od některých pánů ouředníků jeho královské milosti, pána našeho milostivého, zde v markrabství tomto napomenut, aby původ kněžství svého okázal. Kterežto kněz Beneš správu jest nám dal, že by před lety u vás v klášteře u svatého Jana novou mši mítí měl, při kterež jest drahně dobrých lidí, spolusoused vašich, bylo a snad někteří z nich posavad živi sou a to v svej paměti mají. A protož my vás jakožto pánů a přátel svých za to prosíme, jestliže by se tenž kněz Beneš kterejch doptati mohl, abyšte je povolně vyslyšeli a jemu to, což oni před vámi seznají, do listu sepsati dali a pečeti svou městskou toho seznání potvrdili. Také jestliže by konvent téhož kláštera na kněze Beneše čím sahati a jemu překážku činiti chtěli, že toho nedopustíte, a tak i v jinejch věcech, v čem by vás potřeboval a vám možné a náležitě bylo, za to vás vždy prosíme, že jemu radni a pomocni budete. A my se vám toho takovou měrou i jinak všeckým nám možným rádi odsluhovati i odplácti chceme. S tím vás Pánu Bohu i jeho svatému slovu porúčíme. Datum v městě Kyjově v pátek po svatém Lukáši léta Páně 1548.

Purkmistr a rada města Kyjova.

Čistopis, MA Trnava.

23.

1549, 27. únor, Stříbro

Purkmistr a rada města Stříbra — městu Trnavě: žádají, aby bylo Jakubovi, rodáku trnavskému, který si oblíbil živnost a oženil se ve Stříbře, vydáno vysvědčení o poctivém původu a dědictví po rodičích.

Službu naši vzkazujem, vzáctně^{a)}) opatrnosti páni a přátelé naši milí. Vaším opatrnostem na vědomí dáváme, že Jakub, tohoto listu ukazatel, rodič města vašeho, předstúpiv před nás požádal jest nás k vašim opatrnostem za toto psaní přímluvné, a to v tomto, že oblíživ sobě živnost v městě našem mezi námi, spojil se jest stavem svatým manželskejm s jednou poctivou vdovou, s kterouž svú živnost provozovati umínil, ale že dle dobrého pořádku, tudíž k obhajování před zlými své poctivosti psaného zachování svých rodičuov potřebuje. Protož my, znajíc jistý úmysl téhož Jakuba, vašich opatrností za něho se přimlouvajíc žádáme, že dotčenému Jakubovi zachování rodičuov jeho i také, což by jemu po týchž rodičích náleželo, vydati ráčíte, aby on to skutečně poznati mohl, že jemu přímluva naše při vašich opatrnostech platna jest. A my té^{b)}) sme naděje, že jí jemu užítí dáti ráčíte, jakož i my v takovéž neb k té^{b)}) podobné věci přátelsky chtěli bychom se zachovati. Dán v Stříbře v středu po svatém Matěji, apoštolu Páně, léta [15]49.^{c)}

Purkmistr a rada města Stříbra.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno vzactnee.

b) Psáno tee.

c) Psáno římskými číslicemi.

24.

1551,^{e)}) 13. březen, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští propustili z obstávky koně Jana Polešovského, spolusouseda strážnického, poněvadž tento kůň nebyl ukraden trnavským poddaným, nýbrž koupen ve Strážnici od nějakých Ráců.

Službu svú vzkazujeme, moudře opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého vašim milostem věrně rádi přejeme. Jan Polešovský, poddaný jeho milosti pána našeho,¹⁾) spolusoused náš, dal jest nám tu správu, kterak by v městě mezi vašimi milostmi o nějaký kůň, který jest od Jana Peci-

vála, týž spolusúseďa našeho, od něho za svobodný sobě kúpil, kterýž kůň o to^{a)}) nesnázi skrze pana rychtáře vašich milostí obstaven tu v Trnavě jest. Týž Jan Polešovský, spolusúsed náš, jakž při tom psaní vašich milostí nám dokládati ráčíte, že by ten kůň kradený byl nějakým lidem z Modeldorfu,²⁾) poddaných (!) vašich milostí, i to vašim milostem oznamujem, že sme my Jana Pecivála, od kteréhož týž Jan Polešovský kůň kúpil, jeho sme se tázali, aby nám oznámil, od koho ten kůň kúpil. Kterýž jest nám tu správu dal, že jest na svobodném trhu u nás v městě Strážnici³⁾) kúpil, a při tom jest mnoho dobrých lidí bylo i spolusúsed našich, kteréž před námi i postavil, zejména pana Jiříka Zřídila, přísežného rychtáře našeho, též spoluradního našeho pana Jakuba Parrzufala, též pana Václava Šklubu, též spoluradního našeho, též pana Jiříka Kalného, horného hor strážnických, též přísežného, a při nich pana Jana Špaldu a Jurize, z Brodu Uherského měšťany,^{b)}) spolusúsedy, kteříž sou jedno-
stajně před námi vysvědčili, že sou při tom byli, když Jan Pecivál ten kůň kúpil od nějakých Ráců neb Uhrů, kteří sú i více koní meli a u nás v městě Strážnici několik dnův byli a potom až sú i pryč ujeli. A protož vašich milostí^{c)}) za to žádáme, jako pánů přátel našich milých, znajíc věc spravedlivú, že Jan Polešovský, spolusoused náš, tím koněm, poněvadž jej za spravedlivý kúpil, tím nic vinen není,^{d)}) za to žádáme, že jeho s tej těžkosti a obštávky propustiti rozkázati ráčíte. Kdež bychom my tolikéž, ač by se kterému z poddaných vaší milosti taková věc nahodila, vedle ouřadu našeho tolikéž bychom v takovém přátelství pro vaší milost učiniti chtěli. Datum v Strážnici v pátek po svatém Řehoři léta 1551.^{e)})

Purkmistr a rada města Strážnice.

Čistopis, MA Trnava.

a) o to nadepsáno.

b) Může být i měšťany.

c) Na konci řádku je zkratka, další řádek však začíná vašich ...

d) Psáno nemi.

e) Poslední číslici v letopočtu nelze číst s jistotou.

1) Jan III. z Žerotína.

2) Modranka, okr. Trnava.

3) Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.

25.

1551, 21. duben, Uherský Brod

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském — městu Trnavě: žádá, aby byly Ondrovi, poddanému z Uherského Brodu, vráceny kůže, které byly neoprávněně zabaveny v Novém Městě služebníkem Trnavských; potom bude propuštěno víno, které Ondra obštavil v Uherském Brodě Ambruži Polákovi, sousedu trnavskému.

Službu svú vzkazují, múdří a opatrní páni Trnaviané, přítelé moji milí. Téhož zdraví a v něm jiného všeho dobrého, toho bych vám přál. Což se ob-
stávky, kterúz jest Ondra, poddaný můj z Brodu Uherského, na vína Ambruž
Poláka, spolusúseda vašeho, učinil, dotýče, počátek z poddaných mých jest
nepřišel, než že jest Bajshař,^{a)} jmenující se služebníkem vašim, poddanému
mému kůže v Novém Městě¹⁾ pobral a hned při tom oznámil, že s tej příčiny
to činí, že jest těch koží v Trnavě nesložil, neb o tom, ač vy se tím tajíte,
dobrú vědomost máme, že byste sobě toho dověsti chtěli, aby s tohoto mar-
krabství dále Trnavy žádný nejezdil, což ste již na poddaných mých začali.
Kdež o to s knězem biskupem nitrským²⁾ jeho milostí při tom jednání v Ska-
lici obšírně sem mluvil, kdež jest mi jeho milost tu odpověď dáti ráčil, že o tom
ví, že nějaký list od arcibiskupa máte, ale že to poručení krále jeho milosti
vyhlášeno a potvrzeno není, vám stálé býti nemůže, neb jeho milost králov-
ská, pán náš, ten^{b)} obyčej zachovávati ráčí, komužkoli aneb kterej zemi co
nadáti ráčí, prve po všech zemích takové nadání od jeho milosti oznámeno
a vyhlášeno bývá. A při tom jeho milost kněz biskup žádati jest mne ráčil,
abych ta vína, kteráž poddaný můj obstavil, propustiti rozkázal, že jeho milost
vám psaní učiniti chce, aby poddanému mému také navrátceno bylo. Kdež
jeho milosti tak učiniti sem připověděl na ten konec, aby mému poddanému
to, což jest pobráno, také navrátceno bylo. Také ta vína byla sú tak obstavena,
že jest je Ambruž Polák komuž chtěl prodával, a komuž prodal, ti sú je
i brali a i podnes jemu od žádného hájeno nebylo, aby jich prodávati neměl.
Chcete-li poddanému mému to, což mu vzato, zase navrátiti, já těch vín zdržo-
vati nedopustím. Ač píšete, že Ambruž Polák do těch vín nechce nic míti,
abych já je sobě opatřil, že on svého bude věděti kde hledati, a vy že jeho
opustiti nechcete, bych nesnázi žádostiv byl i toho bych vám povalil a zdá
mi se, že bych se vám, kdyby k tomu přišlo, vrchovatě odplatiti mohl. Ale
nejsa nesnázi žádostiv, nechť jest poddanému mému to, což mu vzato, na-
vrátceno, já o ta vína nestojím, ač vy to, že by se to pro vás nestalo, při-
krýváte, ale grutovně od jeho milosti kněze biskupa sem tomu vyrozuměl, že
to z příčiny vaší jest se stalo. Pakli mne Ambruž Polák těmi víny darovati
chce, já jemu s toho děkovati budu. Odpovědi, kterúz bych se spraviti mohl,
žádám. Dán na Brodě Uherském v úterý před svatým Jiřím 1551.

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uher[ské]m.

Čistopis, MA Trnava.

a) *Psáno Bayshař; mohlo by být také Bayshonz.*

b) *Přepsáno z pův. tey.*

1) *Nové Mesto nad Váhom.*

2) *František Thurzo.*

26.

1551, 2. červenec, Trenčín

Jiřík Durdal, obyvatel Uherského Brodu, potvrzuje, že rychtář a rada města Trenčína zaplatili jemu a jeho manželce za grunt, který zdědil po rodičích své manželky v Trenčíně.

Já, Jiřík Durdal,^{a)} z Brodu Uherského obyvatel, známý činím tímto listem svým všem v obec a jednemu každému vzláště, kterak jsou moudří a opatrní páni rychtář a rada města Trenčína mně a Ance, neboštika Veselkové^{b)} dceře, manželce mé,^{c)} za ten grunt, který sme tam v Trenčíně didičný od rodičů jměli, jménem Veselkovské, dosti učinili, a čožkoli mně a manželce mé^{c)} spravedlivě náleželo, zúplna vyplatili a vydali. S čehož já jejich milosti i s manželkú svú na míste jiných všech přítelů svých, jestli by keří v tom chtěli k pánom předepsaným na potomní čas nějaké připomínání činiti, tímto listem svým kvituji a protiv každému chci na svojej vlasní náklad odmlúvati a odpírati. A poněvadž svého sekretu nemám, nažádal sem moudrých a opatrných pana Marka Kováře a Štefana Oškľbu, mešťanuov tohož města Trenčína, aby sekrety své k listu tomuto přitiskli, jakož jsou tak učinili a pečeti své přitisknuli. Dán v Trenčíně v den Navštívění Panny Marie léta Páně tisícího pětistého padesátého prvního.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Psáno Dyurdyal.

b) Psáno Vesekkové.

c) Psáno mee.

27.

1552, 20. únor, Těšín

Purkmistr a rada města Těšina — městu Banské Štiavnici: žádají, aby Štiavničtí dopomohli Hance Štěpánkové k pohledávce za herynky, které její zesnulý manžel kdysi prodal jmenovaným štiavnickým obyvatelům.

Službu naši vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí. Zdraví i všeho dobrého přáli bychom V. O. věrně. I oznamujeme vám, že před nás v radě sedíce přišla Hanka Štěpánková z Mikulášem Sochořem,

nynejším manželem svým, a tu nám správu dala, že neboščík Ščepánek měl některého času v Štiavnici¹⁾ u vás šest^{a)} tuní herynkův, kteréž u vás prodal: nejakému Čieškovi dvě tuny za puolosnácta zlatých, jednu zaplatěl, za druhú dlužen zuostal; zase Heklová nejaká kúpila dvě tuny, též za puolosmnácta zlatých, na to dala 4 fl.; zase kúpila žena nejaká, kteréž Čiešek a Heklová dobře znají, též 2 tuny a při tom kupu byl poddaný kniežete jeho milosti²⁾ Věncek Vzek a nejaký Lorenc Kovář, spolusúsed váš. Kdež ona sama Ščepánková, nemohúce o to pracovati, tu před námi stojíce jest zmocnila Mikuláše, nadepsaného manžela svého, jemu úplnú mocnosť dávajíce, aby ty jmenované dlužníky na miestě jejím mohl upomínati, před právem obžalovati, od niech prijímati, je kvitovati, prázna činiti a propúštěti i jiné všecko dělati, nic méně než jako by ona sama přítomna jsúce mohla činiti i nechati. Protuož vás za to prosíme přátelsky, že jemu s těch jmenovaných dlužníkův a súsedův vašich spravvedlivé učiníte, jakuož bychom i my pro vás proti každému spravvedlivé jse zachovati chtěli. Ex Tiessin sabato ante Petri kathedrati anno 1552.

Purgmistr a rada města Těšina.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Psáno sest.*

1) *Banská Štiavnica.*

2) *Václav Adam, kníže těšínský.*

28.

1552, 11. červen, Trnava Uherská

Rychtář a rada města Trnavy Uherské — městu Jihlavě: potvrzují na žádost Pavla Hadlaře, obyvatele města Jihlavy, výpověď svých spolusousedů Santa Ambroze a Fabiána Uhra o věrohodnosti dluhopisů Václava Rebřiny z Nového Města Pražského, které jmenovaní trnavští sousedé dali jihlavským měšťanům za nákup jihlavských klobouků a suken.

Štěstí, zdraví a při tom jiného všeho dobrého, toho bychom vašim opatrnostem rádi přáli etc. Múdrí a opatrní páni, přátelé nám poctiví. Vašim opatrnostem na vědomí dáváme tímto listem, že jest před nás přistoupil opatrný muž jménem Pavel Hadlař, obyvateľ města Jihlavy, a tu jest žádost k nám učinil, žádajíce před námi svědomí od spolusouseduov našich, totižto od Šantha Ambroze a od Fabiána Uhra, na nejaké dva šuldpriefy, s kerýchžto šuldpriefů

jeden zní na Václava Řebřinu v Novém Městě Pražském, dotýkajice rukojemství na sto šedesáte a pět zlatých a deset gr. bílých, po 30 gr. za zlatý počítajíc, a druhý šuldpríef zní také na tohož Václava Řebřinu nahořepsaného, o jeho vlastní dluh na sedmset a dvatceti zlatých, po 30 gr. za zlatý etc. My pak vidúce Pavla Hadlaře slušnú žádost i potřebnost, toho sme jemu odepříti nechtěli, než kázali sme na jeho pilnú žádost před sebe přizvati spolusouseduov našich Šantha Ambroze a Fabiána Uhra, kteřížto podle pořádku práva našeho po přísaze učiněné takto jsou vyznali, že nahoře jmenované dva šuldpríefy jsou víry hodné, jistotné a dostatečné k věření, jakož se pak v nich obšírně dluh ukazuje a zdržuje. Neb Šantha Ambruz a Fabián Uher prodali byli koně nejakému Janovi Zemanovi z Prahy a za ten jistý všecek dluh jako 885 flor. a 10 gr. byli přijali Šantha Ambruz a Fabián Uher jihlavských klobukuov a suken jihlavských od jihlavských měščanuov jako od Franc Řemeňáře a od Pavel Hadlara, kterýmžto měščanom i šuldpríefy na to dali a jim je zuostavili, kerěž dosti dostatečné jsou etc. Toto vyznání a svědomí nahořepsaných svědkuov na žádost Pavla Hadlaře svrchupsaného pro jeho spravedlnosti ochranu vašim opatrnostem vydáváme etc. Tomu pak na svědomí a pro lepší toho jistotu pečet naši městskú sme k tomu listu přidáviti rozkázali, sobě i pečeti naší bez škody. Dán a psán v městě Trnavě Uherské v sobotu před Svatú Trojicí léta Páně 1552 počítajíc.

Rychtář a rada města Trnavy Uherské.

Koncept, MA Trnava.

29.

1552, 10. září, Uherský Brod

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském — městu Banské Štiavnici: žádá, aby Štiavničtí vydali Janu Zlatníkovi z Uherského Brodu peníze za prodaný dům jeho matky Barbory.

Službu svú vzkazuji, múdři a opatrní páni ščavniččí, přátelé moji milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého věrně bych vám přál. Jan Zlatník z Brodu Uherského, poddaný muoj, vznesl jest na mne oznamujíc, že času minulého u vás budúc přípověd rychtáři vašemu na duom Barbory, matky svej, dal a od vás jest jemu povolení učiněno, aby tenž duom svobodně prodával. Kdež jest tak učinil a jej prodal, za kterýžto duom závdavek u vás na rathúzi leží. A při

tom mi jest týž poddaný můj správu dal, že jest rychtář váš připověděl tak učiniti a připověd jeho, kteráž jest nejprvnější, v knihy městské dáti zapsati, o čemž nepochybují, že jest to tak od něho podle připovědi jeho opatřeno. A protož vás za to, páni Ščavničané, přátelsky žádám, k čemuž týž poddaný můj spravedlivost jnítí bude, že jemu ji uděliti rozkážete a jemu k dluhu jeho spravedlivému dopomožete. Kdež nepochybují, že tak učiníte, poněvadž dostatečně svědky hodnověrnými podle pořádku práva před právem brodským prokázal, co jest a komu za bratra svého Krystofa vydal. Věřím a nepochybují, že jemu těch peněz zdržovati nebudete, než raději svobodna bez delších odtažův propustíte. Jakož bych já na šádost (!) vaši, ač by se kterému spolusúsed vašich na gruntu mém takováž věc přitrefila, tolkéž učiniti chtěl. A pakli by se toho nestalo, znáti můžete, že bych poddaného svého v tom opustiti nemohl a stávku na spolusúsedy vaše jemu bych spustiti musel. Ale sem tej naděje k vám, znajíc věc býti spravedlivú, že k tomu přijítí nedopustíte. S tím se dobře mějte. Datum na Brodě Uherském v sobotu po Narození^{a)} Panny Marie 1552.

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Psáno vlastně Narozením, protože nad koncem slova je zkracovací znaménko.*

30.

1553, 16. únor, Kyjov

Václav, farář kyjovský — rychtáři města Trnavy: žádá, aby přidržel jeho švagra Jiříka Kolomaze k zaplacení dluhu a prosí o oznámení novinek.

Modlitbu svú s žádostí všeho dobrého vskazují vám, opatřej muži, pane Šebestyáne. Zdraví dlouhého a šťastného žití podle těla, nadto v spasitedlnejch věcech rozmnožení u víře i v skutcích víry vám z upřímného srdce od Pána Buoha žádám.

Předešlého času oznámili mi někteří z měšťanů kyjovskejch, že s vámi shledání měli v Hradišti¹⁾ i některá rozmlouvání, mezi kterejmi o mne zmínka činěna byla, a zvláště že byste rádi se mnou se shledali a rozmluvení měli. Vpravdě i já bych toho vděčen byl, by to milý Buoh ráčil spůsobiti, ne tak v nejakým shledání, ale v ustavičné přítomnosti etc.

Muoj milej pane Šebestyáne, za to vás přátelsky prosím, co se švagra mého Jiříka Kolomazy dotýče a těch peněz, kteréž sou jemu půjčeny, jmeno-

vitě do s[vatě]ho Jiřího přístího,²⁾ račtež ho k tomu přidržeti, ať sou od něho v ten určitej čas před vámi položeny, a já vaší milosti věřím, že je ráčíte k sobě přijíti. Vlastní mi jich potřeba k tomu času bude z příčiny té, že sem sobě nějaké grunty koupil a mám za ně po s[vatě]m Jiřím peníze klásti.

A já se vaší milosti vším dobrým na potomní časy toho přátelsky vysloužití chci. U nás na ten čas o novinách nic neslyšíme. Jestliže vy co, zvláště o Turcích, slyšíte, a zvláště směřuje-li se k pokoji, prosím, že mi psaním oznámíte, též [?] i o páních kanovnicích, ještě-li tak chut ke mne mají. Item [?] jeho milost pana Bolfmara prosím, že ode mne salutovati budete. A s tím dejž se nám Pán Buoh ve zdraví šťastně shledati. Dán v Kyjově ve štvrtek den svatej Juliany léta Páně 1553.

Kněz Václav, farář kyjovskej.

Cistopis, MA Trnava.

¹⁾ Uherské Hradiště.

²⁾ 23. dubna 1554.

31.

1553, 15. březen, Přerov

Purkmistr a rada města Přerova — městu Trenčínu: sdělují, že Trenčinským propouštějí Mojžiše, syna Kmochova; žádají, aby Trenčínští přiměli Matouše Turčanského, svého spoluobyvatele, k zaplacení dluhu přerovskému spolupřisedicimu Martinu Škodovi (za sukno).

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného dobrého přáli bychom vašim opatrnostem věrně rádi. O propuštění Mojžiše, syna nebožtíka Kmocha, od jeho milosti pána¹⁾ vám žádné vědomosti nemáme, však dle dobrého přátelství k žádosti vaší jeho vám propouštíme, té naděje k vašim opatrnostem souce, když by který člověk pod moc a ochranu vaší příslušející u nás pod jich milostmi pány našimi byt a živnost sobě oblíbil, že jeho také proti nám držeti neráčíte.

Také vám oznamujem, že jest nám správu dal Martin Škoda, spolupřisedící náš, kterak by dluh svúj spravedlivý za sukna měl i posavad má na Matoušovi Turčanským, spoluobyvateli vašich opatrností, 19^a) fl., o kterýžto dluh na svrchupsaného Matouše před rychtářem vašich opatrností že jest žalobu učinil a Matouš že jest s Martinem Škodú o tenž dluh před rychtářem vašim námluvu učinil takovou, že tenž dluh Martinovi Škodovi po rocích před

rychtářem vašim platiti chce, a až posavad podle té námluvy se tomu dosti nečiní a Martinovi Škodovi nic neplatí, za psaní přímluvné k vašim opatrnostem v té věci nás žádají etc. I páni přátelé naši milí, vašich opatrností za to žádáme, že nadepsaného Matouše k tomu míti ráčíte, aby podle též smlouvy, kterouž jest před rychtářem a pány radou učinil s Martinem Škodou, jemu ten dluh po rocích před rychtářem vašim pokládal a smlouvě a slovu svému dosti činil, tak aby potomně Martin Škoda, když pro svůj dluh spravedlivý pošle, měl co u pana rychtáře vyzdvihnouti. Jakož bychom i my na žádost V. O. podle spravedlnosti, [ač] b) by se kdy taková aneb větší věc přitrefila, komužkoli z va[šich] c) hotové se chtěli dáti najíti. Dán v Přerově v středu před neděli Smrtnú léta Páně 1553.

Purgmistr a rada města Přerova.

Čistopis, MA Trenčín.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

b) *Zde nečitelné.*

c) *Vytrženo.*

1) *Vratislav z Pernštejna.*

32.

1553, 5. srpen, Bzenec

Zikmund Kutovec, Jiřík Šantch a Jiřík Řepa, měšťané domažlitští — městu Trnavě: poturzuji, že jim byl podle smlouvy dodán dobytek od Fabiána Baraty a Šanta Ambrože.

Službu svú vzkazujem, slovutné a vzátcné opatrnosti pane rychtáři a páni milí a nám přízniví. Vaším milostem zdraví a v něm jiného všeho dobrého přejeme. A vašim milostem oznamujem, že jest nám ten dobytek od pana Fabiána Baraty a Šanta Ambrože do rukou našich zúplna podle smlouvy dodán. A protož podle tohoto psaní, tak jakž sme zůstali společně na tom a listy u pana rychtáře položili, již ty naše listy račte vydati panu Fabiánovi. Neb my již své ujavši z toho ze všeho je propouštíme a svobodné činíme, oč sme činiti měli. Dajž Pán Buh všemohúci vašim milostem ve všem dobře se a šťastně jmíti. Dán ve Bzenci¹⁾ v sobotu před svatým Vavřincem léta 1553.

Zigmund Kutovec

Jiřík Šantch [?]

Jiřík Řepa

měšťané domažlitští.

Čistopis, MA Trnava.

1) *Bzenec, okr. Veselí nad Morávou.*

33.

1554, 5. říjen, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — rychtáři města Banské Štiavnice: žádají, aby dopomohl Hanzlu Provazníkovi, který dodával potřeby štiavnickým kverkům, k pohledávce.

Službu svou vzkazujem, moudrý a opatrný pane rychtáři, příteli náš milý. Zdraví a jiného všeho dobrého opatrnosti vaší rádi bychom přáli. Hanzl Provazník správu nám dal, že se k pěti zlatým u vás^{a)} dluhu svého připověděl, ku kterýmž až posavad přijíti nemůže, žádajíc nás k opatrnosti vaší za přímluvu, aby jemu zaplaceno bylo. O čemž nepochybujem, k čemuž by spravedlnost měl a má, že jemu toho dopomůžete bez dalších jeho outrat, i k tomu prohlédnúc, že pánuom kverkuom, kteříž u vás svých živností dobývají, od mnoha let potřeby dával a vám také i pánuom z ouřadu vždycky se rád zachoval a svými službami se vhod činil. Nepochybujem, znajíc věc spravedlivou a žádost naši podle něho slušnou, že se v tom najíti dáte. S tím opatrnosti vaší všecko dobré vinšujeme. Datum Brode Hungarice feria VI post Francisci 1554.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Následuje škrtnuté př.

34.

1555, 22. květen, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Trnavě: sdělují, že vydali Kateřině zbylé peníze po jejím zesnulém manželovi Pavlu Javůrkovi, a žádají, aby byly peníze mezi Kateřinu a sirotky spravedlivě rozděleny.

Službu svú vašim opatrnostem vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Téhož zdraví i jiného všeho dobrého věrně bychme opatrnostem vašim přáli. Jakož ste nám psaní učinili z strany Kateřiny, manželky po ne-

božtíkovi Pavlovi Javůrkovi, totiž vdovy pozůstalé, přimlouvající se za ní, jestliže by jaká suma jí s sirotky po svrchupsaném manželu jejím náležející při nás v opatrování ležela, to abychme jí při nyní minulé chůzi její k nám vydali, a což by jí vydáno bylo, abychme o tom vašim opatrnostem oznámili. Kdež my na žádost a přimluvu vašich opatrností pamatující tak sme učinili a jí sme, cožkoli při nás leželo sumy těm nápadníkům aneb sirotkům do-
tčeným s touž jistou Kateřinou, to všecko vydali a jmenovitě sumu 8^a) fl. podle čísla moravského počítajíc. Nepochybujem, tak jakž^b) i podvolení vašich opatrností jest, že tu sumy [!] mezi ty, jimž by náležela, spravedlivě rozdě-
liti ráčíte. Dále co se sumy, kterou na gruntě Miloše Masaře, souseda našeho, mají, kdy jim ta suma půjde a co se na témž gruntě té sumy jim náležející nachází, o tom i o jiném jest jim oustní zpráva dána. o čemž sami vašim opatrnostem též oustně oznámiti a zprávu dáti mohu. Dále jakož se byl předešle mezi těmi sirotky, o kterých ste nám byli psaní učiniti ráčili, počet učinil, vašem [!] opatrnostem oznamujem, že se v tom na ten čas nějaký omyl byl stal z té^c) příčiny, jakož nějaké peníze měli na roli, kterážto nebyla zapsá-
na v knihách našich a ani vrubno na to neměli, než jiní sirotci, na kterémžto vrubě těch i druhých sirotkův nařezány byly, a protož skrze svědomí hodné nalezeno jest, že Javůrkovým sirotkům odtud sumy jim náležité tak mnoho se dostati nemělo, jakožto 28^a) fl. I poněvadž Matoušovi, bratru svému, ten vrub se všeckú sumou, kteráž na něm nařezána byla, odvedli, ráčíte znáti, že by témuž Matoušovi na díle jeho tudy se ublížení stalo. Protož za to prosíme, že v to nahlédnutí a je o to spravedlivým dílem rozdělití ráčíte. S tím se opatrnostem vašim na všem dobře míti žádáme. Dán v Kroměříži u vigílii slavnosti Vstoupení Božího léta 1555.

Purgmistr a rada města Kroměříže.

Cistopis, MA Trnava.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

b) *Následuje škrtnuté jest.*

c) *Psáno tee.*

35.

1556, 11. prosinec, Klobúky

Purkmistr a rada města Klobouk — městu Banské Štiavnici: žádají, aby Štiavničtí dopomohli jejich sousedu Tomáši Kršnacovi k pozůstalosti po jeho bratru Mertlovi zemřelém ve Štiavnici, totiž k penězům, jež má u sebe Mikl Markus, obyvatel štiavnický.

Službu svú vašim milostem vskazujem, múdří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví, při tom i jiného všeho dobrého, toho bychom vašim milostem věrně rádi přáli na časy dlouhé etc. Oznamujem vašim milostem, že jest nás žádal Tomáš Kršnec, spolemsúsed náš, za přímluvu k vašim milostem, co se do-
týče toho statku, kterýž jest pozůstal po neboščiku bratru jeho jménem Mert-
lovi Kršnecovi, kterýž jest smrt vzal tu při vašich milostech v městě Ščavnici¹⁾,
a vědomost, vaše milost, o tom, dobrú míti ráčíte, že sú sobě byli vlastní bratři
nedílní tenž jistý Tomáš Kršnec s týmž Mertlem Kršnecem. I oznámil jest nám
Tomáš, že by byla nějaká suma peněz nemalá při Nikl Markusovi, při spolu-
súsedu vašich milostí. I protož my vašich milostí prosíme, že k čemuž sprá-
vedlnost má tenž jistý Tomáš Kršnec, že jemu v tom pomocni býti ráčíte, nebo
by byl sám osobú svú k vašim milostem přišel, ale jest včile velmi nemocen,
než teď na místě svém zmocňuje Urbana Poláška, spolemsúseda našeho, aby
on tu jistú sumu peněz, kteráž jest při témž jistém Nikl Markusovi, mocně
obstavití mohl na místě jeho. A když mu Pán Bůh všemohúcí k zdraví pomůž
přijíti, že se on sám svú osobú při vašich milostech najíti dá. Odpovědi žá-
dáme. S tím dajž se vašim milostem Pán Bůh všemohúcí dobře míti. Dán
v Klobúcích²⁾ v pátek před svatú Lucíí léta 1556.

Purgmistr a rada města Klobúk.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ Banská Štiavnica.

²⁾ Valašské Klobouky.

36.

1557, 19. duben, Jindřichův Hradec

Purkmistr a rada města Jindřichova Hradce — městu Trnavě: sdělují, že vysílají do Trnavy svoje spolusousedy Václava Sladovníka a Šimona Thunikuta, aby získali zprávy o nějaké soudní výpovědi.

Službu svú vskazujem, slovatné^{a)} opatrnosti páni a přátelé naši milí. Pří-
zen, lásku s vinšováním štěstí, zdraví i jiného všeho dobrého vašim opatrnos-
tem vskazujem. Z poručení jeho milosti pána našeho¹⁾ z prostředku svého
Václava Sladovníka, spoluradného, poručníka,^{b)} a Šimona Thunikuta, spolu-
souseda našeho, k vašim opatrnostem odsíláme, jakejž by ten soud novejš držán

a bejti měl mimo prvnější vejповědi, kteráž s velikú pilností a vážností z celý rady vašich opatrností spravedlivě učiněna a vyřčena jest, pročež by ta a taková vejповěd v celosti své spravedlivost moci pruochoď svuoj míti a zuostati neměla, o tom přezvědúce jeho milosti pánu našemu dcelá, dokonalá a krunt-[ovn]lá^{c)} zpráva aby dána bejti mohla. Odpovědi, kteráž bych[om se]^{c)} spraviti mohli, od vašich opatrností žádáme. Dán v Hradci Jindřichovém v ponděli po Hodu slavnejm Vzkříšení Pána Krista léta Páně etc. 1557.^{d)}

Purgmistr a rada města Hradce.²⁾

Cistopis, MA Trnava.

- a) Psáno slovnútee.
- b) poručníka připsáno na okraji.
- c) Zde poškozeno.
- d) Psáno římskými číslicemi.

- 1) Jáchym z Hradce.
- 2) Jindřichův Hradec.

37.

1557, 23. srpen, Bzenec

Purkmistr, a rada města Bzence — městu Trenčínu: žádají, aby byla jejich faráři Jiříkovi vyplacena náhrada z pozůstalosti po jeho bratru Johanesovi, městském písaři trenčinském, za něhož Jiřík zaplatil dluh holešovskému faráři Josefovi.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Přáli bychom vám zdraví i jiného všeho dobrého věrně. Oznamujem vám, že jest kněz Jiřík, farář náš, přistúpíc před nás správu nám dal, že by měl dluh spravedlivý při vás, kterýž jest platil za neboštika Johanesa, písaře vašeho městského a bratra svého vlastního, knězi Jozefovi, na ten čas faráři holešovskému, a na to má jistú kvitanci od týhož kněze Jozefa, kterouž jest předešle před pány staršími trenčanskými ukazoval a páni starší sou jí místo dali. Pak ten statek Johanesa neboštika rozdělen jest na stránky, jednomu každému sirotku, co přijíti má, a tak tu ještě na tom statku kněz Jiřík má 20^{a)} fl. S též^{b)} sumy dává a pouští Jančovi Masaři, švagru svému, 10^{a)} fl., a když by koli kněz Jiřík pro ostatek k vám se najíti dal, za to žádáme, že jemu vydáte. Kdež nepochybujeme, že na žádost naši tak učiníte. Pakliž by se toho nestalo, v tom se vám

opovídáme, že bychom kněze Jiříka v takové věci opustiti nemohli. S tím se vám dobře míti vřínšujeme. Datum ve Bzenci¹⁾ v outerý před svatým Bartolomějem léta 1557.

Purgmistr a rada města Bzence.^{c)}

Cistopis, MA Trenčín.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

b) *Psáno tee.*

c) *Pod podpisem napsáno jinou současnou rukou: Poněvadž spravedlivý dluh byl, na žádost pánuov Bzenčanov jest jemu vydaný.*

1) *Bzenec, okr. Veselí nad Moravou.*

38.

1557, 12. listopad, Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — městu Trnavě: sdělují, že nemohou Trnavským půjčit mistra popravního.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Téhož zdraví, v něm jiného všeho dobrého rádi vám přejem. Žádost vaši rádi bychom vykonali, než sami mistra popravního vždycky potřebujem a na ten čas jediného s tolika máme. S tím se dobře a šťastně mějte. Dán v Hradišti¹⁾ ten pátek po s[vaté]m Martině léta 1557.

Purkmistr a rada města Hradiště.

Cistopis, MA Trnava.

1) *Uherské Hradiště.*

39.

1558, 22. červenec, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Trnavě: žádají, aby jim Trnavští zaslali vyznání nějakých zhářů, kteří byli uvězněni v Trnavě.

Službu svú vašim milostem vzkazujem, slovtné^{a)} a vzátcné^{b)} opatrnosti páni a přátelé nám přízniví. Zdraví i jiného všeho dobrého přáli bychom va-

ším milostem věrně rádi. Správy nás jistě docházejí, kterak by těchto časův nebezpečných nějací žháři pod právem vašich milostí postiženi býti měli a vyznání že by na některé spolotovaryše své učinili. Protož vašich milostí žádáme, že nám psaním svým po Janovi Peciválovi, spolupradním našem, což by se takových žhářův dotýkalo, oznámíte ráčíte, abychom má také v tomto markrabství Moravském od takových zoubců [!] zemských vystříhati se mohli, ano i jestliže by kteří zejména na vyznání jmenování v spolku tom byli, že nám poznamenané dáti ráčíte, tak abychom my, jestliže by kteří okolo nás nalezeni býti mohli, k nim svobodně přikročili i jinejm spolousedům našim vejstrahu dáti uměli. Též [?] vašim milostem věříme, že na žádost naši tak učiniti ráčíte. Datum v Strážnici¹⁾ v pátek den svatě Maří Makdaleny léta 1558.

Purkmistr a rada města Strážnice.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno slovně.

b) Psáno vzatně.

1) Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.

40.

1559, 8. únor, Velká

Purkmistr a rada městečka Velké — městu Trnavě: sdělují, že se Ance a Barboře, sousedkám trnavským, budou vyplácet peníze z fojtství po zemřelém Matěji Mrnkavém od r. 1562, až bude splacena přednostní pohledávka vrchnosti, a že peníze za prodané vinohrady byly dány sirotkům.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé naši milí. Přáli bychom vašim milostem zdraví a v něm všeho dobrého věrně rádi etc. Psaní, kteréž jste nám učiniti ráčili, tomu sme dobře vyrozuměli, o spravedlnost Anky a Barbory, vdov a sused vašich, kteréžto vám zprávu učinily, že by jim náležitá spravedlnost jíti měla od čtyř let. My pak toho pilně vyhledávati rozkázali sme, i nacházíme, že těm vdovám Ance neb Barboře i jiným sirotkům týhož nebožtíka Matěje Mrnkavého počnú se klásti peníze po 10^a) fl. z fojtství, když se bude psáti léta [15]62 při svatým Jiří toho roku.¹⁾ Nebo to vašim milostem oznamujem, že z toho fojtství předkem jeho milosti pánu našemu²⁾ kladú se peníze po 10 fl., což jest jeho milost na něm dluhu měl, a ještě 20 fl. když se pánu vyplní, již jmenovaným sirotkům pořád klásti se bude podle svrchu jmenované sumy i léta. A což se dotýče vinohradů prodaných, za ty se také po-

kládají peníze podle smlúvy i let a některým tĕm sirotkům z tĕch vinogradů vydáno penĕz na díly jejich z rozkazu jeho milosti pána. A s tím raĕ se vaším milostem Pán Buoh ve všem dobře a šťastně míti. Dán [v] Velkej^{b)} 3) první středu postu léta [15]59.

Purgmistr a rada mĕsteĕka Velkej.

Čistopis, MA Trnava.

a) Všechny číselné údaje v tomto listĕ jsou psány římskými číslicemi.

b) Velkej nadepsáno.

1) 23. dubna 1562.

2) Bernart z Žerotína.

3) Velká, okr. Veselí nad Moravou.

41.

1559, 20. duben, Uherský Brod

Purkmistr a rada mĕsta Uherského Brodu — mĕstu Trenĕínu: sdĕlují, že nejsou proti propuštění svého sousedá Jana Řemenáře do Trenĕína, žádají však, aby před svým odchodem splnil rukojemské závazky v sirotčí záležitosti.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Zase zdraví dobrého a prospĕchu šťastného O. V. věrnĕ bychom rádi přáli. Jakž Janovi Řemenáři, sousedu našemu, odpuštění běřete, aby z statečkem svým jeho milosti císařské k vám podle ukoupení jeho propuštěn byl, dokládajíc toho, že jeho milost pán náš¹⁾ jej propustiti ráčil jeho milosti c[ísařské, ^{a)}] proti propušt[ění] ^{a)} pána svého jeho milosti c[ísařské ne]chcme^{a)} a nemužeme, ale že jest Řemenář v nejakém rukojemství o sirotší věc, o čemž bezpochyby O. V. tajna neučinil, když to na místě postaví s námi, muož se svobodně z statečkem svým od nás odebrati. Co se pak listu výhostného o byt jeho mezi námi dotýče, jak se choval, bude-li toho žádati od nás, toho jemu neodepřem, neb jest věc slušná, aby každému spravedlnost jeho došla. S tím O. V. všecko dobré vinšujeme. Datum Brode Hungarice feria V ante Georgi annorum etc. 1559.

Purkmistr a rada mĕsta Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trenĕín.

a) Zde vytrženo.

1) Jetřich z Kunovic.

42.

1559, 15. srpen, Strážnice

Jiřík Koločenský, zlatník, t. č. ve Strážnici — rychtáři města Trenčína: žádá, aby se postaral o jeho dům, slibuje zaplatit dluh nějakému Somarovskému a žádá, aby věci, které zůstaly v jeho domě, byly vydány švagrovi.

Službu svú vzkazuji, opatrný pane rychtáři. Zdraví i jiného všeho dobrého, tohoť bych vám věrně rád přál jakožto svému příteli etc. Při tom, pane rychtář, za to vás přátelsky žádám, že ráčíte ten můj dům opatřiti, aby tak pustej nestál, neb já se svou vosobou vypravím k vám co^{a)} v krátkým čase a ten dluh, který sem pozůstal, chci vyplniti. Co se pak, pane rychtáři, dotýče švakra mýho, o ten dluh, který jest za mně slíbil, totéž který sem dlužen Somarovskému, že chci práv býti do toho času, do kterého času sou za mně slíbili, a taky vám oznamuji, abyšte se na tom nemejlili, neb švagr můj jak jest za mně slíbil, totiž za ten dluh svrchupsaný, za Somarovský a za žádný jest více za mně nesliboval než za ten samý, o kterej teď vám píši. Sami ráčíte věděti, že sem mezi vámi žádné živnosti nemohl míti, protož musil sem jinde sobě místo zednati[!], kdež bych se mohl živiti [s] svejmi děti. Věřím vám, že mi v tom neráčíte za zlý míti. Máím pána dobrýho, kterej mně také chce založiti, že bych se moh na to živiti. A co se pak, pane rychtáři, dotýče^{b)} i věcí, které sou pozůstaly v domě mém,^{c)} prosím vás, že je vydáte švakru mému, buď málo neb mnoho. S tím vás Pánu Buohu poroučím. Datum v Strážnici¹⁾ ten outerý na den Matky Buoží Nanebevzetí léta [15]59.^{d)}

Jiřík Koločenský, zlatník na ten čas v Strážnici.

Čistopis, MA Trenčín.

a) co napsáno pod smyčkou následujícího v; snad škrtnuto.

b) Následuje nečitelný škrť.

c) mém nadepsáno.

d) Psáno římskými číslicemi.

1) Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.

43.

1559, 27. říjen, Ilava

Rychtář a rada města Ilavy — městu Uherskému Brodu: žádají, aby Uherskobrodští dopomohli Jiříku Halgašovi z Beckova k pohledávce u Kučery, souseda uherskobrodského, a sturzuji k tomu účelu svědectví ilav-

ských sousedů Michala Provazníka a Štany Zubaka, kteří přivezli do Uherského Brodu slívy pro nějaké Čechy.

Múdrí a opatrní páni a sousedi naši přízniví. Mnoho dobrého vám vinšujeme, zdraví, štěstí na dlouhé časy etc., na vedomí dávajíc, že jest přistúpil před naši úplnú radu Jirik Halgaš z Beckova,¹⁾ žádajíc nás, abychom jemu svědomí vybrali o jeho příčinu, která se jemu stala v vašem meste spolusousedom vašim s Kučerú, neb se volal na naše sousedy, kteří se při tom trefili. I na žádost jeho i s povinnosti obecnej spravedlnosti, jsouce k tomu náchylni, kázali jsme mu tých lidí před právo postavit. I stáli jsou před úplným právem Michal Provazník, konšel jsa na tento čas v našem meste, druhý Štany Zubak, spolusoused náš, člověk hodnoverný, kterišťo pod přísahú povedeli takto. »Kdy jsme šli hoře městom v Brode Uherském, velmi jsme se starali o slívy, že se Čechové, kteří je byli zjednali, pro ne neustavili, neb byl den uložený v ten^{a)} pátek po Velikej noci.²⁾ I medzi tím řekl Kučera: „Co se staráte, však já mám u sebe tých Čechov penez okolo dvanásti zlatých za žito.^{b)} Co vašej škody bude, dám já vám s tých penez.“ I dal nám na to dva zlaté penez na dva fúry. A kdy nám dával, tehdy řekl: „Dal jsem také jeden zlatý Halgašovi z Beckova.“ I mezi tím přišel list od tých Čechov, s kterými jsme zmlovu [!] jmeli, v kterém psané bylo, že nemohli přijít pro ty slívy, protože jim první fúr nebyl ustavil, na který mu Kučera dal závdavku. Než potom prece ten fúr byl ustaven do Brodu a prece jich vzeli ti Čechové. Potem jsme my zase tým Čechom odepsali, že jestliže se do štyr nedelí nepostaví pro ty slívy, chceme tu škodu postíhat na tem statku, který byl u Kučery. I my jsme potem jiným lidem ty slívy prodali z velikú škodú, ponevadž se oni pro ne neustavili na den uložený. I to vieme, že ten statek všecek u Kučery zůstal.« Pro tu příčinu my vás prosíme, abyste již zvrchupsanému Jiríkovi k jeho statku dopomohli, ješto nepochybujeme, že to pro naše další^{c)} odslúžení udeláte. S tím dej vám Pán Buoh v dobřém zdraví trvati. Dán v Illave 27. Octobris léta Páne 1559.

Richtár a rada mesta Illavy.

Čistopis, Okr. archiv Uh. Brod, UB I-11.

a) *Opraveno z pův. tem.*

b) *za žito připsáno po straně.*

c) *Může být i další.*

1) *Beckov, okr. Nové Mesto nad Váhom.*

2) *Jde-li o rok 1559, tedy 31. března.*

44.

1559, 2. listopad, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Trnavě: žádají o podporu jistého Pavla, kterého vyslal jeho otec Štefan Švec, kyjovský obyvatel, aby se ucházel o pozůstalost po Štefanově zesnulém švagru Zelenkovi, masaři z Trnavy.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého přáli bychom vám věrně. Vznesl jest na nás Štefan Švec, obyvatel zdejší, kterak by nějaký Zelenka masař, jsouce tu mezi vámi obydlím, před nekterým časem skrze smrt z tohoto světa sešel, a předešle že jest měl vlastní sestru jménem Oršulu téhož Štefana. I poněvadž jest po tem Zelenkovi žádných dítek ani přátel přirozených tu mezi vámi nepozůstalo, domnívá se ten Štefan a jest tej naděje, že na nej ten Zelinka jakožto švagr jeho nezapomenul, ale neco statku svého jemu udělití poručil. A protož on, nemo-houce sám k vám pro sešlost věku a nedostatek zdraví svého se vypraviti a toho jistotně se dovědětí, teď posílá na místě svém Pavla, syna svého vlastního, ukazatele listu tohoto, a jemu o tom dostatečně poručil, aby on to všecko, jakž potřeba ukáže, před sebe vzal a vykonal, nic jináče než jako by sám tenž jistej Štefan toho všeho přítomen byl. A protož my vás za to přátelsky žádáme, abyšte témuž Pavlovi, pokudž by bylo spravedlivé, radni a pomocni byli. Jsme k vám tej naděje, pokudž možné a náležitě že žádost naši naplníte. A my zase takovou měrou i jinak rádi se vám toho odplatiti chcme. S tím se vám na všem dobře a šťastně míti vinšujem. Datum v Kyjově ve štvrtek po památce Všech svatých léta Páně 1559. Odpovědi žádáme.

Purkmistr a rada města Kyjova.

Čistopis, MA Trnava.

45.

1560, 10. leden, Uherský Brod

Tomáš Sabo a Emrich Hartany z Trnavy vydávají dluhopis na obnos za sukno, které koupili od Václava Vochlaře z Chrudimi.

Já, Sabu Tomáš, a já, Hartany Emrych z Trnavy, známo činíme tímto šuldbriefem přede všemi, kdež čten neb čtoucí slyšán bude, že sme koupili od pana Václava Vochlaře z Chrudimě postavů, totiž jmenovitě sto třidceti,

a každý postav za čtyry zlaté a za ort. Za kteréžto postavy učiní suma všeho pětset padesáte a půl třetího zlatého. Kterúžtu sumu svrchupsanú slibujeme, totiž 552 fl. 15 gr., dáti a zaplatiti o svatým Prokopě nejprve příštím¹⁾ beze všech škod, outrat jeho a dalších protahů jeho. A pro lepší jistotu toho dal sem já, Sabo Tomáš, k tomuto listu svůj vlastní sekryt přitisknouti i na místě Hartany Emrycha, tovaryše svého. A to stalo se v Brodě Uherském po Třech králích tu středu léta Páně etc. 1560.²⁾

Souč. opis, MA Trnava.

²⁾ *Pod textem napsáno touž rukou: Já, Martin Zarazil, dal sem na tento šuldbryf při Třech králích v Brodě Uherském léta etc. [15]61 čtyrysta zlatejch.*

¹⁾ *4. července 1560.*

46.

1560, 7. únor, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trenčínu: žádají, aby Jan Demeter, řemenář, bývalý obyvatel trenčinský, byl propuštěn uherskobrodské vrchnosti.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Zdraví a v něm všeho dobrého opatrnostem vašim věrně bychom rádi přáli. Na vědomí O. V. dáváme, že Janovi Demetrovi,^{a)} řemenáři,¹⁾ někdy spoluobyvateli vašemu, ale již poddanému jeho milosti pána našeho,²⁾ odpuštění pod moc a ochranu jeho milosti a k nám, statku jeho, jakýžkoli má mohovitý i nemohovitý, tímto listem béřeme a za něho za právo dědinné podle zřízení markrabství tohoto přiříkáme. Té dověrnosti k opatrnostem vašim jsouc, že jeho s tím se všim, jakž výš oznámeno, jeho milosti pánu našemu a nám propustiti ráčíte. A my zase, což nám možného, vám se rádi touž měrou odplacovati na časy budoucí chcme. S tím O. V. všecko dobré vinšujeme. Za odpověď přátelskú žádáme. Datum Brode Hungarice feria IV ante Scholastice annorum etc. 1560.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trenčín.

^{a)} *Demetrovi nadepsáno.*

¹⁾ *Je patrně totožný s Janem Řemenářem, jenž byl před necelým rokem propuštěn do Trenčína (srv. č. 41).*

²⁾ *Jetřich z Kunovic.*

Jan z Hranic — městu Banské Štiavnici: žádá, aby mu Štiavničtí zaslali potvrzení o úmrtí jeho bratra Tomáše, který zemřel ve štiavnickém špitále.

Službu svú vašim milostem, pane purgmistře a vaše milost páni milí, vzkazuji. Pán Buoh všemohúcí rač vašim milostem dáti zdraví a v něm jiné všecko dobré, toho bych vašim milostem věrně rád přál. Vašim milostem oznamuji, že jest Aleksa, spolusoused váš, mi psaní učinil, oznamujíc mi, že jest Tomáš, syn neboštika Václava Haška z Hranic, u vás v špitále umřel, kterýž byl muoj bratr vlastní. Za to vašich milostí pro spravedlnost boskú prosím, že mi ráčíte list pod pečeti městskú města vašeho vydati a po tomto mém poslu mi jej poslati ráčíte, abych já jej panu purgmistru a pánuom starším hranickým ukázal, neb tomu místa nedávají, aby Tomáš, bratr muoj nahoře psaný, umřiti měl. Neb i Aleksovi, spolusousedu vašemu, piši, který s ním z Hranic od přátel vyšel a k vám s ním do Ščavnice¹⁾ přišel, aby s tímto poslem mým k vaší milosti došel a vaší milosti o všem o tom širší a lepší správu dal, abyšte se věděli čím, vaše milost, spraviti. Za to vašich milostí prosím, že to pro mne učiniti ráčíte. A já se, bude-li vůle všemohúcího Pána Boha, chci se toho vašim milostem všim dobrým za práci vaší rád odsluhovati. A také vašim milostem oznamuji, že sem poručil poslu svému, aby vaší milosti od pečeti a panu písaři za práci zaplatil. Tej celej víry sem k vaší milosti i naději, že tak učiniti ráčíte a ten list, aby svědčil panu purgmistru a radě města Hranic.^{a)} A s tím dajž se Pán Buoh vašim milostem na všem dobře a šťastně míti, toho^{b)} bych vašim milostem věrně a upřímě rád přál. Datum v Nezamyslicích²⁾ v středu před středopostím léta Páně tisícího pěstistého šedesátého počítajíc.

Jan z Hranic, syn neboštika Václava Haška.

Cistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Zde písař zřejmě zapomněl napsat vydati ráčíte nebo pod.*

b) *Psáno tohoto.*

1) *Banská Štiavnica.*

2) *Nezamyslice, okr. Kojetín.*

48.

1560, 15. duben, Uherský Brod

Pavel Hrdý, obyvatel města Uherského Brodu — Gregoru Lindnerovi, měšťanu banskobystrickému: žádá, aby vydal Ferencovi Mezayovi sukno uložené v Banské Bystrici, které Ferenc koupil, a aby se postavil k nějakému roku.

Službu svú vzkazuji, pane Gregor, pane a příteli milý. Zdraví i jiné všechno dobré, toho bych vám přil. Můj zvlášče milý pane Gregor, za to vás prosím, když by Mezay^{a)} Ferenc k vám poslal aneb sám přijel, prodal sem jemu 34 postavů moravských bílých, jestliže by bratr můj odjel, za to prosím, v komoře u vás leží, kterúz sem pronajal, věřím, že tej práce sobě obtěžovati nebudete a je vydáte a jemu je vyčtete.^{b)} A co se dotýče roku vašeho, prosím, že na ten čas se ješče postavíte, neb tak tomu rozumím, že se rychtář divných kliček chytá, což jemu málo pomůže, neb se bojím, aby rychtáři to na jeho hlavě nezůstalo, ač jistě bych jemu toho nepřil, ale však jest sám v tom vinen. S tím sem váš, Pánu Bohu vás porúčím a bratra svého vám též porúčím. A jestli možno, za to prosím, že jemu k nekterému červenému zlatému budete napomoci. Datum v Brodě Uherském v pondělí velikonoční léta 1560.

E. [?] V.^{c)}

Pavel Hrdý v Brodě Uherském.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

a) *Jméno není dobře čitelné.*

b) *Psáno vyčte.*

c) *Prvé písmeno nelze číst s jistotou; druhé písmeno psáno běžně W.*

49.

1560, 28. duben, Uherský Brod

[Purkmistr a rada města Uherského Brodu]^{a)} — městu Trenčínu: žádají, aby jejich sousedu Janu Řemenářovi byly vráceny dva postavy, které mu neoprávněně zabavili třicátníci.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého opatrnostem vašim rádi bychom přáli. Správu nám dal Jan Řemenář, soused náš, listu tohoto dodatel, že by jemu

dua postavy třidcátní pro nespravení třidcátka vzítí měli. I poněvadž jest tak, jak nám správu dal týž Jan Řemenář, že jest opatrnostem vašim na město třidásátek spravil a zaplatil, žádáme i podle něho k opatrnostem vašim se přimlíváme, že jemu na tom škody nedopustíte, ale jemu, což vzato jest, od těch třidcátných navráceno bude podle té spravedlnosti, kterouž od jeho mílosti císařské máte. S tím O. V. všecko dobré viňšujem. Datum Brode Hungarice dominico die post Marci evangeliste 1560.^{a)}

Čistopis, MA Trenčín.

a) Spodní okraj listu s podpisem je utržen, z obsahu, však dostatečně vyplývá, kdo je odesilatelem.

50.

1560, 9. červen, Prostějov

Pavel Holub, rychtář města Prostějova — městu Banské Štiavnici: sděluje, že vydal Jiříkovi Gramaterovi svědomí z rychtářských knih, a přimlouvá se za něho.

Službu svú vzkazují, slovtuné opatrnosti páni přátelé moji milí. Zdraví i jiného všeho dobrého přál bych vašim opatrnostem věrně rád. Psaní, které jste, vaše opatrnost, panu purgmistru a radě města Prostějova o pana Jiříka Gramatera učinili, s vůlí téhož pana purgmistra to psaní sem viděl, žádosti a přimlůvě vašich opatrností sem vyrozuměl. Kdež na přimlůvu vašich opatrností a pro spravedlnost pan purgmistr a rada města Prostějova takové svědomí z kněh rychtářských města Prostějova, aby gruntovněji a dostatečněji ku právu vašich opatrností bejtí mohlo, je znovu slovo od slova, jakž předešle ti svědkové vysvědčili, mně vypsati a pečeti ouřadu svého zapečetiti a je témuž panu Jiříkovi Gramaterovi vydati rozkázali. Kdež z poručení pana purgmistra sem tak učinil a dle spravedlnosti témuž panu Jiříkovi takové svědomí z kněh rychtářských města Prostějova zapečetěné pečeti ouřadu svého sem dal. Za kteréhož se k vašim opatrnostem přimlívám a přátelsky žádám, k čemuž spravedlnost má, že mu té spravedlnosti dopomocni bejtí ráčíte, pro mé vašim opatrnostem odsloužení. S tím vaší opatrnosti na všem dobře a šťastně od Pána Boha míti se viňšuji. Datum v Prostějově v pondělí po památce Svaté Trojice léta 1560. Pavel Holub, rychtář přísežný města Prostějova.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

51.

1562, 9. únor, Třebíč

Purkmistr a rada města Třebíče — městu Bardejovu: žádají, aby Bardejovští vydali svědectví o poctivém původu bednáře Jana, syna Paula Formana, obyvatele bardejovského; Jan chce provozovat svou živnost v Třebíči.

Službu svú vzkazujem vašim milostem, slovutné a vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví, v něm všeho dobrého vašim milostem věrně rádi přejeme. Předstúpil jest před nás s přáteli svými Jakub řemesla bednářského, syn Pavla Formana, spoluobyvatele vašich milostí na předměstí před fortanou, ukazatel listu tohoto, oznamujíc, kterak by úmyslu toho byl u nás při městě živnost svú provozovati, žádost na nás vzkládajíc, abychom se k vašim milostem z strany svědectví rodičův jeho snětí i také jeho od nich zplození připsáním svým přimluvili. A my nemohše jeho slušné žádosti odepřítí k vašim milostem se přimlíváme a za to přátelsky žádáme, poněvadž jest také již i v stav manželský vstoupil a sobě za manželku dceru jednoho spolusouseda našeho jest vzal, že jemu ku potřebě jeho takového svědectví odpírati neráčíte a spravedlnost jeho od rodičův, pakli by zhynuli, ale oddíl jeho po nich dokonalé naděje sme, že mu propustiti ráčíte, neb jest cesta daleká,^{a)} nemalé obmeškání a útrata jeho. A my tolikéž na žádost vašich milostí přátelstvím, kterěz by nám koli možné bylo, chtěli bychom se rádi odměniti. S tím se vašim milostem na všem šťastně a dobře mítí vinšujem. Datum v Třebíči v pondělí po svatě Dorotě léta Páně [15]62.^{b)}

Purkmistr a rada města Třebíče.

Čistopis, MA Bardejov.

a) Následuje nečitelný škrť.

b) Psáno římskými číslicemi.

52.

1562, 6. duben, Nový Světlav

Frydrych Tetour z Tetova a z Malenovic — městu Trenčínu: žádá, aby mu Trenčínští propustili Mikuláše Ošlejcha, který si oblíbil živnost v Bojkovicích.

Múdrí a opatrní páni a přátelé moji milí. Zdraví a při tom jiného mnoho dobrého věrně bych vám přál. Oznamuji vám, že Mikuláš Ošlejch,^{a)} pod-

daný jeho milosti císařské z Trenčína, na gruntech mých v městečku v Bojkovicích¹⁾ živnost sobě oblíbil. I za to vás přátelsky žádám, že téhož Mikuláše Ošlejcha svrchupsaného na grunty mé propustíte. O čemž nepochybuji, než že na žádost mou přátelskou tak učiníte. A já, když by se taková věc přihodila a který člověk z poddaných mých mezi vámi živnost sobě oblíbil, tolikéž bych učiniti chtěl. Za odpověď přátelskou žádám. A s tím se vám dobře a šťastně míti vinšuji. Datum na Novém Světlově²⁾ v pondělí po neděli Provodní léta 1562.

Frydrych Tetour. z Tetova a z Malenovic etc.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Psáno Ossleych.

1) Bojkovice, okr. Uherský Brod.

2) Nový Světlov, hrad nad Bojkovicemi.

53.

1562, 17. duben, Veselí

Jiřík Bradáč, rychtář města Veselí — rychtáři města Trenčína: žádá, aby propustil Jiříka, posla města Veselí, i s manželkou a se vším majetkem, aby mu zaplatil služné a pomohl mu k vyupominání dluhů za služby.

Službu svou vzkazuji, pane rychtáři, příteli muoj zvláště milý. Zdraví z vinšováním od Pána Boha, jiného všeho dobrého přál bych vám věrně rád. Při tom, pane rychtáři muoj milý, oznamuji vám, že jest mne žádal Jiřík, posel muoj městský města Veselí,¹⁾ abych psaní k vám o propuštění jeho učinil. I za to vás jakožto pána a přítele svého milého žádám, je jeho s manželkou jeho Regnou i se vším statkem jejich, kterýž mají málo nebo mnoho, propustíte, a což služby zaslúžené má, že jemu vydáte, a von také, což komu v městě povinen jest, aby zaplatil, též i obilé u koho má, kteříž jemu povinni jsou za služby, že jemu k vyupominání dluhu dopomožete bez prodlených časů. Jakož bych i já, kdyby se vám taková věc přihodila, pro vás v tomž odplatu^{a)} vám učiniti chtěl. Tej sem celé víry k vám, že to na žádost mou učiníte. A s tím dajž se vám Pán Buoh na všem dobře a šťastně jmíti. Datum v městě Veselí¹ v pátek na den s[vatéh]o Anyceta léta Páně 1562.^{b)}

Jiřík Bradáč, rychtář města Veselí.

Čistopis MA Trenčín.

a) Konec slova rozmazán, proto špatně čitelný.

b) Poslední číslice v letopočtu napsána velmi neobvyklým způsobem; čteme jako 1562, protože v 60. letech 16. stol. připadl svátek sv. Aniceta na pátek jen toho roku.

1) Veselí nad Moravou.

54.

1562, 23. květen, Hranice

Purkmistr města Hranic — rychtáři města Trnavy: oznamuje, že rychtářského posla Špačka nepropustí, pokud neuplyne smluvená služební doba.

Moudrý a opatrný pane rychtáři. Téhož zdraví i jiného dobrého, toho bych vám přál. Aby Špaček, posel úřadu našeho rychtářského, u nás, tak jak vy píšete, neměl aneb nechtěl sloužiti, o tom já nic nevím. Než o tom vím, že jsme my téhož Špačka do roka zjednali, a protož do toho času propustiti ho nemíníme. Než když ten čas, do kterého jest u nás smluven, dobude a doslouží, potom, nebude-li se jemu u nás služba líbiti, my ho držeti nebudeme. Na ten čas jestliže jest vám posla potřebí, vy se o něho starejte, jak nejlép rozumíte. A s tím dej se vám Pán Buoň dobře jmiti. Datum v Hranicích v sobotu po s[vaté]m Duše léta [15]62.^{a)}

Purkmistr města Hranic.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

55.

1562, 19. červen, Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli Arculesa Zedníka, svého spoluobyvatele, k zaplacení dluhu hradištskému sousedu Janu Suchánkovi, který musel jako Arculesův rukojmí zaplatit do soukenického cechu v Hradišti.

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Přáli bychom vám zdraví i jiného všeho dobrého věrně. Jan Suchánek, pekař, spolusoused náš, listu tohoto ukazatel, jest nás spravil, že jest času některýho, buda rukojmě za Arculesa Zedníka, spoluobyvatele vašeho, do cechu soukenického zde v městě Hradišti¹⁾ 12^{a)} tolaruov dáti a zaplatiti muosel, a on, Arcules, po přátelském napomenutí, nepamatujíc na dobrodiní takové, kteréž mu svrchupsaný^{b)} Jan učinil z víry a lásky, jemu takové peníze navrátiti a zaplatiti zanedbává. A protož vás za to přátelsky žádáme, že dotčeného Arculesa, spolusouseda vašeho, k tomu dostatečně přidržeti budete, aby týmuž Janovi Suchánkovi, spolusousedu našemu, při této^{c)} jeho chuozi zapla-

til a těch 12^a) tolarů navrátil, aby o to více chuož a útrat i nesnází potřebi nebylo. Kdež věříme, že žádost naše u vás místo měti bude, jakož bychom i my na žádost vaši rádi učiniti chtěli. Za odpověď žádáme. S tím se vám dobře měti vinšujem. Dán v městě Hradišti v pátek po památce s[vatého] Víta léta 1562.

Purgmistr a rada města Hradiště.

Čistopis, MA Trnava.

- a) Psáno římskými číslicemi.
- b) Pův. psáno svrchupsaným, m škrtnuto.
- c) Psáno teeto.

1) Uherské Hradiště.

56.

1562, 2. září, Hodonín

Jan Okrouhlický z Kněnic, úředník na Hodoníně — Adamu Unnadovi z Suneku a na Fryštáce: žádá jej, aby zaplatil dluh za dodané kapry.

Službu svú vaší milosti vzkazuji, urozený pane, pane ke mně laskavě příznivý. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého věrně vaší milosti přeji. Pominulých časův k žádosti vaší milosti 12^a) ss. kaprův v haltýřích hodonínských sem zanechal, pro kteréž jest pan Jindřich Volbram, služebník vaší milosti, poslal, a vzaty sou na Fryšták,¹⁾ 1 ss. po 5½^a) fl., učiní 66^a) fl., za něž peníze podli připsání téhož pana Jindřicha poslány býti měly hned. Až posavad není zapláceno a já jeho milosti pánu svému²⁾ při počtu všecko penězi hotovými odvozovati musím, a poněvadž se záplatou prodlívá, svý dáti musím. Vaší milosti poníženě prosím, že mne na škodě nechati neráčíte a těch 66^a) fl. panu Zigmundovi Krčmovi, služebníkú jeho milosti pána mého, na místě mém dáti ráčíte. Píši jemu o tom, žádajíc, aby je od vaší milosti přijal. Sem té duověrnosti k vaší milosti, že mne při této mé žádosti, znajíc věc spravedlivou býti, oslyšeti neráčíte. Psal sem o ty peníze na Fryšták, ukázáno mi na vaší milost. S tím vaší milost Pánu Bohu poručím. Datum na Hodoníně v středu po svatém Jiljí léta 1562. Za laskavou odpověď vaší milosti prosím.

Jan Okrouhlický z Kněnic, ouředník na Hodoníně.

Čistopis, Budapest OL, Thurzo, irreg. 10.

a) Všechny číselné údaje kromě letopočtu jsou v tomto listě psány římskými číslicemi.

1) Hlohovec.

2) Čeněh z Lipého.

1563, 23. březen, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Trenčínu: žádají, aby byly prodány věci, které k sobě jako poručník svých mladších sourozenců přijal zesnulý Florián Franta z Žiliny, spolusoused trenčinský, a aby utržené peníze byly poslány do Kroměříže pro Jana, Floriánova bratra.

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Pán Buoh rač vám dáti zdraví a při tom jiné všecko dobré, toho bychme vám rádi přáli. Oznamujeme vám, že nebožtík pan Florián Franta z Žiliny, na onen čas spolusoused váš, jsa poručníkem sirotkuo mladších nebožtíka Jiřika Franty, bratří a sester svých, přijal jest k sobě díl Jana, bratra svého, k opatrování a dochování toho tomu sirotku, jakožto hotových peněz, což mimo vydání na ty sirotky zůstalo, na jeho díl vzal 21^a) gr. 1 d., item náčení cínovýho, co se tomu pacholeti na díl dostalo i po sestře jeho semřelé, 20½^a) funtu, item šaty truhelné i ložné, všecky což se na díl toho sirotka i po sestře dostalo, totiž plachta konopná, prostěradlo gmentové, cíška gmentová, 2^a) duchny, 2^a) peřiny, polštář, dvě podušky etc., item stříbra 14^a) lotuo, co se témuž sirotku i po sestře na díl dostalo. Též zprávu máme od starších nápadníkuo Frantových, že by tejš nebožtík Florián, bratr jejich, před smrtí otce svého přijal k sobě štandlí, kteráž by všem sirotkům Frantovým náležeti měla, od otce svého ji vypočív. Protož, páni přátelé milí, za to vás přátelsky prosíme, že to všecko, což tomu sirotku náleží, vyzdvihnete, a ty šaty ložné a truhelné i náčení cínové s pomocí teď pana Alexandra Franty a pana Symphoriana, bratří toho sirotka, zač nejlípe můžete, k dobrému toho sirotka rozprodáte a peníze nám odešlete i s tím stříbrem 14^a) lotuo po panu Alexandrovi Frantovi, aby to témuž sirotku u nás dochováno bylo, a zač se ty věci prodají, že nám o tom psaním svým oznámíte. Věříme, že tak učiníte. A my se vám toho touž i jinou měrou přátelsky odměňovati pilni budeme. Odpovědi žádáme. A s tím se vám dobře mítí vinšujeme. Datum v Kroměříži v outerý po neděli Letare léta 1563.

Purgmistr a rada města Kroměříže.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Všechny číselné údaje kromě letopočtu jsou v tomto listě psány římskými číslicemi.

58.

1563, 8. červenec, Klobouky

Martin Císař z Klobouk se svými přáteli — městu Trenčínu: žádá, aby Trenčínští souhlasili s koupí gruntu zemřelého Jana Poláka, obyvatele trenčínského, Martinovým synem Jiřikem Císařem.

Službu svú vašim milostem vzkazujeme, múdrý a opatrný pane rychtáři a páni, rada mesta Trenčina. Prejeme vašim milostem zdraví, při tom i jiného mnoho dobrého na časy dlúhé verne rádi. Pane rychtáři a páni milí, já, Martin Císař, oznamuji vám, že sem já strany toho gruntu, kterýž jest odemřel Jan Polák, obywatel váš v meste Trenčine, i s [. . . .] a) manželkú svú a sestřú mú a přítelkyní a s práť(eli svý]mi a) a s bratry o to dostatečne mluvil, jestliže by se n[a grun]t a) s bratry její potahovati chtel, aby oznámili. I to sem jim také oznámil, že ten jistý grunt kúpil Jiřík Císař, syn můj, a že již na ten grunt zavdal fl. 16 vedle smlúvy, a že oni jemu, Jirikovi, přátelé jeho toho přejí, aby on na tom gruntu, ponevadž kúpil, aby sedel. A vás za to, pane rychtáři a b) páni, rada mesta Trenčina, přátelsky prosíme, že jemu teho přítí ráčíte. A bude-li v tom vůle Pána Boha, konečne v tuto nedeli najprv příští dám se u vás sám osobú svú najíti a o to ústne sebú rozmluvíme, což nám potřebí bude. S tím dajž se vám Pán Bůh na všem dobře a šťastne míti. Datum v Klobúcích¹⁾ ten štvrtek na den svatého Kyliána, mučedlnika Páně, léta Páně 1563.

Martin Císař s Klobúk i s přáteli svými.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Zde vytrženo.

b) a napsáno poněkud neobvyklým způsobem.

¹⁾ Valašské Klobouky.

59.

1564, 12. březen, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trnavě: slibují, že jim obstarají sládka a pivovarníka pro obecní užitek.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Zase téhož zdraví i jiného všeho dobrého přáli bychom V. O. věrně rádi

etc. Psaní V. O., kteréž nám o objednání sládka a pivovarníka, muže hodného, umělého a věrného, pro užitek obecního dobrého, činiti ráčíte, jemu sme vyrozuměli. Na žádost V. O. o to sme se skutečně přičinili a na takového sládka, kterýž by se Va. O. hoditi mohl^{a)}, s pilností ptali, však by u nás nyní byl, nenalzáme, však dle dobrého přátelství a súdsedství [!] chcem se o něj postarati a V. O. to nejspíš rozmluvíc s ním oznámiti, jedne [!] do maličkého času zhověni^{b)} míti ráčte. S tím se Va. O. na všem dobře a šťastně míti vinšujem. Dán v Brodě Uherském v neděli Družebnú léta 1564.

Purgmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno mohli.

b) Psáno zhověmi.

60.

1564, 28. červenec, Uherský Brod

Martin Hrabáček, provazník v městě Uherském Brodě — Petrovi, rychtáři města Banské Štiavnice: posílá mu cvoky, které pro něho opatřil v Brně, a šňůry pro puškaře a žádá o jejich zaplacení.

Slovutný pane Petře a pane rychtáři muoj milý, s vinšováním od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého, tohoť bych vám věrně rád přál i s paní manželkú vaší i se vším domem vaším jako sám sobě. Při tom vám oznamuji, pane Petře muoj milý, kdež ste na mne žádost zložili o ty cveky, abych jich vám jednal a koupil, protož vám oznamuji,^{a)} že žádný se nechtěl podvoliti v tom, aby se měl se [!] s nimi nositi, neb sú těžký, a když sem pro ně do Brna poslal, byl tam posel do pátého dne, čekajíc na ně, až jich nadělali, ani pocínovány nebyly a v to se podvolit ten cvečkař nechtěl, než já sem jich dal u nás v Brodě pocínovati a dáno od nich l ss.^{b)} od pocínování, a každé sto po osmi krajcarích za ně dáno v Brně a jest jich čtyři tisíce. A poněvadž sem já takovýho posla nemohl najíti, teď k vaší potřebě já sám svýho vlastního koně půjčuji a vám posílám i [s] šňůrami,^{c)} kdež ste mi rozkázali i pan Jakub Limpek nadělati k potřebě na zámek puškařovi. Protož vám teď všecko spolu posílám a vám věřím, že mi ty peníze pošlete po tomto poslu. Udělá sumy za cveky půl šesta zlatýho a pět krajcarů, a s pocínováním a za šňůry čtyři zlatý. A poslovi věřím, že neukrátíte, neb když sem ho do Brna poslal, utratil tam

l ss.,^{b)}d) že čekal na ně, a věřím, že mi posla odpravíte, co budete moci nejspíš. S tím vás Pánu Bohu poručím. Dán v Brodě Uherským ten pátek po svatým Jakubě, apoštolu Páně, léta Páně [15]64.^{e)}

Udělá vši sumy i na posla dva zlatý, neb sem mu slíbil půl dvanácta zlatýho a pět krajcarů, toho všeho i na posla.

Martin Hrabáček, provazník, vždycky váš.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Rádek končí oz-, na dalším řádku je však napsáno celé oznamují.

b) Pisatel zřejmě použil špatné zkratky: měl psáti fl.

c) Psáno ssnurami, při čemž mezi dvěma s začal pisatel psát písmeno n.

d) Následuje nečitelná rasura.

e) Psáno: 6 IIII.

61.

1567, 20. červenec, Budětín

Uředníci panství budětínského — místodržicím knížete těšínského:¹⁾ sdělují, že byl Těšínským vzat dobytek jako náhrada za ten dobytek, který vzali loňského roku Těšinští na panství budětínském.

Službu svú vzkazujeme, urození páni, přátelé naši milí. Přáli bychom vám zdraví i jiného všeho dobrého věrně rádi. List váš, který ste jeho milosti pánu našimu²⁾ poslali, ten jest nám dodán. Ačkoli jeho milosti pána našiho na ten čas doma není, jest při jeho velebnosti císařské, pána našiho najmilostivějšího [!], všakž nicméně my sme list váš jakžto náměstci jeho milosti pána našiho odevřeli, kterému sme přečtúc vyrozuměli. I jak píšete, doptávajíce se na příčinu o pobrání dobytka, o tom držíme, že jest vám dobře vědomo, kterak jeho milost kníže pán váš³⁾ poslati ráčil roku již minulého, totiž v pátek po neděli, která slove Jubilate,⁴⁾ na grunty jeho milosti pána našiho a beze vši příčiny na gruntích pána našiho jeho milosti vlastní dobytek silú a gvaltem nemalý počet pobratí dáti ráčil. I dosti nemalý čas pán náš jeho milost očekával, aby se jeho milost kníže upamatovati ráčil a dobytek jeho milosti pána našiho, který na gruntích a lúkách vlastních pána našiho jeho milosti pobrat jest, zas navrátiti ráčil. I poněvadž jeho milost kníže takového dobytka navrátiti neráčil, jeho milost pán náš zas dobytek svúj vlastní vzíti dal. Jinej příčiny my v tom nevíme, avšak kdy Pán Bůh pána našiho jeho milost v zdraví domů přinéstí ráčí, list váš jeho milosti dáme. Držíme o tom, že od jeho milosti pána našiho na psaní vaše další odpověď míti budete. A s tím vás v dob-

rém zdraví býti vinšujeme. Datum na Budětíně⁵⁾ v neděli před s[vatý]m Jakubem léta 1567.

Úředníci na Budětíně Petr Nediecký, Michal Sveřepský,
Gašpar Borčický.

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

¹⁾ Mistodržící jmenováni v adrese: Václav Rudcký, Václav Pelhřín, Michal Rudecký, Petr Karvinský, Mikuláš Foyglar, Joachim Bludovský.

²⁾ Rafael Sunek z Jesenice a na Budětíně.

³⁾ Václav Adam, kníže těšínský a Velkého Hlohova.

⁴⁾ 10. května 1566.

⁵⁾ Budatín, okr. Žilina-mesto.

62.

1567, 13. říjen, Prešpurk

Rychtář, purkmistr a rada města Prešpurku potvrzují, že přijali od purkmistra a rady města Brna 300 zl. r. jako 3 roční úroky z 2000 zl. které měl Blasi Beham, zesnulý obyvatel brněnský, spláčet u města Brna.

Wir N. richter, burgermaister und rath der stat Prespurg¹⁾ beckhennen hiemit disem brief, das uns di ersamen weisen herrn burgermaister und rath der stat Brün²⁾ erlegt und geraicht haben drei hunder [!] gulden r. namblichen drei versessen jarszins von Michaelis des [15]64 jars³⁾ an bis auf nachst verschinen s. Michels tag von den zwai tausent gulden reinisch, so weilendt herr Blasi Beham, gewester statsfreundt alhie, saliger, bei gemainer stat Brün bis dato auf zisung gehabt. Sagen hierauf bemelte herrn von Prün²⁾ der oberczelten drei hundert gulden r. dreier versessner jarszins hiemit quit, ledig und frei. In urkhundt diser quittung mit gemainer stat klienerm insigl verfertigt. Geben Prespurg den dreizehenden tag Octobris anno Domini 1567.

Čistopis, MA Brno.

¹⁾ Bratislava.

²⁾ Brno.

³⁾ 29. září 1564.

63.

1568, 21. leden, Budětín

Rafael Sunek z Jesenice a na Budětíně — Václavu, knížeti těšínskému: dotazuje se, zda od jeho poddaného Matěje Bílka, který vezl z Těšína

bílé pivo a ryby pro potřeby svého pána, byla vybrána mýta a třicátky s jeho (Václavovým) vědomím, a žádá, aby těšínští poddaní nepásli dobytek na území panství budětinského.

Osvícené kníže, pane, pane ke mně příznivý. Dobrého a šťastného zdraví vaší knížecí milosti od Pána Boha přeji. Vaší knížecí milosti oznamuji, že sem tento tejdén minulej Matěje Bílka z Nového Města,¹⁾ poddaného svého, do Těšína pro bílé pivo a do knížetství vaší knížecí milosti pro rybníčné ryby posílal, kterýžto poddaný muoj vezúc ryby a pivo na mejtě se z listem odevřeným a jemu ode mne na mejta na ty vozy danejm zastavil a za propuštění ven z města žádal. Ale mejtnej jeho z statkem mým, kterýž mi k vlastní potřebě mé k zámku mému pro příhodu mejch dobrých pánů a přátel (a ne pro zisk) vezl, propustiti jeho nechtěl, než k ouředníku vaší knížecí milosti na zámek Těšín poddanému mému z listem mým jíti rozkázal. Když pak před ouředníka z listem mým přišel, ouředník vaší knížecí milosti jeho též propustiti nechtěl, pravíce, že jemu ten list nesvědčí, takže vždy poddaný muoj z statku mého, majíc pořádný a obyčejný ode mne odevřený list, na všecy třidcátky a mejta nějaké pomocné, pravíce, že to vaší knížecí milosti náleží, dáti a zpravití musil a v Jablunkově²⁾ pak též tak z něho vzato jest. Ješto mi se, statku mému toho prve v Těšíně ani nikde jinde v žádné zemi, kdekoli pro potřeby své z takovými^{a)} listy posílám, od žádného nestalo, nemohúce pak tomu rozuměti, co v tom za příčinu jest, a z vuolí-li se to vaší knížecí milosti běře čili nic, vaší knížecí milosti za to prosím, že mi o tom, abych se věděl čím spraviti, psaním svým oznámiti ráčíte.

Při tom též to vaší knížecí milosti oznamuji, že mi poddaní vaší knížecí milosti přez hranice vaší knížecí milosti slezské na grunty mé pastvami dobyttem přepásají a sem přehánějí. Vaší knížecí milosti za to též prosím, že mi to zastaviti a o tom poručiti ráčíte, aby mne taková síla a moc od poddaných vaší knížecí milosti nepotkávala. Neb neráčíte-li mi toho zastaviti, vpravdě takovou věc na jeho milost císařskou a pána, pána svého nejmilostivějšího, vzněsti musím. Odpověď, kterou bych se spraviti uměl, od vaší knížecí milosti žádám. A s tím se vaší knížecí milosti na všem dobře a šťastně míti vinšuji. Dán z zámku Budětína³⁾ v středu den svatě Anežky 1568 léta.

Rafael Suneg z Jesenice a na Budětíně.

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

¹⁾ Kysucké Nové Město.

²⁾ Jablunkov, okr. Český Těšín.

³⁾ Budatín, okr. Žilina-město.

64.

1568, 15. březen, Kroměříž

Ambrož, měšťan přerovský — Mikulášovi, rychtáři města Trenčína: žádá jej, aby dopomohl jeho zmocněncům k vyvolání domu Jiříka Oškuby.

Službu svou vzkazuji, pane Mikuláši, příteli milý. Zdraví i jiného všeho dobrého, tohoť bych vám věrně rád přál. Dal mi správu Petrus z Trenčína, spolusoused váš, jakož sem byl jej před vámi zmocnil, i tudíž Ondřeje Maraka spolu s ním, o ten dům Jiříka Oškuby, aby jej vyvolati dali, tak jakž u vašich opatrností za právo jest. A vy ste mi s práva vašeho naučení dali, o čemž vám o tom všem dobře vědomí jest, i tomu se jest zadosti nestalo, a to proto, že se voni, ti moji zmocnění, obávají těch Oškubů, pravě, že by proto nelibost k nim měli. Ale já vás za to žádám, že k tomu ráčíte dopomoci i spolu s vašimi radnými, kerěz k pomoci vaší míti ráčíte, a to vždy aby tak došlo, jakž prvý s práva vašeho ráčili ste naučení dáti. Však ráčíte znáti, že se to již dávno prodlívá a má světlá spravedlnost při tom se zdržuje. Protož vás velice prosím, že jich beze všeho prodlení dopomoci ráčíte. S tím dejž se nám Pán Bůh v dobřím zdraví shledati. Dán v Kroměříži v pondělí druhý postní léta 1568.

Ambrož, měštěnin z Přerova.

Cistopis, MA Trenčín.

65.

1569, 21. duben, Těšín

Václav, kníže těšínský — městu Banské Štiavnici: žádá, aby Štiavničtí přiměli Annu Sladkou, svou spoluobyvateľkyni, k zaplacení dluhu Jiříku Milochovi, poddanému z Jablunkova.

Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velkého Hlohova.

Moudří, opatrní, nám vzácně milí. Přáli bychom vám zdraví a při něm jiného mnoho dobrého. Oznamujem vám, že se jest k nám utekl Jiřík Miloch, poddaný náš z Jablunkova,¹⁾ poníženě nám správu dávající, že by mu Anna Sladká, spoluobyvateľkyni [!] vaše, za ryby 60^{a)} fl. od dávného času dlužna býti měla a jemu na jeho časté upomínání platiti zanedbává, prosíce nás při-

tom za milostivé opatření. A protož vás za to žádáme, že dotčenú Annu k tomu skutečně přidržíte, tak aby týmuž poddanému našemu dluh spravedlivý již bez delších prací a větších outrat zaplatila, neb on také dlužníkem lidským jest. Jakož pak o vás nepochybujem, znajíce věc spravedlivé [!] bejti a pro zachování dobrého susedství že tak učiníte. V čemž my vám zase přijemné libosti činiti a okazovati můžem, učiníme to rádi. A s tím se vám na všem dobře míti vinšujem. Datum na Těšíně ve čtvrtek před svatým Jiřím léta 1569.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Psáno římskými číslicemi.

1) Jablunkov, okr. Český Těšín.

66.

1569, 27. duben, Těšín

Václav, kníže těšínský — městu Banské Štiavnici: žádá, aby byly těšínskému poddanému Vitošovi zaplacený 3 tuny herynků, které mu Štiavničtí neprávem vzali.

Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velkého Hlohova etc.

Moudří, opatrní, nám milí. Vznesl jest na nás Vitoš, poddaný náš z Těšína, dávajíc nám správu, že by vám času dávno minulého vantuch chmele za 57^a) tolarů prodati měl, kerýž jemu od vás zaplacen jest. Než teď opět času nedávniho vezouc tři tonny herynků za 35^a) fl. do Štiavnice¹) na prodej, takové herynky sou jemu od vás vzaté a nekúpíc jich, bez vůle jeho prodávané, kladouc vy tomu příčinu, že by vám chmele nevarovného přivésti a prodati měl. I poněvadž se o tenž chmel již zaplacený dostatečný kup stal a na něm ste nepochybně škody nevzali, za to žádáme, že jemu dotčené tři tonny herynků bez dalšího odtahování zaplatíte, tak aby se větších škod, keréz již podjal a na vás jich postíhati chce, uvarovati mohlo. Pakliž by se to nestalo, znáti můžete, že by nám poddaného našeho v spravedlnosti jeho opustiti náležité nebylo, než museli bychom jemu toho stavunkem v slušnosti dopomáhati. K čemuž, žádáme, přijítí nedáte. Datum na Těšíně v středu po svatým Jiří léta [15]69.^a)

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Všechny číselné údaje v tomto listě jsou psány římskými číslicemi.

1) Banská Štiavnica.

67.

1569, 7. červen, Uherský Brod

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském — městu Trenčínu: žádá, aby Trenčínští přiměli Martina a Juru Štenclovy a Tomáše Foltýna, svoje spolusousedy, k zaplacení dluhu Izáku Stuselovi, uherskobrodskému židu (za vlnu).

Službu svú vskazují, moudří a opatrní páni a přátelé a sousedi moji milí. Zdraví i jiného všeho dobrého, toho bych vám věrně přál. Izak Stusel, žid z Brodu Uherského, poddaný můj, dal jest mi správu, že jest jemu Martin Štencl, Jura Štencl, Foltýn Tomáš, spolusousedi vaši, za vlnu dlužni pozůstali, a před nedávním časem jest jich obeslal před rychtáře a na právě jest peníze žalobní položil a podnes sou jemu zaplatiti nechť. A protož vás za to přátel-sky žádám, že jich k tomu přídržeti budete, aby voni jemu takový dluh za-placen byl [!]. Neb jestli by se toho nestalo, musil bych tu cestu najíti, že by poddaný žid můj k záplatě přijíti mohl. S tím se vám na všem dobře a šťastně míti vinšuji. Da[tum] na^{a)} Brodě Uherském v úterý po Svaté Trojici léta 1569.

Jetřich z Kunovic a na Brodě Uherském.

Cistopis, MA Trenčín.

a) Následuje škrtnuté Vost.

68.

1570, 15. duben, Hustopeče

Purkmistr a rada města Hustopeče — městu Trnavě: sdělují, že trnavský rybníkář Michel, který u nich pracoval, už v Hustopečích není; protože však Trnavští rybníkáře nutně potřebují, budou se hustopečští obyvatelé, jdoucí do Brna a do Měnína, po rybníkářích vyptávat.

Unsere freuntliche willige dienste sambt wunschung aller gluksaligen wol-fart von Gotth dem allmechtigen zuvor. Ersam, fursichtig, weise, gonstige, lie-ben herrn, guette gonner und nachbaren. E. E. weisheit schreiben und freunt-

lich ansinnen wir empfangen und vernomen haben, nemlich das E. E. W. seines verstendigen teichtmaisters notturftig sei, dero wegen an uns begeret, ob der einaugicht Michel, der etwan (wie ihr euch erinnert) bei uns in arbeit gewesen nach verhanden were, odder aber einen andern, so sich der sachen wol verstundt, fur uns forderten und ihm zuvernemen geben, das ehr sich mit 20 teichtgrebern zue E. E. W. gen Tirnaw¹⁾ verfugete, das ehr da gefurdert und arbeit haben wurde. Solchem E. E. W. begeren wollten wir gantz gerne nachkommen sein, weil aber bei uns gemellter Michel, auch sonsten khein andrer, der zu solcher sachen teuglich, verhanden ist, konnen wir nicht thuen. Doch damit E. E. W. unseren vleiss und geneigten willen erkennen, haben wir etlichen personen unsers mittels, so gen Brinn²⁾ und auf Menis³⁾ verraisen, befolhen, das sie allda (weil vleissige teichtarbeit ist) nachfragen und forschen sollen. Wo sie dann daselbst etwan einen, der fur E. E. W. mit verstand und vleiss zu solcher arbeit sein wirt, erfragen werden, sollen sie ihm E. E. W. begeren antragen und anstellen, das ehr sich aufs furderlichst zu E. E. W. gen Tirnaw verfragen wirt. Was wir E. E. W. in solchem und anderen willfaren khonnen, wollen wir mit ungespartem vleiss gern thuen. Datum Auspicz⁴⁾ den 15. Aprilis im 1570 jhar.

Burgermeister und rath zu Auspicz.

Čistopis, MA Trnava.

1) Trnava.

2) Brno.

3) Měnin, okr. Židlochovice.

4) Hustopeče.

69.

1570, ?,^{b)} Těšín

Bartolomí Wittich z Naumburg na žádost města Žiliny vydává svědectví o hranici mezi pozemky knížectví Těšínského a města Žiliny.

Já, Bartolomí Wittich z Naumburg⁷⁾ etc., známo činím tiemto listem, kdežkoli čten neb čtúc slyšán bude, jakž mne jsú žádali o pravdivé svědomí pan rychtář a fojt strany vše obci žilinské i všech obyvatelův, co by mne vědomo bylo a od starožitných lidí, že jsem toho povědom a tudy mnohokrát sám i z mnoha dobrými lidmi i kupci od Banských měst,¹⁾ od Mošovic,²⁾ od Stubní³⁾ i od Svatého^{a)} Martina,⁴⁾ přitom i od žilinských, totiž pana Mikoláše

Mikundy, pana Kašpara, bratra jeho, pana Matěja Kostky, pana starého Sobucha, pana Franty, pana Hartunka etc., od těch všech sem to slyšel a tu vědomost mám, že chotáry a hranice jich milostí knížat těšínských a Velikého Hlohova etc., pánův mých milostivých, od Jablunkova⁵⁾ přez všechny hory až do řeky slově Čaca⁶⁾ jedným břehem, a druhým břehem městu a obci Žilíně a jich potomkom. Tomu za pravdivé svědomí to stverzují pod přísahú a duši svú před Pánem Bohem toho svěříc, sekret svůj vlastní k tomuto listu sem přitisl [!]. Jenž dán v Těšíně v pondělí před svatým M[. . .]m^{b)} léta 1570.

Čistopis, Budapest OL, Esterházy cs., reg. 94.

a) Psáno Svatoho.

b) Na fotokopii překryto papírovým krytem sekretu.

1) Banská města v kraji Banskobystrickém.

2) Mošovce, okr. Turčianske Teplice.

3) V okr. Turčianske Teplice (Horná nebo Dolná Štubňa).

4) Martin.

5) Jablunkov, okr. Český Těšín.

6) Čadca, říčka v okr. Čadca.

7) Patrň Nowogrodziec, dnes v Polsku.

70.

1571, 8. únor, Prešpurk

Uherská komora — městu Hustopečím: žádají, aby peníze pro uherskou komoru (za voly) byly vydány Melchioru Prunnerovi, pomocníku výběřčího třicátků na Moravě, a aby zbývající peníze byly uvolněny Matěji Homoličkovi s tím, že z nich musí být zaplacen šaštínský třicátek.

Prudentes ac circumspecti domini, amici nobis honorandi. Salutem et omne bonum. Literas dominationum vestrarum de juramento per Wolfgangum Schuman, handsgravium suae majestatis Moravicum, super certo contrabando deposito accepimus earumque tenorem intelleximus. Quia vero negocium illud contrabandicum jam sit determinatum nihilque aliud restet, quod ut precium 36 bovum Melchiori Pruner, satelliti suae majestatis Moravico, sub sigillo earundem extradetur ad hanc cameram perferendum, reliquam vero pecuniam Mathiae Homolyczka ex aresto dimittere potestis, demptis centum et duobus, quibus dictus^{a)} Homolyczka^{b)} tricesimam Sassiniensem¹⁾ obligatur,

quos^{c)}) tricesimatori Sassiniensi vel Zakolcensi ^{d)}2) numerare velit. In reliquo easdem valere cupimus. Dautm Posonii³⁾) 8. Februarii anno 1571.

Koncept, Budapest OL, Camera-expeditiones.

a) dictus *nadepsáno*.

b) Homolyczka *připsáno po straně*.

c) *Následuje škrinuté prefato*.

d) veš Zakolcensi *připsáno po straně*.

1) *Šaštín, okr. Senica*.

2) *Skalica*.

3) *Bratislava*.

71.

1572, 15. únor, Hory Kutné

Šepmistři a rada města Hor Kutných — městu Banské Štiavnici: žádají, aby Štiavničtí přiměli Matese Eiflendera, svého spoluobyvatele, k zaplacení dluhů jmenovaným kutnohorským sousedům a obyvateli.

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí. Zdraví a v něm všeho jiného dobrého přejem vám věrně rádi. Vznegli jsou na nás Trojan perníkář, Mates Roznaur, Johanna Weisová z Nedvojovic¹⁾ a Dorota Linhartova, sousedi a obyvatel náš, že by jim Mates Eifflender, v ten čas obyvatel při právě našem, nemálo dlužen zůstavše a toho na místě s nimi nepostavivše ani dluhu nezaplativše přeč odešel, jmenovitě Trojanovi 3½ tolaru, Matesovi 8 tolarův, Johanně Weisové 24 toлары, Dorotě Linhartové 7 tolarův a 40 gr., vše na sumě hotové jemu na žádost jeho z dobrého přátelství půjčených, žádaje nás o přidržení jeho k zaplacení i s škodami skrze to vzešlymi, jichž sobě 6 tolarův pokládají, k vám za přímluvu. Na jichžto žádost my se k vám přímlouváme a za to žádáme, poněvadž jsou dluhové jistí, jimž dotčený Mates odepřítí nemůže, že jej k zaplacení jich i s škodami přidržeti a Matesovi Roznaurovi, spolusousedu vašemu[!],^{a)} k odeslání sousedům našim vydati poručiti ráčíte, aby skrze to dalších zaneprázdnění, škod i outrat, což vše tímto psaním ohražují, sjito býti mohlo. Za odpověď žádáme. Dán na Horách Kutných²⁾ v pátek po svatém Valentinu léta Páně [15]72.^{b)}

Šepmistři a rada na Horách Kutných

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Má zřejmě být našemu.*

b) *Psáno římskými číslicemi.*

1) *Místní název se nepodařilo identifikovat.*

2) *Kutná Hora.*

1572, 16. únor, Těšín

Václav, kníže těšínský — městu Žilině: žádá, aby Žilinští propustili do jeho poddanství sirotky po Matúšovi Ješkovi z Krásné, jehož ovdovělou manželku si vzal a sirotky vychoval Vojtek, poddaný z Písku.

Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velkého Hlohova etc.

Moudří, opatrní sousedi, nám vzácně milí. Přáli bychom vám zdraví, při něm mnoho dobrého. Vojtek, poddaný náš z Písku,¹⁾ dal nám poníženě správu, že by před několika letech Barboru, pozůstalou vdovu po neboščíku Matúšu Ješko z Krasnej,²⁾ ze dvěma malými sirotkami za manželku vzítí měl, kteréžto sirotky z poručení vašeho aby před ouřadem vašim v Žilině postavil. A protož, poněvadž tenž poddaný náš dotčené sirotky z dětinství při sobě choval, opatroval a na ni [!] nakládal, za to vás s pilností žádáme, že je nám i s tím ze vším, což by jim po neboščíku otci jejich spravedlivě pod správou vaší náleželo, v poddanost propustíte. Jakož sme k vám té naděje, že tato žádost naši [!] slušná u vás místo míti bude. Tolkéz bychom i my učiniti chtěli, sice v čemž vám co příjemného učiniti můžem, učiníme to rádi. Za psanú odpověď žádáme. Datum na Těšíně v sobotu před Masopustní neděli léta 1572.

Čistopis, MA Žilina.

¹⁾ Písek, okr. Český Těšín.

²⁾ Místní název se nepodařilo s určitostí identifikovat.

1572, 30. červenec, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trenčínu: žádají, aby byl propuštěn z vězení jeden z rukojmí za Dorotu Šuranskou, aby mohl snáze dosáhnouti zaplacení dluhu.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého přejem vám věrně. Jiřík Korbel, Jakub Kovář a Jan,

fojt těšovský,¹⁾ rukojmové za Dorotu Šuranskú, kteříž vždy v vězení sedí, vznesli jsou na nás žádost, oznamujíc, že by rádi podle nálezu pánů právních brněnských dosti^{a)} tomu, komuž podle zmocnění v té při náleží, od neboštíka Šimona Mieravého učiniti chtěli, ale že příčinou takového vězení nijakž k tomu statčiti nemohou, poněvadž někteří z nich i manželky nestatečné na zdraví a někteří bez manželek jsou a mají, aby takovou sumu peněz měli objednat, než kdybyšte tomu své dovolení dáti ráčili, aby z nich do jmenovitého času jeden^{b)} svobodný byl a jednal i zjednal, že by snad snáze to spraveno mohlo býti, nás tou měrou za psaní všickni ze spolku toto žádajíc přimluvné. Jichž oslyšeti nemohouc ani odepřít, k vám se přátelsky přimlouváme, možné-li pro spěšnější vykonání té věci, oč mezi nimi a zmocněným od vás jest, že své dovolení na svrchupsaný způsob, aby z nich jeden propuštěn byl, dáti ráčíte. Věříme vám, že jim této naší přimluvy pro naše se vám toho vším dobrým odsloužení učiniti ráčíte. S tím vás v obranu boží poroučíme. Odpovědi žádáme. Datum v Brodě Uherském v středu po s[vaté]m Jakubu léta Páně 1572.

Purgmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trenčín.

a) *Následuje skrtnuté dosti.*

b) *jeden nadepsáno.*

1) *Těšov, okr. Uherský Brod.*

74.

1573, 25. květen, Olomouc

Hanuš Haugvic z Biskupic a na Račicích, podkomoři markrabství Moravského — městu Trnavě: žádá, aby nebylo dovoleno obstavovat komorní poddané, protože dědicové po Volfu Hernšpergerovi z Olomouce, který zůstal dlužen trnavským spoluobyvatelům Matěji Irsetymu a Mikuláši Ilašimu, jsou ochotni spravedlivě pohledávky zaplatit.

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, přátelé moji milí. Zdraví i jiného všeho nejlepšího věrně bych vám přál. Psaní vaše, kteréž ste purgmistru a radě města Olomouce z strany nějakého dluhu Matějovi Irsetymu a Mikulášovi^{a)} Ilašimu, spoluobyvatelom vašim, od erbův po neboštíku Wolfovi Hernšpergerovi povinnovateho učinili, jest mi ukázáno, z kteréhož vyrozumí-

vám, že byste skrze to na poddané z komory jeho milosti císařské obstávku dopustiti chtěli. I poněvadž erbové po témž Hernšpergerovi pozůstali toho žádostivi sou, jestli by jich kdo s čeho upomínati chtěl, aby se do Olomúce najíti dal, že každému právi býti chtějí, že to žádám, že spoluobyvatelem vašim poručíte, aby do Olomúce přijeli. Poručil sem pánom Olomúčanom, jestliže by jim tíž erbové čím povinni byli a to se pořádným sečtením vyhledalo a našlo, aby jim to bez prodlení zaplatiti anebo s nimi se o to urovnati nařídili. A protož věřím, že obstávky na poddané z komory jeho milosti císařské, poněvadž se v slušnú věc poddávají, spoluobyvatelem vašim nedopustíte. Což jestliže by se mimo toto slušné poddání stalo, předkem bych to na jeho milost císařskou, pána svého nejmilostivějšího, vznéstí i také komoru jeho milosti císařské v tom dále opatřiti musel. Ale sem tej naděje k vám, že k tomu přijíti nedopustíte. S tím se na všem dobře jmíti vinšuji. Datum v Olomúci v ponděli po Božím Těle léta 1573.

Hanuš Haugvic z Biskupic, na Račicích,
podkomoří markrabství Moravského.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno Nikulášovi.

75.

1574, 7. únor, Brumov

Beneš Dubravský z Ochotic, úředník na Brumově — městu Trenčínu: opětovně žádá o vydání jistého sirotka, jinak hrozí zadržením některého trenčinského obyvatele.

Múdrí a opatrní páni a přátelé moji milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přál bych vám věrně. Odpovědi vaší, kterou ste mi dali na psaní mé, přečtúce ji sem vyrozuměl. Jakž v předešlém v psaní svém¹⁾ sem vás přátelsky žádal, že byste jmenovaného sirotka vydati rozkázali, tak ještě i nyní vás tímto psaním přátelsky žádám, že jmenovaného sirotka vydati rozkážete, neb u nás v Klobúčích²⁾ dosti [s]oukeniků^{a)} jest jako i v Trenčíně, můž se učiti, bu[de-li]^{a)} chtieti. A pakliže by tenž častopsaný sirotek na přátelské mé psaní vám učiněné vydán nebyl, vám se tímto psaním opovídám, kteréhožkoli z obyvatelův vašich dostati budu moci, že jeho nepropustím dotud, pokudž sirotek ten

vydán a propuštěn nebude, ač Pán Bůh ví, šetříc v tom dobrého přátelství, nerad bych proti osobám vašim byl. Kdež nezmýšlím, abyste k tomu přijíti dopustili. A s tím milost boží rač býti s vámi. Datum na Brumově³⁾ v neděli po Hromicích 1574. Beneš Dubravský z Ochotic, ouředník na Brumově.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Zde vytrženo.

¹⁾ Příslušný list Beneše Dubravského z Ochotic (1574, 3. únor, Brumov) je uložen v archivu města Trenčína; z listu vyplývá, že sirotka u sebe zadržuje jistý Kuzivoda.

²⁾ Valašské Klobouky.

³⁾ Brumov, okr. Valašské Klobouky.

76.

1575, 18. duben, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — rychtáři města Banské Štiavnice: žádají, aby přidržel dlužníky k zaplacení dluhů povinných zesnulému Martinu Hrabáčkovi.

Službu svou vzkazujem, slovoutné opatrnosti pane, příteli náš milý. Zdraví i jiného všeho dobrého přejem vaší opatrnosti od Pána Boha věrně. Podle snešení z vaší opatrnosti spolu z vyslanými našimi Matoušem Šošolem a Jiřikem Bartoškem z prostředku našeho strany dluhů, neboštikovi Martinovi Hrabáčkovi povinných, vaší opatrnosti připomínáme a za to žádáme, že podle výpisu Mackovi Provozníkovi, listu tohoto dodateli, daného takové dlužníky v tom spisu zejména poznamenané k tomu přidržeti ráčíte, aby takové dluhy spravili a peníze po témž Mackovi Provozníkovi odeslali. Věříme V. O., že to na touto naši žádost podle zaslíbení V. O. učiniti ráčíte, a my zase tou měrou^{a)} i jinou V. O. se odsloužiti rádi chceme. S tím V. O. v obranu boží poroučíme. Odpovědi přátelské žádáme. Datum v Brodě Uherském v pondělí před svatým Jiřím léta 1575. Purgmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Počáteční m přepsáno přes původně napsané i.

1575, 3. červen, Praha

Purkmistr a rada Starého Města Pražského — městu Trnavě: zasílají odpověď řezníka Šimona Rufa a Marty Kunstátovic z Paumberka na upomínku trnavského obyvatele Baltazara Dyaka o dluh za voly.

Službu svú vzkazujem, múdři a opatrní páni, přátelé naši milí. Šimen Ruff, řezník, a Marta Kunstátovic z Paumberka, někdy Šebestyána Šala, řezníka, měšťenína našeho, manželka, přeslyševše psaní vaše k žádosti Baltazara Dyaka, obyvatele města vašeho, nám učiněné z strany dopomožení dluhu sta devatenácte tolarův za voly vedle šuldpryfu někdy Matyášovi Dyakovi, bratru jeho vlastnímu, povinného, co z nich jeden každý obzvláštěně za odpověď dává dluhu odpírajíce, z příležitějších spisův od nich podaných porozuměti moci budete.¹⁾ I nevidělo-li by se jemu, Baltazarovi, na takovém jich odporu přestati a chtěl by je pořadem právu tu, kdež náleží, z takové sumy vinití, mají vyslyšení a spravedlivou vejповědí podle práva podělení býti. Tím často psaného Baltazara spraviti moci budete a vám věříme, že našich měšťanuov jiných proti takovému jich odporu, dokudž by právem o něj rozeznáni nebyli, ztěžovati nedopustíte. Datum v Praze v pátek nazejtří památky Božího Těla léta Páně tisícého pětistého sedmdesátého pátého.

Purkmistr a rada Starého Města Pražského.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ Nedatovaný list pražského řezníka Šimona Rufa, určený purkmistru a radě Starého Města Pražského, v němž pisatel odmítá Dyakovu upomínku a prohlašuje, že už svůj dluh zaplatil, je uložen v archivu města Trnavy.

1575, 16. červenec, Broumov

Zdeněk Řičanský Kavka z Řičan — Štefanovi Telekesymu z Debretu a na Lednici: prohlašuje, že hraniční spory mezi jejich panstvími budou rozhodnuty císařskými komisaři podle výповědi svědků, a že poddaní ze Střelné nejsou povinni platit lednickému panství; odmítá vyhrůžky a navrhuje den schůzky k pokojnému projednání hraničních sporů.

Službu svú vzkazují, urozený pane, pane bratře a sousede můj zvlášče milej. Téhož zdraví a jiného mnoho dobrého přál bych vaší milosti rád. Odpovědi vaší milosti mně na psaní mé dané sem s přečtením vyrozuměl, a abych vás nad dlouhým čtením psaní mého tesklivým nečinil, krátce vám za odpověď dávám, že což mezi námi činiti jest, když komisaři k tomu od jeho milosti císařské nařízení budou (čimž se dlouho, smejšším, prodlívati nebude), každý z nás, já svý a vy vaše, svědky prokazovati povinni budem, a což se z svědků nejde [!] a od těch pánů komisařů vypoví, na tom z obou stran přestati musíme. Že pak předešle poddaní moji Střilňané¹⁾ z nějakých míst, které užívali, plat na Lednici²⁾ předkům vaší milosti dávali, toho sobě pro to za základ položiti neračte. Pan Podmanický jakožto předešlý držitel Lednice, majíc vlastní dceru pána broumovského,³⁾ ten sobě u pána broumovského na onen čas netoliko to, ale třebaš polovici panství broumovského⁴⁾ k užívání spůsobiti mohl, ale aby mně to na škodu býti mělo, neuznávám a bohdá nebude. A jakož v psaní v svém dokládati ráčíte, že v každém psaní svém, které vaší milosti činím, hrozím, a kdyby k čemu přišlo, že byste i vy s radou a pomocí pánů a přátel svých i vši zemi [!] uherské to před sebe vzíti chtěli, takže by mně snad tak těžko anebo tíže bylo, nežli vaší milosti nehrozil sem a nehrozím, než vejstrahu sem vaší milosti dával a dávám. A o tom vím, že Uhři, dokud ješče království Uherské v své celosti pospolu bylo, nikdá sobě nic nad Moravany provésti nemohli. Nadto pak nyní z toho strhaného království hrůzou vaší milosti mi bohdá žádný strach nejde. A poněvadž toho žádostivi býti ráčíte, abych vaší milosti k sjetí našemu o ta místa na míře postavení (kdybych k tomu postatčiti mohl) jistý den jmenoval, tak činím a vaší milosti oznamuji, že na den svatého Jakuba, to jest od tohoto pondělka příštího v týmdni,⁵⁾ s vaší milostí u Střilňého se sjeti a s vaší milostí o ta místa, pokudž možný bude, přátelsky a pokojně na jistý míře, jak by je poddaní naši do rozeznání užívati měli, postaviti žádostiv sem. Tu vaší milostí s vobědem očekávati budu, prosím, že na tenž den tam taky tím raněji přijeti ráčíte. Nebo vpravdě vždycky sem dobrého přátelství a pokoje raději nežli nepřítelství a rozbroje žádostiv byl a ješče sem, čehož ste i po mně dobře shledati moci ráčili. Na ten čas nic více, než Pán Bůh rač dáti naše společně v šťastném zdraví zhlédání. Datum na Broumově v sobotu po svatých rozeslání apoštolův božích, léta [15]75.

Zdeněk Říčanský Kavka z Řičan.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 404, No 4.

1) *Střelná, okr. Valašské Klobouky.*

2) *Lednice, okr. Púchov.*

3) *Rafaél Podmanický se oženil s Juhankou, dcerou majitele brumovského panství Adama z Lomnice. (Hosák, Historický místopis, str. 437.)*

4) *Brumov, okr. Valašské Klobouky.*

5) *25. července 1575.*

79.

1575, 19. listopad, Těšín

Václav, kníže těšínský — městu Trnavě: žádá, aby byla Vítka Slováčkovi, poddanému z Dolní Lišné, vydána pozůstalost po jeho bratru Bartošovi, svobodném pacholkovi, který zemřel v Trnavě.

Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velkého Hlohova etc.

Moudří, opatrní, nám vzácně milí. Vznesl jest na nás urozený věrný náš milý Franc Mlečko na místě Vítka Slováčka, poddaného svého z Duolní Lišné,¹⁾ dávajíc nám správu, že nějaký Bartoš Slováček, bratr vlastní vejš psaného Vítka, pacholek svobodný, tam v Trnavě zemřel a po sobě peníze a jiné věci pozůstavil. I poněvadž takové blízkosti žádný jiný bliší není jako tenž Vítek, za to vás (za ním se přimlúvajíc) milostivě a s pilností žádáme, že o tom nařídíte a tomuž Vítkovi k takové spravedlivosti jeho dopomůžete, tak aby mu to všecko, což po týmž neboštíku, bratru jeho, tam pozůstalo, hned bez dalších odtahů, větších prací a útrat vydáno a odvedeno bylo. Jakož sme k vám tej jisté naděje, že se v tom na tuto žádost naši v to spravedlivě okázati nepominete. Rádi vám to zase touž měřú i jiným mnohým dobrým nahrazovati chceme. Datum na Těšíně v sobotu den svaté Alžběty léta 1575.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ Dolní Lišná, okr. Český Těšín.

80.

1575, 30. listopad, Brno

Stavové markrabství Moravského — Trenčinské stolici: žádají, aby Štefan Telekesy navrátil Zdeňkovi Řičanskému zajaté poddané, a slibují, že Řičanskému poručí učiniti podobně; poprosí také císaře o vyslání komisařů k rozhodnutí hraničních sporů.

Službu svú vskazujem, urození páni, páni, urození a stateční rytíři a vladky, páni přátelé a sousedé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého vašim milostem a vám verne bychom práli.

Co jest mezi panem Zdenkem Řečianským^{a)} Kavkú z Rečian^{a)} a panem Stefanem Telekešim z Debretu zběhlo, o tom velmi neradi sme uslyšeli a o tom prve žádné vedomosti nemajíc, jakž nám psaní vašeho stolice Trenčianské^{a)} k dodání přišlo, to sme hned panu Kavkovi pro zprávu^{b)} odeslali. Na kteréž nám pan Zdeněk zase odpověď dává, že to, což jest kolvěk učinil, to že jest za velikú příčinú sobe dáti učiniti musel. Však jakž se koli ta vec s obú stran zbehla, za to vašich[!] jako pánův přátel a súseduov našich milých přátelsky žádáme, že to při panu Telekekešiem[!] tak opatriti ráčíte, aby ty chudé lidi, které jest panu z Řičian^{a)} pobratí dal, a tech^{c)} některé i zranené v svej moci má, zase^{d)} propustil a je vydal, zatím pak až do dalšího tej pře rozeznání pokojne se choval. A my také panu Zdenkovi psaním svým dostatečne poručíme, cožkoli lidí, dobytkuov i jiného panu Telekešimu náležitého za sebú má, aby jemu to také navrátil a ku pánu se pokojne a súsedsky choval.

Také jeho milosti císařské, pána našeho najmilostivejšího (o tomto označujíc) prositi neobmeškáme, aby jeho milost na ta místa neprodlívajíc komissare naríditi a jim takovou vec spravedlivú výpovědi k místnému konci k spojojení přivésti milostive poručiti ráčil. Nepochybujem, že tato naša slušná žádost pro další mezi vašimi milostmi a námi o to vzniklé^{e)} nevole u vašich milostí místo své míti bude. S tím se vašim milostem a vám na všem šťastně a dobre míti vinšujem. Datum v Brně v stredú po památce s[vaté] panny Kateriny 1575.

Hejtman, páni, preláti, rytířstvo a poslové z mest, stavové markrabství Mor[avského], nyní na sneme v Brně zhromáždění.

Souč. opis, Budapest OL, Neoreg. fasc. 403.

a) *Vzhledem k tomu, že jsou v listě četné slovakismy, přepisovali jsme hláskovou skupinu -cia- výjimečně jako -čia-.*

b) *Psáno právu.*

c) *Psáno a teh.*

d) *Zase psáno dvakrát.*

e) *Psáno zvniklé.*

81.

1575, 31. prosinec, Praha

Purkmistr a rada Nového Města Pražského — městu Trnavě: oznamují, že propustili trnavského spolusousedu Michala Boršoše z vězení, kam se dostal pro dluhy, s podmínkou, že Trnavští na něm dluh vymohou; žádají o sdělení, zda Trnavští neuvězní v odvetu pražské obchodníky.

Službu svú vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Téhož dobrého zdraví vám žádáme, kterého nám od Pána Buoha žádáte. A podle toho, jakož ste nám připsání učinili o Michala Boršoše, spolusouseda vašeho, kterýž u nás se do vězení dostal původem Tacita Benedykta a Kryštana Albrechta, věřiteluov svých, aby takového vězení prázdnen byl, poněvadž u vás usedlý jest a původové jeho vězení podle práva landfrídního dobře jeho u vás z dluhu upomínati mohou, a vy že ste hotovi na něm dopomoci, přitom dosti nešetřně, nevíme, z vaší-li vuole, na nás týmž psaním pohrůžku vstahujíc, jako bychom my, že u nás dotčený Michal Boršoš do vězení se dostal, tím vinni byli, a že to proti právu vašemu obmejšleli, což by našim měšťanuom k vám na kupectví pracujíc vši odplaty zasluhovalo. Proti čemuž my vpravdě oznámiti můžme, že sme k takovému pohrůžlivému a nepřátelskému psaní vám žádné příčiny nedali a na tom nejsme, abychom vašim měšťanům a ku právu vašemu usedlým co ubližovati při právě našem dopustili, a kdyby dotčený Michal Boršoš, nechaje na vás toho vznášení, ku právu vašemu před námi se volal a jistotu, že ku právu u vás usedlý jest, přednesl, mohl toho vězení netrpěti. Protož na připsání vaše, že od něho za spravedlivé učiniti a svrchupsaným věřiteluom jeho dluhu dopomoci se svolujete, jej vězení prázdna činíme, na ten způsob, abyšte v šesti nedělich pořád zběhlých s původy jeho vězení, když se k vám nadjíti dadí, naň žalobu vzloženou vyřídili a dluhu dopomohli. Nicméně pro takovou pohrůžku, že byšte se jeho, Michala Boršoše, na našich měšťaněch nějakého bezprávi vězením pomstíti chtěli, mají-li pro tu pohrůžku měšťané naši u vás handle vedoucí na kupectví jedoucí pozor míti, na to odpovědi žádáme, abychom pořadem práva při vrchnosti vaší obyvatele naše opatřiti mohli. Datum v Praze v sobotu poslední den léta etc. [tisícího pětistého] sedmdesátého pátého.

Purgmistr a rada Nového Města Pražského.

Čistopis, MA Trnava.

82.

1577, 12. duben, Brunov

Zdeněk Řičanský Kavka z Řičan — Andráši Balazymu z Darmatu a na Bystrici.¹⁾ vyslovuje nedůvěru k jeho úředníkovi, který se spojuje s nepřáteli; posílá Balazymu koně a vysvětluje neuraživost svých poddaných vůči Slovákům.

Službu svú vskazuji, urozený pane, pane bratře muoj zvlášče milý. Dobrého zdraví bych vaší milosti verne rád priaľ. Psaní vaše sem sobe prečisti a preložití dal. Tomu úředníku vašimu nevím jak veriti, kterýž s tím lúpežníkem a psancem spolky a poddanými jeho má, v čemž jest nejednú i postižen, ale žádného v tem nešetřice nežli samý osoby vaší, kteréhož sobe více nežli tech^{a)}) bídníkuov vážím, tu škapu,²⁾ kteráž ješče pred rukama jest, vaší milosti odsílám, a v čemž já vaší milosti jakú líbeznost učiniti mohu, máte mne sobe volného bratra. Že poddaní moji na Slováky laskavi nejsú, slušnú příčinu toho mají pro jich nešlechethné nad nimi tyranství, kteréž sobe bohda nad lotry s pomocí boží časem svým nad nimi napraviti slušne nepominú. S tím milost boží s námi. Na Brunove³⁾ v pátek po Vskříšení Pána Krista léta [15]77.

Zdenek Říčanský Kavka z Řičan.

Prosim, že mi více latine psáti nebudete, neb já z latinú nic neumím.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 403.

a) Psáno teh.

1) Považská Bystrica.

2) Škapa = kůň, obyčejně méněcenný, herka.

3) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

83.

1577, 19. červenec, Brunov

Zdeněk Říčanský Kavka z Řičan — městu Trnavě: odpovídá, že rybníkáři, kteří pracovali na jeho panství, již odešli, a žádá o vydání uprchlé čeledi, jež se skrývá v Trnavě.

Moudří a opatrní pane rychtáři a konšelé města Trnavy, přátelé moji milí. Téhož zdraví a jiného mnoho dobrého přál bych vám věrně rád. Psaní vašemu sem vyrozuměl a před vámi netajím, že nějakí rybníkáři tu na panství mém broumovském¹⁾ mně nějaký dílo dělali a po vykonání toho díla odtud pryč sou se odebrali, z nichž již žádného na gruntech mých do této chvíle není. Než byť před rukami byli, souce já taky jeden horlivý mstitel nad takovejmi zjevnejmi lotry, jistě bych se na to s pilností (byl-li by kerý z těch osob mně od vás v poznamenání odeslaných mezi nimi) vyptati a k nim se dále, jako na takové lidi náleží, zachovati²⁾) poručil. Ač kdybych dobrého přátelství,

keré vždycky k cizozemcům mimo jiné vykonávati hledím, sobě nešetřil, vpravdě to psaní vaše mně učiněné nebyl bych přijal, nebo mi mého přirozeného tytulě, kerej na mne náleží, v témž psaní nedáváte. Podruhý žádám, jakž na starožitného pána sluší, ke mně v psaních svých se zachovejte. Přitom správu toho jistou mám, že někerá čeládka má, kerá se zde u mne v službě i jináče lotrovsky chovajíc pryč uchází, při vás v městě vašem se tu přechovává. Čehož bych se do vás (abyste takovou odběhlou čeled mou proti mně přechovávati měli) nikdá nebyl nadál. A protož vás tímto psaním za to přátelsky žádám, že se takovou čeládkou mou odběhlou dostatečně ujistíte a mně, kdy bych pro ně poslati měl, psaním svým oznámíte. Poslu rád od chůze zaplatiti poručím. A věřím, že se k této žádosti mé tak stane, jakož bych v podobné věci k žádosti vaší taky tak učiniti chtěl. S tím milost boží s námi. Datum na Brunově¹⁾ v pátek před svatú Maří Mandalenou léta etc. [15]77.

Zdeněk Říčanský Kavka z Říčan etc.

Post scripta. Jednomu odběhlému pacholku mému říkají Vávra Štítenský. Jest pacholek vysoký a ryšavý, ten by vám o jiný čeládce mé zběhlé, kdyby od vás vězením opatřen byl, správu dáti uměl.

Čistopis, MA Trnava.

a) zachovatí psáno na rasuře.

1) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

84.

1577, 21. červenec, Těšín

Václav Mitmeir z Blogočic — rychtáři města Žiliny: žádá o dopomožení k pohledávce, kterou má u Ondřeje Geble, měšťana žilinského (za ryby).

Službu svú vzkazuji, múdrý, opatrný pane rychtáři. Dobrého zdraví i jiného mnoho dobrého vám verně přeji. Moj milý pane rychtáři. Šaluji vám na Ondřeje Geble, meščanfna z Šiliny, jest mi dlužen jak^{a)} lonského roku za ryby šesnást tolarův a měl mi jistotně zaplatiti na vánoci již jminulý, cos se nestalo. Protož prosím, že podle pořádku a práva jemu přikázete, že by mi bes delších odtahův zaplácil, i útraty k tomu, cos sem skrz to podjal, neb teť naschvál sem posla s tímto listem poslati musěl. S tím vám Pán Bůch dej se dobře mieti. Datum v Těšíně v nědzěli před svatým Jakubem léta Páně 1577.

Václav Mitmeir z Blogočic.

Čistopis, MA Žilina.

a) První písmeno psáno neobvyklým způsobem.

1577, 29. červenec, Kounice

Zdeněk Lev z Rožmitálu, zemský hejtman moravský — Štefanovi Telekysmu z Debretu a na Lednici: žádá jej, aby vrátil Zdeňkovi Kavkovi Říčanskému zajaté poddané a choval se k němu pokojně.

Službu svú vzkazuji, urozený a statečný rytíři, pane příteli můj milý. Zdraví i všeho dobrého přál bych vám věrně rád. Vopět jest na mne urozený pán pan Zdeněk Říčanský Kavka z Řičan vznesl, že ste vopět do sta pacholků vypravuje do jedné dědiny jeho jménem do Frainciovy Lhoty¹⁾ vpád učiniti a vyplundrovati dáti chtěli, takže sou se tíž chudí lidé sotva před nimi vohájili. Ti pak Slováci, nemohouce tu nic provésti, na jinú dědinu jeho, slove Senici,²⁾ sou sáhli, a tři poddané jeho usedlé při klizení louk dopadnúc vzašli a do Slovák že sou je mocně odvedli, mne v té věci za vochranu a za vopatření žádajíce. I poněvadž vod jeho milosti císařské, abyšte se v takovém předsevzetí svém proti panu z Řičan spokojili, takových příkořistí nečinili, nejedno poručení máte, nadál sem se, že se v tom do dalšího jeho milosti císařské rozeznání spokojíte. Protož vás v té věci napomínajíce za to přátelsky žádám, že panu Kavkovi poddané jeho zase navrátíc v tom se k němu pokojně chovati budete. Nestalo-li by se toho, již bychom jeho v té věci jakožto jednoho spolu s námi landfrídníka vopustiti nemohli a takové křivdy od vás jemu i poddaným jeho činěné, vznesouc to na jeho milost císařskou, dýle činiti dopouštěti nemohli. Nepochybují, nežli že se k němu v tom tak chovati budete. Odpovědi žádám. A s tím se vám dobře jmíti vinšuji. Dán na Kounicích³⁾ v pondělí po svatým Jakubě léta 1577.

Zdeněk Lev z Rožmitálu, z Blatné a na Kounicích,
hejtman markrabství Moravského.

Čistopis, *Budapest OL, A. N. R., fasc. 404.*

¹⁾ *Francova Lhota, okr. Valašské Klobouky.*

²⁾ *Valašská Senice, okr. Valašské Klobouky.*

³⁾ *Dolní Kounice, okr. Rosice.*

1577, 31. srpen, Těšín

Purkmistr a rada města Těšína — městu Žilině: žádají, aby Žilinští oznámili kupcům ze Spiše, jedoucím na těšínský jarmark, že pro nebezpečí morové nákazy nemohou být do Těšína vpuštěni.

Službu svú vskazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého, toho V. Op. přejem. Při tom V. O. oznamujem, že nám jest dostatečná správa dána strany morového povetří ve Spiši, jakožto v Levoči, Kežmarku, v Eperiaši¹⁾ a v jiných okoličných městech, městečkách a vseh, že by náramne a velmi hrozlivo mřeti mělo, takže jeden z druhem mluví a oba upadnúc umrú. Protož V. O. z poručení jeho knížecí milosti, pána našeho milostivého,²⁾ toto psaní činíme přátelské, žádajíc, že sobe toho proti nám přátelství stěžovati nebudete a těm kupcom,^{a)} kteří by tam od těch míst ze Spiše k nám na jarmark do Těšína jeti chtěli, oznámíte, aby sem nejzdili, neb puščení s příčin nahoře dotčených v Jablunkove³⁾ i tudíž do nás nebudú. Kdež my se V. O. tůž mírú i jinú dobrém přátelstvím rádi odmeňovati chceme. S tím V. O. Pánu Bohu poručina činíme. Datum v Těšíně v sobotu po sva[tém] Bartolomeji léta 1577.

Purgmistr a rada města Těšína.

Cistopis, MA Žilina.

a) kupcom připsáno po straně.

1) *Prešov.*

2) *Václav Adam, kníže těšínský a Velkého Hlohova.*

3) *Jablunkov, okr. Český Těšín.*

1577, 26. prosinec, Vizovice

Purkmistr a rada města Vizovic — městu Žilině: žádají, aby Žilinští dopomohli Stefanovi Pechovi k pohledávce, kterou má u Zigle z Byčice Stefanův bratr Jan Vejlupek (za sukno).

Služby naše vskazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví, v něm jiného mnoho dobrého přáli bychom vám věrně rádi. Oznamujem

[vám],^{a)} že jest předstoupil před nás Jan Vejlupek, v zná[most]^{a)} nám uvo-
zujíc, kterak v Kroměříži v jarmark o minulým svatým Janě¹⁾ byl prodal
Zyglovi z Byčice²⁾ sukna, za^{b)} kteréžto jemu dlužen zůstal 22 fl. $\frac{1}{8}$ gr. alb.
a takových peněz nijak od něho na mnoho vskazování dostati že nemůže, nás
za to žádaje, abychom pro důvěření list a^{c)} zmocnění jemu vydali, aby Štefan,
bratr Pechův, mohl na téhož Zygle žalobu učiniti a takový dluh od něho
na místě Jana, bratra svého, vyzdvihnúti. Vás za to, páni a přátelé naši,
žádáme, že témuž Štefanovi Pechovi od téhož Zygle k tomu dluhu dopomocni
budete, tak aby von na místě bratrove ten dluh vyzdvihnúti mohl. V napo-
dobné věci, ač by se kdy kterému z vás přihodilo, tou měrou se vám odměniti
chceme. S tím milost boží rač býti s vámi. Datum v městě Vizovicích³⁾ den^{d)}
svatého Štěpána léta Páně 1577.

Purgmistr a rada města Vizovic.

Čistopis, MA Žilina.

a) Vytrženo.

b) Zde poškozeno; může být i na.

c) Zde rozmazáno.

d) Může být i v den. (List poškozen vlhkostí.)

¹⁾ 24. června 1577.

²⁾ Bytčica, okr. Žilina-okolie.

³⁾ Vizovice, okr. Gottwaldov-okolí.

88.

1578, 23. leden, Trenčín

*Ladislav Popel z Lobkovic a na Zbirohu — Štefanu Telekesymu z Debretu
a na Lednici: schvaluje jeho obranu proti nepřátelským činům Zdeňka
Kavky Říčanského, sděluje, že ve věci zajatců ihned Kavkovi napíše,
a zve Telekesyho k soudu.*

Egregie domine, amice, compater et vicine nobis observandissime. Salutem
et servitiorum nostrorum commendationem. Insolentiam domini Kavka¹⁾
contra eandem et subditos suos, quam exercet,^{a)} nobis satis molestum est,
cum nec Deum timeat, nec sue majestatis caesaree crebra et seria mandata
curet. Igitur Do. V. E. viderit, quid sit factura: defensio propria nemini
denegari potest. Quantum ad istos captivos attinet, nos statim scribemus ad
Brunov,²⁾ ut si causam istorum defendere velit, homines suos mittat: alioquin
ad feriam quintam futuram, hoc est 30. diem presentis mensis Januarii, nos
judicium administrare curabimus. D. V. E. etiam cum testibus et aliis homi-

nibus suis presens esse poterit. De ceteris eandem quam feliciter bene valere optamus. Datum in arce Trinchin³⁾ 23. die Januarii anno [15]78.

Ladislaus Poppel de Lobkovicz et in Zbiro comes etc.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 403, No 10.

a) Zde zřejmě schází slovesný podmět (např. coërcere nebo pod.).

1) Zdeněk Řičanský Kavka z Řičan, majitel panství brumovského.

2) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

3) Trenčín.

89.

1578, 12. únor, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli pozůstalé po Ferencovi Kyšovi, sousedu trnavském, k zaplacení mzdy Matyáši Uhrovi, sousedu uherskobrodskému, který u Kyše sloužil 44 týdnů.

Službu svou vzkazujem, slovoutné moudrosti a opatrnosti pane rychtáři a páni přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přejem vašim opatrnostem od Pána Boha věrně. Jakož sme vašim opatrnostem pomínulých časů z příčiny Matyáše Uhra, spolusouseda našeho, a jeho služby, kterouž zasloužil, sloužíc u Kyš Ference, kočíše, spolusouseda V. O., již neboštika, štyřidceti štyry neděle, a tak za každý týden po ortu jemu dávati měl, a jedne že dal jemu na to 1 fl. 20°) d. uherských.¹⁾ I nyní přimlouvaje se k V. O. přátelsky žádáme, což více mimo to dluhu zůstává, že pozůstalým nápadníkom po Kyš Ferencovi^{b)} takový dluh a zvláště mzdu služebníka zaplatiti poručiti a je k tomu přidržeti ráčíte, a aby po Margetě, manželce svrchupsaného Matyáše, listu tohoto dodatelkyni, jemu bez dalších útrat a zaměstnání jemu [!] odeslána taková^{c)} zasloužená mzda byla. Té dověrnosti jsme k V. O., že to na touto naši žádostivou přimlůvu přátelsky učiniti ráčíte. A my se Va. O. zase jinou přátelskou měrou aneb tej podobnou rádi odsloužití chceme. S tím V. O. v obranu boží poroučíme. Datum v Brodě Uherském v středu ante Invocavit léta 1578.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

b) Následuje škrtnuté pozůstalým.

c) taková nadepsáno.

1) Písař zřejmě zapomněl dopsat větu: psaní učinili nebo p. — Příslušný list (1577, 19. říjen, Uh. Brod) je uložen v archivu města Trnavy.

1578, 20. únor; Lanškroun

Jan Apsolon Zledčský, úředník na Lanškrouně — městu Banské Štiavnici: žádá, aby byla Jakubu Gerlochovi z Lanškrouna vydána pozůstalost po jeho zemřelé sestře Lidmile, manželce štiavnického spolusouseda Štencle.

Službu svú vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého přál bych vám toho věrně rád. Oznamuji vám, že jest přede mne předstoupil Jakub Kerloch z Lanškrouna, poddaný jeho milosti pána mého,¹⁾ dávajíc mi správu, kterak jest Pán Bůh všemohoucí s tohoto světa teď nedávních časů Lidmilu, sestru jeho vlastní a manželku^{a)} N. Štencle Kinka[?], spolusouseda vašeho, pojití ráčil, pak že by táž N. Lidmila, sestra jeho, jemu kšaftem statček svúj, svršky i nábytky poručiti měla. I za to vás, moji milí páni a přátelé, podle svrchupsaného Jakuba Gerlocha se přimlouvajíc, přátelsky žádám, že jemu takovou spravedlnost všecku,^{b)} kteráž by mu přináležela, při této o to jeho chůzi pustíc vydati poručíte. Sem k vám té celé víry a naděje, že na žádost mou tak učiníte. Já se vám toho, ač by se taková věc anebo k tý podobná na gruntech jeho milosti pána mého pod správou mou přitrefila, chci zase touž měrou i jiným dobrým přátelstvím rád odměniti. Za odpověď s vyplněním žádosti mé od vás žádám. A s tím Pán Bůh všemohoucí rač dáti vám se na všem dobře a šťastně jmiti. Dán na Lanškrouně ve čtvrtek před svatým Matějem, apoštolem Páně, léta etc. [15]78.^{c)}

Jan Apsolon Zledčský, ouředník na Lanškrouně.^{d)}

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Následuje škrtnuté ss.

b) c ve slově všecku nadepsáno.

c) Psáno římskými číslicemi.

d) Psáno Lanssokraue.

1) Vratislav z Pernštejna.

1578, 18. listopad, Jemnice

Purkmistr a rada města Jemnice — městu Trnavě: žádají, aby byla Janu Jelínkovi a Šimonovi, sirotkům po Šimonovi Řemenáři, spravedlivě vyměřena pozůstalost po otci.

Službu svú vzkazujem, slovutné^a) opatrnosti páni a přátelé naši milí. Pán Buoh všemohúci rač vašim milostem zdraví, při tom jiné všecko dobré dáti, toho bychom věrně rádi přáli. Jan Jelínek a Šimon, bratr jeho, též matka téhož Šimona, sirotci pozůstali po nebožtíkovi Šimonovi Řemenáři, před námi oznámili a jednomyslně se na tom snesli, že k tomu sami postačiti nemohouc Jana Jelínka k tomu statečku, což jim tu mezi vámi náleží, zmocňují, což by na každého z nich přijíti mělo, aby on to i na místě bratra svého mladšího vyříditi mohl, a nás k vašim milostem za toto přimluvne připsání požádali. Což my nemoha slušné žádosti jich oslyšeti, k vašim milostem se za ně přimlouvajíc přátelsky žádáme, že takovej statček jim náležitej (s jinými sirotky) k rozdělení přijíti a šacovati poručiti ráčíte, tak aby se jedný ani druhé straně v tom skrácení nestalo, a kdyby Pán Buoh vejš psanému Janovi a Šimonovi k místu dáti ráčil přijíti a se osaditi, aby spravedlivosti své věděli kde hledati. Což my v podobné věci na žádost a připsání vašich milostí tolikéž bychom se volně najíti dáti chtěli. S tím se vašim milostem na všem dobře a šťastně míti viňšujem. Datum v městě Jemnici¹) v outerej před svatou Alžbětou léta Páně etc. [15]78.^b)

Purgmistr a rada města Jemnice.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno slovutnee.

b) Psáno římskými číslicemi.

¹) Jemnice, okr. Dačice.

92.

1578, 25. listopad, Rudětín

Rafael a Jan Sunekové z Jesenice a na Budětíně — Václavu Adamovi, knížeti těšínskému: žádají, aby svým poddaným nedovolil stavět mosty na území panství budětínského, a aby nebyla od budětínských poddaných vybírána na Těšínsku nová mýta.

Osvícené kníže pane a pane k nám laskave přisnivý. Službu svú vaší milosti knížecí^a) vzkazujem a při tem bychom vaší milosti knížecí přáli od Pána Boha dobrého i dlúhého zdraví a šťastného [!] panování veřne [!] rádi etc. Milostivé kníže, vaší milosti knížecí tajna činiti nechcem, že nám jest ta správa dána od lidí poddaných našich, kerak by poddaní vaší milosti knížecí

ve vsi našej Čace¹⁾) na gruntích našich vlasních počavše mosty delati meli, bez vůle a vedomosti naší, což nevíme, jestli jest to z vůlí vaší milosti knížecí čili ne. O tem dobřú vedomost máme, že pred lety takové mosty z komoři jeho velebnosti císařské, pána našeho všech najmilostivejšího, popravovány bývaly. Protož vaší milosti knížecí za to žádáme, že v grunty naše se vkládati dopusti [!] dáti neračte. Neb jestliže by také mosty a cesty na gruntích našich z komoři jeho velebnosti císařské opravovány býti nemely, teda by nás bylo dosti na to, abychom je na gruntích našich robiti dáti mohli, zvláště z příčin tech, že bychme radej sami od poddaných našich i jiných za prácu tu neco požitku vzeli. A ponevaž sobe také lidé poddaní naši stežují, že by na nich znova ustanovená a neslýchaná mýta na knížectví vaší milosti knížecí brané býti mely, i buduce my na tem radej vaší milosti knížecí ve všem nám možném slúžiti, nežli bychom v čem^{b)}) vaší milosti knížecí ublížiti meli, za to vždy vaší milosti knížecí prosíme, že poddaným vaší milosti knížecí poručiti roskázati račte, aby tomu [?]^{c)}) pokoj dali, neb náležitě nám není v grunty naše se komu dopusti [!] dáti vkládati. Za odpoved, nůž bychom se spraviti mohli, vaší milosti knížecí žádáme. Datum na Budetine²⁾) v úterý^{d)}) den svatě panny Kateřiny léta 1578.

Vaší milosti knížecí povolní služebníci

Rafael Sunek manu propria,
Jan Sunek manu propria.^{e)})

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

a) knížecí psáno v celém listě zkratkou; mohlo by být i knížecí.

b) Nadepsáno nad škrtnutým všec.

c) Ve slově tomu přepisováno.

d) Může být i úteří.

e) První podpis psán touž rukou jako text, druhý jinou současnou rukou.

1) Čadca.

2) Budatin, okr. Žilina-mesto.

93.

1579, 18. leden, Nový Světlov

Burian Tetour z Tetova, z Malenovic a na Novém Světlově — Kryštofu Kubínskému st. z Horního Kubína: varučuje se vyplatit mu 1000 zlatých, pomůže-li mu k získání hradu a panství Strečno, kterého se násilím zmocnil Mikuláš Dersffy.

Burian Tetour s Tetova a s Malenovic a na Novém Svetlově etc., urozenému panu Kryštofovi Kubínskému staršímu z Horního Kubína, pánu a příteli mému milému.

Službu mou z vinšováním mnoho dobrého vskazují. Ponevadž sem od urozeného pana Jana Záluského z Záluží, švagra mého milého, vyrozumel, že on budúc u vaší milosti toto minulé léto v Madačanech,¹⁾ žadajíc rady a pomoci vaší milosti v tej pře [!], která na mne po smrti deda mého, neboščíka pana Buriana Svetlovského z Vlčnova, a po urozenej paní Magdalene, matere [!] mej milej, z strany zámku Strečna²⁾ v království a v zemi uherskej ležícího proti urozenému panu Mikulášovi Dersffymu spadla, pripovedel vaší milosti jménem mým způsobem dolů napsaným tisíc zlatých,^{a)} protož nechťc já ani vaší milosti ani téhož pana švagra mého v tom^{b)} zvěsti, vaší milosti tímto listem mým slibuji a ujišćuji, že když Bůh dá s pomoci a s dobrou řadou vaší milosti a jiných dobrých přátel k zámku Strečnu, který nyní svrchujmenovaný pan Mikuláš Dersffy mocí a kvaltem proti boží i mej spravedlivosti drží a mně v tem [!] velikú krivdu činí, aneb k tem 18 ticem [!] zlatých uherských, kteréžto peníze děd můj svrchujmenovaný na tenž zámek Strečen osvícenu slavnej pameti králi Janovi Uherskému byl půjčel [!], právem zeme tej přijdu a jej obdržím, z tech peněz za práci a pomoc vaší milosti tech tisíc zlatých^{a)} dáti a darovati chci a tímto listem mým pripovídám. Jestliže by se pak pan Dersffy včas upamatoval a v tej pře^{c)} mne velikej útraty a práce nezavdávajíc se mnú se přátelsky narovnal a něco snad s tej sumy na mne vyprosil, i tehďáž^{d)} vaší milosti slibuji s tejš sumy, kteréž od neho vezmu, pět sto zlatých^{a)} dáti a zaplatiti. Pro lepšij pak teho jistotu tento list můj vlastní mou rukou podepsaný a pečetí mou potvrzený vaší milosti po témž švagra mém odsílám. Jenž jest dán a psán na Novém Svetlově³⁾ v nedeli na den památky s[vaté] panny Přišky léta Páně 1579. Vaší milosti pak za to přátelsky prosím a žádám, že mně v tejš veci upríme [!] a přátelsky raditi a pomáhati ráčíte.

Souč. opis, Budapest OL, Esterházy cs., R 28, f. A.

a) *Následuje škrtnuté uherských.*

b) *v tom nadepsáno.*

c) *Přepsáno z pův. přj.*

d) *Psáno tehďáž.*

¹⁾ *Madočany, okr. Ružomberok.*

²⁾ *Strečno, okr. Žilina-okolie.*

³⁾ *Nový Světlov — Bojkovice, okr. Uherský Brod.*

1579, 10. říjen, Budětín

Jan Sunek z Jesenice a na Budětíně — Václavovi, knížeti těšínskému: žádá, aby poručil vrátit dobytek, který pobrali jeho poddaní v Ošadnici na panství budětínském.

Osvícené kníže, pane a pane ke mně laskavě příznivý. Službu svú vaší knížecí milosti vzkazují, přejíce vaší knížecí milosti od Pána Buoha dobrého a šťastného zdraví i dlouhého panování věrně rád. Dána mi jest správa od poddaných mých z Nesluše,¹⁾ kterak by těmi časy poddaní vaší knížecí milosti s Piesku²⁾ a z Bukovce³⁾ i odjinud noční hodinú udeřiti měli na salaš poddaných mých Koštialuov na gruntech mých vlastních Oštiadnici⁴⁾ a tam jim nemalú škodu podělavše zajeli a pobrali dobytka valaského koliksi a třid-catero. Což jistě z nemalým podivěním mi to jest, že vprostřed gruntuov a hor mých vlastních, kdež nikdyž několik mil zdáli vaší knížecí milosti v tu stranu hranic a chotáruov se mnou míti neráčí, tak z oumysla a tak do země této daleko na grunty mé vlastní vtrhli. Za to prosím, jestliže se to z vuolí a z dovolením vaší knížecí milosti děje, že mi oznámíte a poddaným mým takový pobraný dobytek navrátíte poručiti rozkázati račte. Mám také v paměti, že na psaní vaší knížecí milosti cosi málo dobytka valaského, který v nebytnosti mej bez vuole mé byli hajní moji, jak správu toho mám, na vlastních gruntech mých poddaným vaší knížecí milosti zajeli, navrátiti jsem poručil, nebudúc nikdy jiného oumyslu než z vaší knížecí milostí dobré sousedství zachovati a vaší knížecí milosti sloužiti. Což věřím, že vaše knížecí milost takové bračky a vtrhování do gruntuov mých poddaným vaší knížecí milosti zbrániti a zastaviti a ten i takový dobytek poddaným mým zase navrátiti poručiti rozkázati račte. Čehož se já vaší knížecí milosti vodsloužiti chci. S tím se lásce vaší knížecí milosti poroučím. Datum na Budětíně⁵⁾ v sobotu po svatém Františku léta Páně 1579.

Vaší knížecí milosti sloužebník

Jan Sunneg z Jesenice a na Budětíně.

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

¹⁾ Nesluša, okr. Kysucké N. Mesto.

²⁾ Písek, okr. Český Těšín.

³⁾ Bukovec, okr. Český Těšín.

⁴⁾ Ošadnica, okr. Čadca.

⁵⁾ Budětín, okr. Žilina-mesto.

1580, 1. květen, na Rovní

Štefan Telekesy z Debretu a na Lednici — Hanušovi Haugvicovi z Biskupic, zemskému hejtmanu moravskému: žádá jej, aby poručil Zdeňkovi Kavkovi Ričanskému vydat zajatého poddaného Telekesyho.

Službu svú vaší milosti vzkazujíc, urozený pane, pane příteli mně příznivý, na Pánu Bohu šťastného zdraví vinšuji etc. Jeho milost císařská, pán můj milostivý, na můj supplikací ráčil mi jest tu milostivú odpověď dáti z strany jednoho poddaného mého, kterého nepřítel muoj, ten ukrutník Zdenek Kavka, v městečku svém Kloboucích,¹⁾ nedbajíce na mnohé přísné poručení jeho milosti císařské, beze vší příčiny polapiti dal a sobě jej tam podle vuole své svými zvyklými k nespravedlnosti náležitými praktykami drží; že jeho milost císařská ráčila jest nyní poručiti vaší milosti milostivě, aby taký poddaný muoj z vězení a z ukrutenství téhož tyрана, nepřítel mého, tak jako z ouřadu vaší milosti propuštěný býti mohl. Což nevím, jestli jest vaší milosti dodáno čili nic. Však poddaný muoj z mého městečka Púchova jménem Jan Mikáček ještě i podnes u nepřítel mého, tyрана, v vězení jest. Kdežto chtíc já zvěděti také, k čemu se podle přísného poručení jeho milosti císařské tenž nepřítel muoj, člověk nepobožný, chovati míní, vaší milosti za to prositi sem chtěl jakož i prosím, abyšte ráčili podle psaní k vaší milosti od jeho milosti císařské učiněného z ouřadu svého poručiti témuž tyranovi, nepříteli mému, aby mi tenž poddaný muoj beze vší vinný od něho pojat, propuštěn byl. Ač vím, nešlechtnost a vší zchytralost i lest ukrutníka toho, nepřítel mého, v čem proti mně z praktykami svými nešlechtně usiluje, ano i nyní také grundy mé vlastní jak i prve zaujímati mezi své se proti častému zapovídání jeho milosti císařské usiluje, které já jistě do rozeznání té rozepře proti nemu všelijak brániti nepominu. Mezi tím však jeho gruntům já pokoj dávám ani v ne sahám a zas bych rád pokoje užil. Jestliže pak tenž nepřítel muoj téhož poddaného mého na milostivé poručení jeho milosti císařské a na vaší milosti také napomenutí nepropustí, já chtě neb nechtě musím tak na to pomyslití, abych křivdy svého poddaného i tudíž mů všelijak sobě k nápravě přivesti mohl. V čemž se i vaší milosti opoviedám. Všakž také věřím, že k tomu přijíti dopuštěti neráčíte, ale nýbrž poddaného mého propusti [!] z ouřadu svého témuž nepříteli mému Kavkovi poručiti ráčíte. Odpovědi od vaší milosti na

toto psaní očekávám. A vaši milost v ochranu bozskú poroučím. Dán na Rovni²⁾ den svatých Filipa a Jakuba, apoštolův, léta Páně etc. [15]80.^{a)}

Vaši milosti ve všem povolný

Stephan Telekešy z Debretu a na Lednici

Čistopis, StÚA Praha, odd. Morava, sv. 7.

a) Psáno římskými číslicemi.

1) *Vlašské Klobouky.*

2) *Lednické Rovne, okr. Púchov.*

96.

1580, 5. říjen, Těšín

Sidonie Kateřina, kněžna saská etc. a těšínská — městu Banské Bystrici: žádá, aby byla Havlovi Šemborovi, těšínskému poddanému, vydána neprávem obstavená měď, neboť plátno, které jablunkovský poddaný Svrček obstavil pro dluh jednomu bystrickému sousedu, bude také vydáno.

Sedena Kateřina, z boží milosti kněžna saská, engerská a vestfalská, také v Slezí kněžna těšínská a Velkého Hlohova.

Moudří, opatrní kmotrové, nám vzácně milí. Jakož dní minulých jednomu spolusúsedu vašemu nějaké plátno v městečku naším Jablunkově¹⁾ z strany dluhu, kteréhož Svrček, poddaný náš odtudž z Jablunkova, za několikerým psaním naším k vám učiněným od nějakého Stacha Cimermana, též spolusúседа vašeho, dosáhnúti nemohl, obstaveno jest, za kterúžto příčinú zase jinému poddanému našemu jménem Havlovi Šemborovi z Těšína, ukazateli listu tohoto, třináste cent[nerův] mědi tamž v Bystřici²⁾ obstaveno. Kterážto měď posavad tomuž poddanému našemu na velikú jeho škodu tam se zadržuje. Čehož bychom se nebyli nadáli, aby poddaný náš v provozování živnosti své tím způsobem a tak neslušně u vás obstaven a k daremným útratám i pracem přiveden býti měl. Že pak výš psanému spolusúsedu vašemu zde plátno obstaveno jest, to se za slušnú příčinú, že nadepsaný Svrček, poddaný náš, k spravedlivému dluhu svému (jakož vejš dotčeno) přijíti nemohl, stalo. A protož, poněvadž již (jak sme spraveni) tenž Svrček z strany tohož dluhu svého (ač s velkú škodú svú) tam upokojen jest a to plátno v Jablunkově obstavené tomuž spolusúsedu vašemu zase vydáno bude, za to vás milostivě žádáme, že o tom

nařídíte, aby tomuto poddanému našemu také táž měd jeho při tejto nynější chůzi vydána a pasírována byla, tak aby jemu o to větších prací a daremních útrat vésti potřebí nebylo. Jakož nepochybujem, znajíc slušné bejti, že k žádosti naší tak učiníte. Datum na Těšíně v středu po svatým Francišku léta Páně 1580.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

¹⁾ *Jablunkov, okr. Český Těšín.*

²⁾ *Banská Bystrica.*

97.

1580, 11. listopad, b. m.

Smlouva o prodeji manství Slavičina a vsí Horních a Dolních Mladotic, Hrádku a Rokytнице Janem Srbenským z Hřiště Ladislavu Banffymu z Dolní Lindvy.

Léta Páně 1580 v pátek den s[vatéh]o Martina mnou, Jetřichem z Kunovic a na Brodě Uherském, mezi urozeným vladykou panem Janem Skrbenským z Hřiště a na Hošťálkovém, sudím práva menšího zemského v kraji Olomouckým s jedné, a urozeným pánem panem Ladislavem Banffym z Dolní Lidvy a na Beckově, císaře jeho milosti radou a nejvyšším stolmistrem království Uherského, z strany druhé, stala jest se smlouva, trh celej a dokonalej, a to takovej, že jest nadepsaný pan Jan Skrbenský z Hřiště sám od sebe i od erbuov a budoucích potomkuov svých nadepsanému panu Ladislavovi Banffymu i erbom a budoucím potomkom jeho prodal a mocí smlouvy této prodává své vlastní zbuoží a manské dědictví, manství vysoce důstojného kněze biskupa olomouckého nynějšího¹⁾ i budoucího náležitě, totiž tvrz při městečku Slavičině,²⁾ městečko Slavičín s kostelním poddacím a s mejtem starobylejm, z dvo-rem^{a)} poplužním, s loukami, z zahradami, z šenkem vinnejm, z domem panským, s pivovarem, s náčiním v tom pivovaře, s mlýnem panským, s rybníky, s rybníštěmi, s pastvami, s pastvištěmi, z háji, z chrastinami, se vsí Lipovou,³⁾ s lidmi platnými i neplatnými, a tak se vším panstvím manským a příslušenstvím všelijakým, tak jakž to manství od starodávna v svejch mezích a hranicích obsaženo a obmezeno jest, a na dědictví, totiž ves Horní Mladotice,⁴⁾ ves Dolní Mladotice,⁵⁾ ves Hrádek⁶⁾ s mlejnem panským, ves Rokytnici⁷⁾ s rolemi

oranými i neoranými, s loukami, s pastvami, s pastvištěmi, z rybníky, z rybníštěmi, z háji, z chrastinami a tak se vším plným právem, panstvím a všelijakým příslušenstvím, nic ovšem sobě a erbom i budoucím potomkom svým na tom manství a dědictví nevymíňujíc a nepozůstavujíc a tak, jakžto oboje zboží v svých^{b)} mezích a hranicích od starodávna obmezeno jest a on, pan Jan z Hříště, sám toho v držení a užívání byl. A to za sumu 16 000^{c)} fl., za 1 fl. 30^{c)} gr. a za 1 gr. 7^{c)} d. alb. počítajíc. Kteroužto sumu nadepsaný pan Ladislav Banffy neb erbový a budoucí potomkový jeho často jmenovanému panu Janovi Skrbenskému z Hříště neb erbom a budoucím potom jeho takto zaplatiti má: při postoupení statku panu Ladislavovi Banffymu, které se státi má ten^{d)} den po novém létě nyní příštím,⁸⁾ má pan Ladislav Banffy panu Janovi Skrbenskému z Hříště položit 8000^{c)} fl. na tolařích a groších českých, za 1 fl. 30^{c)} gr. a za 1 gr. 7^{c)} d. alb. počítajíc, a při s[vaté]m Jiří hned potom příšlým⁹⁾ 2000^{c)} fl., a při s[vaté]m Václavě, když se bude psáti léta 1581,¹⁰⁾ 6000^{c)} fl. Kteréžto obě sumy, které při s[vaté]m Jiří a při s[vaté]m Václavě klásti má, má pan Ladislav Banffy dvěma listy pod ourok svědčícími z hodnejmi rukojměmi ujistiti a při postoupení toho statku panu Janovi Skrbenskému z Hříště v moc jeho dáti a položit, a pan Jan Skrbenský z Hříště má panu Ladislavovi Banffymu neb erbom jeho ten statek manský před jeho milostí panem biskupem odevzdati, a ten statek dědičný při nejprvnějším soudu zemským aneb při druhým v městě Olomouci ve cky[!] zemský vložit a vepsati a listy správní podli přípisu vydaného vykonati a panu Ladislavovi Banffymu v moc jeho při postoupení téhož statku proti odvedení sumy a zápisu dáti a položit. A jakož sou se oba přátelsky snesli a smluvili, že jest pan Jan Skrbenský z Hříště panu Ladislavovi Banffymu polovici dobytka i s jinejmi nadbytky, které v řezaných cedulích poznamenány sou, přidal, a polovici pan Ladislav Banffy jemu zaplatiti má, dobytky rohatý po 2¹/₂^{c)} fl. a ovce, což se jich koli vyčte, po 18^{c)} gr. alb., a což se koli za ten dobytek při postoupení statku sečte to pan Ladislav Banffy má ujistiti a při téměř s[vaté]m Jiří, když tu sumu 2000^{c)} fl. klásti bude, taky má panu Janovi Skrbenskému z Hříště zaplatiti. A jakož jest týž pan Ladislav Banffy pšenici i taky ovsy i jiný obilí v snopech v stodolách od téhož pana Jana Skrbenskýho z Hříště koupil, kopu pšenice po 22¹/₂^{c)} gr., kopu ovsu po 12^{c)} gr. alb., a toho se na ten čas, mnoho-li toho obilí jest, neví, než když se mlátiti bude, má pan Jan Skrbenský z Hříště jednoho svého, když se kopy vyčítati budou, při tom míti, a což se koli tak nejde, pan Ladislav Banffy neb erbový jeho panu Janovi Skrbenskému z Hříště neb erbom jeho povinni budou hned po vyčtení a vymláčení téhož obilí ve čtyrech nedělích pořád zběhlých zaplatiti, a jestliže by se tomu dosti nestalo, pan Jan Skrbenský z Hříště neb erbový jeho bude moci lidi k tomu statku náležitě zstavovati a nepouštěti dotud, dokud by mu se záplata nestala. Což se dvou pŕhonů, kterými pohnal

pan Jan Skrbenský z Hříště pana Zdeňka Kavku z Říčan, že brání lidem z dědictví i z manství z hor v pùhonech doložených dříví roubati a vyvážeti, a třetího pùhonu, kterým pan Zdeněk z Říčan pana Jana Skrbenského z Hříště pohnal, že mu od lidí poddaných svých, čtyř osob^{e)} ze vsi Rokytnice, o roubání dříví v místech Na dvarovci spravedlivá[!] učiniti nechce, dotejče, jestliže by přátelským jednáním zrovnané nebylo a náleží na ty pùhony se státi, to při tom pozůstaň, však přišla-li by jaká pokuta na ty lidi o roubání dříví[!], jakž pan z Říčan pana Jana Skrbenského z Hříště pohání, má pan Banffy neb erbový jeho ty lidi k tomu přidržeti, aby se při sùdu od nich dosti stalo. Pakli by ty pùhony obranami zdviženy byly a panu Banffymu přišlo by poháněti anebo pana Banffyho že by v to poháněli, a chtěl-li by pana Jana Skrbenského, přidadouc mu jednoho, kterýž by tu při vedl, před právem zemským zmocniti, připověděl pan Jan Skrbenský z Hříště takový zmocnění podli pořádku práva na sebe přijíti. Pan Jan Skrbenský z Hříště vymínil 6^{c)} sirotků i z spravedlností jejich, totiž Štěpána Nevšovského, Vaška, Jarošova syna z Slavičína, Anku Jarošovu odtudž, Martina, Bolkova syna, Dorotu, dceru Mikšovu z Hrádku, Zuzanu, Navlačilovu dceru z Rokytnice, k čemuž jest pan Ladislav Banffy dovolil. Což se dluhů povinných od pana Jana Skrbenského z Hříště lidem na témž statku dotejče, ty pan Jan Skrbenský před postoupením, bude-li jim co povinen, zaplatiti má. A což tíž lidi s téhož statku manského i dědičného povinni a dlužni panu Janovi Skrbenskému z Hříště sou a do postoupení statku by nezaplatili, má je pan Ladislav Banffy, pán jejich, k tomu přidržeti, aby ve čtyrech nedělích pořád zběhlých po postoupení takový dluh panu Janovi Skrbenskému z Hříště zaplacen byl. Tíž lidi s téhož statku svršky pana Jana Skrbenského z Hříště desíti^{f)} fúrami na Hošťálkovy¹¹⁾ a ostatek do Přerova neb do Holešova odvísti mají a povinni budou. A což se v této smlouvě píše, to sou sobě řekli ctně, řádně i s erby svými zdržeti a zachovati. Tomu na svědomí já, svrchupsaný smlouvčí Jetřich z Kunovic, sekryt svůj vlastní sem k této smlouvě přitisknouti dal. Kteráž jest dána a psána léta a dne svrchupsaného etc.

Čistopis, PA Bratislava, Zayův archiv.

- a) Psáno dorem.
- b) Psáno svý.
- c) Psáno římskými číslicemi.
- d) Psáno te.
- e) čtyř osob nadepsáno.
- f) Psáno dessiti.

- 1) Stanislav Pavlouský, biskup olomoucký.
- 2) Slavičín, okr. Valašské Klobouky.
- 3) Lipová, okr. Valašské Klobouky.
- 4-5) Mladotice, obec Hrádek na Vlárské dráze.
- 6) Hrádek na Vlárské dráze, okr. Valašské Klobouky.
- 7) Rokytnice, okr. Valašské Klobouky.
- 8) 2. ledna 1581.
- 9) 23. dubna 1581.
- 10) 28. září 1581.
- 11) Hošťálková, okr. Vsetín.

98.

1581, 24. červen, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Banské Štiavnici: sdělují pohledávky, které vymáhá Balcar Štam na nějaké štiavnické vdově.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme vašim opatrnostem od Pána Boha věrně rádi. Jistě zármutku toho i jiného tej chudej vdově nepřejíc, na žádost vašich opatrností ještě sme se k Balcarovi Štamovi přimlúvali, aby jí také litoval. Oznámil, že dokládaje se Pána Boha, že za tu práci, kterouž z dobrej paměti Kašparem Schallem vedl, zasloužil těch 13 fl. a za stravu, tak jakž jej, Kašpara, podle náležitosti a Magna Conrada i někdy od nich pozvané choval, těch 12 fl. 10 gr. protrávili, a k tomu hotových peněz Magnesovi půjčil 10^a) fl. 7½ gr. a o to počet u přítomnosti přátel na onen čas vyslaných učiněn jest. Po tom počtu učiněném zase Magnesovi půjčil 4½ fl. a protrávil zase Magnes sám druhý 1½ fl., kramárce za barchan, který vzali na šaty dobrej paměti Kašparovi, 2 fl. 3^a) gr. Také za víno, když ti přátelé byli neboštíkovi 23^a) gr., za pálené 4^a) gr. Též za ručnici, kterou koupil Magnes od něho, 1 fl. 22½ gr. Facit summa 46 fl. 10 gr. Na to odvedeno jemu, Balcarovi Štamovi, od Ondřeje Brusmana 23 fl. a Kašparových 8^a) dukátů, a Magnes dal svých 7 dukátů a jeden^b) šangroš. Zase Magnes přijal puol hřivny stříbra, které bylo Kašpara dobrej paměti, plášť a knihy jeho. A tak to nyní mezi nimi porovnání se stalo a zavřelo. Byli bychom rádi k tomu přivedli, aby k menšímu nákladu přišlo, nijakž sme k tomu přivésti nemohli. S tím vaši opatrnost v stráž boží poroučíme. Datum v Brodě Uherském v sobotu den s[vatého] Jana Křtitele léta 1581.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Psáno římskými číslicemi.

b) Psáno jede.

99.

1581, 14. červenec, Hradec nad Labem

Purkmistr a rada města Hradce nad Labem — městu Trnavě: přimlouvají se, aby trnavští věřitelé poshověli Janu Roznovskému, nyní uvězněnému, jehož suplikace je přiložena.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého vaší poctivosti věrně přejem. Čehož opět při nás Jan Roznovský až posavad u vězení žádostivě vyhledává a za jakou přimluvu nás k věřiteluom svým a spolusousedům vašim poníženě prosí, tomu všemu z této suplikací, kterouž vám odsíláme,¹⁾ dosti patrně porozuměti ráčíte. A protož jakž předešle nejednou, tak i nyní prozbu téhož chudého vězně vám v známost uvozující, za to žádáme, že se ještě k tejmž věřitelům jeho, aby jemu podle znění též jeho suplikací milosrdenství ukázali, dostatečněji přimluviti, ano, i to při nich předložením vašim nepochybně obdržeti ráčíte. S tím Pán Buoň rač s námi býti. Datum v městě Hradci nad Labem²⁾ v pátek po svatě Markétě léta Páně etc. [15]81.^{a)}

Purgmistr a rada města Hradce nad Labem.

Cistopis, MA Trnava.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

¹⁾ *K tomuto listu je přiložen list (1581, 10. červenec, Hradec nad Labem), kterým Jan Roznovský prosí purkmistra a radu města Hradce nad Labem o přimluvu do Trnavy, aby mu trnavští věřitelé dali odklad („folk“) aspoň šest neděl.*

²⁾ *Hradec Králové.*

100.

1581, 17. červenec, Mezeříč nad řekou Oslavou

Purkmistr a rada města Mezeříče nad řekou Oslavou — rychtáři města Trnavy: žádají, aby trnavští kloboučníci zaplatili Tomáši Sobotkovi, spolusousedu mezeříčskému, dluh za vlnu.

Službu svou vzkazujem, opatrný pane rychtáři, příteli náš milý. Zdraví i jiného všeho dobrého přejeme vám věrně rádi. Předešlého léta [15]80, k žádosti Tomáše Sobotky, spolusouseda našeho, psaní sme vám učinili přimlouvající se za něho, abyšte kloboučníky některé, spolusousedy vaše, kterýchžto jména opatrnost vaše podle správy jeho poznamenané má, k zaplacení dluhu 32^{a)} fl. jemu za vlnu spravedlivě povinového přidržeti a po Eliášovi z města Třebíče, kterýž ty časy do města Trnavy po živnosti své pracoval, odeslati poručiti ráčíte. Že pak až posavad nadepsaný Tomáš k takovému dluhu přijíti, ani sám pro nedostatek zdraví svého a sešlost věku i dalekost cesty do Trnavy

dostavití se nemůže, dožádal se pana Jana Koželuha z města Třebíče, aby on vaší opatrnosti na místě jeho toto psaní dodal. Kdež podle něho se přimlouvajíce, jak prve tak i nyní přátelsky žádáme, že týž jistý kloboučníky, sousedy při městě Trnavě, k zaplacení nadepsaného dluhu Tomášovi Sobotkovi spravedlivě povinovatého přidržeti a panu Janovi Koželuhovi v tom nápomocni býti ráčíte, aby jemu takové peníze vydané a při navrácení jeho domův Tomášovi Sobotkovi vodeslané byly. Té sme k vám naděje, že jemu přimlůvy naší užítí dáti ráčíte, tak aby ubohý, sešlý a zdětinělý člověk o svůj spravedlivý dluh více outraty a prací nevedl a věřitelom svým, jsa též zadlužilý, bez těžkosti práv býti mohl. A my se vám toho touž měrou i všeliakým dobrým přátelstvím odměniti rádi chceme. Odpovědi žádáme, kterouž bychom Tomáše Sobotku, spolusouseda našeho, spraviti mohli. S tím se vám dobře a šťastně míti vinšujeme. Datum v městě Mezeříči nad řekou Oslavou¹⁾ v pondělí po památce Rozeslání apoštolův léta Páně 1581.

Purgmistr a rada města Mezeříče nad řekou Oslavou.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

¹⁾ Velké Meziříčí.

101.

1581, 28. červenec, Praha

Purkmistr a rada Starého Města Pražského — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli starši koláře, zvláště Jakuba Elefanta, k vydání věci pozůstalých po Václavovi, zesnulém synu pražského měšťana Šimona Koláře, Václavovu bratru Janovi.

Službu svú vzkazujeme, múdři a opatrní páni, přátelé naši milí. Za jakou jest nás přimlůvu a v které příčině Šimon Kolář, měšténin náš, požádal, z příležejšího spisu¹⁾ poruzumíte. I páni přátelé naši milí, pokudž ty věci v tom spisu obsažené po nebožtíkovi Václavovi, synu jeho, Šimona, sou pozuostaly, za to se k vám přimlouváme, že starši koláře, zvláště Jakuba Elefanta, k tomu míti budete a přidržíte, aby což nebožtíkovi vlastně náleželo, to Janovi, bratru nebožtíka, listu tohoto dodateli, vydáno bylo. Proto naschvále od otce tam

s plnou mocí se vysílá. A což tak na tuto naši přímluvu učiníte, rádi se vám toho vším dobrým a náležitým přátelstvím odměniti nepomineme. Odpovědi žádáme. Dán v Praze v pátek po svatě Anně léta etc. [15]81.^a)

Purkmistr a rada Starého Města Pražského.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno římskými číslicemi.

¹⁾ V archivu města Trnavy je uložen nedatovaný list Šimona Koláře, v němž žádá purkmistra a radu Starého Města Pražského o přímluvu do Trnavy, aby trnavský kolář Jakub Elefant vydal pozůstalost po jeho synu Václavovi, který zemřel jako tovaryš v Trnavě. V pozůstalosti se uvádějí: plášť, dva kabáty (soukenný a kožený), kord, klobouk, tři košile, sekera, dláta, nebozezy, peníze na hotovosti aj.

102.

1581, 16. srpen, Přerov

Purkmistr a rada města Přerova — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli Kohsora Balaše, svého souseda, k zaplacení dluhu přerovskému sousedu Martinu Poštěrkovi (za sukno).

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví a v něm mnoho dobrého od Pána Boha věrně vám přejeme. Martin Poštěrk,^a) spolusoused náš, dal nám správu, že jemu za sukna podle znění šulpryfu dlužen zůstává Kohsorus Balaš, soused váš, 62^b) fl. Ty sousedu našemu dáti měl v jarmark postní minulej, kterej byl v Brodě Uherským roku letošního, a toho dosti neučinil. Protož vašich opatrností Martin Poštěrk žádá a my se za ním přimlouváme, že jmenovaného Kohsorusa Balaše k tomu přidržeti ráčíte, aby on vyslanému tomuto těch 62^b) fl., Pavlovi Černohlávkovi, vašim opatrnostem listu tohoto dodateli, při této nynější chůzi vydal, neb jeho k tomu před námi podle práva dostatečně zmocnil. Jestliže by pak téhož dlužníka doma nebylo, aby měl tento posel zmocněnej na něho očekávati nevědouc, kdy se domů navrátí, dožádal se pana Martina^c) Saby, aby on na místě Martina Poštěrka takovej dluh 62^b) fl. přijal. Martin Poštěrk v tom se panu Martinovi Sabovi dověřuje, že jemu v té věci^d) k dopomožení dluhu pomocen bude. Neb my, což v tom pro nás učiniti ráčíte, vašim opatrnostem toho všeho přátelsky se odměniti nepomineme. Odpovědi žádáme. A s tím se pánům od Pána Boha

dobře mítí vinšujeme. Datum v městě Přerově v středu po památce Nanebevzetí Panny Marije léta Páně 1581.

Purgmistr a rada města Přerova.

Čistopis, MA Trnava.

- a) Psáno Posstierk (mohlo by být taky Posstieck).
- b) Psáno římskými číslicemi.
- c) Následuje škrtnuté Sy.
- d) Nad e je čárka, která neznamená vždy měkčení (pisař ji např. nadepsal i nad koncové e ve slově nepomineme).

103.

1582, 5. únor, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Trnavě: žádají, aby Lorenc Němec, mydlářský tovaryš, který zavraždil děvečku a uprchnuv i se svou manželkou Kateřinou zdržuje se nyní v Trnavě, byl spolu s manželkou uvězněn a vydán Kroměřížským.

Službu svú vzkazujem, slovutné a moudré opatrnosti páni a přátelé naši zvláště milí. Dobrého a šťastného zdraví od Pána Buoha V. Op. upřímně věrně rádi přejeme. Správa nám jistá dána jest, že by Lorenc Němec, mydlářskýho řemesla tovaryš, kterýž zde v Kroměříži u Eliáše Vlacha v domě jeho za příčinú Kateřiny, manželky své, pro její zlý chování děvečku zamordoval, v městě V. Op. tu v některých místech u někoho i s tou svou manželkú se přechovávati měl. Pro kteroužto příčinu od vrchnosti naší¹⁾ na nás znamenitá, aniž praviti nesnesitelná těžkost se valí, V. Op. jakožto pánuo a přáteluo nám zvláště milých duověrně přátelsky žádáme, že dotčeného Lorence Němce i Kateřinu, manželku jeho, vyzdvihnouti a vyhledati poručiti a dostatečně vězením opatřiti, a pokudž by možné bylo, nám je vydati a té^{a)} těžkosti zniknouti nám pomocni bejti ráčíte. Což v tom pro nás učiniti ráčíte, toho se V. Op. všelijakým dobrým a příjemným přátelstvim skutečně rádi odměniti a odsluožiti chcme. Odpovědi žádáme. S tím se V. Op. na všem dobře a šťastně jmíti vinšujem. Datum v Kroměříži v pondělí po svatém Blažejí léta Páně 1582.

Purgmistr a rada města Kroměříže.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno tee.

¹⁾ Stanislav Pavlovský, biskup olomoucký.

1582, 20. únor, Domažlice

Purkmistr a rada města Domažlic — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli trnavského měšťana Ištvana Heynala k zaplacení dluhu Václavu Truhličkovi z Aventina, královskému rychtáři města Domažlic.

Službu svú vašim milostem vzkazujem, slovutné a vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví dobrého i všeho prospěšného vašim milostem žádajíc věrně přejem. Jeho milosti císaře římského etc. pan rychtář u nás Václav Truhlička z Aventinu dal nám správu žalobně sobě stěžuje, kterak by maje dluh u Heynal Ištvana, spoluměšťenína vašich milostí tu v městě Trnavě, dvěšť kop a čtyři^a) kopy, vše míšenských, každou kopy po sedmdesáti krejčářích počítajíc, kteréžto peníze a dluh měl a slíbil on, Heynal Ištvan, jemu, Truhličkovi, o svatých Šimoniši a Judovi již minulých¹) v Brodě Uherském konečně zaplatiti, když na ten čas tomu dosti neučinil, on, Václav Truhlička, sa osobně v Brodě Uherském do Trnavy jeti musel, však ani tehďáz k zaplacení přijíti nemohl a na té cestě, vážíc práci a outratu, do patnácti kop míšenských protrávil a tehďáz také na té cestě kůň za dvaceti a šest kop míšenských mu zůstal a umřel. Po některým pak čase on, Ištvan, že jemu, Václavovi Truhličkovi, psaní učinil, připovídaje v témž psaní konečně o Třech králích již minulých²) v Brodě Uherském takový dluh zaplatiti, a tak podle takové přípovědi, když tam naschvál posla pro peníze poslal, ani tehďáz žádných peněz mu neodeslal, opět na posla že dva zlatý naložil. Za kterýmižto příčinami, nemoha k dluhu svému spravedlivému netoliko přijíti, ale ještě za ním sám osobně s nebezpečenstvím a opouštěním své živnosti jeda i posly s outratou posílaje, na jeho přípovědi spolehše, poněvadž nikdy, co slíbil, tomu zadosti neučinil, požádal jest nás k vašim milostem za toto ohradné připsání, jestliže by od vašich milostí jsa on, Ištvan Heynal, napomenut, však přesto vždy plátce býti zanedbával, tehdy toho dluhu i s škodami a outratami na to pro neplacení vzešlými, že toho oumyslu jest, při kterýmkoli právě spoluměšťenína z města Trnavy dostati by mohl, právem stavním obstavíc dobývati dotud, dokud by dluhu svého spravedlivého i s škodami vzešlými, i které by ještě tak na to šly, toho všeho nedosáhl. Protož znajíc věc slušnou a spravedlivou, vašich milostí, páni a přátelé naši milí, žádáme, že často psaného spoluměšťenína vašich milostí Heynal Ištvana k skutečnému zaplacení dluhu i s škodami a outratami bez dalších odtahuo přidržeti ráčíte a ku právu stavnímu ani k větším^b) škodám přijíti dopustiti neráčíte. Jakož bychom i my v podobné příčině, když by na

nás co tomu podobného vznášeno bylo, chtěli učiniti a vašim milostem rádi a volně se odměniti. S tím vás všechny v ochranu a opatrování Pána Boha všemohúcího i sebe poručíme. Datum v městě Domažlicích 20. dne února, jináče v outerě po svatě Konkordii léta 1582.

Purgmistr a rada města Domažlic v království Českém

Čistopis, MA Trnava.

- a) *Následuje nečitelný škrť.*
b) *Nad koncem slova škrťáno.*

1) 28. října 1581.

2) 6. ledna 1582.

105.

1582, 20. únor, b. m.

Václav Truhlička z Aventinu, králoueský rychtář v Domažlicích¹⁾ — Benediktu Masařovi, měšťanu trnavskému: žádá svědectví o prodeji svých šlojiřů v Praze.

Slovutný pane Benedikte Masaři,^{a)} měštěníne v městě Trnavě. Tohoto svědomí na vás podle práva žádám, že mi seznáte před slovutné poctivosti pány desíti soudci Nového Města Pražského proti Janovi staršímu Šmídovi, kterak léta Páně 1580 při času s[vatého] Mikuláše,²⁾ když jste byli v Praze s nebožtíkem panem Andreášem Verebeli, pomohli jste šlojiřův mých, kterýchž jsem byl zanechal u Jana Šmída v Praze, prodati N. N. Uhru od vás z Trnavy, jeden každý šlojiř po 23 gr. bílých, za něž suma učinila 148 ss. 44 gr., vše míšenských, a ten Uher, kteréhož já neumím jmenovati, ukázal jest Janovi Šmídovi staršímu takové peníze mně náležité u řezníkův staroměstských, u pana Martina Střilického, u Šolce a u jiných. Též i toho od vás svědomí žádám, že jste mi ukázali u téhož Jana Šmída při tom času 66^{b)} ss. míš., kterýchž vám povinovat byl, aby mi je za vás dal; a čeho jste tu více povědomi v té při, že seznáte. Pro nevysvědčení pokládám sobě pokuty 20 ss. grošův českých. Dána cedule ode mne, Václava Truhličky z Aventinu a v Domažlicích léta Páně etc. [15]82,^{b)} v outerý před svatým Matějem, apoštolem Páně.

Čistopis, MA Trnava.

- a) *Psáno Massarzi.*
b) *Psáno římskými číslicemi.*

1) *Srv. č. 104.*

2) *6. prosince 1580.*

106.

1582, 30. duben, Nový Jičín

Purkmistr a rada města Nového Jičína — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští byli nápomocni Matoušovi Konvaři, sousedu novojičínskému, který se vypravil do Trnavy za svou manželkou, jež tam onemocněla.

My, purgmistr a rada města Nového Jičína, známo činíme tímto listem obecně přede všemi, kdežkoli čten anebo čtouce slyšán bude, že Matouš Konvař, spolusoused náš, ukazatel listu tohoto, k Anně, manželce své, kteráž v Trnavě souce od Pána Boha všemohoucího nemocí obklíčena a tak z tej^{a)} nemoci, jakž se jemu od lidí, kteříž ji tam v takovej nemoci zanechali, správa dává, i při nerozumí v boží moci leží, jakožto věrný manžel pracuje. A protož za to vašich milostí a vás přátelsky prosíme a žádáme, že jemu to věřiti a jeho v tom milostivě a laskavě bez všelijakého hyndrunku fedrovati ráčíte a budete. Vašim milostem a vám se toho zase v přitrefení podobnej věci rádi odslúžiti a odměniti^{b)} chcme. Tomu na svědomí pečet naši městskou sme k tomuto listu přitisknutí dali. Jenž dán a psán v městě Novém Jičíně, v pondělí před památkú svatých Filipa a Jakuba léta 1582.

Čistopis, MA Trnava.

a) *Psáno z stej.*

b) *Může být také odmeniti.*

107.

1582, 24. červen, Těšín

Sidonie Kateřina, kněžna saská etc. a těšínská — městu Banské Štiavnici: žádá, aby Banskoštiavničtí přiměli svého spolusouseda Pavla z Vyhně k zaplacení dluhu Margitě, vdově po Jiřikovi Chybidzurovi z Jablunkova (za chmel).

Sedona Kateřina, z boží milosti kněžna saská, engerská a vestfálská, také v Slezi kněžna těšínská a Velkého Hlohova, vdova.

Moudří, opatrní kmotrově, nám vzácně zvláště milí. Přáli bychom vám zdraví a všeho dobrého rádi. Vznese jest na nás ponížene Margyta, pozůstalá vdova po neboščíku Jiříku Chybidzuru^{a)} z Jablunkova,¹⁾ poddaná naše, tu nám správu dávajíc, kterak neboščíkovi muži jejímu^{b)} Pavel z Vyhně,²⁾ spolusoused váš, za chmel osmnáste zlatých dlužen pozůstal a ten dluh dávno zaplacen býti měl, prosíce nás ta ubohá vdova k vám za toto připsání. Protož vás za to milostivě žádáme, že vejš psanému Pavlovi z ouřadu svého dostatečně poručíte, aby dotčené ubohé vdově takový dluh spravedlivě povinný beze všeho delšího prodlení dal a zaplatil, tak aby jí skrze to větších útrat vésti, nás více tím zaneprazdňovati, potřebí nebylo. Jakož sme k vám tej milostivé naděje, znajíc slušné a spravedlivé býti, že pro průchod spravedlnosti na žádost naší tak učiníte. My vám to zase mnohým dobrým příjemným podle náležitosti milostivě spomínati chceme. A s tím se vám dobře míti vinšujeme. Datum na Těšíně v neděli den s[vatého] Jana Křtitele Páně léta 1582.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) z psáno velmi nečetelně.

b) Psáno její.

1) Jablunkov, okr. Český Těšín.

2) Vyhne, okr. Nová Baňa.

108.

1583, 28. říjen, Uherský Brod

Martin Hlaváč, rychtář města Brodu Uherského, sturzuje, že vyslyšel svědectví Ondry Banovského z Vizovic k potřebě Mikuláše Malíka z města Štiavnice (o prodeji 4 postavů vlčky).

Já, Martin Hlaváč, rychtář přísežný v městě Brodě Uherském, známo činím tímto listem vůbec, od nichž čten anebo čtúcí slyšán bude, a zvláště tu, kdež náležité, že jest přistúpil přede mně a úřad rychtářský Mikuláš Malík z města Ščavnice,¹⁾ za to mně žádal jest, abych svědomí k potřebě jeho vyslyšel. I vyslyšíc^{a)} téhož^{b)} Ondru Banovského z Vizovic,²⁾ takto jest povědel a k své^{c)} duši to připustil v tato slova: »Když sem přijel do města Hradišče³⁾ o svatej Margetě pomínulé,⁴⁾ majíce postavy na prodej, tedy jest kúpil ode mně Mikuláš Malík z mesta Ščavnice štyry postavy vlčky a zaplatil jest jich mně jako dobrý člověk, a to jest v pravdě.« Tak tomu na svědomí, jakž nahoře psáno stojí, já, rychtář svrchupsaný, pečet úřadu rychtářského svým jistým vědomím a vůlí

svú i bu[dú]cím^{d)}) rychtářom brodským bez škody k tomu listu přitistknúti sem rozkázal. Jenž jest psán a dán v městě Brodě Uherském v pondělí den svatých apoštolův Šimona, Judy léta Páně 1583.

Cistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Psáno vyslic.*

b) *Následuje škrtnuté Mi.*

c) *Psáno ve.*

d) *Psáno buclm.*

¹⁾ *Banská Štiavnica.*

²⁾ *Vizovice, okr. Gottwaldov-okolí.*

³⁾ *Uherské Hradiště.*

⁴⁾ *13. července 1583.*

109.

1583, 8. listopad, Bytča

Emerich Forgách, hlavní župan stolice Trenčinské — Sidonii Kateřině, kněžně těšínské: slibuje, že přikáže Sunekovi vrátit vše, co vzal těšínským poddaným, a doporučuje, aby kněžna požádala saského knížete o přímluvu u císaře.

Vysoce osvícená kněžna paní, paní přítelkyne mne příznive laskavá. Službu svá vaší knížetci milosti vzkazují. Při tom zdraví a mnoho dobrého od Pána Boha všemohúceho vaší knížetci milosti na mnohé časy viňují etc. Že vaší knížetci milosti pozdeji odpovídám, jest toho příčina tato. List vaší knížetci milosti v přítomnosti mej na Trenčine jest mi daný, kdežto nemajíc českého písaře, musel sem do příchodu na Bychu¹⁾ odložití. Protož vaše knížetci milost neráčí na zlu stránku připsati. Co se těch vecí, které pan Sunog proti vaší knížetci milosti techto časov pominulých učinil, dotýče, vyrozumel sem ze psaní vaší knížetci milosti dosti široce. Že se to tak stalo a pan Sunog sobe upokojiti nechce a vaší knížetci milosti škodu a krivdu zjevne dělá, spolu lituji a jeho predsevzetí nikoli chváliti nemohu, vidúc, že jest najprve proti jeho císařskej jasnosti, potom proti dekretom a právom uherským i proti vaší knížetci milosti, když obzvláště jeho císařskej jasnosti z takovú svú správu, zbranujíc kramárom a kupcom jíti svobodnú cestú odjinud do uherskej zeme k jarmarkom, v duochodku tricátkov škodu činí, a co večího jest, když lidem spravedlivým a nevinným statek bere. Chtel by Buoch, aby takový pokoj a dobrá vuole mezi vaší knížetci milostí a panem Sunegom byla, jaková mezi mnú a slavnej paměti osvíceným knížetem pánem, vaší knížetci milosti manželem,²⁾ někdy byla, a jaká jest z vaší knížetci milostí i bude na vecky. Kdež vaše knížetci milost mne ráče[!] psáti, abych z úradu mého pana Sunega k tomu mel, aby od takového predsebevzetí

a svej vuole prestal, já, ponevož[!] Buoch a potom ciesarská jasnost mne tým úřadem obdařili, že sem jejich do božej vuole hlavním išpanem, nikoli nechci to tak lechce jemu pominúti, než pana Sunega napomeněm, aby sobe upokojil, a cokoli vzal^{a)} poddaným vaší knížetcí milosti, aby navrátil, predložic jemu tu pokutu, která jest v dekretch uherských zepsaná, ta jistě (jestli neprestane od predsevzetí) jeho nemine. Kterak by se pak vaše knížetcí milost mezi tím spraviti mela, bude-li se vaší knížetcí milosti zdáti, dve veci sem chtel poraditi. Najprve. Ponevaž vím, že jeho milost osvícené kníže saské³⁾ jest vaší knížetcí milosti dobřím a obzvláštním přítelem, vím, že za cokoli jeho milost budete prositi, to učiní. Protož vaše knížetcí milost ráčí dat napsat jeden list jeho milosti osvícenému knížeti saskému, aby se ráčil přimloviti u jeho císařskej milosti za vaší knížetcí milost v tom, že by jeho císařská jasnost ráčila vyslati své komisaře do tejto stolice Trenčanskej ku rovnání tech vecí mezi vaší knížetcí milostí a mezi panem Sunegom. Mám za to, že se to všecko státi može z nevelikým z vaší knížetcí milosti nákladom, neb jeho milost osvícené kníže má své počtáře, kteří každého týdne od jeho jasnosti císařskej k nemu přicházejí. Druhé. Ponevaž tato vec všeckej tejto stolice Trenčanskej se dotýče, dobře by bylo vaší knížetcí milosti dáti ke všeckej stolici list tým spuůsobem napsaný jako i mne. Ale když vaše knížetcí milost bude psáti, techdá suprascripcia a titulus ať jest najprve k hlavnímu išpanovi, to jest mne, potom viceišpanovi, súdcovi a všej pospolitosti stolice tejto Trenčanskej. Za tím ať ráčí vaše knížetcí milost všecku stolici psaním prositi, aby k jeho císařskej jasnosti jednomyslně psali podle tech vecí, že by jeho jasnost císařská ráčila skrze své komisare své[!] tu vec pro další dobře a pro pokoj obecný upokojiti. A tak pekne bude zrovnání, když jeho jasnost císařská bude míti listy i od jeho milosti osveceného knížete i od stolice Trenčanskej strany tech vecí. To sem vaší knížetcí milosti na psaní chtel odpoveděti. V jiných také veciach vaší knížetcí milosti chci a hotov sem na žádost slúžiti. Žádajíc vaší knížetcí milost v dobřém a v šťastném zdraví býti. Dán na Bychi 8. Novembris 1583.

Celsitudinib) vestrae devinctissimus

Emericus Forgachs de Gyemes eq[ues], manu propria

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

a) Na konci slova přepisováno.

b) Odtud počínajíc psáno jinou současnou rukou.

¹⁾ Bytča.

²⁾ Václav Adam, kníže těšínský.

³⁾ August I.

110.

1583, 12. listopad, Praha

Ladislav z Lobkovic, komorník království Českého — Šimonu Jesenskému, notáři stolice Trenčinské: přeje nějaké Rakoně šťastné manželství, slibuje podporu nějakému Havleciovi, oznamuje narození dcery a sděluje, že při prodeji svého domu v Trenčíně dá přednost trenčinským měšťanům.

Egregie domine, amice nobis honorande. Salutem et officiorum nostrorum commendationem. Gratae nobis vestrae fuerint literae, cum ob studium, quo nos prosequi non desinitis, tum diligentiam in exequendis negotiis nostris, a nobis velim omnia ea expectetis, quae a vestri amantissimis proficisci et solent et debent. Virgini Ràkonae felix et faecundum exoptamus matrimonium. Havleczium, quem nobis commendatis, ea complectemur benevolentia, ut experiamini vestram commendationem maximum pondus apud nos habuisse. Nos secundo hujus mensis die iterum filiola aucti sumus salva, Deo sit laus, matre. *Domum nostram, quae civilis appellatur, civibus Trinchiniensibus prae ceteris vendemus, ut cognoscant nos nostram in illos constanter retinere benevolentiam, quam experti sunt, dum Trinchinii¹⁾ dominium possidebamus.* His vos tota cum domo feliciter valere optamus. Datae Pragae 12^a) die Novembris annorum [15]83.^a)

Ladislav baro a Lobkovicz, in Zbiroh, Superiori Lindva et Dobra, S. C. majestatis consiliarius et camerae Boemicae praeses.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Psáno římskými číslicemi.

1) Trenčín.

111.

1584, 16. červen,⁴⁾ Olomouc

Stavové markrabství Moravského — Emerichu Forgáchovi z Ghymešu a na Trenčíně, nejvyššímu hejtmanu stolice Trenčinské: přijímají jeho omluvu v záležitosti hraničních sporů s panstvím brumovským, připomínají však, že chce-li být spolu se svým bratrem přijat za obyvatele markrabství, musí zakoupit statek na Moravě.

Pozdravení a službu naši vzkazujem, urozený pane, pane příteli náš zvláště milý a pane nám příznivý. Od Pána Boha zdraví a v něm jiné všecko dobré přejem vaší milosti zase věrně rádi. Psaní vaší milosti, které ste nám, stavům markrabství tohoto, nyní při sněmu obecním v městě Olomúci shromážděným, učiniti ráčili, s přečtení týhož psaní žádosti a omluvě vaší milosti sme porozuměli, kdež omluvu z strany nepřijezdu vaší milosti mezi nás k tomuto^{a)} sněmu obecnímu znajíc slušnou bejti přijímáme. Co se pak tej stížnosti, kteráž od nás stavuov na jeho milost císařskou strany hranic a mezi panství trenčínského a broumovského¹⁾ vznešena jest, dotejče, znáti moci račte, že toho příčina slušná jest, poněvadž se hranic království Uherského a markrabství Moravského dotejče, že tu vaší milosti ani nám nic toho k vyřizování bez jistého dovolení a k takové věci od J. M. C. osob nařízení co před^{b)} sebe bráti nenáleží. I poněvadž se psaním vaší milosti vysoce omlúvati a dobrem sousedstvím zakazovati k nám račte, souc té celé naděje, že se k nám susedsky a přátelsky, co se tak tej rozepře mezi vaší milostí a pány poručníky panství broumovského²⁾ dotejče, i k jiným obyvatelom markrabství tohoto podle zakázání vaší milosti skutečně chovati račte, sme omluvu vaší vděčně přijali. Dále pak, kdež nám psáti račte, jestliže byste sobě i se panem bratrem vaší milosti³⁾ statku zde v zemi podle nedávného sněmovního nařízení tak skoro koupiti moci neráčili, nás žádajíc, abychom omluvu vaší milosti tak, aby vaší milosti ani panu bratru vaší milosti to ke škodě nebylo, v svých pamětech jměli, i před vaší milostí netajíme, že sme to nařízení za tou příčinu učinili, že mnozí od drahně let souc do země této za obyvatele přijati sobě žádných statků v zemi nekupují a tudy nám ani vlasti naší k žádné platnosti nejsou. O vaší milosti pak a o panu bratru vaší milosti jiné naděje nejsme, než že sobě do vyměřeného tímž sněmovním zavřením času v této zemi statek oblibíc koupiti račte. Pakli byste vždy k tomu bezelstně přijíti a sobě statku v této zemi optajíc i se panem bratrem vaší milosti koupiti moci neráčili a nám od vaší milosti^{c)} o to časné zase připomenuto bylo, chcem nynější omluvu vaší milosti v své paměti míti a na připomenoutí [!] vaší milosti příjemnou odpověď dáti. A s tím se vaší milosti od Pána Boha nám všem dobře a šťastně jmiti viňšujem. Datum v městě Olomúci v sobotu po svatým Antonínu⁴⁾ léta Páně 1584.

Souč. opis, StA Brno, Kopíř sněmovní II, p. 106b—107a.

a) mezi nás k tomuto psáno na rasuře.

b) před psáno na rasuře.

c) koupiti... milosti připsáno po straně.

1) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

2) *Patrně Johanka, vdova po Zdeňku Kavkovi Řičanském, snad už i Kryštof Zborovský z Rytvian.*

3) *Simon Forgách.*

4) *Jde-li o svátek sv. Antonína Paduánského.*

112.

1584, [14. říjen],¹⁾ Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trnavě: oznamují konání jarmarků podle nového kalendáře a žádají, aby to Trnavští oznámili i ve svém okolí.

Službu svou vzkazujeme, slovoutné moudrosti a opatrnosti páni přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme vašim opatrnostem od Pána Boha všemohoucího věrně rádi. Poněvadž jich milosti páni stavové markrabství Moravského o přijetí toho nového kalendáře na sněmu obecním naříditi ráčili, oznamujeme V. O., že u nás podle držení toho svátku s[vatéh]o Šimona a Judy²⁾ jarmark také držeti budeme, totiž od datum listu tohoto ve dvou nedělích. V. O. za to žádáme, že spolusousedom V. O. pro správu jistou o tom oznámiti poručiti i jiným okolním v kraji V. O. v známost uvéstí ráčíte. Věříme, že to na touto naši žádost a pro naše se V. O. podobné odsloužení učiniti ráčíte. S tím V. O. v přemocnou obranu boží poroučíme. Datum v Brodě Uherském podle nového kalendáře léta Páně 1584.

Purgmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ *Srv. text:* „... Šimona a Judy . . . , totiž od datum listu tohoto ve dvou nedělích.“

²⁾ 28. října.

113.

1585, 6. březen, Starý Jičín

Karel st. ze Žerotína a na Starém Jičíně — rychtáři města Trnavy: opětovně žádá, aby jeho poddanému Janu Galovi z města Hustopečí byla vydána pozůstalost po jeho švagru Jakubu Štěrbovi v Hrnčiařovicích.

Opatrný pane N. rychtáři, příteli můj milý. Zdraví a všeho dobrého přeji vám rád. Psaní, které jsem vám pominulých časův o propuštění spravedlnosti Janovi Galovi z města Hustopeč, poddanému mému, kteráž jemu po bratru

manželky jeho Jakubovi Štěrbovi v Hrnčiarovicích¹⁾ na gruntech k městu Trnavě náležejících náleží, učinil,²⁾ nepochybuji, že vám v paměti zůstává. Na kteréžto psaní mé až posavád mi žádné odpovědi dáno není, toliko z správy téhož Galy, poddaného mého, porozumívám, když dostatečně, že týž jistý Jakub Štěrba, bratr manželky jeho, byl pro kůže, že mu se spravedlnost jeho zdržovati nebude. I aby na tom nescházelo, příležitostě vám svědomí spečetěné hodnověrně posílám, z něhož, že týž Štěrba manželky jeho bratr byl, vyrozuměti moci budete. Vás přátelsky žádám, že již jmenovaného poddaného mého při této chůzi jeho spokojíte a jemu spravedlnost jeho vydati poručíte. Té naděje k vám jsem, znajíc věc spravedlivou, že tak učiníte. Rád se vám toho touž měrou i jiným dobrým přátelstvím zas odměním. Za odpověď žádám. S tím milost boží s námi. Datum na Starém Jitčíně³⁾ v středu první postní léta [15]85.
Karel starší z Žerotína a na Starém Jitčíně.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ Hrnčiarovce nad Parnou, okr. Trnava.

²⁾ Žerotínův list (1585, 28. leden, Hustopeče) je uložen v archivu města Trnavy.

³⁾ Starý Jičín, okr. Nový Jičín.

114.

1586, 9. leden, Uherský Brod

Jan Svoboda, posel v Uherském Brodě — Petru Tomanových, měšťanu trenčinskému: žádá o pasport své služby od rychtáře města Trenčína a prosí o pomoc v té záležitosti.

Službu svou^{a)} vzkazují, slovně pane kmotře můj milý. Zdraví, v něm i jiného mnoho dobrého vaší milosti na Pánu Bohu věrně žádajíc přeji. Podle toho, jakž předešle i nyní, vaší milosti poníženě prosím, tak jakž ste mi zde v Brodě připověděti ráčili, že se k tomu snašně přičiniti^{b)} ráčíte, abych mohl posport služby mé od pana rychtáře dostati, i nyní mi pak vlastní potřeba nastala, takže mi takový posport nemálo potřeba by byl. Tuto pak tohoto posla naschválně ku panu rychtáři odsílám, prosíc jeho, aby mi takový posport vydán bejti mohl. I za to vaší milosti poníženě prosím, že se k tomu laskavě a křesťansky přičinite,^{c)} abych mohl takový posport dostati. Toho se vaší milosti všim dobrým odsluhovati chci. S tím se vaší milosti a laskavě odpovědi, čím bych se

spraviti mohl, poručena činím. Datum v Brodě Uherském ve čtvrtek po Třech králích [15]86.

Vaší milosti ponížžený kmostr

Jan Svoboda, posel v Brodě Uherském.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Následuje nečitelná zkratka nadepsaná nad řádkem, snad - ltie.

b) V druhé polovině slova přepisováno.

c) Psáno příčini e.

115.

1586, 25. leden, Těšín

Sidonie Kateřina, kněžna saská etc. a těšínská — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy, županu stolice Oravské: sděluje, že k němu pošle služebníka, který s ním projedná pobrání valašského dobytka, a že mu posílá čtyři ohaře.

Pozdravení přátelské, vysoce urozený a mnohomožný pane, pane příteli a sousede náš zvláště milý. Tohož zdraví a jiného mnoho dobrého přáli bychom vám rádi.

Psaní vaší milosti, které nám strany pobrání dobytka valaského v horách a při tom žádost vaší milosti jsme vyrozuměli. O čímž nemajíc vědomosti žádnéj jsme se o tejš věci vpytávati s pilností poručili, pročiž taky posel tak dluoho obdržán jest. I tajiti vaší milosti nechceme, že toho oumyslu jsme služebníka a věrného našeho milého v krátkých dnech k vaší milosti poslati, v tejš věci na místě našim z vaší milostí obšírněji rozmluviti a vaší milosti o tým všem správu oznámiti, žádajíce při tom přátelsky,^{a)} že nám o tenž malý proutah za zlé míti neráčíte.

Nemohúc na ten čas ohaře dostati, teđ jsme vaší milosti našich čtyry co lepších vybrat a poslat poručili. Prosíme, že zavděk přijíti ráčíte. Budeme-li jich více moci dostati, nechceme na vaší milost zapomenúti. A s tím vaší milosti Pánu Bohu poručena činím, vinšujíce se vaší milosti na všem dobře a šťastně míti. Datum na zámku Těšíně v sobotu den památky^{b)} na víru obrácení svatého Pavla léta 1586.

Sedena Kateřina, z boží milosti kněžna saská, engerská a vestfálská, také v Slezi kněžna těšínská a Velkýho^{c)} Hlohova, vdova.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Psáno přátelske.

b) Psáno památku.

c) Může být též Velkého

1587, 16. červenec, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trenčínu: dotazují se na chování Petra Charváta, který se vydával za spolusouseda trenčinského a dopustil se v Uherském Brodě mnoha nepřístojností.

Službu svou vzkazujeme, slovoutné moudrosti a opatrnosti páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přejeme vašim opatrnostem od Pána Boha všemohoucího věrně. Oznamujeme vašim opatrnostem, že se k nám před několika týhodny dostal Petr Charvát, kterýž se jmenoval, že jest spolusoused V. O. a řemesla barvířského i krejčířského, s tím doložením, že by byl dobrých lidí syn a stavu rytířského. A jsouc u nás ženiti se chtěl, divně sobě počínaje jako nemoudrý, na koni jezdíc v poli za poutivými ženami a děvečkami a při jejich pracech a dílech je rozháněje. Což na něm trpělivě snášino jest. Potom bez povolení jeho milosti pána našeho¹⁾ duom sobě koupil, v tom domu přebýváje divně sobě nemoudře počínal, až v neděli pominulou, jdouc ležeti tu noc na pondělí a světla neshasíc, po třetí hodině na noc v té komoře, kdež ležel, zapálil. Ale samou stráží božskou a spěšným spatřením rychtáře a pohnocných našich že od nešťastné a žalostivé příhody, že by byl nám a spolusousedom našim zle posloužil, zachování a uvarování sme. Pro kteroužto příčinu rychtář náš jej vězením opatřiti dáti musil. Však když jej sousedé do téhož vězení vedli, on právu odboj učinil, na rychtáře sáhl, bradu jemu vytrhl, lajíc hanebně rychtáři i purgmistru šelmou, zrádců nadávaje, a že sami všickni postínání budou, pohružky čině, jestliže se jemu co zlého stane, že umštěno bude. Nejsouc my jeho povědomi a nemajíc nižádné známosti, ale že se hlásí k V. O., za to vašich opatrností žádáme, že nám o té věci, co jest a odkud a jak se budouc u V. O. choval, psaním svým oznámiti ráčíte. Věříme V. O., že to na touto naši žádost pro jistší správu a vědomost a pro naše se V. O. podobné odsloužení učiniti ráčíte. S tím V. O. milosti boží poroučíme. Datum v Brodě Uherském ve čtvrtek po památce Rozeslání apoštolů božích léta 1587.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trenčín.

¹⁾ Archleb z Kunovic.

117.

1587, 26. říjen, Přerov

Jan Bílých, obyvatel města Přerova — Filipovi, obyvateli města Trnavy: vrací dluhopisy Matyse Kožišníka z Olomouce, které mu byly zaslány na úhradu pohledávky, a žádá o zaplacení dluhu.

Službu svú vzkazuji vám, pane Filipe. Při tom zdraví i jiného mnoho dobrého od Pána Boha všemohúciho vám verně rád přeji i se paní manželkú vaší. I oznamuji vám, pane Filipe, jakž ste mi byli poslali šulpryfy dva z brodskýho¹⁾ jarmarku po Božím Vstoupení²⁾ na Matyse Kožišníka z Olomúce, abych ten dluh, totiž 150 fl., kterýž vám povinovat jest, vyupomínajíc k sobě přijal, slibujíc mi v psaní svém, jestliže by on nedal, že mi konečně v kroměříský jarmark, kterýž bývá v pátý pondělí po s[vatý]m Duše,³⁾ sami dáte a zaplatíte, až posavad se toho od vás nečiní, ani od něho mně ještě zaplaceneno není, neb jakž správu dává, že s vámi námluvu má, abyště od něho blány brali, a že již on vám na to dal, že již nemnoho vám pozůstává dlužen. Vám teď po ukazateli listu tohoto ty takový šulpryfy zase odsílám, ponevadž nic mi dáti nechce, a vás přátelsky žádám, můj milej pane Filipe, že mne, což ještě pozůstáváte dlužný, dluhu totižto 118 fl. 15 gr., po ukazateli listu tohoto odešlete a zaplatíte, neb jakž ste meli vyplatiti ten šulpryf, rok plný minul o s[vatý]m Matúši.⁴⁾ Již taky díle čekati nemohu.^{a)} Což veřím, že to na žádost mú učiníte a mně takový peníze odešlete, pro jiný čas, neb dá-li Pán Bůh, ještě sebou více činiti míti budeme. S tím Pán Bůh dej se nám spolu v dobrém zdraví zhledati. Datum v městě Přerově v pondělí před svatými Šimona a Judy léta Páně 1587.

Jan Bílých, obyvatel v městě Přerově.

Čistopis, MA Trnava.

a) Následuje škrtnuté bylo by.

¹⁾ Uherský Brod.

²⁾ 7. května 1587 (jsou-li dluhopisy z toho roku).

³⁾ 15. června 1587.

⁴⁾ 21. září 1587.

118.

1587, 27. listopad, Hranice

Jan Ovesný, měšťan hranický¹⁾ — rychtáři města Trnavy: žádá, aby přiměl Benedyka Kolmara k zaplacení dluhu za sukno a odmítá přijmout kůže, které mu Benedyk poslal jako úhradu.

Službu svú vzkazují, vaší milosti pane rychtáři. Zdraví a jiného všeho dobrého, toho bych nám rád přál. A při tom vaší milosti oznamují, kterak sem prodal suken Benedykovi Kolmarovi před svatú Margetú²⁾ sto postavů míň dvů, za kteréžto sukna zůstal mi něco a dvěsta zlatých, kteréž mi měl dáti v Brodě³⁾ o Matce^{a)} Boží. Poslal mi kože, kterých sem od něho jakživ nekupoval, ani sem jich neviděl ani přijítí nechtěl. I složili jich formané u koláře v Brodě, von pak, Benedyk, nemohúc těch koží prodat,^{b)} poslal mne jich z moci do Hranic. Já sem jich přijítí nechtěl ani na ně hleděti, i složili jich formané na hospodě. Ani mi nepsal, po čem by měly býti aneb zač bych je měl prodati. Já sem jemu sukna dal o sto zlatých lacinší, než bych je byl mohl jinému prodat, a on mi v té věci šibalsky a cigánsky činí, ješto kdyby pamatoval na svú přípověd, nečinil by toho. Vás za to přátelsky žádám, že témuž Benedykovi^{c)} o tom ráčíte poručiti, aby k nám přijel a svůj statek opatřil a mne aby zaplatil, neb již skrze takové šibalství dobrým lidem nebude smet věřiti. S tím vás Pánu Bohu poručím. Datum v Hranicích v pátek po svaté Kateřině léta [15]87.

Jan Ovesný.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno Mace.

b) Psáno prodt.

c) Psáno Benedktovi.

1) *Že byl Jan Ovesný měšťanem hranickým, vyplývá z jeho listu (1587, 1. srpen, Hranice) uloženého rovněž v archivu města Trnavy.*

2) *Svátek sv. Markéty je 13. července.*

3) *Uherský Brod.*

119.

1587, 28. listopad, Hranice

Purkmistr a rada města Hranic — městu Trnavě: oznamují, že Jan Ovesný, jejich spoluobyvatel, chce obstavovati trnavské obyvatele, protože mu Pal Dyak, spolusoused trnavský, nezaplatil dluh za sukna.

Službu svú Va. O. vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví a jiného všeho dobrého od Pána Boha všemohúciho V. O. věrně přejeme. Jan Ovesný, spoluobyvatel náš, předstoupíc před nás za přímluvné toto psaní k V. O. jest nás žádal, správu dáváje, že Pal Dyak, spolusoused V. O.,

jemu za sukna 52 fl. dlužen zůstal. O kterýžto dluh dotčený Jan Ovesný, když jest jemu od V. O. rok byl položen, aby se do města Trnavy najíti dal, tak jest učinil, že z poručení předešlého ouřadu[...]a) se jest ne jednou, ale po třikráte stavěl, avšak [...]b) míře z strany Pal Dyakova dluhu postavití nemohl, toliko smlúva mezi nimi před panem rychtářem V. O. jest učiněna, že Pal Dyak Janovi Ovesnému 20 okovů vína a ostatek peněz na jarmarky odeslati měl. Čehož jest Pal Dyak nesplnil, toliko na ten všecken dluh 15 okovů vína, každý okov po 1 fl. počítajíc, jemu odeslal. A poněvadž smlouva ta v přítomnosti pana rychtáře V. O. se stala a v knihy rychtářské je vepsána, on pak podle té smlúvy se nechová, vidí se nám, že by tudy i knihy rychtářské V. O. jmenovaný Pal Dyak zlechčoval, když se podle té smlúvy Janovi Ovesnému neplatí. Čehož on nemoha již déleji snášeti, před námi jest se opověděl, že pro nedopomožení jemu k spravedlnosti kohokoli z spoluobyvatelův V. O. při kterémkoli právě přistihne, obstavovati a hamovati bude. Škod, které jest pro to sám tam jezdic i posly posílajíc vzal, tolikěž se opovídá, že na O. V. postíhati chce. A to se jemu pro příčiny ty, že k svému tak dlouho a tak mnoho o to pracujíc nepřichází, zahájeno býti nemůže. V čemž nám i jemu slušně za zlé míti moci neráčíte. Pro osvědčení pak toho dva peníze bílé podle obyčeje markrabství Moravského příležitostě odsílá. Ale věříme V. O., že k tomu přijíti dopustiti pro zachování dobrého přátelství neráčíte. S tím se V. O. na všem dobře a šťastně jmiti vinšujeme. Datum v městě Hranicích v sobotu před památkou s[vatéh]o Ondřeje (vedle nového kalendáře) léta 1587.

Purgmistr a rada města Hranic.

Čistopis, MA Trnava.

a) Asi tři písmena nečitelná, může být tak. (List poškozen vlhkostí.)

b) Asi pět písmen nečitelných.

120.

1588, 4. únor, [Mezeříčí]

Matůš Bužek z města Mezeříčí — rychtáři města Banské Bystrice: žádá o vydání dítěte a zbylého majetku po zesnulém synu Jiřikovi.

Slovutný a opatrný pane rychtáři, příteli mne v Pánu Bohu milý. Vinšuji vaší milosti zdraví a v něm na tento nový rok své svatě požehnání, toho vaší milosti na Pánu Bohu všemohoucím žádati nepřestávám. Při tom vaší milosti žádám

a prosím, že to děvčátko, kteréž po neboštíkovi Jiříkovi, synu mém,^{a)} pozůstalo, mně i spravedlnosti jeho vydati ráčíte, poněvadž jedno chovám, abych i druhé též choval. Protož vaší milosti žádám a prosím, že tej ženy, kteráž ho chovala, na mém místě žádati ráčíte, aby to dítě k nám do Mezeříčí¹⁾ přinesla, chceme jí za práci její pěkně zaplatiti. Při tom vaší milosti žádám, že mně psaním svým oznámiti ráčíte, draho-li by ten^{b)} duom prodán byl a za hotovú-li^{c)} sumu čili na roky. A poněvadž správu mám toho, jakž mi neboštík syn můj^{d)} psaní činil, když v vězení seděl, že byste peníze, které hotové byly, na rathauz vzítí ráčili, protož vaší milosti to již v moc porúčím, abyšte, jestliže které dluhy sou, poplatili, a ostatek na vychování těch dítek, cožkolivek zůstane, že byste po někom jistém takové peníze poslali, a pakli po tej ženě, kteráž to dítě přinéstí má, a což by jich kolvěk bylo, prosím a žádám, že do listu vepsati ráčíte, poněvadž já, jsouce chudobný člověk a sešlý, nemám tam nač práce vésti. S tím vaší milosti Pánu Bohu všemohoucímu porúčím. Datum 4. Februarii anno 1588.

Vaší milosti žádám, že bystě též i to do listu vložití ráčili, mnoho-li by ještě a skoro-li z toho kruntu takové peníze vyloženy býti měly.

Matuš Bužek v městě Mezeříčí.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

a) synu mém připsáno po straně.

b) *Ve slovech draho a ten přepisováno.*

c) *V příklonce -li přepisováno.*

d) *Ve slově můj přepisováno.*

1) *Pravděpodobně Valašské Meziříčí; s jistotou nelze identifikovat.*

121.

[1588],¹⁾ 26. květen, Bohdaneč

Florián Trenčinský, správce školy bohdanečské — Mikoláši Přívozníkových, obyvateli města Trenčína: píše o svém životě v Bohdanči, sděluje, že se hodlá oženit, dotazuje se na požár v Trenčíně, žádá o podporu své sestry Kateřiny aj.

Pozdravení přátelské vzkazuji vám, pane švagře můj milý, tolikéž i Žophii, sestře mé, jsouce zdraví s dítkami vašimi, abyšte se dobře měli, na Pánu Bohu vám upřímně vinšujíc. Ne bez příčiny tak nečasto psaním svým vás navštěvuji,

pane švagře můj milý. Nebo v těch místech na ten čas vobydlí své mám, vodkudžto velmi řídký a jednak žádné poselství k vám se mi netrefuje. Poněvadž pak nyní náhodou a mimo mé naděje natrefil se mi pobožný mládenec Gabriel z Beckova³), u jehožto rodičův časův předešlých já také byl jsem v nemoci ležel, nemohl jsem toho pominouti, abych vás tímto psaním neměl navštívit a skrze ně s vámi vo větcech vobzvláštních rozmluviti. Co se tehdy mne [dotý]če,^a) kterak bych se na zdraví svém měl a jak by mi se vedlo, jestliže ste žádostivi, vás tejna nečiníc voznamuji, že netoliko vod toho času, jak jsem vás byl navštívil, ale jednak vod tý doby, jak jsem se z Moravy do Čech vobrátil, zdraví dobrého (z čehož buď jméno Páně pochváleno) až posavad jsem užíval, takže řídko jakou nemoc v tom času jsem snášel. Z čehož souditi mohu, že kdyby mi v končinách našich aneb doma tak bylo povětří sloužilo a tak k zdraví pohodlný bylo, jako zde v Čechách, že v některý rok učení své^b) k dokonalejšímu cíli byl bych mohl přivésti, a přijavše na sebe jakýkoli ouřad, vlasti své, tolikéž i přátelům svým v mnohých větcech nápomocný a užitečný byl bych mohl bejtí. Ačkoli pak, jsa na ten čas vod Pána Boha poctivým místem vopatřen, mohl bych na něm přestati, poněvadž na faře poctivé vyživení mám a vedle své práce prostředního platu účasten bejvám, však přirozená láska, kterouž jest Pán Buoh v srdcích přátel a příbuzných vštípití ráčil, k tomu mne nutí, abych nebudu-li moci do vlasti své, ale azpoň nedaleko vod ní byt svůj jmíti mohl, a tak sestry své potřebné a jiné přítelky vedle své možnosti retoval a napomáhal, a kdyby toho potřeba vyhledávala, proti nezbedným lidem zástupce a vochránce byl. A tak tehdy, poněvadž mi se nachází pobožná, poctivá a mnohými ctnostmi ozdobená i dosti ušlechtilá panna v Hradci Královém, času tohoto letního v stav manželský vstoupiti sem umínil, a jestliže mne zde v Bohdanči³) městcký pisařství (vo kterémž mám naději^c) aneb doma v vlasti mé žádný ouřad nepotká, dá-li Pán Buoh, vod svatého Havla⁴) tehdy na ouřad kazatelský míním se oddati a potom, bude-li v tom vůle boží, abych ten ouřad na sebe přijal, vod svatého Jiří⁵) někde blízko vod Uherského Brodu faru sobě vobjednati, abych snázeji mohl vedle své možnosti sestry své fedrovati a jim nápomocen bejtí. Po některém týhodni, když ujištěn budu, kdy bych měl v stav manželský vstoupiti, naschvál k vám mládenečka svého^d) vodesli[!] a vás, tolikéž i pana Baroše, pana praeceptora svého věrného, na místě vlastního otce mně zvláště milého tejna neučiním, leč bych právě neměl koho k vám poslati. Pakli ta panna, kterou sobě míním za manželku pojíti, vod svých pánův poručníkův nebude mi bez zachovacího listu dána, tehdy musil bych vás sám navštívit, avšak poněvadž těm žákům, kteří se nemíní k tomu městu připovídati, v kterém se ženiti chtějí, mnohým bez listu zachovacího^e) panny vod poručníků svých dány bývají, mám za to, že na přímluvu dobrých mužův, kteří jsou v Trenčíně bývali a někteří i matku mou znali, na páních poručnících té jisté panny vobdržím,

že mi bez listu zachovacího za maželku bude dána. Pakli jináč nebude moci býti, tehdy se musím sám k vám vypraviti. Před několika týhodny jakés psaní napospěch k vám sem vodeslal po synu jednoho zdejšího měšťana, ale nevím, je-li vám dodáno čili nic. Jestliže jest ten jistý mládenec u vás v škole, věřím, že v čím byste jemu mohli pohodlí učiniti, toho nezanedbáte pro vobzvláštní lásku a náchylnost jeho pana otce ke mně.

Slyšel jsem, že padesáte domův v Trenčíně vyhořelo, prosím vás, maje k tomu náhodu, mně po někom vodpište, a kterak by se vám vedlo, skrze psaní vaše oznamte. Dítka vaše vod školy nevodtrhejte, prosím vás, a šafránu asi lot k veselí mně vodeslete, když k vám někoho v poselství vodesli[!]. Všech mých i vašich přátel, prosím, vode mne velice pozdravte. Žophii, sestře mé, pár pěkných čepců byla by panna Kateřina vodeslala, ale neměl jsem po kom tak nanáhle jí skázati, že mi se poselství domův natrefilo, ale však jiným časem to se nahradí. Dán list v městě Bohdanči 26. Maji.

Florián Trenčinský, švagr váš, na ten čas správce školy bohदानecké.

Pane švagře můj milý. Prosím, ať se Kateřině, sestře mé, žádná křivda neděje v těch věcech, které na ni rovně jako na Žophii, sestru mů, přináležejí, jakžto jsou zahrady, kdyby vás žádala za nějaké místo, kde by sobě vaření měla nasítí aneb zeli nasaditi, prosím, ať se jí v tom skrácení neděje, nýbrž co může beze škody a vašeho ublížení býti, ať se jí také nějaké místo udělí, poněvadž to po materi své máme a ne po otci Žophijiným ani po otci našim. Což kdy učiníte, já na to pamatujíc netoliko vám, ale i dítkám vašim mnohem výše to budu moci nahraditi, a popřeje-li mi Pán Buoh delšího života v manželství,^{f)} jakž na Kateřinu, sestru svou, a dítky její, tak také na Žophii, sestrou [!] mů, a na dítky vaše chci pamatovati a rukú svých před nimi nechci skoupě zavíratí a vobzvláštně jestliže k liternímu umění budou oddáni, mimo váš náklad potřebami k tomu přináležejícími vedle své možnosti jim nápo-mocný budu. Máte-li pár kučeravých holubův, prosím vás, dejte tomuto mlá-denci, kterež mé psaní vám přinese. Mikoláše Kabátových, prosím vás, velice vode mne pozdravte, byl bych mu jistě rád psal, ale mi se času nedostávalo.

Čistopis, MA Trenčín.

- a) Poškozeno.
- b) učení své připsáno po straně.
- c) Následuje škrtnuté nepotká.
- d) svého nadepsáno.
- e) Následuje škrtnuté pann.
- f) Následuje škrtnuté netoliko.

¹⁾ Nad textem nadepsáno jinou, zřejmě pozdější rukou: 1588.

²⁾ Beckov, okr. Nové Mesto nad Váhom.

³⁾ Bohdaneč, okr. Pardubice-okolí.

⁴⁾ 16. října.

⁵⁾ 23. dubna.

122.

1588, 21. listopad, Hory Kutné

Sepmistři a rada na Horách Kutných — městu Banské Štiavnici: žádají o vysvědčení řádného původu a dobrého chování pro Martina Silného, který se u nich usadil.

Službu svú vzkazujeme, slovné a vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého V. O. žádajíce přejeme věrně rádi. Oznámil nám Martin Silný, obyvatel náš, někdy Jana Silného, souseda V. O., syn, kterak osadiv se zde mezi námi pro další fedrunk a živnost svou hodnověrné jistoty o řádném sebe na svět pojití a dobrém chování by [?] pilně potřeboval. A za tou příčinou naschválé k V. O. se vypraviti pro takověz vysvědčení umínil, nás v tom za přímluvu k V. O. žádaje. V kteréžto tak slušné příčině k V. O. se za něj s pilností přimlouváme, že když týž Martin Silný, listu tohoto ukazatel, přivstoupí a takového vysvědčení žádati bude, že se k žádosti jeho volni ukázati a jej, aby takového vysvědčení tím dříve, poněvadž člověk potřebný jest, dosáhnouti mohl, přívětivou volností fedrovati ráčíte, pro naše V. O. toho v podobné i jiné příčině volné odměnění a přátelské též libosti ukázání. S tím se V. O. dobře jmití vinšujíce za odpověď žádáme. Datum na Horách Kutných¹⁾ v pondělí po památce svaté Alžběty léta etc. [tisícího pětistého] osmdesátého osmého.

Sepmistři a rada na Horách Kutných.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ Kutná Hora.

123.

1589, 10. říjen, Broumov

Kryštof Zborovský z Rytvian a na Broumově — Janu Kerestesymu, správci panství lednického: žádá, aby platnost smlouvy o hranicích mezi panstvím brumovským a lednickým byla prodloužena o jeden rok.

Urozený pane, příteli muoj milý. Od Pána Buoha zdraví i jinýho všeho dobrého přeji vám věrně rád. V paměti dobrý mi zůstává, jaká smlouva s námi strany hranic gruntuov mých a jeho milosti pána vašeho¹⁾ jest, a já nemálo

gruntuov svých pro pokoj obecný sem ustoupil. A ponevadž o tým svatým Michalu archangelu již minulým²⁾ konec tý smlůvě přišel a jeho milosti císařské páni komisaře na ty hranice ještě vyjížděti neráčili, a tak jestliž by vuole vaše v tom byla, ještě do druhýho svatýho Michala příštího³⁾ při tý smlůvě zůstati, pakliž by se vám toho učiniti nevidělo a při té smlůvě do svatýho Michala příštího zůstati byste nechteli, za oznámení, abych se vědel čím spraviti, žádám. S tím se vám dobře jmiti vinšuji. Datum na Broumově⁴⁾ 10. Octobris anno etc. [15]89.^{a)}

Kryštof Zborovský z Rytvian a na Broumově, jeho milosti římského císaře, uherského a českého krále rada.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 403.

a) Psáno římskými číslicemi.

1) Michal Telekesy.

2) 29. září 1589.

3) 29. září 1590.

4) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

124.

1589, 2. listopad, Těšín

Theofil Bleicher, císařský faktor nad mědi v Těšíně, prohlašuje, že vrací olovo, které bylo pro císařovu potřebu vypůjčeno od rychtáře města Banské Štiavnice, a žádá, aby formani olovo vezoucí byli propuštěni (i na zpáteční cestě, až povezou víno).

Já, Theofil Bleicher, jeho císařské milosti etc. faktor nad medí v Těšíně, vyznávám, jakož jeho milost pan verwalter komory bystrickéj¹⁾ pan Marek Gienger od pana rychtáře ščavnického²⁾ nekolko set centnarův olova k potřebě jeho císařské milosti půjčil a mne poručil u něho olova kúpiti a Ščavnickým zase vrátiti, že teď na takové poručení 44 centnarův po těchto třech formanoch posílám, na místě jich prosíc jednoho každého podle řádu a stavu jeho, že je na odevřený příležíci list těch pánův Ščavnických propustiti račte a propustíte. Nepochybují, že se oni toho vaší milosti a vám odsluží i odplatí. Dán v Těšíně 2. dne Novembris léta Páně etc. 1589.

Idem.

Tito formani mají mi zase jedúc některé vědro vína k trunku mému přivésti, jedúc zase prosím také o propuštění.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

1) Banská Bystrica.

2) Banská Štiavnica.

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští nebránili uherskobrodským soukeníkům a kraječům suken v provozování živnosti na jarmarcích v Trnavě.

Službu svou vzkazujeme, slovoutné moudrosti a vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého přejem vašim opatrnostem od Pána Boha všemohoucího věrně. Předstoupili sou před nás soukeníci a kraječi souken, poddaní jeho milosti pána našeho¹⁾ a sousedé naši, oznamujíc nám, kterak v městě V. O. na jarmarcích svobodných všechněm lidem dobrým a spravedlivým, aby na lokty, váhy a míry spravedlivé, v království Uherském nařízené, statky a handle své prodávali a kupovali a živnost provozovali, na-proti takovej spravedlnosti k vám na dotčené jarmarky od jich milostí svatě a dobré paměti králuov uherských dostatečnými privilegii potvrzených na-předpsaným krajačom a soukenikom našim vašich opatrností kupci a kraječi, sousedé V. O., na kraj sukna prodávati zbraňovati měli, nás za psaní toto k vašim opatrnostem (poněvadž by to proti veřejnej spravedlnosti bylo) žádajíc. Znamenajíc my slušnou žádost a zvláště, že i my, majíc takové obdarování na jarmarky, nižádnému dobrému a spravedlivému člověku a lidem, jak Uhrum, Němcom, Vlachuom i jiným národuom u nás toho, aby statky své na váhy, míry a lokty prodávati neměli, nezastavujeme a nezabraňujeme, vašich opatrností za to přátelsky žádáme, že sousedom našim v živnostech jejich a v kroji suken na jarmarcích V. O. překážky činiti dopouštěti neráčíte. Věříme V. O., že to na touto naši žádost a pro veřejnou boží spravedlnost i pro naše se odsloužení učiniti ráčíte. S tím V. O. v obranu boží poroučíme. Odpovědi přátelské žádáme. Datum v Brodě Uherském v pondělí po s[vaté]m Matěji léta 1590.

Purkmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ Archleb z Kunovic.

Fojt a úplné právo města Těšina — městu Banské Štiavnici: žádají, aby Štiavničtí přiměli Koščala, syna Michalova, k zaplacení dluhu těšinskému sousedovi Matějovi Grabcovi, jemuž byla způsobena škoda na statku.¹⁾

Službu svú vzkazujeme, urození, slovatní, múdří a opatrní páni, přátelé a susedé naši zvláště milí. Zdraví dobrého, panování šťastného vašim milostem věrně rádi přejeme. Před vaší milostí přátelsky tajiti nechceme, že jest nám opatrný Matěj Graběc, spolusoused náš, správu dal, kterak by dluhu spravedlivého podle narovnání před námi, úplným právem, učiněného z Michalovým synem Koščalem za 23 fl. po 36 gr. sleských, kterýžto dluh dostatečně zaplatiti slibil a před námi beze všeho přinucení dobrovolně předstúpíc zaručil, jménem Štefanem Ondřejkových a Ďurú Šeršeněm, spolutovaryšmi svými, a posavad dotčený Michalův syn Koščal podle dobrovolného podzvolení svého nadepsanému Matějovi Grabcovi, sousedu našemu, (jak nám správu dává) platiti, učiníce jemu na statku jeho nemalú škodu, zanedbává, prosíce nás k vaší milosti spolusoused náš za toto přímlovčí psaní, kterého sme jemu slušně odepřiti nemohli. A protož k vašim milostem se přímlovajíc za to s pilností přátelsky a susedsky žádáme, že nadepsaného Matěje Grabce, spolususeda našeho, podle škody jemu od toho Michalova syna Koščala učiněné litovati a jeho i nadepsané rukojmě jeho k tomu skutečně přideržeti poručiti ráčíte, aby jemu, susedu našemu, vejš psaný dluh podle smlúvy a narovnání s ním učiněného při tejto nynější chúzi dali i z útratami zaplatili, tak aby susedu našemu o to více větších útrat věsti, vaší milosti i nás úřadu starati potřebí nebylo. Jsme k vaší milosti tej jisté naděje, znajíc slušné a spravedlivé býti, že se na přímlovu naši přátelsky okázati a susedu našemu tejto přímlovu naší užítí dáti ráčíte. Vaší milosti se toho tú i jinú mírú příjemným přátelstvím v přitrefení takové věci odměniti chceme. Za odpověď žádáme. A s tím se vaší milosti na všem dobře a šťastně míti vinšujeme. Datum v Těšině v úterý před svatým Václavem léta 1590.

N. N. fojt a úplné právo města Těšina.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ Srv. č. 130.

1591, 27. únor, Jablunkov

Rychtář a rada města Jablunkova — městu Banské Štiavnici: sdělují, že Martinu Hřibovi, sirotku Valentína Kernichs, nemůže být pozůstalost po otci zatím vydána, a že Jakub Macka, obyvatel jablunkovský, na němž je vymáhán dluh, nebyl již dlouho doma, ani se o něm neví.

Službu naši povolnú vaší milosti vzkazujeme, slovutné a vzáctné múdrosti páni a přátelé naši milí. Zdraví šťastného a v něm jiného všeho dobrého V. M. ode Pána Boha na dlúhé časy verně rádi přejeme. Psaní vaší milosti dato 26. Februarii jest nám dodáno, kterémuž sme přečtúc porozuměli. Co se pak Martina Hřiba, pesěrba¹⁾ Valentyna Kernichs, a náležitosti, která-li mu zde v městě Jablunkově²⁾ po otci jeho náležeti měla, dotejče, V. M. přátelsky a úslužně oznamujeme, že ještě nyní nic hotového a položeného není. Aby třebaš i co takového mohlo býti, však my takové spravedlivosti a náležitosti žádnému sirotku bez vedomosti a poručení osvícené a vysoce urozené kněžny a paní, paní naší nejmilostivejší,³⁾ aneb hejtmanů J. K. M. vydati (jakožto předminule také Valentinovi Kernichs oznámeno jest) nemůžeme, pokud také ještě dotčený Martin Hřib, sirotek J. K. M., k svým dospělým letom nepřišel. Dotejkajíce se při tom přimlavy vašich milostí za paní Sarú Unverzagtkou a Dorotú Kastin, které sú před pány na Jakuba Macku, obyvatele jablunkovského, stížnost učinily o dluh 23 fl., V. M. přátelsky oznamujeme, že tenž dotčený Macka již nekoliknácte nědělí v domě nebyl, aniž takového, z čeho bychom těm dobrým paním spravedlivost učiniti měli, zde v městě na grunte J. K. M. nemá a žádný člověk veděti nemůže, kde obchod svůj má a přechovávání. Toho sme V. M. k odpovědi přátelsky a úslužně tejna učiniti opomenuti nechteli. Vinšujíc se V. M. ode Pána Boha dobře a šťastně jmíti. Datum v Jablunkově v první středu v püstě léta spasení 1591.

Vaším milostem povolní

N. rychtář a rada města Jablunkova.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ pastorek (pol.).

²⁾ Jablunkov, okr. Český Těšín.

³⁾ Sidonie Kateřina, kněžna těšínská.

1591, 13. červen, Žilina

Kateřina Langbauchova z Fryštátu — rychtáři města Banské Štiavnice: sděluje, že obstavkou donutila Margetu Šaytaverku z Banské Bystrice k zaplacení obnosu, který jí dluží nějaká Marina za plátno, a žádá, aby Maryna byla donucena Margetě příslušný obnos zaplatit.

Pozdravení a v něm mnoho dobrého od Pána Buoha všechmohúcího, toho bych vaší milosti, paně rychtáři, přela. Při tom vám tajna činiti němohu, že mně, Katařině Langbauchově, že mně Marina již skoro rok povinovata a dlužna za plátno, co ode mně vzala, za^{a)} 7½ fl. Při tem vás za to prosím a oznamuji, že jach ku mé pilně^{b)} a důležité potřebe němajíc peněz, muselach obstavic a zahamovac v Žilině na třicátku Margetu Šaytaverku z Bystřice,¹⁾ kterak bych mohla svého dluhu povinovatého dostati, a tak Margita Šaytavrka musela mi za mě takové peněžě dac. Protož vás za to prosím, vaší milostí paně rychtáři, že perve jmenovanú Marínu k tomu přideržeti račťě, že by takových 7½ fl. tě ubohé vdově Margetě Šaytavrce navracené byly. Kde sem tě nepochybně nadžěje ku vaší milosti, že tak učiniti račte. S tím vás Pánu Buohu v jeho svatú ochranu porúčím. Datum v Žilině na třicátku na Boží Tělo léta Páně 1591.

Vaší milosti povolná

Katařina Langbauchova z Fryštátu.²⁾

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Následuje škrtnutá 6.*

b) *Psáno pilme.*

¹⁾ *Banská Bystrica.*

²⁾ *Karviná Město, okr. Karviná.*

1591, 16. červenec, Uherský Brod

Jan Hlavsá z Liboslavě, úředník na Brodě Uherském — uherské komoře: žádá, aby urbovští třicátníci vrátili Vaškovi Pernů, poddanému z městečka Nivnice, sukno, které mu neoprávněně zabavili.

Službu svú povolnú vaší milosti vzkazují, vysoce urození páni, páni ke mně milostivě a laskavě přízniví. Zdraví i jiného všeho dobrého od Pána Boha vašich milostím[!] rád přeji. Vznesli sou na mně poddaní jeho milosti pána mého¹⁾ z městečka Nivnice²⁾ Vašek Pernů a Mikuláš, bratr jeho, kterak času předešlého, jdouc na jarmark do Seredi oba spolu a nesouc tři postavy sukna, z nichž sou třicátek jeho milosti císařské v Novém Městě³⁾ spravili, na čež i ceduli sobě danou mají, a tak v cestě souc ještě puol míle před Vrbovým,⁴⁾ pacholci třicátných vrbovských jim sou dva postavy vzali, kteréž týž Vašek Pernů nesl. Ale cedule od třicátných novoměstských, že jest třicátek spravil, u sebe neměl, nežli byla při bratru jeho, kteréhož měšťané novoměští v poli dohonivše jeho na kotci s jedním postavem sebou vzali. Což když jemu taková sukna pobrali, za Mikulášem jest běžel a jej zhonivši do Vrbového na třicátek i ceduli naň svědčící přivedl i ty susedy novoměstský, kteřížto před třicátnými vrbovskými, že toliko jej s jedním postavem sukna na kotci na cestě přivzali, vysvědčili. Oni pak toliko jeden mu postav navrátili a druhý aby od nich koupil, jmíti chtěli. Čímž povinen nebyl. O čež sem jim o navrácení dvoje žádostivé psaní učinil, ale ničehož sem při nich obdržeti, aniž na jedno odpověď dostati mohl. A poněvadž jest to z hlouposti a nedorozumění svého učinil, tak se naději, že toho potřebí nebude, aby zase znovu tu ceduli ukazovati měl, poněvadž třicátek spravil. Vašich milostí za to žádám, že třicátným vrbovským o tom poručiti ráčíte, aby tomu chudému člověku, kterýž nikdá prve tím obchodem nešel a sukny nehandloval, až toto po prvé, takové postavy zase navráceny byly. A že v tom vašich milostí spravedlivě, jak samo v sobě jest, tímto listem spravují, tomu skutečně věřiti račte, jakž pak i s těchto svědkův Novoměšťanů a svědomí jich přísahů ztvrzených tomu všemu dále porozuměti (kteréž vašim milostem příležitostě pečetěné odsílám) račte. Té celé naděje k vaší milosti sem, že žádost má při vašich milostích své jmísto jmíti bude. A já se toho vaší milosti svými povolnými službami odsluhovati vždycky budu. Odpovědi laskavé od vašich milostí[!] žádám. S tím se vašim milostem na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum v Brodě Uherském v outerý po svatě Markytě léta Páně 1591.

Jan Hlavsa z Liboslavě, ouředník na Brodě Uherském.

Čistopis, Budapest OL, Camera - Exaratae.

¹⁾ *Archleb z Kunovic.*

²⁾ *Nivnice, okr. Uherský Brod.*

³⁾ *Nové Město nad Váhom.*

⁴⁾ *Vrbové, okr. Piešťany.*

Bartoloměj Skočovský, rychtář města Těšína, vydává z fojtovských register výtah dohody, kterou uzavřel Matěj Graběc, obyvatel těšinský, s Michalem, Koščalovým synem ze Bzenice, o náhradě za zvrácenou fůru s vínem.

Já, Bartolomej Skočovský, na ten čas rychtář města Těšína, známo činím tímto listem obecně přede všemi, kdež čten neb čtouce slyšán bude, a zvláště tu, kdež potřeba ukazuje, že jest Matěj Graběc, spoluobyvatel náš, předstúpil a za to jest mně žádal, abych z rejstr fojtovských výtah přátelského srovnání mezi Michalem Koščalú z jednej a tímž Matějem Grabcem strany druhé vydal. Znajíc já věc slušnú býti, tak sem učinil a jemu takovú smlúvu přátelskú vydal, kterážto smlúva slovo od slova takto zní:

Lěta 1590 v pondělí před svatým Stolování¹⁾ stala se jest smlúva dcelá a dokonalá, přátelská a dobrovolná mezi Matějem Grabcem z jednej a mezi Michalem, Koščalovým synem ze Bzenice²⁾, strany druhé, a to taková. Jakož jest Matěj Graběc N. Koščalú za formana zjednal a dvacetipět věder aneb okovy vína na jednu fůru naložil, kterýž N. Koščala pro nedostatek zdraví svého Michala, syna svého, na místo svém jest poslal, za kterého připovědic bez škody takovú fůru na místo, kde zjednal, odstaviti, i poněvadž se z dopuštění božího a nešetností jeho se taková příhoda stala, že jest zvrátil a 15 věder vína jest rozrazil, jakož jest dočista vyteklo, protož na dobrovolné jejich z obú stran přestání se uvolil Michal Koščala za to víno dáti a zaplatiti 45 fl., jakož jest Matěj Graběc sám smluvil, všakž na ten spůsob, včilejším časem na tu škodu Matějovi Grabcovi oddal na desíti kozách volových 15 fl. a na fůre vyrazil 7 fl., ostatek zůstává dlužen, jako dvaceti tři zlaté, kteréž jemu má dáti, úpelně a docela zaplatiti do nejpervnějšího příjezdu jeho beze všech výmluv, zmatkův a fortelí všelijakých. Proti tomu Matěj Graběc třicátku a mýta i útraty pustil. Za kteréhožto Koščalu sou ručili Jíra Šeršen, pánuov Sčavnických³⁾ poddaný, Štefan Ondřejkových, aby se tomu všemu zadosti stalo, vše věrně a bezelstně.

Tomu na svědomí a lepší toho jistotu pečet úřadu fojtovského k tomuto listu sem přitisknul. Datum v Těšíně v outerý den Proměnění Pána Krista lěta Páně 1594.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ 19. února 1590.

²⁾ Bzenica, okr. Nová Baňa.

³⁾ Banská Štiavnica.

131.

1591, 10. prosinec, [Olomouc]

Purkmistr a rada města Olomouce — městu Trenčínu: žádají, aby byl jejich spoluobyvateli Hanuši Haincovi vyplacen dluh z pozůstalosti Andreáše Havíře.

Sužbu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví i jiného všeho dobrého vám přejeme rádi. Suplikaci, kterou nám Hanuš Haincz, spoluobyvatel náš, podal z strany dluhu, který jemu v pozůstalosti neboštíka Andreáše Havíře pozůstává, vám pro širší vyrozumění příležitostě odsíláme. A souce za přímluvu k vám prošení, aby týž Hancz[!] tím spěšněji záplaty své dosháhnúti mohl, nemoha prozby na nás vložené oslyšeti, vás za to přátelsky žádáme, že toho naříditi vám za stížné nebude, aby dotčený spoluobyvatel náš od nápadníkův neboštíka Andreáše Havíře z strany dluhu jemu ještě vystávajícího skutečně spokojen býti mohl, tak aby k outratám a pracem i zaměstknáním bezpotřebným daremně přivozován nebyl. Jakož pak, poněvadž žádost naše slušná jest, pochybnosti žádné nemáme, než že přímluvy naší témuž Hanczovi[!] platně užítí a jemu k záplatě dluhu vystávajícího bez odtahův dopomoci dáte. A což v tom na přímluvu naši učiníte, toho se vám zase netoliko v podobné příčině, ale i jiným přátelstvím volně odplatiti rádi chceme. S tím se vám na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Datum v outerý po s[vatém] Mikuláši léte etc. [15]91.

Purkmistr a rada města Olomúce.

Čistopis, MA Trenčín.

132.

1592, 4. duben, Těšín

Konrád Bieler a Václav Chudoba, měšťané těšínští — rychtáři města Žiliny: žádají o dopomožení k pohledávce, kterou mají u některých žilinských sousedů (za ryby).

Službu svú vskazujeme, moudrý a opatrný pane rychtáři, příteli a sousede náš milý. Dobrého a šťastného zdraví od Pána Buoha všechmohúcího vaši

opatrnosti věrně rádzi přejeme. Nepochybujeme o tom, že, vaše opatrnosti, v dobré paměti máte, jakým způsobem sme předešlého času, totiž ten pondzělí před Hromnicmi,¹⁾ na nekeré spolusousedy vaše podlé oddaného poznamenání, co za velmi ryb^{a)} nám povinovati a dlužni, žalobu učinili a o náležitú spravedlivost prosili. Ačkolvěk dlužníkům našim šest nědzělí, jak podlé práva obyčej jest, od vaší opatrnosti puščeno, aby nás v tom času upokojili a od sebe zadosti učinili, však žáden až posavad k nám se nenašel, krom Matys Hromada na svoj vlastní^{b)} puojčený dluch jednom^{c)} sedm zlatých, a Ondřej Matuško na dluch, který s Abrahamem Petrakem, Mikolášem Heldem a Mikolášem Cibulkú má, třináste zlatých zaplacili. I poněvadž šest nědzěl vyšlo a žáden zaplaciti nechce, vaší opatrnosti přátelsky a sousedsky^{d)} prosíme, abyste nám náležitú spravedlivost učiniti a dlužníky naše skerze dání do vězení k zaplacení přivésti ráčili. Kde sme tý nepochybné nadžěje ku opatrnosti vaší, že nám v tom náležitú spravedlivost učiníte, tak aby potřebí nebylo na stavung a jiné neřesti (co by jsme neradzi učinili) nastúpiti. To jsme vaší opatrnosti pro správu tejna učiniti nemohli a za vykonání žádosti naší prosíme. S tím se vaší opatrností na všem dobře a šťastně míti vinšujeme. Datum v městě Těšíně první sobotu po Veliké noci léta Páně 1592.

Post scripta. Před sevřením listu oddal^{e)} jest Ondřej Matuško na ten dluch, který z Matysm Hromada[!] a z Janem Kolazianzkým má, totiž osm zlatých.

Connrad Bieler a Václav Chudoba.

Čistopis, MA Žilina.

a) b ve slově ryb psáno neobvyklým způsobem, spíše jako t.

b) vlastní připsáno po straně.

c) jednom nadepsáno.

d) Psáno přátelske a sousedske.

e) Přepsáno z pův. odbal.

1) 27. ledna 1592.

133.

1592, 19. duben, Podivín

Purkmistr a rada města Podivína — rychtáři města Trnavy: žádají, aby jeho posel provolal v známost konání svobodných trhů v Podivíně.

Službu naši vzkazujem, slovoutné a vzáctné opatrnosti pane rychtáři slavného města Trnavy, pane a příteli náš milý. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme opatrnosti vaší verně a upřímě rádi. A při tom O. V.

oznamujeme, že máme slavné nadání na trhy od jeho jasné a slavné pameti krále Ferdinanda etc., abychom zde v městě Podivíně¹⁾ každého týhodne každou středu^{a)} trhy svobodně mívati mohli.²⁾ Protož vaší opatrnosti podle takového slavného nadání přátelsky žádáme tímto psaním naším, že poslu vašemu o tom poručiti ráčíte, aby takové trhy naše teď v jarmark váš^{b)} tolikých[!] v jarmark jazykem uherským i moravským lidem v známost provolal, že jednoho každého a zvláště pány kupce z království Uherského s dobytky, z volmi i konmi na takové trhy svobodně zuveme, aby tu při městě Podivíně podli toho slavného obdarování všeliké věci každou středu na trzích svobodně prodávati i kupovati^{c)} mohli, jako i [v] jiných poctivých městech toho užívají. Jsme k opatrnosti vaší té nepochybné naděje, že na žádost naši podli dobrého pořádku tak učiníte, což bychom i my na žádost vaší [v] věci podobné i v jiné rádi učiniti chtěli. Cožkoli poslu náležitého bude od takového provolání, má jemu od vyslaného našeho zaplaceno bejti. Odpovědi přátelské žádáme. A s tím se O. V. na všem dobře a šťastně jmiti vinšujeme. Datum z města Podivína v neděli Jubilate léta 1592.

Purgmistr a rada města Podivína.

Cistopis, MA Trnava.

a) Opraveno z pův. středy.

b) Na konci slova škrtáno.

c) Psáno kopovati.

¹⁾ Podivín, okr. Břeclav.

²⁾ Privilegium Ferdinanda I. z r. 1547.

Pozn. Jotaci samohlásky e označoval pisar jenom čárkou nebo tečkou nad e, a to velmi nepravdělně, často i tam, kde se jotace nepochybně nevyslovovala; v našem prepise je jotace vyznačena tam, kde se pisarovo označení shoduje s dnešní výslovností.

134.

1592, 21. červenec, Trenčín

Komisaři císařem ustanovení potvrzují dohodu mezi Arklebem z Kunovic a na Brodě Uherském z jedné strany a třicátníky trenčinským, novoměstským a urbouským ze strany druhé o sporných záležitostech třicátníků s Arklebovými poddanými.

Léta Páně 1592, v outerý po památce Rozeslání svatých apoštolův, to jest 21. dne měsíce Julii v městě Trejnčíně, na milostivé poručení jeho milosti nej-

jasnějšího a nejnepřemoženějšího knížete a pána, pana Rudolfa Druhého, z boží milosti voleného císaře římského, uherského a českého etc. krále etc. a markrabě moravského etc., námi, Janem Czeredy, biskupem tynynyenským,¹⁾ jeho milosti císaře římského, uherského a českého krále etc. radou, Františkem Revaji z Revy a na Sklabině, J. M. císařské radou, Janem Jetřichem mladším z Žerotína a na Strážnici, Jakubem starším Vojskou z Bogdunčovic a na Veselí etc., jakožto komisaři od J. M. C. nařízenými, mezi urozeným pánem panem Arklebem z Kunovic^{a)} a na Brodě Uherským i na místě pana Jana Jetřicha z Kunovic,^{a)} strejce jeho nedílného, týž i na místě měšťanův brodských,²⁾ ostrovských³⁾ i jinech lidí poddanejch jeho z jedné, a slovutnejmi panem Matyášem Kolozvárym, nařízeným třidcátníkem trejncínskej, panem Tomášem Pryderovicem, týž nařízeným třidcátníkem novoměstským,⁴⁾ Baltazarem Šilešym, týž nařízeným třidcátníkem vrbovským,⁵⁾ i na místě služebníkův a pacholkův jejich z strany druhé, stalo se srovnání i s jejich stran svrchupsaných s dobrou a s svobodnou vůlí na nás mocné přestání o artykule níže psané, a to takové.

Jakož jest v sobě napředpsaný pan Arkleb z Kunovic etc. stěžoval do svrchujmenovaného pana Matyáše Kolozváryho i do služebníkův jeho, že léta Páně 1589 při času s[vatéh]o Ducha,⁶⁾ když jest z Teplice Trenčinské⁷⁾ na Brod²⁾ s služebníky svými do domu svého pokojně jel, že jsou jemu pacholci třidcátní v horách časem nočním zastoupili a koně přední v voze zastavili, kůň turecký, na kterém pachole jelo, zastřelili i tolikéž jednoho drába jeho; proti čemuž nadepsaný Matyáš třidcátník oznámil, že jest on nikdá lidem poctivejm ubližovati nedopouštěl, aniž tem pacholkům svým^{b)} o tom nikdá neporoučel, aby na cestách zastupovati a lidi i koně mordovati jměli, a pro nic jiného že jest jich neposlal, poněvadž tehdaž jarmark v Brodě Uherském byl, aby třidcátku a důchodův J. M. C. šetřili a co opatrovali, aby v ničem důchodové J. M. C. zavozovány nebyly a neucházely, a to že jest se v noci stalo a jeden služebník jeho, osoba stavu rytířského, že jest mu postřelen, ohlašujíc se nadepsaný třidcátník, že by raději panu z Kunovic^{a)} sloužil, nežli jakou protimyslnost činiti jměl, prosíce nás, nadepsaných komisařův, abychom se ku panu z Kunovic^{a)} přimlouvali, aby to mimo sebe pustiti ráčil. Tu my, svrchujmenovaní komisaři, slyšíce jejich stížnosti i odpory, týž jakž napřed dotčeno na nás jejich dobrovolné a mocné přestání, takto o tom vypovídáme, aby nadepsanej třidcátník ku panu z Kunovic^{a)} slovy těmito promluvil: Milostivej pane, co sobě do mně stěžovati ráčíte, víť Pán Bůh, že tím vinen nejsem a ani služebníkům svejm o tom jsem neporučil, aby vaší milost na cestě zastupovati a jakou nejmenší protimyslnost činiti jměli. Vaší milosti prosím, že mi to milostivě vážiti a odpustiti ráčíte. Já vaší milosti raději sloužiti chci, nežli v nejmenším co protimyslného činiti a na budoucí časy chci se toho vystříhati, abych se proti vaší milosti toho ani žádnému poctivému člověku nedopouštěl. — Což jest nade-

psaný pan Arkleb z Kunovic^a) na předložení a přímluvu naši to mimo sebe pustil a svrchujmenovanému třidcátníku i služebníkům jeho odpustil.

Item jakož jest sobě týž nadepsaný pan Arkleb z Kunovic^a) do třidcátníků svrchupsaných novoměstských a vrbovských stěžoval, že jsou nočním časem do markrabství Morav[ského] na grunty jeho do dědiny Stráně^b) vpád učinili, lidi v týž dědině zbourili a svou vůli, jakž se jim nejlépe zdálo a líbilo, tu na těchž gruntech provozovali, a že se těmž lidem poddaným jeho tu nemalé ublížení a vejboj stal, žádajíc, poněvadž se toho proti řádu dopustili, aby jemu to na místě lidí poddaných jeho od nich dostatečně k nápravě přivedeno bylo; proti čemu nadepsaní třidcátníci oznámili, že jsou náci Slováci těmi místy koní nemálo hnali, z kterých jsou třidcátka J. M. císařské povinného a náležitého nespravili, a oni podle přísah a povinností svých^c) že jsou důchody a oužitky Jeho milosti císařské náležitě opatrovali, aby jim to k nedbanlivosti jejich přičteno nebylo, netoliko ve dne, ale v noci svá hrdla i zdraví na to vynaložic, že jsou za nimi jeli, tu na těchž gruntech je přistihli a takové koně k ruce J. M. císařské podle instrukcie a nařízení jim učiněného zajíti a pobrati chtěli. Ale tíž lidé stránští nočním časem že jsou jim těch koní šestnácte vzali a ty že posavad za sebou mají, žádajíc, aby jim to k ruce J. M. císařské zase navraceno, a že jsou je tu bili, dostatečně napraveno bylo. Proti čemuž pan Arkleb z Kunovic^a) opet promluvití dal, že lidé stránští, poddaní jeho, tomu odpírají, aby jaké koně třidcátnejm odjímati měli, a žádných že za sebou nemají, a toho že spravedlivě ničím za pravé neučiní, než toliko jeden kůň, kterýž jest byl jeden třidcátnej u nějakého dřeva uvázal, od kteréhož když jej Slováci ti honili, odběhl, ten že s sedlem, s šavlí i s čizmami jsou tíž lidé stránští, poddaní jeho, když již byl den, našli, jej vzavše na Brod²) pánu přivedli; ale kdyby byl kterej třidcátnej o něj i o to, což tak od poddaných jeho vzato jest, pánu napsal, že by jej byl pán jemu vydati poručil. Ale nadepsaný Tomáš třidcátník spolu s jinými třidcátníky vrbovskými, opomenouce toho řádu, sobě sami na chudejch lidech, poddaných jeho, nápravy činili a jim statečky jejich, když jsou po živnosti své sem do království Uherského jezdili (přijímajíce od nich třidcátek J. M. císařské náležitý)^d) brali a posavad že ty věci za sebou mají, jako zejména toto: Jozefovi židu plátna 17 štuk, Jiříkovi Wolterovi pět postavů sukna a 20 fl. hotových, Lokajovi z Ostrova³) 2 bečky vína a dva koně i 3 šíry, za druhé dva koně musel jim dáti 24 fl., Matějovi Krškovi a Čapkovi z Ostrova 44 okovy vína. Kteroužto vec takto sme srovnali a vypovídáme, že nadepsaní třidcátníci mají odeslati panu Arklebovi z Kunovic^a) dvanácte osob poznamenaných a třináctého rychtáře anebo fojta z dědiny Stráně a žida, kterýž mejto k ruce panský tu na Stráni vybírá. Těch třinácte osob mají a povinni jsou to přísahou jim zepsanou a od nás nařízenou to spraviti, že těch šestnácte koní třidcátním neodjímalí ani nebrali, ani cí ty koně byli, vědomosti že neměli, a to mají

vykonati ve vsi Leskovém⁹⁾ 24. dne měsíce srpna, to jest na den s[vatéh]o Bartolomeje nejprv příštího v přítomnosti dvou osob stavu rytířského, kterěz pan Arkleb z Kunovic^{a)} k tomu nařídí, však tak, aby nebyli služebníci jeho, a slůžný dvorský stolice Nitrské s jedním přísežnejm, kterěz mají třidcátníci s sebou vzíti, a ten Tomáš i Baltazar Šylešy při tom bejtí mají, a po vykonání té přísahy mají napředpsaní třidcátníci Jozefovi židu plátno, Jiříkovi Wolterovi pet postavů sukna a 20 fl., Lokajovi z Ostrova 2 bečky vína i koně a peníze, Matějovi Krškovi a Čapkovi z Ostrova 44 okovy vína, všecko zouplna a docela neskažené, hned na štvrtej den po s[vatém] Bartoloměji nejprve příštím¹⁰⁾ navrátiti a v moc jejich odvésti a více takových vpádův do markrabství Mora[vského] ani nájezdův nečiníti a nedopouštěti se. Než jestliže by se přihodilo, že by kteří třidcátek J. M. císařské uhnali anebo projeli, napředpsaní třidcátníci nynejší i budoucí nemají žádné moci za mezemi anebo hranicemi do markrabství Mor[avského] náležejícími nad lidmi provozovati, ale pokojně toho na dědinách při ouřadech i při vrchnostech těch dědin toho hledati, aby J. M. císařské jakožto králi uherský[!] etc. to, což spravedlivě náleží, dojítí mohlo, pán to každý povinen opatřiti, a tak jakž o tom v markrabství Mora[vském] vod pánův stavův nařízeno a mandátem J. M. C. roze-psáno jest. A pan z Kunovic toho koně i s sedlem a s těmi věcmi, které se při něm našly, třidcátným navrátiti aneb peníze jim za to dáti má při s[vatém] Bartoloměji nejprv příštím.

Item jakož sou sobě napředpsaný Tomáš Pryderovic i jiní třidcátní vrbovští stěžovali že jsou lidé pana Arkleba z Kunovic pacholky napředpsaných třidcátných střileli, sekali a bili, a poněvadž jim v ničem neublížili, aby jim to k dostatečné nápravě přivedeno bylo, tak aby oni mohli důchody J. M. císařské náležitě, pokojně opatrovati a to, což spravedlivě jeho milosti náleží, vybírati; proti čemuž poddaní páně z Kunovic^{a)} jsou promluvíli, že oni pokojně na jarmark do Novýho Města⁴⁾ s statečky svými po živnosti své šli, a ti pacholci ne jako třidcátní, ale jako zbojníci v lese a v houšti při cestě na ně čekali a jedný ženě, kteráž s nimi šla, ruku prostřelili, a kdyby nebyli svého bez hrdly[!] bránili, že by je (snad) byli pomordovali, ale tomu, aby kterýho postřelili anebo jej sekali a bili, zjevně odpírali, čehož třidcátní také^{e)} na ne ničím neukázali, a nadto vejše, když již do Nového Města přišli a třidcátek J. M. císařské spravedlivě náležitý spravili, tu jsou tři osoby z nich, nežádající žádné nápravy pokojným řádem, od nich mocí vzali, na kočí vmetali a do Vrbovýho svázané dovezli, peníze jim pobrali a je do vůle na záhubu chudých živností jejich vězeli a trápili a potomně i do Prešpurku¹¹⁾ před rady J. M. císařské jsou je vozili a stavěli a na žádné přátelské žádostivé psaní pana ouředníka brodskýho na místě pana Arkleba z Kunovic,^{a)} že chce všeckno od nich spravedlivě učiniti, nejde-li[!] se, že vinni jsou, propustiti a vydati jich

nechtěli. Kteroužto věc takto jsme mezi stranami srovnali: poněvadž z obou stran mezi nimi z nedorozumění ta nevěle vzešla i taký obojí zranění jsou a třidcátní nežádajíce od těch lidí nápravy pořádně a pokojně, sami sobě to napravili, ti lidé páně z Kunovic^{a)} nejsou jim ničímž povinni toho napravovati, nýbrž třidcátní peníze těm lidem tu pobrané, poněvadž sou třidcátek J. M. C. spravili, jakž se sami přiznávají, mají jim navrátiti a více takové moci a své vůle bez slušných příčin nemají nad lidmi páně z Kunovic^{a)} ani jinejmi provozovati.

Item co se stížnosti Jakuba^{f)} Židka, poddaného téhož pana z Kunovic,^{a)} že jest jemu 50 klobouků na třidcátku vzato, dotejče, poněvadž se to nachází a nadepsaný Tomáš Pryderovic sám vyznává, že jest od něho třidcátek přijal z těch všech klobouků, mají jemu napředpsaní třidcátní ještě těch 30 klobouků na den s[vatéh]o Bartoloměje příštího, kteréž za nimi zůstávají, navrátiti.

Item co se vzetí dvou futer beránčích od nadepsaného Tomáše Pryderovice Bobalovi, kožešníku z Brodu, dotýče, za ty jemu napředpsaný Tomáš týž na den s[vatéh]o Bartoloměje nejprv příštího dva zlata[!] dáti má.

Item co se stížnosti provazníkův brodských do Tomáše třidcátníka svrchupsaného dotejče, že více od nich třidcátku ze sta provazův^{g)} bral, nežli prve od starodávna bejvalo; i ponevadž to nařízení nadepsaní třidcátníci mají, aby z každého zlatého pět peněz uherských třidcátku brali, při tom se tak ještě podle toho nařízení zachovati povinni sou. A jakož jest nadepsaný Tomáš třidcátník od Šalomúna žida z Brodu Uherského postav garazije koupil a místo peněz koflík stříbrný jemu zastavil, má tomu židu na den s[vatéh]o Bartoloměje nejprv příštího za tu garaziji 12 fl. dáti, a žid nadepsaný jemu koflík jeho navrátiti má.

Item jakož jest Vítek bednář z Brodu Uherského to sobě stěžoval do nadepsaného Tomáše třidcátníka, že přijedouce do Nového Města s bečkami, třidcátek opověděl, od kterýhož Tomáš z každý bečky desítivěderní že jest vzal po desíti penězích uherských, a ten bednář svrchupsaný že jest těch beček neprodal než po 15 gr. alb. a mimo spravení třidcátku že mu nepřišly než po 9 gr., žádajíc, aby mu to zase od téhož Tomáše napraveno bylo. I poněvadž nařízení a instrukcie třidcátnejm učiněné a dané na to se vztahuje, aby z zlatého po 5 d. třidcátku brali, při tom se tak zachovati mají a chudých lidí mimo to obtěžovati nemají, a když napřed psaný bednář bečky do království Uherského poveze a na třidcátek do Nového Města přijede, má jemu místo toho vzatého třidcátku jeden zlatý vodpustiti.

Item jakož sobě Jíra Halaba a Chluba z Nivnice,¹²⁾ poddaní^{h)} pana Arkleba z Kunovic,^{a)} stěžovali do nadepsaného Tomáše, že jest jim tři postavy soukna, když do Fryštáku¹³⁾ na jarmark jeli a třidcátek opověděvše spraviti chtěli, vzal; proti čemuž nadepsaný Tomáš promluvil, že jsou těch postavův

na třidcátku neopověděl, ale je chtěce s nimi ujeti zamlčeli a za tou příčinou, když jim ty postavy četl, podle přísahy své, že se ty tři postavy našly, z nich třidcátek spraven není, a za tou příčinou je vzal a do komory J. M. císařské vodeslal. Ačkoliv ti lidé, že to s svědky ukázati mohou, se hlásili, všakž nadepsanej Tomáš třidcátnej, že jest to tak, jakž mluví, má to přísahou na den s[vatéh]o Bartoloměje nejprve příštího v Leskovém spraviti, pakliže by mu se přísahati nevidělo, má ty postavy napřed psané navrátiti anebo je jim, zač spravedlivě stojí, zaplatiti.

Item jakož Vacula v Horní Némči,¹⁴⁾ poddaný téhož pana z Kunovic,^{a)} sobě stěžoval do nadepsaného Tomáše, že jest ze dvou koní, kteréž jest sobě ku potřebě koupil, do Novýho Města, postavivše ty koně, šel a třidcátek opověděl, a když mu peněz nedostávalo na ten třidcátek, jinde je sobě jednájc koní státi nechal a k Tomášovi napředpsanému přišel, aby ten třidcátek spravil. A nadepsaný Tomáš pro ty koně, kde postaveny byli, šel, a ty koně vzal jemu, za kteréž mu potom 38 fl., chtěl-li je mítí, dáti musil. I takto jsme je o to srovnali, že nadepsaný Vacula má to s svědky na den s[vatéh]o Bartoloměje nejprve příštího v Leskovém před osobami od pana Arkleba z Kunovic nařízenými a slůžným dvorským i přísežným svrchupsaným prokázati, že jest ten třidcátek opověděl a spraviti chtěl, a když to prokáže s svědky, má mu nadepsaný Tomáš třidcátník těch 38 fl. navrátiti a ten Vacula třidcátek spravedlivý J. M. císařské, jestliže ho prve nespravil, má spraviti.

Item jakož Matyáš Piluš z Slavkova,¹⁵⁾ poddaný nadepsaného pana Arkleba z Kunovic^{a)} stěžoval sobě do Janoše Urminskýho a Melichara, služebníkův nadepsaného Tomáše, že jsou v horách na něj vystoupili a vedli jej do boudy uhlířské a tam jej svázali, peníze i šavli a to, což měl, jemu pobrali; proti čemuž nadepsaný Tomáš promluvil, že ten Janoš Urminský umřel a Melichar, služebník jeho, až posavad u něho jest, že o tom žádné vědomosti nemá, a kdyby mu bylo co oznámeno a kdo nápravy jaký žádal, že by byl od téhož Melichara, služebníka svého, spravedlivě učinil. I takto mezi nimi vypovídáme, aby napředpsaný Tomáš Melichara, služebníka svého, na den s[vatéh]o Bartoloměje nejprve příštího do Leskovýho postavil a právo jemu osadil, a z čehož jej Matyáš Piluš viniti bude, aby jemu práv byl a odpovídal, a od něho to k dostatečné nápravě přivedl, a což mu tak od něho vzato, aby mu zase navraceno bylo.

Item co se stížnosti Martina Šanovskýho dotejče, ačkoliv tím vězením o zdraví připraven není, všakž to na ten čas mezi nimi zdviháme a nadepsaný Tomáš a jiní třidcátníci, jakž napřed dotčeno, nemají nad chudými lidmi svý vůle provozovati, ani jich bez slušných příčin vězeti, ale k nim se náležitě a pokojně chovati mají.

Item jakož Mačkal soukeník do nadepsaného Tomáše sobě stěžuje, že jest

jemu postav sukna prodal a předešle také za sukno nemálo jemu dlužen pozůstal; proti čemuž nadepsaný Tomáš oznámil, že jemu zaplatiti a počet s ním učiniti chce. I poněvadž s ním počet učiniti se uvoluje, má to všecko na den svatého Bartoloměje nejprve příštího vykonati, počet s ním udělati a co jemu dlužen zůstává, zaplatiti, tolikýž Baltazar Šyliešy,¹⁾ co mu za sukno povinen, jemu zaplatiti.

Item. A jakož jest napředpsaný Tomáš třidcátník Samuelovi židu z Brodu Uherskýho vzal štku plátna, tomu také navrátiti se při tomž času s[vatéh]o Bartoloměje uvolil.

Item. A jakož sobě napřed psaní poddaní pana Arkleba z Kunovic^{a)} to do nadepsaných^{k)} třidcátníkův stěžovali a oznámili, že mnozí, kteříž na povinnosti své nepamatují, třidcátky jeho milosti císařské projíždějí, a ti třidcátníci nešetříc toho tak jich nechávají a potomně na nich mnohejch, kteříž třidcátky spravedlivě dávají, je spravují, toho postihají a na nich dobývají, skrže což neproviníce škody znamenité na statečcích svých berou. I uvažujíce my to, že to není věc spravedlivá, aby nevinní za vinné trpeli a odpovídati povinni byli, o tom takto vypovídáme: kteřížkoliv lidé třidcátek spravedlivý jeho milosti císařské projedou nebo koně a jiný dobytek uženou a třidcátní by jich v zemi této uherské nezastihli, mají se na to tíž třidcátní pilně a bedlivě ptáti a doptajíce se, či poddaní jsou, pánu jejich o tom oznámiti a na pana hejtmana markrabství Moravského a na pana podkomořího tu věc vznésti, oni podle nařízení předešlých budou věděti, jak tu věc k dostatečné nápravě J. M. císařské přivésti.

Podle kteréžto dobrovolné smlouvy a vejpovědi naší slíbily se k sobě a mají obě strany beze všeho fortele tak zachovati a tomu ve všem, což se svrchu píše, dosti učiniti. K kterýžto smlouvě a vejpovědi sekryty naše vlastní přitisknouti jsme dali a tu jeho milosti císařské do kanceláře český do Prahy s relací naší odeslali. Stalo se léta a dne svrchupsaného. A každý straně vejpis pod sekryty našimi odvedli.

Čistopis, StÚA Praha, odd. Morava.

a) Psáno z sKunovic.

b) Může být také svejm.

c) Opraveno z pův. svech.

d) Začátek závorok nevyznačen.

e) také nadepsáno.

f) Jakuba nadepsáno.

g) sta provazův přepisováno, zřejmě na rasuře.

h) Přepisováno z pův. poddaný.

i) Může být také Šylešy.

k) Na konci slova škrtnáno.

¹⁾ Nin (Knin) v Dalmacii, FLR Jugoslávie.

²⁾ Uherský Brod.

³⁾ Uherský Ostroh, okr. Veselí nad Moravou.

⁴⁾ Nové Mesto nad Váhom.

⁵⁾ Vrbové, okr. Piešťany.

⁶⁾ Svatodušní svátek připadl r. 1589 na 21. května.

⁷⁾ Trenčianske Teplice, okr. Trenčín.

⁸⁾ Strání, okr. Uherský Brod.

⁹⁾ Moravské Lieskové, okr. Nové Mesto nad Váhom.

¹⁰⁾ 27. srpna 1592.

¹¹⁾ Bratislava.

¹²⁾ Nivnice, okr. Uherský Brod.

¹³⁾ Hlohovec.

¹⁴⁾ Horní Němčí, okr. Uherský Brod.

¹⁵⁾ Slavkou, okr. Uherský Brod.

135.

1593, 9. únor, Hory Kutné

Sepmistři a rada Hor Kutných — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští přiměli Valentina Takače, souseda trnavského, k zaplacení dluhu kutnohorskému obyvateli Janu Zdravému; jinak nezaplatí Jan Zdravý svůj dluh trnavskému sousedu Bartoloměji Holému.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého od Pána Búoha vám vinšující přejeme věrně rádi. Požádal nás k vám za toto připsání Bartoloměj Holej, soused váš, nemoha k zaplacení dluhu svého od Jana Zdravého, obyvatele našeho, přijít za příčinou Valentina Takače, souseda vašeho, kterejž obyvateli našemu jistým dluhem povinen jest a jeho až posavad na něm dostati ani od vás dopomožení skrze nejedno psaní naše vám učiněné jmíti nemuože. Pročež že on také jeho, Bartoloměje Holýho, pokudž od dlužníka svého Valentina Takače spokojen nebude, záplatou spokojiti a k tomu abychom jeho nenutkali žádající, nemuože. I znájíce my žádost předepsaného Bartoloměje Holýho slušnou bejti, k vám se přimlouváme, že na častopsaném Valentinovi Takačovi dluhu Janovi Zdravému povinného dopomožení učiníte a k skutečnému zaplacení jeho přidržeti budete, tak aby jakž Bartoloměj Holej, soused váš, tak také i Jan Zdravej, obyvatel náš, k zaplacení svému bez mnohých outrat a škod přijítí mohli. Učiníce to pro naši vám toho v podobné příčině volnou a přátelskou odměnu. S tím milost buoží rač bejti s námi se všemi. Datum na Horách Kutných¹⁾ v outerej po památce svaté panny Doroty léta Páně etc. [tisícího pětistého] devadesátého třetího.

Šepmistři a rada na Horách Kutných.

Čistopis, MA Trnava.

¹⁾ Kutná Hora.

136.

1594, 8. únor, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Banské Štiavnici: žádají naléhavě o půjčku na dva roky.

Prudentia clarissimi et amplissimi viri, domini et amici et vicini nobis observandi. Salutem plurimam et omne bonum praemissa officiorum nostrorum

commendatione ac parata complacendi voluntate prudentiis vestris a Deo optimo maximo vero ex animo precamur. Summa necessitate nostrae reipublicae adacti ad P. V. literas hasce exaramus plenaque fiducia et spe freti ad easdem confugimus majorem in modum orantes, ut nobis nostraeque reipublicae in instante summa et maxima moderna necessitate aliquot mille joachimicorum sub solito et usitato interesse P. V. ad unum atque alterum annum mutuo dare velint, interveniente tamen fide digna et sufficiente syngrapha et ejusmodi quidem, qualem P. V. conciperent, nobis praescriberent et per hos nostros harum exhibitores mitterent. Ea igitur de causa ad P. V. Paulum Makoveczium cum Mathia Svietizub ex senatu nostro emittimus, ut quicquid in negotio isto sibi a nobis commendato apud P. V. acturi aut dicturi essent, illis haec omnia non secus quam nobis ipsis coram praesentibus P. V. crederent. Magnopere itaque P. V. rogamus atque obsecramus, ut nostrae huic instanti necessitati certa pecuniae summa subvenire et adesse sub conveniente faenore P. V. dignentur. Quod si autem P. V. petitionem hanc nostram praestare non possent, oramus, ut pro humanitate vestra hos nostros emissos ad quempiam bonum amicum P. V., qui praestare hoc posset, dirigant atque consilio et auxilio adsint. Nos haud immemores ejusmodi pietatis et erga nos benignitatis P. V. sancte promittimus et pollicemur cum tota republica nostra P. V. ac toti reipublicae vestrae in aliis possibilibus negotiis (data occasione) omni officiorum genere parem gratiam referre. Quod reliquum est, P. V. Dei optimi maximi tutelae commendamus devote precantes, ut P. V. salvae et incolumes maxima cum laude muneri sibi divinitus concesso praesint. Responsum a P. V. nobis benignum dari cupimus. Hunnobroda¹⁾ VI. Idus Februarias anno nati salvatoris Domini nostri Jesu Christi 1594.^{a)}

P. V. amici benevolentissimi

Consul et senatores tota denique respublica civitatis Brodae Ungaricae¹⁾

Cistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Psáno římskými číslicemi.*

1) *Uherský Brod.*

137.

1594, 12. březen. Těšín

Purkmistr. a rada města Těšína — městu Banské Bystrici: žádají, aby Banskobystričtí dopomohli těšínskému měšťanu Fridrichu Frölichovi a jeho manželce k pohledávce u měšťanů a obyvatelů banskobystrických, jimž zesnulá Žofie Drapkin svěřila nějaké zboží na prodej.

Salutem plurimam prosperimosque rerum omnium ad vota successus a Deo optimo maximo precamur. Prudentes, circumspecti domini ac amici nobis charissimi. Coram consulari residentia nostra apparuerunt exhibitores praesentium Fridericus Frölich, concivis noster, et Susanna, uxor ipsius legitima, significando Sophiam Drapkin pie in Deo defunctam merces quasdam concivibus et incolis vestris, utriusque sexus hominibus, exercendo mercaturam concredidisse, quibus hi, quorum res interest, solutionem postulant. Quo vero eo facilius ad eam pervenire utque ea, quae debitores tenentur, adipisci possint, a nobis intercessoreas literas exorarunt. Nos igitur, uti justis ita et aequis eorum moti precibus, iterum atque iterum petimus rogamusque dignemini ipsis praesto esse, ut primo quoque tempore ac die sine omni tardatione ac mora (si quidem aes alienum ab olim defuncta contractum solvere debent) solutionem ab ipsis, quibus merces concreditaе sunt, adipisci possint, quo cognoscant se intercessione nostra plurimum promotos esse. Facturi nobis hac in parte rem gratam, ipsis acceptam, aequitati autem, quae unicuique reddere jubet, quod suum est, consonam. Quam omni genere officiorum oblata pari aut simili occasione recompensare promittimus. Hisce dominos ac amicos nobis charissimos faeliciter valere optamus. Datae Teschin 12. Martii anno 1594.

Consul et senatores civitatis Teschinensis

Čistopis, MA Banská Bystrica.

138.

1594, 28. duben, Chrudim

Purkmistr a rada města Chrudimi — městu Banské Štiavnici: dotazují se, zda je pravé zplnomocnění města Banské Štiavnice, které předložila jménem Kateřiny Zálabské ze Škudl, manželky štiavnického radního pisáře Mikuláše Dyaka, její matka Dorota Zálabská v jistém sporu.

Službu svú vzkazujeme, slovutné a vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Od Pána Boha prodlouženého zdraví a při něm jiného všeho dobrého vašim opatrnostem vinšujeme a přejeme rádi věrně. Oznamujeme V. O., kterak nemalá rozepře na onen čas mezi urozenými panem Jiřikem a Zikmundem, bratřími vlastními Záviši z Osenice, s jedné, a paní Kateřinou Zálabskou ze Škudl¹⁾ z strany druhé o čtyrysta třidceti osm kop míš. jest vznikla. V kterýž takový nález se stal, poněvadž Kateřina, dcera nadepsané[!] paní Doroty Zál-

labské, živa zůstává, kteréž taková suma náleží, že se ty peníze žádnému v jistotě přisouditi nemohou. I po na místě postavení toho všeho podala táž paní Dorota Zálabská plnomocenství, pravě je býti od práva vašich opatrností, že by táž dcera její Kateřina píše radního u vás v městě Štiavnici,²⁾ nějakého Mikuláše Dyaka, míti a jí takové peníze k vyupominání poručiti měla. Kteréžto plnomocenství od pana Václava Černína z Černína, za kterýmž taková suma na dvoře jeho zůstává, za nedostatečné položeno a od jich milostí rad jeho milosti císařské etc. nad appellacemi v království Českém za podezřelé uznáno jest, jakž tomu z příležitího vejpisu téhož poručení jich milostí šířeji vyrozuměti ráčíte.³⁾ I poněvadž nám jich milosti poroučeti ráčí, abychme takové plnomocenství zase ku právu vašich milostí odeslali, znali-li byste se k němu čili nic, za tou příčinou k vašim opatrnostem vedle takového poručení tohoto Václava Uhra s týmž plnomocenstvím příležitě zapečetěným naschválé posíláme⁴⁾ a vašich milostí žádáme, bylo-li by vskutku tak, jakž to plnomocenství v sobě šíře obsahuje a zavírá, že nám o tom skrze přiznání své dostatečnou správu učiniti ráčíte, tak abychme věděli zase, čím v jistotě jich milostí pány rady jeho milosti císařské nad appellacemi spraviti. S tím se vašim opatrnostem dobře a šťastně míti vinšujeme. Odpovědi žádáme. Datum: v městě Chrudimi ve čtvrtek po s[vatém] Marku, evangelistu Páně, léta etc. [15]94.

Purkmistr a rada města Chrudimě v království Českém.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

1) Škudly, okr. Přelouč.

2) Banská Štiavnica.

3) V archivu města Banské Štiavnice je uložen opis listu (1594, 31. březen, Praha), jímž nařizují president a radové nad apelacemi purkmistru a konšelům města Chrudimi, aby odeslali zplnomocnění do Štiavnice k vyjádření.

4) Příslušné zplnomocnění (1593, 7. duben, Štiavnica) je uloženo v archivu města Banské Štiavnice; jde o spor o dědictví po Janu Závišovi z Osenice, Kateřinině otci.

139.

1595, 28. duben, Těšín

Jan Lhotský ze Lhoty a na Horním Žukově, úředník na zámku Těšíně — městu Banské Bystrici: žádá, aby Banskobystričti dopomohli Řehořovi Matiulkovi z Bystřice, poddanému knížete těšínského, k pohledávce, kterou má u Vygle, obyvatele banskobystrického, jenž zůstal Řehořovu otci Jiřikovi dlužen za ryby.

Službu svú vzkazují, slovutní páni a přátelé moji milí. Ode Pána Boha zdraví a jiného mnoho dobrého vašim opatrnostem na dluhé časy věrně rád přeji. Jeho knížetcí milosti pána, pána mého milostivého,¹⁾ poddaný Řehoř Matiulek, syn vlastní neboštíka Jiříka Matiulka z Bystřice²⁾ v knížetství Těšínském, ukazatel listu tohoto, přišel jest ku mně a dal mi správu, že by nadepsaný Jiřík Matiulek, otec jeho, ještě u jednoho spoluobyvatele O. V. na předměstí, slove Vygle, deset zlatejch za ty ryby, které tam u vás v městě Bystřici³⁾ prodával, zůstaviti měl a zachvácen souce tam smrtí umřel. Kterýchžto deset fl. nadepsaný Vygel vydati žádnému nechce, leč by se některý z pozůstalých sirotkuov, syn tohož neboštíka Jiříka Matiulka, pro ně vystrojil a jich vyupomínal. Protož na místu jeho knížetcí milosti, pána mého milostivého, se k Va. O. za tímto Řehořem Matiulkem, synem Jiříka Matiulka, již neboštíka, poddaným jeho knížetcí milosti, přimlúvajíce, přátelsky prosím a žádám, že byste tomuž Vyglovi napřed psanému o tom dostatečně poručili, aby von těch deset fl. ukazateli listu tohoto Řehořovi Matiulkovi a bratřím jeho, poddaným a sirotkom jeho knížetcí milosti, pána mého milostivého, při tejto nynější chůzi vydal a jak náleží zaplatil. Jakož sem k O. Va. tej nadeje nepochybné, znajíc vec spravedlivú býti, že tak na žádost a přimlúvu mú přátelsky učiníte. Já se toho opatrnostem vašim v podobné příhodě i jiným všim dobrým přátelstvím odslúžití a odplatiti neopominu. Vinšujíc se Va. O. při Pánu Bohu na všem dobře a šťastně jmíti. Datum na zámku Těšíně v pátek před nedelí, jenž slove Vocem jucunditatis, léta Páně 1595.

Jan Lhotský ze Lhoty a na Horním Žukově, ouředník na zámku Těšíně.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

1) Adam Václav, kníže těšínský.

2) Bystřice, okr. Český Těšín.

3) Banská Bystrica.

140.

1596, 7. březen, Chrudim

Purkmistr a rada města Chrudimi — městu Banské Štiavnici: sdělují, že jejich spolusousedé Jan Kutal a Jan Oujezdský popřeli, že by byli poslali Janu Zimovi, koželuhovi z Banské Štiavnice, list kterým byl podvodně vylákán k cestě do království Českého.

Službu svou vskazujeme, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví a v něm jiného všeho dobrého vašim opatrnostem věrně rádi přejeme.

Oznamujem vám, že sou před nás předstoupili a se přiznali Jan Kutal a Jan Oujezdský, spolusousedé naši, jakož jest nějaký spis, podvodní Janovi Zimovi, koželuhu, ukazateli listu tohoto, od Adama Špalka, souseda vašeho, podán a v něm toho doloženo, aby se k nám do království Českého vypravil, falešně vymluven, skrze což jest k škodě nemalé přišel, i také spravedlnost nahotově žádná není a neležela, a mělo jest jemu, Janu Zimovi, od napřed dotčených sousedův našich, když by nahotově spravedlnost jeho byla, v známost uvedeno a po naschválním poslu odesláno býti. I že jsou jemu žádného psaní Janovi Zimovi neposlali a o tom nic nevědí, světle tomu a patrně odepřeli. Čehož sme vašich opatrností tejna k žádosti Jana Zimy a na správu sousedův našich i také pro skutečné ztrestání takového člověka podvodného učiniti nemohli. S tím Pán Bůh rač dáti vašim opatrnostem na všem dobře a šťastně se jmiti. Datum v městě Chrudimi ve čtvrtek po neděli postní, jenž slove Invocavit, léta 1596.

Purkmistr a rada města Chrudimě.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

141.

1596, 1. září, Uherský Brod

Purkmistr a rada města Uherského Brodu — městu Žilině: žádají, aby byly Janu Žilinskému, sousedu uherskobrodskému, z pozůstalosti žilinského souseda Jiříka Soji vyplaceny peníze, které musí jako rukojmí za Jiříka zaplatiti uherskobrodským židům za sukna.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní pane fojte a páni přátelé naši zvláště milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého od Pána Boha přejeme vám věrně rádi. Oznamujeme vám, že jest před nás předstoupil Jan Žilinský, zámečník, spolusoused náš města Brodu Uherského, správu nám toho dávaje, že jest času pomínulého v jarmark brodský před Svatým Duchem za Jiříka Soju, spolusouseda vašeho z města Žiliny, Kolmanovi a Viktorinovi, židuum brodským, za štrnácte postavů souken slíbil, za kteréž sumy učiní 157 fl. 15 gr. bílých, kteroužto sumu nadepsaný Jiřík Soja židuum jmenovaným v jarmark brodský předešlý o Matce Boží Nanebevzetí¹⁾ konečně zaplatiti a jeho, Jana Žilinského, z téhož rukojemství vypraviti jest měl. Ale poněvadž tenž jistý Jiřík Soja v tom časi

smrtí náhlou z tohoto světa jest zešel, vejš dotčení židé Jana zámečníka jakžto rukojemníka jsou se chytily a jej o sumu nahořepsanou právem obklíčili, jakž ste tomu z psaní, které jest k vám pan rychtář náš brodský podli téhož Jana zámečníka učinil, vyrozuměti mohli, že on skrže to rukojemství nemalou těžkost a škodu má. Z odpovědi vaší, kterouž ste panu rychtáři našemu odeslali, tomu jsme vyrozuměli, jakž toho dokládáte, že již prve ná statek téhož neboštíka Jiříka Soje přípovědi nemalé učiněny jsou, a že ste též i jeho, Jana zámečníka, přípověď do rejstru zapsati dali, a když se jiným dobrým lidem podle jejich přípovědi za spravedlivé z téhož statku stane, že též Janovi zámečníku při právě vašem spravedlnosti, pokudž by statek téhož neboštíka Jiříka Soje postačovati mohl, uděliti chcete. I poněvadž jest Jan zámečník za téhož neboštíka Jiříka Soju z víry a lásky podle dobré známosti slíbil a on se jest jemu v tom tuze zavázal, že skrže to rukojemství žádné těžkosti a škody míti nemá, jakož se tomu dobře rozuměti muože, že jest za tenž statek svrchupsaný, za kterýž jest Jan zámečník slíbil, Jiřík Soja peníze hotové utržil, protož se k vám podle téhož Jana zámečníka, souseda našeho, přimlouváme a vás za to přátelsky žádáme, že jeho, chudého člověka, v tom litovati budete a z statku téhož neboštíka Jiříka Soje sumu svrchupsanou Janovi zámečníkovi při tejto jeho nynější chůzi vydati a zaplatiti poručíte, aby on židy napředpsané spokojiti, jim zaplatiti a vězení prázen[!] bejti mohl a skrže to k dalším škodám a outatám i o stateček a živnost svou aby nepřišel. Tej sme nepochybnej duověrnosti k vám, že v tom žádostivej prozby naší pro pruochoď spravedlnosti neoslyšíte. My se vám toho zase touž měrou i jiným vším dobrým přátelstvím každého času volně odměniti nepomineme. S tím se vám na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Datum v městě Brodě Uherském v neděli den s[vatéh]o Jiljí léta Páně 1596.

Purgmistr a rada města Brodu Uherského.

Čistopis, MA Žilina.

1) 15. srpna 1596.

142.

1596, 17. říjen, Prostějov

Petr Tarnovský z Tarnovky, správce panství plumlouckého a prostějovského — Janovi Hušpanovi, hraběti hrabství Liptovského: žádá, aby poručil Kašparu Jurkovi na Malém Palonci, liptovskému třicáníku,¹⁾ vrátit prostějovskému židu Jakobovi majetek, který mu byl násilím odebrán.

Službu svou vašností vzkazují, urozenej pane, pane ke mně laskavě příznivej. Od Pána Boha vaší milosti zdraví a v něm jiné všecko dobré věrně přeji. Vznosl ještě na mne Jakub žid, poddanej jeho milosti pána mého z města Prostějova, stěžující sobě, že jest jemu předešlejšch dní, jezdice po obchodu svém do Liptavy, na svobodné silnici pan Kašpar Jurka a na Malém Palonci statček jeho všecken, kterýž při sobě měl, zejména na^{a)}) příležití cedulce poznamenanej, beze všecké příčiny mocí a kvaltem pobratí rozkázal. Což ač jest na vaší milosti vznosl a od vaší milosti témuž židu aby takové pobrané věci od dotčeného Kašpara navraceny byly, spravedlivým soudem vaší milosti přisouzeno jest, všakž až posavad od téhož pana Kašpara k tomu ničemuž přijítí nemůže. Protož vaší milostí za to na místě jeho milostí pána svého, pana Jana z Pernštejna, žádám, že téhož žida, poddaného jeho milostí pána mého, v takové křivdě jeho politovati, a aby mu ty pobrané věci bez dalších odporností v celosti navraceny byly, často psanému panu Kašparovi Jurkovi dostatečně poručítí ráčíte. Sem té naděje k vaší milostí, že tak k této žádostí mé pro pruochoď spravedlivostí učinití ráčíte. Nebo nestalo-li by se toho, vaší milostí se tímto psaním svým opovídám, když by se sem do této země z téhož kraje zase někdo zahodil, že bych se k němu podobnejm způsobem zachovati dátí musel. Ale věřím, že k tomu přijítí dátí dopustítí neráčíte. Čehož se zase v podobné i jiné příčině vaší milostí vším dobrejm odměnití zakazují. S tím se vaší milostí od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmítí vinšují. Datum v městě Prostějově ve štvrtek po památce svatého Havla léta 1596.

Petr Tarnovský z Tarnovky, správce panství plumlovského²⁾
a prostějovského.

Čistopis, Budapest OL, A. N. R., fasc. 1100, No 58.

a) na psáno dvakrát.

¹⁾ *Že jde o liptovského třicátníka, vyplývá z poznámky na dorsu.*

²⁾ *Plumlov, okr. Prostějov.*

143.

1597, 23. duben, Brno

Frydrych st. z Žerotína a na Židlochovicích, zemský hejtman moravský, spolu s jinými moravskými úředníky vydává dluhopis na 20 000 zlatých, které půjčil pro zemskou potřebu Štefan Illésházy z Illésházu, nejvyšší hofmistr království Uherského.

My, Frydrych starší z Žerotína a na Židlochovicích, hejtman a místodržící nejvyššího komornictví markrabství Moravského a J. M. římského císaře, uherského a českého etc. krále etc. rada a nejvyšší etc., Jan z Lipého a na Krumlově, nejvyšší maršálek království Českého a J. M. římského císaře, uherského a českého etc. krále etc. mundšenk, Karel z Lichtnštejna, na Lednici a Valticích, Franc z Dytrychštejna, svobodný pán z Hollenburku, Finkenštejnu a Tallberku, dědičný šenk v Korytanech[!] a na Nyklšpurku, Bernart Drnovský z Drnovic, na Rejči a hradě Kounicích etc., nejvyšší hofrychtýř téhož markrabství Moravského, Pavel Katharyn z Katharu, na Pernštejně a Šilperku, místodržící nejvyššího písařství a purkrabě zemský téhož markrabství, všickni vespolek vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, že sme dlužni dluhu pravého a spravedlivého všem štyřem pánuom stavům markrabství tohoto k potřebě zemské puojčeného, jmenovitě dvatcet tisíc zlatých rejských, za 1 fl. 60 kr., za 1 kr. 3 d. alb. počítajíc, urozenému pánu panu Ilieshazymu z Iliezazy, zástavnímu pánu hrabství Svatého Jiří a Pesinku, nejvyššímu špánu v Liptav, pánu na Sytnatšebra, Trentšinu a Stupavě, jeho milosti římského císaře, uherského a českého etc. krále etc. radě a nejvyššímu hofmistru království Uherského, a erbuom jeho, kterejchžto^{a)} dvacet tisíc zlatých rejských svrchupsaných slibujeme svou dobrou a čistou virú rukou společní a nerozdílnou beze vší zlé lsti věřitelům našim napředpsaným na minci dobré, v tomto markrabství Moravském obecně berné, od datum zápisu tohoto konečně v puol lité pořád zběhlém, totiž na den svatého Václava nejprve příštího¹⁾ zase zaplatiti a v městě Trentšíně položití bez dalšího prodlení i beze všech nesnází a zmatků všelijakejch. Pakli bychom toho neučinili a což se v tomto listu píše, nevykonali (čehož, Pane Bože, nedej), tehdy dáváme věřiteluom našim svrchupsaným plnou moc a právo, aby mohli kupce, obyvatele markrabství tohoto, kteří do království Uherského handle své vedou, z statkem neb zbožím jejich stavovati v městech, městečkách i ve vsech právem duochovním neb světským, a to tak dlouho a tak často, dokudž bychom věřiteluom našim svrchupsaným sumu jejich dvacet tisíc zlatých rejských nedali a nezaplatili. Tomu na svědomí pečeti naše vlastní k tomuto listu přitisknouti sme dali. Jehož jest datum v městě Brně den památný s[vatéh]o Jiří léta etc. [15]97.

Souč. opis, StA Brno, Kopiař sněmovní II, p. 380a—381a.

^{a)} *Psáno kterejhžto.*

¹⁾ *28. září 1597.*

Jan Lhotský ze Lhoty, hejtman na Těšíně — městu Banské Štiavnici: žádá, aby Štiavničtí zaplatili Janu Milochovi, obyvateli městečka Jablunkova, dluh za chmel.

Moudří a opatrní páni, přátelé moji milí. Od Pána Boha zdraví a jiného mnoho dobrého na dlouhé časy vám věrně přeji. Tajiti vám nemohu, že přijdouce ke mne poddaný jeho knížecí milosti, pána mého milostivého,¹⁾ jménem Jan Miloch, obyvatel městečka Jablunkova,²⁾ správu mi jest dal, kterak zborjujíc[!] on vám jakžto celej obci z víry a z lásky za nekolik desáte tolarův chměle, jemu ještě 13 fl. 40 d. dlužni pozůstáváte, kterěz jemu za zapovídku aneb arrestem nějakého muže Jana Bele, měščenína šemnického,³⁾ za sebú zadržujete a jemu jich vydati nechcete, kladúc v psaní vašem tou příčinu, že by jemu bratr týhož Milocha Jiřík Miloch od nekolik let za měd od něho ukoupený nějakú sumu peněz dlužen pozuostával. I ponevadž ten Jiřík Miloch zde v tomto knížetství žádného obydlení nemá a před nekolik lety odtad jest utekl a po světě se túlá, nikdež osedlosti své nemá, on také, Jan Miloch, po něm nic nevzal, já tolikěž, jeden každý tomu rozuměti může, že on za něj dluhu jeho platiti povinen nejest. I jest mne k vám za toto přimlovče psaní ze vši pilností prosil, kteréhož sem jemu slušně odepřiti nemohl. Protož za ním se k vám přimlovajíc vás za to přátelsky žádám, že dotčenému Janovi Milochovi tejto přimlovy mé u sebe užiti dadúc jemu takové peníze vydáte a jej zdržovati nebudete, tak aby delších^{a)} útrat, škod a nakládání na posly neznášel a mne spolu i vás skrže to více nezaměstnával. Pokavadž by se to nestalo, vám se opovídám, že by se nějaký jiný prostředek vyhledati musel, kterak by on k záplatě svej přijíti a svého dostati mohl. Tej naděje jsem, že pro zachování delších neřestí, které by skrže to zrosti mohly, tak učiníte, jakož bych i já v nápodobných^{b)} věcí, ač kdyby se přitrefilo, protiva vám příjemně zachovati chtěl. S tím se vám od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na zámku Těšíně 9. dně měsíce Julii léta [15]97 etc.

Jan Lhotcký ze Lhoty, na Horním Zoukově a Lyzbicích,
jeho knížecí milosti rada a hejtman na Těšíně.

Cistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Následuje škrtnuté útrak.

b) Uprostřed slova přepisováno.

1) Adam Václav, kníže těšínský.

2) Jablunkov, okr. Český Těšín.

3) Banskoštiavnický.

1597, 25. srpen, Hradiště

Purkmistr a rada města Hradiště — městu Trenčínu: posílají peníze, které složil Stefan Ledenický na jejich právu, a žádají, aby bylo pro jejich primase, jeho manželku a některé sousedy připraveno dobré ubytování v Teplicích.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši i sousedé zvláště milí. [Zdra]ví^{a)} [.]^{a)} všeho nejlepšího přejeme vám od Pána B[oha . . . v]jěrně^{a)} rádi. Z psaní vaš[.]alo^{a)} sme porozuměli. I po-něv[adž pan Št]efan^{a)} Ledenický etc. od appellací upustil[. . .]^{a)} peníze 60 fl. na právě našem po And[reá]šovi,^{a)} synu svém, složil. Z kterýchžto [.]^{a)} rychtář z té sumy podle práva od dopomožení [t]é^{a)} sumy 2 fl. sobě^{b)} vzal. Vostatek 58 fl. po poslu vašem zpečetěné vám odsíláme.¹⁾ Podle toho před vámi netajíme, že jest nám oznámil pan primas náš, kterak jest toho oumyslu do Teplic vašich²⁾ s manželkou svou a s některými sousedy našimi, dá-li Pán Bůh, tuto středu příští se vypraviti, a chtějice dobrého pohodlí užití, nás jest k vám za toto připsání požádal. Za něhož se k vám, našim zvláště milým pánům přátelům, přimlouváme a přátelsky žádáme, že jemu někde tam dobrou hospodu a pokoj, v němž by mohl za peníze své s dotčenou manželkou svou a s přáteli svými pohodlí míti a užití, objednáte a o tom, kdy by tam přijel, v známost jemu skrze někoho uvéstí nepominete. Rádi se vám toho všelijakým přátelstvím a dobrým sousedstvím odměniti nepomineme. S tím milost boží s námi rač býti. Dán z Hradiště³⁾ v pondělí po s[vaté]m Bartoloměji léta [15]97.

Purkmistr a rada města Hradiště.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Zde vytrženo.

b) sobě nadepsáno.

1) Jde zřejmě o zakončení sporu mezi Štefanem Ledenickým z Ledenic a trenčinskými měšťany. Spor, o němž se v archivu města Trenčína dochovalo několik listů z téhož roku, se projednával před právem města Hradiště.

2) Trenčianské Teplice, okr. Trenčín.

3) Uherské Hradiště.

146.

1598, 25. únor, Klobouky

Jiřík Chudý, obyvatel města Klobouk — městu Trenčínu: svědčí, že se Beňko Vayt, jeho zet z města Trenčína, choval v Kloboukách poctivě.

Službu svou vzkazují, vaši milost urozený pane N. rychtáři spolu i s jinými pány radními. Štěstí, zdraví, pozhnání boží vinšují vám od Pána Boha věrně rád etc. Při tom vaši milosti oznamují, že jest přišel ke mně Beňko Vayt, zet můj z města vašeho, dávajíc mi správu, že by od vašich milostí den sobě složený měl, aby list ukázal, kterak se jest u nás v Kloboucích¹⁾ choval. Před vaší milostí netajím, že by to byl tuto nynější chůzi spravil a list takový k vaší milostem[!] přinesl a jej ukázal, ale na ten čas o domě pana purkmistra našeho nebylo. Protož vašich milostí prosím, že jeho v tom hindrovati nebudete. Já připovídám a slibuji, že jest svrchupsaný Benko^{a)} nic takového po sobě, což by poctivosti jeho škoditi mělo, u nás ani žádných dluhův nepozůstavil. Jiným časem zajisté, když pan purkmistr náš doma bude a on se k nám vypraví, tehdy všechno to, očkoliv pracuje, při něm obdržeti a vaší milostem[!] ukázati moci bude. S tím vaší milosti Pánu Bohu v mocnou ochranu poručena činím. Datum v městě Kloboucích v středu po s[vatém] Matěji léta [15]98.

Vaši milostem[!] volný

Jiřík Chudý, obyvatel města Klobouk.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Benko přepsáno přes jiné slovo.

1) Valašské Klobouky.

147.

1598, —, [Brno]

Stavové markrabství Moravského — Štefanu Illésházymu z Illésházy, županovi a vrchnímu hejtmanu stolice Trenčinské a Liptovské: žádají, aby Michal Telekesy vrátil Václavu Nekešovi z Landeku a na Lukově neprávem zajatý dobytek, a aby bylo Telekesymu zabráněno ohrožovat Václava Nekeše.

Služby naše vzkazujem, urozený pane a příteli náš^{a)}) milej. Zdraví i jiného všeho dobrého od Pána Boha věrně přejeme. Jakou suplikací nám, všem čtyřem stavům markrabství tohoto, pan Václav Nekeš z Landeku a na Lukově, vysoce sobě do Michala Telekeših^{b)}) jedno strany pobrání^{b)}) dobytka jemu jeho hovězího třetcti osm kusů, a za druhé o pohružce a výstraže jemu, že té celé vůle jest jeho dáti, jak bude moci, zamordovati, učiněné stežujíc, abychom jeho v těch příčinách jakožto jednoho landfrídníka našeho radů i pomoci svú neopúštěli, snažně žádajíc, dodal, tu vaší milosti pro lepší správu příležitě odsíláme, z kterežto tomu všemu šířeji vyrozuměti moci račte. I poněvadž vaše milost vrchní hejtman stolice Trenčinské, ku kteréžto jurisdicci^{c)}) týž Michal Telekeši, jakž o tom nepochybujem, náleží, bejti račte, a majíce obzvláštní naději k vaší milosti, jakožto také k jednomu spoluobyvateli, landfrídníku a súsedu našemu, že jemu, panu Václavovi Nekšovi, jak k tomu dobytku nenáležitě odjatému tím spíše dopomoci, tak i strany té pohružky jemu bez příčiny od téhož Telekeših^{b)}) učiněné ochrániti a předjiti ráčíte. Protož v té naději to psaní vaší milosti činíme, vaší milosti za to přátelsky žádáme a za týmž panem Václavem Nekšem se^{c)}) k vaší milosti přimlúváme, že při témž Mikulášovi Telekešim, aby panu Nekšovi jak takový dobytek, kterýž jemu náležítě[!]) a práva k tomu žádného k tomu[!]) nemaje na gruntech jeho vlastních pobrati dal, aneb navrátil aneb jemu jej v slušnosti zaplatil, o tom své nařízení učiniti, tak také na ty cesty a prostředky pomysliti a to nějak bedlivě opatřiti račte, aby ten Václav Nekeš před tím Telekešim hrdlem a životem svým bezpečen býti mohl. Jakž pak tej celej a nepochybnej naděje k vaší milosti sme, že to vedle důvěrnosti, kteréž^{d)}) [k] vaší milosti máme, že na tuto žádost naši a přimlúvu tak učiniti račte, tak aby nám dále jeho milosti císařské^{e)}) o to zanepraznovati^{f)}) potřebí nebylo, nebo jestliže by týž Telekeši od takovýho zlýho předsevzetí svého upustiti a takové příkoří a bezpráví v této zemi činiti a toho se více čeho^{g)}) dopúštěti měl, vpravdě nenáleželo by nám v tom pana Nekše opúštěti, nýbrž jeho v tom zastati. Za odpověd přátelskú, kterou bychom jak sebe, tak i pana Nekše v té příčině spraviti mohli, vaší milosti žádáme. A s tím se vaší milosti na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Léta [15]98 etc.

Hejtman, páni, preláti, rytířstvo a poslové mest, stavové markrabství Moravského v městě Brně při sněme obecním shromáždění.

Souč. opis, StA Brno, Kopiář sněmovní II, f. 398b–399a.

a) *Opraveno z pův. našemu.*

b) *Ve slově pobrání přepisováno.*

c) *Následuje škrtnuté při.*

d) *Ve slově kteréž přepisováno.*

e) *Psáno císařská.*

f) *Ve slově zanepraznovati přepisováno.*

g) *První písmeno přepisováno, mohlo by být i jeho.*

h) *Může být i jurisdicci.*

148.

1601, 1. červenec, Uherský Brod

Archleb z Kunovic, na Brodě Uherském a Konopišti — městu Trenčínu: sděluje, že nemůže uherskobrodského rektora propustit do Trenčína.

Moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé moji zvláště milí. Zdraví a v něm jiného mnoho dobrého od Pána Boha přeji vám věrně rád. Psaní, kteréž ste mi předešle do Teplic¹⁾ učinili, i skrze osoby vyslané vaše se mnou žádostivě mluvíti dali, abych vám rektora svýho brodcckýho²⁾ propustil, to mi v paměti zůstává. A poněvadž na onen čas odpověď takovou vám sem dal, klyž z děkanem svým, otcem jeho, rozmluvím, že vám místnou odpověď dáti chci, i oznamuji vám, že sem o túž věc se panem děkanem mluvil, kterýž mi takovou odpověď dal, že on již jsouce v letech mnohých a maje práce veliké při povinnosti ouřadu svého, syny své při sobě, aby jej zastupovali, pracovati pomáhali, jmíti musí. A taky já nemohouce osoby takové, kteráž by to místo náležitě zastoupiti mohla, dostati a podli povolání od Pána Boha mně zde ustanovenýho z povinnosti své chci rem publicam města svýho hodným člověkem opatřiti a podli onoho obecného přísloví svou střechu nejprve přikryti a potomně teprv sousedu svému pomáhati. Protož že žádosti vaší za příčinami oznámenými vykonati nemohu, žádám, že mne u sebe umluvna učiníte. V jiné příčině možné, ač byste mne v čem potřebovali kdy, rád chci učiniti. S tím milost boží ratč býti s námi. Datum na Brodě Uherském 1. die Julii anno 1601.

Arkleb z Kunovic, na Brodě Uherským a Konopišti.

Čistopis, MA Trenčín.

¹⁾ Bezpochyby Trenčianske Teplice, okr. Trenčín.

²⁾ Uherský Brod.

Pozn. Jotaci samohlásky e označoval pisař tečkou nebo čárkou; stejně však označovali i dlouhou kvantitu. V našem přepise je jotace vyznačena podle dnešní výslovnosti.

149.

1603, 1. leden, Český Brod

Purkmistr a rada města Českého Brodu — městu Trnavě: sdělují, že rukojmí za zesnulého Václava Vosáhla, souseda českobrodského, který byl

dlužen trnavskému měšťanu Benediktu Uhrovi za voly, odmítají rukojemskou povinnost a odkazují věřitele na Alžbětu, manželku Jan Kříže z Vostrova, jež zdělila majetek po Vosáhlovi.

Službu svú vzkazujeme, slovné poctivosti páni a přátelé naši milí. Zdraví a při něm jiného všeho dobrého vašim poctivostem přejeme též věrně rádi. Které ste nám psaní na žádost Jana, syna^{a)} po někdy Benedyktovi Bede Uhru, měštěninu vašich poctivosti, též Heleny Banchy, vdovy po témž Benedyktovi zůstalé, v příčině dluhu; 383 ss. míš. od dobré paměti Václava Vosáhly, souseda našeho, dotčenému Benedyktovi za voly pozůstalého, aby vyslanému plnomocníku od nadepsaných osob taková suma vedle rukojemství vydána byla, učiniti ráčili, nač se vztahuje, sme z přečtení vyrozuměli a je Bartolomějovi Šlechtovi z Kyršfeldu a Matějovi Jitčinskému, spoluradním našim, již samoživým pozůstávajícím,^{b)} v známost uvedli. Kterížto nám proti tomu oznámili, že toho jistou správu mají, že na onen čas dobré paměti Václav Vosáhlo jakožto jistec jest díl peněz téměř Benedyktovi Uhru jest [!] odvedl a dal, takže oni za jiné nejměli, poněvadž po projití mnohých let nebylo na ně o ten dluh dostupováno, než že taková suma zouplna jest zaplácena, za kteroužto příčinou tím rukojemstvím již oni praví se nebýti povinni. S tím toho doložením, že statek po n[ebožtiku] Václavovi Vosáhlovi zůstalý všecken Alžbětě, pana Jana Kříže z Vostrova a z Kačic, měštěninu již Starého Města Pražského, manželce, z něhož ona dluhy všecky zaplatiti^{c)} se svolila, jest přivlastněn. O kterýžto dluh vidí-li se vejš psaným osobám k ní hleděti, proti rukojmím že nic není, se před námi ohlásili, kdyby nic na překážce nebylo, námi jakožto právem na psaní V. Po. nic nesešlo. Čímž sme nyní V. Po. k odpovědi spraviti pomínouti nemohli. A s tím milost buoží s námi býti rač. Datum v městě Brodě Českém v středu den památný nového léta 1603.

Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Čistopis, MA Trnava.

a) syna nadepsáno.

b) již samoživým pozůstávajícím připsáno po straně.

c) Může být i uplatiti; počátek slova nelze číst s jistotou.

150.

1603, 29. duben, Hluk

Archleb z Kunovic, na Brodě Uherském a Konopišti — Jiřímu Thurzovi z Bethleem, na Bytči, Hřičově a Lietavě: žádá, aby se doptal tureckých

věznů v Nových Zámcích, zda se zaručí za nějakého Turka, který se chce vyplatit z jeho (Archlebova) vězení.

Službu svou vaší milosti vzkazují, urozený pane, pane bratře můj zvláště milý. Od Pána Boha zdraví i jiného mnoho dobrého přeji vaší milosti upřímně věrně rád. Poněvadž nyní jednoho Turka u vězení svém mám a ten mi se 1000 fl. dáti uvoluje a šacuje a za sebe v rukojemství ty vězně Turky, kteří sou v Nových Zámcích, zastaviti chce, i majíce o tom správu, že byšte těmi vězni v Nových Zámcích na místě neboštíka pana Palffyho vládnouti míti ráčili, kteréhožto Turka, svého vězně, já bych tam vypraviti chtěl, toliko vaší milosti za to přátelsky a služebně prosím, že mně tak mnoho k vůli a žádosti mý učiniti a na těch Turcích, vězních v Nových Zámcích, kteří by za téhož Turka mého slíbiti chtěli, se doptati a mně o tom oznámiti poručiti ráčíte. Já se toho vaší milosti zase bůhdá skutečně službami svými po vše časy volně odsluhovati připovídám. A nepochybně věřím, že žádost má při vaší milosti své platné místo míti bude. S tím se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Hluku¹⁾ 29. Aprilis léta 1603.

Arkleb z Kunovic, na Brodě Uherském a Konopišti.

Čistopis, SNM Maritn, kor. Thurzo.

¹⁾ Hluk, okr. Uherské Hradiště.

151.

1603, 23. červen, Trenčín

Slechta stolice Trenčinské — Adamu Václavovi, knížeti těšínskému: žádají, aby nedopustil porušování hranic panství budětinského a sečkal do rozhodnutí sporu s Mojžíšem Sunekem z Jesenice.

Illustrissime princeps, domine et vicine nobis plurimum observande. Servitiorum nostrorum paratissimam commendationem. Magnificus dominus Moses Szuniogh²⁾ de Jessenicze et in Budetin, commembris hujus nostri comitatus Trinssiniensis, sub hac generali congregatione nostra nostram accedens in praesentiam nobis per modum querimoniae detegi curavit in hunc modum, quod quia bona et metae ditionis illustrissimae dominationis vestrae bonis et metis Budetinsibus¹⁾ et per hoc limitibus praefati hujus comitatus nostri contigua vicinaque sunt, saepe accideret, ut homines illustrissimae dominationis

vestrae pecudes, metas et homines dicti domini Mosis Szuniogh infestent et ditioni ejusdem applicare atque ita a membro hujus comitatus avellere conentur.

Quia vero sacratissima caesarea et regia majestas, dominus noster clementissimus, certos commissarios suos pro rectificatione metarum inter hoc regnum at provincias ei adjacentes certo designaverit, idcirco illustrissimam dominationem vestram diligenter rogamus, ut habito respectu sancti foederis et arctae inter hoc Hungariae regnum et istam provinciam vicinitatis interim suos homines et officiales ab infestatione et metarum abalienatione cohibere dignetur, quodque et quousque hactenus manu apprehensione^{b)} et usu tenuit, eo contenta esse velit, donec praedesignati suae majestatis commissarii metarum et locorum inter partes controversias complanare possint. Quod ipsum nos omni genere officiorum et vinculo bonae et sanctae vicinitatis et pacto studiorum ac servitiorum nostrorum illustrissimae dominationi vestrae compensare semper enitemur. Unde optatum responsum expectamus. Datum in civitate Trincsin²⁾ 23. Junii, die et loco generalis congregationis nostrae, anno Domini 1603.

Illustrissimae dominationis vestrae servitores, vicini

Universitas dominorum et nobilium comitatus Trincsinienis.

Čistopis, StA Opava, Král. úřad 22/4a.

a) Szuniogh nadepsáno.

b) Konec slova není jasně čitelný.

1) Budatín, okr. Žilina-mesto.

2) Trenčín.

152.

1605, 28. únor, Vladislav

Purkmistr a rada města Vladislavi — městu Žilině: přimlouvají se, aby Žilinští propustili z vězení Jana Vladislavského, přítele vladislavského souseda Klemense Očka.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví a jiného všeho dobrého od Pána Boha opatrnostem vašim na časy dluhé přejeme věrně rádi. Při tom O. V. tajiti nemůžeme, že jest předstúpil před úplnú radu naši opatrný Clemens Očko, spolusoused náš, dávající nám správu, že mu jest Jan Vladislavský, blízký přítel jeho, psaní učinil, oznamující jemu, že by pro nějaké věci od pana rychtáře vašich opatrností do těžkého vězení dán bejti a v takovém vězení až posavad seděti měl. I jest nás dotčený Clemens etc. za toto přimluvčí psaní k O. V. žádal, kdež jsme jeho slušné žádosti a prozbě

nikoli odepřítí nemohli. A protož za ním se přimlívaje, O. V. za to přátelsky žádáme, že to na přimluvu naši učiníte a toho vejš jmenovaného Jana etc. z takového těžkého vězení panu rychtáři V. O. (ač jestli o malú věc) propustiti poručíte. Jsme té duověrnosti k O. V., že tato přimluva naši[!] při O. V. místo jmíti bude. A pakliž by co jiného v tom bylo, za to žádáme, že nám psaním svým v známost uvedete. S tím se O. V. na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Datum v městě Vladislavi¹⁾ v pondělí po neděli postní, slove Invo-cavit, léta 1605 etc.

Purkmistr a rada města Vladislavě.

Čistopis, MA Žilina.

¹⁾ Vladislav, okr. Třebíč.

153.

1605, 22. duben, Prostějov

Karel z Lichtenštejna, zemský hejtman moravský — městu Banské Bystrici: žádá, aby Bystričtí dopomohli židu Samuelovi, jeho poddanému z města Prostějova, k pohledávce, kterou má u bystrických kloboučníků.

Moudří a opatrní páni, přátelé milí. Zdraví a jiného všeho dobrého vám přeji. Jakou jest mně supplikací Samuel, syn Jakuba Sklenáře, žida z města mého Prostějova, poddaný můj, v přičině dluhu, kterejmž jemu kloboučníci, sousedé vaši, povinni jsou, podal a za jaké mne dopomožení k dluhu svému žádá, tomu z též supplikací jeho, kterouž vám příležitostě odsílám,¹⁾ porozuměti moci budete. Podle něhož k vám se přimlouvám a vás za to žádám, že dotčené kloboučníky, spolusousedy vaše, k tomu, aby tomuž Samuelovi židu takové dluhy jemu spravedlivě povinné bez dalších odkladův při této chůzi a práci jeho se všemi outratami a škodami dali a zaplatili, skutečně přidržíte. Což nepochybují, vidouc věc spravedlivou bejti, že tak učiníte. Nepominu se vám v podobné přičině (ač by se co toho na gruntech mých přitrefilo) touž měrou odměniti. S tím milost boží s námi bejti rač. Datum na Prostějově 22. Aprilis anno 1605.

Karel z Lichtenštejna a z Niklšpurku, na Valticích, Lednici, Plumlově, hradě Ousově a Černé Hoře, J. M. C. římského etc. tejná rada a hejtman markrabství Moravského.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

¹⁾ K listu je přiložena nedatovaná supplikace žida Samuela, syna Jakuba Sklenáře, z níž vyplývá, že jsou mu „kloboučníci v Banské Bystrici v království Uherském za vlnu nětco povinovati“.

1605, 16. září, Lukov

Václav Nekeš z Landeku — Jiřimu Thurzovi z Betlemfalvy: vysvětluje, proč je víno, které chce od něho Thurzo koupit, dražší.

Službu svou vaší milosti vzkazují, vysoce urozený pane, pane a přáteli a bratře můj vzláště milý. Zdraví, při něm jiného všeho dobrého od Pána Boha přál bych vaší milosti věrně rád. Předešle jsem vaší milosti vyslaným oznámil, aby vaší milosti v známost uvedli, že bych na žádost vaší milosti 30 beček vína, jednu bečku po 42 fl., pustiti a z přátelství mezi všemi mejmi víny vybrati dáti chtěl. Nebo poněvadž já vína svá ne podle lacinosti, než kde nejlepší vína v zemi této rostou, kupovati (a pro zdraví své peněz nešanujíc) vybíratí dám, musím za každou bečku vína takového o některý zlatý více dáti, než bych jich v ledasjakejch vinohradech koupiti a jak pořád leží neb v jednom sklepě bráti dal. A to jsem vyslaným vaší milosti pravil, když jsou mně správu dali, že by asi 30 beček vína koupiti chtěli, že jich pod vinohrady z těžkostí pospolu najdou (leč u některého pána), neb poddaní, jestliže kteří ještě co vína mají, není toho namnoze, k tomu nic obzvláštního, než toliko přeběrky, který lidem se nelíbily a jich kupovati nechtěli. Za mý víno, kdybych jeho vybrati nedal, napořád po těch 42 fl. do okolních měst rádi mně dají, jakož pak i dnes jsou z města Zlína¹⁾ u mne byli a mne prosili, abych toliko jak leží, z kterého sklepu chci, jim je vytáhnouti poručil, že je napořád tak bráti a hned hotovými penězi zaplatiti chtí. Vyslaní vaší milosti mohli jsou také vaší milosti správu dáti, jestliže jsou, mezi těmi všemi víny mejmi koštujíc, jednu zmateční bečku vína našli. A protož, jaká další vůle vaší milosti v té věci bude, toho při tom pozůstavuji, neb jakž jsem i předešle vaší milosti o tom oznámil, já z těmi víny svejmi ne velmi ku prodaji pospíchám a naději se, že snad jinde lacinějších vín dostati moci račte. S tím milost Pána Boha rač bejti s námi. Datum na Lukově²⁾ 16. Septembris léta 1605.

Vaší milosti bratr a služebník volnej

V[áclav] z Landdeka.^{a)}

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Vaší milosti z Landdeka psáno jinou současnou rukou.

¹⁾ Gottwaldov.

²⁾ Lukov, okr. Gottwaldov-okolí.

1605, 17. září, Prusinovice

Archleb z Víckova, na Prusinovicích a na Vsetíně — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy: sděluje, že mu může prodat víno z čejkovického statku.

Službu svou vaší milosti vzkazují, vysoce urozený pane, pane a příteli a pane sousede můj zvláště milý a ke mne laskavě příznivý. Od Pána Boha téhož zdraví, při něm jiného všeho dobrého přeji vaší milosti věrně a upřímně rád. Psaní vaší milosti od posla jest mi dodáno, nač se vstahuje, jemu přečtouce sem porozuměl. Kdež mi můj zvláště milý pán a přítel a pan soused psaní činiti ráčí, že správu toho jistou má, že bych měl netco vín na prodaji, potřebujíc můj zvláště milý pán a přítel a pan soused vína k trunku svému, mne za to žádajíc, abych vaší milosti nekterou bečku za peníze vaší milosti dopřál a jak mnoho bych vaší milosti takového vína dopřítí chtěl a po čem a kde byste pro ně poslati míti ráčili, abych vaší milosti oznámil. I vaší milosti, svému laskavému pánu a příteli a panu sousedu oznamuji, že ještě drahně vína do nekolka desati beček na statku svým čejkovským¹⁾ na prodej mám, a co byste jeho ráčili potřebovati, rád vaší milosti dopřítí chci, buď dvacet anebo třicet beček, jednom račte nekoho tam na statek můj čejkovský vypraviti, aby takový vína, jak mnoho beček jeho potřebovati račte, vykoštoval. Po čem bych vaší milosti jednu každou bečku dáti chtěl, i vaší milosti oznamuji, že již berou vína pod vinohrady jednu každou bečku po 35 fl. i draže, ale já vaší milosti, svému zvláště milému pánu a příteli a panu sousedu, když se vykoštují a budou se vyslaným vaší milosti líbiti, jednu každou bečku po 30 fl., nežádajíc na vaší milosti žádné kořisti, zanechati chci. Jestliže se vaší milosti líbiti bude, račte moci kdykolvěk pro takový vína i s penězi na Čejkovice poslati, bude vyslaným vaší milosti od ouředníka mého čejkovského takový víno vydáno i na vozy naloženo. Toho sem vaší milosti, svého zvláště milého a mne laskavého pána a přítele a pana souseda, pro správu tejna učiniti nechtěl. S tím milost Pána Boha rač býti s námi. Datum na Prusinovicích²⁾ 17. dne Septembris anno 1605.

Vaší milosti přítel a soused k službám volný

Arkleb z Víckova, na Prusinovicích, Čejkovicích a Vsetíně.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

¹⁾ Čejkovice, okr. Hodonín.

²⁾ Prusinovice, okr. Holešov.

1605, 25. září, Jihlava

Purkmistr a rada města Jihlavy — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští dopomohli Pavlu st. Wadhofferovi, měšťanu jihlavskému, k pohledávkám u trnavských měšťanů.

Službu svú vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí. Zdraví i jiného mnoho dobrého^{a)} vaší opatrnosti věrně rádi přejeme. Pavel starší Wadhoffer, spoluměšténin náš, vznáší na nás zprávu čině, kterak jemu spoluměšténiné vaší opatrnosti přes tisíc zlatých, rozdílně podle sobě na to od týchž dlužníkuov daných šuldpryfů, kteréž nám zejména poznamenané podal, a což my také tuto příkládáme, spravedlivě dlužni pozuostávají. A poněvadž se k žádnému placení nemají a neohlašují, nás jest za právní dopomožení a za toto k vaší opatrnosti připsání snažně vyhledával. Čehož mu odepříti nemohše, k vaší opatrnosti se přátelsky za spoluměšténína našeho přimlouváme, abyšte jemu k dotčeným dluhům podle práva, poněvadž spravedlivé jest, aby to, což dlužni, ničímž se nevymlouvajíce věřiteli svému zaplatili a svým šuldpryfům a sekrytům, jak na dobré poctivé lidi náleží, zadosti činili, dopomoci ráčili. Pakli by se toho od nich nestalo, tehdy se týž Wandhoffer právně ohražuje a opovídá, že nejen toho sirotka vašich opatrností, kteréhož nyní u sebe na stravu má, jménem Khesy Paul,^{b)} zadržovati a jeho nepropustiti chce, ale i jinak stavováním právním na spolusousedích vašich opatrností svého dobevati mní. K čemuž že přijíti dopustiti neráčíte, té sme k V. Op. nepochybné duověrnosti. Od V. Op. místné strany těch všech věcí odpovědi po dodavateli žádáme, pro naše toho se vaší opatrnosti dobrým přátelstvím volné odměnění. S tím milost Pána Boha rač s námi bejti. Datum v městě Jihlavě v neděli po svatém Matouši, evangelistu Páně, léta 1605.

Purkmistr a rada města Jihlavy.

Čistopis, MA Trnava.

a) dobrého *nadepsáno*.

b) jménem Khesy Paul *připsáno po straně*.

1606, 27. únor, Těšín

Adam Václav, kníže těšínský — Jiřimu Thurzovi z Betlemfalvy: žádá o zprávu o stavu mírového jednání mezi královstvím Uherským a Českým.

Pozdravení naše přátelsky vzkazujeme, vysoce urozený a mnohomožný pane, pane příteli, sousede a důvěrný bratře náš zvláště milý. Přáli bychom Va. La. zdraví a v něm jiné mnohé dobré rádi. Majíce toto jisté náhodné poselství po urozeném Mihali Matiašovským, třicátníku jeho milosti císařské a poddanými věrným našim milým, opomenúti sme nemohli, abychom Va. La. tímto psaním našim navštívití neměli. Kterak se na zdraví svém míti ráčíte, za oznámení žádáme. My z daru věčného Pána Boha po pracech našich, které sme po ty časy snášeli, při dobrým zdraví zůstáváme, kterého nám z obú stran Pán Bůh nadlúze popřítí rač. A poněvadž by nám nic milějšího nebylo, než že by Pán Bůh skrze prostředky pokojných lidí mezi králoství Uherským a králoství Českým pokoj a dobré zrozumení zase napraviti a způsobiti ráčil, v čím že ste podle jiných vzácných osob traktirovati pomoci ráčili, o tom vědomost máme. Protož Va. La. bratersky a důvěrně za to žádáme, že nám psaním svým, na čím dotčená traktacie zůstavena (jestli již do konce a na jaký způsob pokoj porovnan a zavřin aneb snad jaká překážka by se v tom ještě nacházela)^{a)} oznámí, a jak předešle tak i nyní našim dobrým sousedem a důvěrným bratrem býti a zůstati ráčíte. Nebo i my na jiném nejsme, než v čem bychom Va. La. příjemné přátelství prokázati mohli, učiníme to i nyní z obú stran slavných předkův našich způsobem vděčně rádi. A s tím se Va. La. od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti viňšujeme. Datum na Těšíně v pondělí po svatým Matěji léta 1606.

Adam Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velikého Hlohova.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Počátek závorky není vyznačen.

1606, únor, Těšín

Michael Matyášovský, třicátník ve Slezsku — Jiřimu Thurzovi z Betlemfalvy: sděluje, že objednal pro Thurza herynky, děkuje za zprávy o mírovém jednání a prosí o zprávu, zda jsou v Prešpurku nebo ve Vidni komorní úředníci.

Spectabilis ac magnifice domine, domine patronae et fautor mihi gratiosissime atque observandissime. Premissa salute servitiorum meorum in gratiam spectabilis ac magnifice dominationis vestrae deditissimam perpetuamque commendationem. Psaní vaší velkomošnosti včerejšího dne hodinu před večerem jest mi dodané, z kterého po přečtení žádost strany objednání do třiceti tun dobrých hařinkův vašej panskej milosti sem dobře vyrozuměl. Vpravdě, milostivý pane, na žádost vaší velkomošnosti v tej věci podle nejvyší možnosti mej srdečně bych byl rád poslužil a takové hařinky, kdyby se zde v Těšíně najíti mohly, objednal, než zde které by od kupcov ku prodaji zložené býti měly, žádné se na tento čas nenacházejí, s příčiny tej, poněvadž zde v Těšíně do nekolik set lidu pěšího za mnohý čas ležalo, žádnen kupec žádného handlu vésti jest nezmel. Než kdyby vaše velmošnost o jarmarku minulém hromničném nejmenším psaním svým vuoli svú oznámiti byla ráčila, ač i při jarmarku nepřilíš mnoho hařinkův přivezeno bylo, však nicmeneji při tom času mohla by se byla nekteřá tuně objednati, než již jest pozdě, neb, milostivý pane,^{a)} chtejíce v tom vaší velmošnosti poslužiti, kdybych práve o takové hařinky i do Vraccavi¹⁾ psaní učinil, nevím, aby takové hařinky týdnem nebo dvema před Velikú nocí, poněvadž o formany teško jest, sem do Těšína přivezené býti mohly, a tak z takovejto příčiny, aby potem pozdě nebylo, nemohu vedeti, jak bych rozkazu a vuoli vaší velkomošnosti zadosti učiniti mohol. V čem že na tento čas vaší velkomošnosti poslužiti nemohu, že to neučinlivosti mej přičítati neračte, prosím, však nicmeneji chtejíce vaší velkomošnosti vždy v tom, jak mnoho se najíti mohlo, poslužiti, vaší panskej milosti oznamuji, že sem u těch, kteří na prodaj byli skúpili, čtyři tuně objednal, každú tuni za puoltřinásta zlatého na slezký počet počítajíc, však na ten spuosob, aby jim potomně na škodu jejich takové hařinky nezůstaly a já od nich takový ústrk neměl, tehda aby vaše panská milost pro takové hařinky najdále do středy přiššej i s penízmi poslati jest ráčila, a tak, co v tom další vuole vaší velkomošnosti bude, abych se veděl čím spraviti, za neotašné[!] oznámení prosím.

Přitom že vaše velkomošnost v dobrém a šťastném zdraví do panství svého a z dobrými i potěšitedlnými novinami strany jednáni svatého pokoje navrátiti se jest ráčila, z takového šťastného^{b)} navrácení my všechny, kteří sme zde patrioté regni Hungariae, radujíce se temu pokoji, velice sme potěšeni, vinšujíce od Pána Boha vaší panskej milosti na mnohá léta dobré a šťastné zdraví i z hojným požehnáním Pána Boha dlúhé panování, tak aby vaše velkomošnost za pomoci Pána Boha i jiných dobrých pánov ten svatý pokoj k dobrému konci přivesti jest moci ráčila, a my, kteří sme zde patrioté liberati aliquando ex ista Babylonica captivitate, spolu z vaší velkomošností v našej milej patrii netoliko radovati, ale i Pána Boha svého v dobrém pokoji chváliti a jemu slúžiti mohli. Kdežto za takové nám připsané potěšitedlné noviny souce veselí,

v domu farniem z našim milým knezom Tymotem Lovčiarým^{b)} a jeho milým panem otcem i z jinými patrioty našimi pro zdraví vašej veľkomošnosti nejednu sklenici vína sme vypili. Pán Buoch rač dáti, aby takovéto naše vaši veľkomošnosti všeho dobrého vinšování k dobrému zdraví i k dlhému panování prospešné býti mohlo.

Naposledy, poněvadž já aš posavad in ipso officio perceptoratus schedarum zde trvám a v týchto nepokojech, kde by byli domini consiliarii Camerae suae majestatis Posonienses,²⁾ vedeti ani doptati se nemohu, poněvadž vaše veľkomošnost pracující o ten svatý pokoj za dlhý čas [v] Viedni zůstávati jest ráčila, pokud mošné jest, vaši panskú milost ze vši ponížeností služebně prosím, že se tak mnoho znišiti a mne psaním svým oznámiti račte, jestli bych v Presporku²⁾ aneb Viedni pány komoráše najíti mohol, tak abych se již bez dalšího prodávání k nim vypravili[!], ponevadž již skoro za půldruha léta žádnéj záplaty za službu svú sem dostati nemohol, jedenkráté accepta honesta^{c)} venia od komoři se odpraviti mohol. Čeho se já vaši panskej milosti za takovou lásku protiva mne prokázanou svými povolnými službami^{d)} odsluhovati povinen budu, souce k vaši panskej milosti tej poníženéj naděje, že žádost mú oslyšeti neračte. A s tím vinšující se vaši veľkomošnosti na všim dobre a šťastně měti, vaši panskú milost v ochranu Pána Boha a sám sobě lásce vaši veľkomošnosti poručena činím. Datum v Těšíně^{e)} Februarii anno 1606.

Spectabilis ac magnifice dominationis vestrae perpetuus servitor
Michael Mathiassovzky, sacrae caesareae regiaeque majestatis perceptor schedarum in Silesia.

Post scripta. Náš pan dekan knez Timotheuz Lovchany[!] spolu [s] svým stařim panom otcem vaši veľkomošnosti služby své ponížené a povolné, radující se také z vaši veľkomošnosti šťastného^{b)} navrácení, z hojným požehnáním od Pána Boha vzkazují.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) pane nađepsáno.

b) Hlášková skupina -ča- je psána -czia-; upozorňujeme na tuto skutečnost, protože pisatel listu byl zřejmě Slovák.

c) Následuje škrtnuté weni.

d) Následuje škrtnuté svými.

e) Místo číslice je vynecháno prázdňé místo.

1) Wrocław, nyní PLR.

2) Bratislava.

1606, 9. květen, Broumov

Jan st. Říčanský Kavka z Říčan — městu Trenčínu: žádá, aby byly jeho poddaným z města Klobouk vráceny peníze, které bezprávně obstavil Jan Slavka, spolusoused trenčínský.

Urození páni, přátelé moji milí. Od Pána Buoha zdraví, při něm jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Předešle jest vám psaní strany pobrání peněz^a) bezprávně od Jana Slavky, spolusouseda vašeho, poddanejím mejm z města Klobouk¹) podle nákého Danyele Nesušila, též poddaného mého z města Klobouk, od purkrábiho mého učiněné,²) v němž vás za to, aby táž suma bezprávně obstavená týmž poddanejím mejm propuštěna a vydána byla, jest žádal. Na kteréžto psaní jeho ne tak odpověd od vás dána jest, ale ani zmínky jste o tom, abyste túž sumu navrátiti poručili, nečiníte, nýbrž oustně, co se vám vidí, dokazujete. Kterížto poddaní moji na mně nacházeti a mně o to, aby jim táž suma od téhož Danyele Nesušila, skrze něhož se táž ob- stávka stala, k záplatě přišla, žádati nepřestávají. Což já chtějíce se v tej věci jistej správy dověděti, pro téhož Danyele jsem posílal a na něm, aby mi o tom dluhu jistou správu učinil, jsem se doptával. Kterýž mi o tom, že jest takovou sumu zouplna Janovi, synu nebošky Bláhovej, zaplatil, a to, kdo mu nětco peněz za túž záplatu zapůjčil, a i toho, kdo s ním do Trenčína chodil a jeho odprovázel, prokázati může, oznámil. I poněvadž taková ob- stávka beze všeho pořádku práva se stala a téhož Danyele žádnéj pořadem práva, jsouc on každému ku právu na gruntech mejch usedlej, jest nevinil, nýbrž nad poddanejimi mejmi a statkem jich moc a gvalt se provedl, vás za to žádám, že takové peníze poddanejím mejm bezprávě obstavené vydati poručíte. Já z téhož Danyele, poddaného mého, kdo co k němu podle pořádku práva přivede, každému za spravedlivé učiniti chci. Což věřím, že k žádosti mé taky učiníte. Čehož nestane-li se, vám se tímto psaním opovídám, že poddanejím svejm v tom dovolení své dám, aby oni právem obstavním svého zase dosahovati mohli. K čemuž věřím, uznajíc věc bejti v té ob- stávce nespravedlivou, že přijíti nedopustíte, nýbrž takovou sumu poddanejím mejm navrátiti poručíte. Odpovědi oučinlivé

pro správu žádám. A s tím nás Pánu Buohu v ochranu poroučím. Datum na hradě Broumově³⁾ 9. Mai anno 1606.

Jan starší Říčanský Kavka, svobodný pán z Řičan a na hradě Broumově, J. M. C. etc. rada a kraječ.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Psáno peněz.

1) Valašské Klobouky.

2) List brumovského purkrabího Jana Hradčanského z Dřevohostic (1606, 1. květen, Broumov) je uložen v archivu města Trenčína.

3) Brumov, okr. Valašské Klobouky.

160.

1606, 13. srpen, Těšín

Michael Matyášovský, třicátník ve Slezsku – Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy: vysvětluje, proč je objednaný chmel drahý, sděluje, že obilí, které od Thurza dostal, bylo zkažené, a že se těšínský kníže vrátil z Vlach.

Spectabilis ac magnifice domine, domine patrone et fautor mihi gratiosissime atque observandissime. Salute premissa servitiorum meorum in gratiam spectabilis ac magnificae dominationis vestrae perpetuam commendationem etc. Psaní vaší velkomožnosti, v kterém, že sem tu malú posluhu na žádost vaší panskej milosti strany objednání chmele ku potřebě vaší velkomožnosti učinil, děkovati račte, jest mi dodané. Vpravdě, milostivý pane, neuznávám to při sobě, aby taková má velmi malá posluha děkování od vaší velkomožnosti hodna býti měla. Však poněvadž to vaše panská milost ode mně, chudého služebníka svého, vděčně přijímati ráčíte, i na potomní časy, v čem bych jednem veděl a vaší velkomožnosti svú poníženú službú prospěšen^{*)} býti a slúžiti mohl, račte mne vždycky k službám povolného mieti. Než že se podle žádosti vaší velkomožnosti lacneji objednati nemohlo, poněvadž ho i jiný v těch penizech berú a kupují, že to nedbanlivosti a neúčinnivosti mej přičítati neračte, služebně prosím. Kdybych maličko prvej, jednem o svatém Jane,¹⁾ vuoli vaší velkomožnosti muohol byl vyrozumeti, muohlo by se bylo v tej veci jinácej poslúžiti, neb málo před tím než lidé úrodu, jaková nového chmele bude, uhlídali, i po fl. 5 i lacneji starého chmele maldař sou prodávali. Přitom pak že vaše velko-

možnost poníženú žádost mů strany odeslání za peníze mé dvouh luken reši jest oslyšeti neráčila, nýbrž aby takové obilí od pana úředníka vaší velkomožnosti mne odesláno bylo, milostive poručiti a naříditi jest ráčila, za takovou ke mne prokázanú lásku vaší velkomožnosti služebně a velice děkuji i teho se povolnými službami vaší velkomožnosti odsluhovati povinen budu, než, milostivý pane, nevím, čím to zešlo, že tak choře obilí jest mi odeslané, takže polovice jest ledníku a stoklasy k temu stuchlé i porastlé, a také na silinský korec nic více se ho zde neodměřilo než sedm korcův a neco trochu více. Poněvadž mi pak pan úředník vaší velkomožnosti v psaní svém doložil, abych za každý korec po d. 50 zaplatil a peníze jemu odeslal, poněvadž jest tak choře, kterého na ukázání zase vaší velkomožnosti maličko v šátece[!] po podaným vaší velkomožnosti odsílám, poněvadž jest tak choře, vidí mi se po d. 50 že by trochu drahé bylo. A tak pokud by protiva milostivej vuoli vaší velkomožnosti nebylo, teď sem za tých sedm korcův, za každý korec po d. 40, peníze panu úředníkovi odeslal, co učiní fl. 2 d. 80, v tom vaší velkomožnost služebně žádajice, že takové obilí v těch penězích pustiti račte, a cokoliv dobrého v tom pro mne, chudého služebníka svého, vaše panská milost, z lásky učiniti račte, teho se já vaší velkomožnosti povolnými službami svými odsluhovati povinen budu. Pakli bych v tom vaší velkomožnost žádostí svú obraziti měl, i ostatní peníze jakožto fl. 1 d. 20 panu úředníkovi odeslati rád kci[!]. Za noviny, ačkoli ne velmi potěšitelné, mne připsané vaší velkomožnosti služebně děkuji, i odsluhovati se povinen budu. Kdež i na potomní čas, jestli by vaše velkomožnost co dobrého a jistého mieti a porozumeti ráčila, abych se i já mezi cizím národem souc jako^{b)} v pustém poli kuol postavený veděl čím spraviti, služebně prosím, že na mne zapomínati neračte. Já bych rád vaší velkomožnosti noviny připsal, než zde žádných nemáme, ztolka že jeho milost knížedcí,²⁾ pán muoj milostivý, dnež týden minul, jak se v dobrém zdraví do domu ze Vlach navrátiti jest ráčil, o kterém dosti před tím nepotěšitelné noviny, že by v moři měl byl zahynúti, přinešené byly. Než buď Pán Buoch pochválen, noviny zlých lidí sou zmýlené. Co se chmele dotýče, jak mnoho jest ho kúpeného, vaší velkomožnosti oznamuji, že ho jest na těch dvú vozích 17 maldřův zdejších, za každý maldr dáno jest po 11 fl. zdejších, a co na vantuchy i na jiné veci vynaloženo jest, podle poznamenání teho dobrého člověka, měščanína^{c)} žárského,³⁾ kterému sem byl psaní učinil, aby v kupání nápomocen byl, jak i z listu jeho, kteří panu úředníkovi učinil, lépe porozumeti moci ráčíte; učiní všeho slezkých fl. 199 gr. 9, a již dražejí než po fl. 12 maldř chmele kupují. Co se také třícátku slezského v Žárích, kteří by se měl byl tam platiti, dotýče,^{d)} na list vaší velkomožnosti a na připsání mé jemu učiněné také jest propuštěn i mýto zde v Těšíně, a tak v čemkoli sem mohol vaší velkomožnosti poslúžiti, všecko sem rád učinil, vaší velkomožnosti žádajice, že tu maličku posluhu ode mně, služebníka svého,

vděčně přijeti a mým milostivým a laskavým pánem zůstávati račte. A s tím vaši velkomožnost v ochranu Pána Boha a sám sobě lásce vaší velkomožnosti se poručena činím. Vinšující se vaší velkomožnosti na všem dobře a šťastně na mnohá léta mieti. Dán v Těšíně 13. dne měsíce Augusti 1606.

Spectabilis ac magnificae dominationis vestrae perpetuus servitor
Michael Matiassovzky, perceptor schedarum in Sillesia, manu propria.

Cistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) *Psáno prospesen.*

b) *Následuje škrtnuté puste.*

c) *Psáno messczlanyna; upozorňujeme na tuto skutečnost, protože pisatel listu byl zřejmě Slovák.*

d) *dotýče nadepsáno.*

1) *24. června.*

2) *Adam Václav, kníže těšínský.*

3) *Žáry, okr. Krnov.*

161.

1606, 28. listopad, Litomyšl

Purkmistr a rada města Litomyšle — rychtáři města Trnavy: žádají, aby přiměl Gergele Seče, měšťana trnavského, k zaplacení dluhů jmenovaným litomyšlským sousedům (za blány a futra).

Službu svou vzkazujem, slovutné a vzáctné poctivosti pane a příteli náš zvláště milý. Zdraví i jiného dobrého na Pánu Bohu vaší milosti žádáme a přejeme rádi. Učinili jsme vaší milosti přátelské psaní, pod datum ve čtvrtek po s[vaté]m Vavřinci léta tohoto 1606,¹⁾ k žádosti sousedů našich nížepsaných a řemeslníkův potřebnejch na Gergele Seče, měšťánina trnavského, pro dluhy, jaké Bohuslavovi Petra Šimkova^{a)} 66 fl., item Václavovi Zelenkovi 64 fl., Bohuslavovi Zelenkovi 43 $\frac{1}{2}$ fl. vedle šuldpryfu jednoho jim třem společně učiněného. Item Jiříkovi Charvátovi a Václavovi Petříčkovi 36 fl. a obzvláště Václavovi Škodovi 32 fl. Čehož v sumě jedný učiní 101 $\frac{1}{2}$ ^{b)} fl., vše od něho za onkuf[?] blan' a futer' povinné. Kterížto dluhové vo jarmarce v Brodě Uherském při neděli Smrtný léta 1605^{d)} od něho zaplacený býti měli. A [. . .] jili^{c)} tehďáz jim nic zaplacený není, ale k jakejm škodám dále přivedeni jsou, vždycky na každěj jarmark do Moravy, Brodu,³⁾ Hradiště,⁴⁾

Kroměříže v té naději, že jim takové peníze odvede, chodíc, nikdá nic dostati nemohli. A nemoha se toho ničeho ani jakého poselství od něho dočkati, z Hradiště o jarmarce léta tohoto 1606 při svaté Markétě⁵⁾ psaní jemu odeslali, napomínajíce ho přátelsky, aby jim peníze odeslal, že již dosti dlouhej čas jemu čekají. Dal jim za odpověď skrze psaní do Brodu Uherského, pod datum v Trnavě Uherské 13. dne Augusti, že jest mu psaní to z Hradiště dodáno, a že nevěděl, aby kdo z Trnavy do Hradiště od nich jeti měl, kdyby byl věděl, že by byl ale pozdravení vzkázal, a dále žádal, co je komu dlužen, aby se nehněvali, že dá-li Pán Bůh, na s[vatě]ho Matouše⁶⁾ do Kroměříže sám takové peníze přinese, aby se o to nestarali, že jednomu každému zaplatiti s poděkováním chce. Tomu psaní věřili a do Kroměříže o s[vatě]m Matouši opět šli, nadějíce se, že vedle téhož psaní jeho tak se stane. A ono nic, čehož jim dosti líto bylo, že jim to snad k posměchu učinil. A o tom i některým Uhrům z Trnavy povídali, žádajíc jich, aby mu řekli, aby jim do Brodu Uherského o s[vatě]m Šimonu a Judy⁷⁾ takové peníze odeslal. Opět se tam nepostavil a oni darmo tam chodili. O s[vatě]m Martině⁸⁾ opět byli v Hradišti, zdaliž by aspoň tam poslal, i tam se nepostavil. I nevěda lidé a řemeslníci potřební, co před sebe brátí, k jakým velikým meškáním, škodám, outratám skrze touž věc přivedeni jsou, velice s pláčem sobě hořekují a stěžují, nadto více ještě, jak prve tak i nyní, což může prošeno býti, žádají. A my se vedle nich k vaší milosti přimlouvati nepřestáváme, že jich v tom litovati, spravedlnosti a práva uděliti a k takovému dluhu skutečně, bez dalších outrat a zaneprázdnění, dopomoci ráčíte. Pakli by se toho nestalo, tímto psaním, že konečně hned teď v Kroměříži aneb kdekoliv moci budou, nevinné sousedy trnavské obstavovati chtějí, se ohlašují. V čemž jim žádný za zlé slušně míti nebude moci. Odpovědi žádáme. Dán v městě Litomyšli v outerej po svatě Kateřině 28. Novembris léta 1606.

Purkmistr a rada města Litomyšle.

Čistopis, MA Trnava.

a) *Může být také Petru Šimkovu.*

b) *Součet nesouhlasí.*

c) *Počátek slova se nepodařilo přečíst.*

d) *Poslední číslici letopočtu nelze číst s jistotou.*

1) 17. srpna 1606.

2) 27. března 1605.

3) *Uherský Brod.*

4) *Uherské Hradiště.*

5) 13. července 1606.

6) 21. září 1606.

7) 28. října 1606.

8) 11. listopadu 1606.

Pozn. Jotaci hlásky e označoval písař ie nebo é; někdy je čárka vyznačena i tam, kde se jotace bezpochyby nevyslovovala. V našem přepise je jotace vyznačena tam, kde se písarově označení shoduje s dnešní výslovností.

1608, 16. duben, Ejvančice

Panský a rytířský stav markrabství Moravského — posílám uherských stavů vypraveným do Ivančic: zaručuji jim svobodný příjezd do Ivančic i návrat, a žádají, aby neotáleli s příjezdem.

Služby své^{a)} vzkazujeme, duostojný v Bohu Otci pane, urození páni páni, urození a stateční páni rytíři. Vaším milostem od Pána Boha zdraví a v něm jiného všeho dobrého žádáme. Psaní vašich milostí jest nám nyní zde v městě Ejvančicích¹⁾ pospolu shromážděným dodáno, z přečtení jeho, co v sobě obsahuje a čeho po nás žádati ráčíte, sme vyrozuměli. I ačkoli se jináče nenadějeme, nežli že pokoj, kterej předešle jak mezi královstvím^{b)} Uherským, tak mezi královstvím Českým a margrabstvím Moravským i jinejmi zeměmi k němu připojenými učiněn, v své celosti zuostává, ale nadto vejše uvažujice to při sobě, že poslové a komisaři podle práva přirozeného v vyřizování a konání poselství svejch bezpečni bejti mají, pro ty příčiny vidí se nám, že by nebylo potřebí žádného glejtu vašim milostem od nás dávatí. Avšakž aby vždy žádost vašich milostí od nás naplněna byla, tímto listem vašim milostem bezpečnej a svobodnej sem do města Ejvančic jak příjezd tak zase odjezd připovídáme, a ačkoliv druzí dva stavové margrabství tohoto, totiž stav prelátskej a městskej, zde v Ejvančicích mezi námi osobně přítomni nejsou, všakž poněvadž jsou se nám předešle oustně i psaním ohlásili, že jsouce nám landfrídem zavázání vedle nás podle vyměření téhož landfrídu státi a to, což milovníkům vlasti náleží, spolu s námi činiti chtějí, protož té jisté a nepochybné naděje jsme, že i od nich vašim milostem nebezpečenství žádného obávati se potřebí nejní, nýbrž poněvadž toho žádostivi bejti ráčíte, abychom se nerozjžděli, až byste mezi nás přijeti ráčili, za to vašich milostí též žádáme, že týmž příjezdem svejím sem odkládati neráčíte. Čehož sme před vašimi milostmi ke odpovědi pro správu tajiti nechtěli. Vinšujice se vašim milostem na všem dobře a šťastně jmíti. Datum v městě Ejvančicích 16. Apprilis anno 1608.

Stav panskej a rytířskej margrabství Moravského.

Čistopis, Budapest OL, Nadasdy, XI., 59.

a) Opraveno z původně napsaného Službu svou.

b) Psáno královstvím.

1) Ivančice, okr. Rosice.

163.

1608, 5. květen, Buchlovice

Václav Dobšic z Plavu, úředník na Buchlově — rychtáři města Banské Bystrice: žádá, aby dopomohl Jiříku Čechovi z Buchlovic k pohledávce u Jíry Břouška, obyvatele městečka Bánova, který od Jiříka koupil vlnu, pak tajně odešel a zdržuje se prý nyní v Banské Bystrici.

Službu svou vskazuji, moudrý a opatrný pane a příteli můj zvláště milý. Od Pána Boha zdravý i jiného všeho dobrého vám věrně rád přeji. Přijdouce ke mně Jiřík Čech z Buchlovic,¹⁾ poddaný pána mého,²⁾ dodatel psaní tohoto, správu jest mně toho učinil, že jest Jírovi Břouškovi, sousedu z městečka Bánova,³⁾ vlny pánu mému náležité za třista dvanáste fl. a dvaceti štyry groše bílý prodal, kterýžto Jíra Břoušek tejně i z ženou času nočního ušel a věděti se nemůže, kde se přechovává, a správu toho týž Čech má, že by týž Břoušek tam u vás v Banskej Bystrici se přechovával, a za touž vlnu mezi kloboučníky do štyrset fl má, mne k vám o dopomožení za toto připsání žádaje. Jehožto slušné žádosti oslyšeti nemohouce za to vás přátelsky žádám, že témuž Jiříkovi Čechovi, poddanému pána mého, aby k zaplacení vejše psané sumy přijítí mohl, nápomocni budete. Já se vám toho, což na tuto žádost a přímluvu mou učiníte, v podobných příčinách i jiným všelijakým dobrým přátelstvím odměnití nepominu. A s tím se vám od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmítí vinšuji. Datum v Buchlovicích v pondělí po neděli Cantate léta 1608.

Václav Dobšic z Plavu, ouředník na Buchlově.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

¹⁾ Buchlovice, okr. Uherské Hradiště.

²⁾ Jiří Zikmund Pražský z Zástřizl.

³⁾ Bánov, okr. Uherský Brod.

164.

1608, 7. květen, Mezřití pod Rožnovem

Jiřík Zátorský, obywatel města Mezeříčí pod Rožnovem — rychtáři města Banské Štiavnice: žádá o dopomožení k pohledávce, kterou má u Christiana Ruška (za sukno).

Službu svou vzkazují, opatrný pane rychtáři muoj zvláště milý. Od Pána Boha zdraví a jiného mnoho dobrého přeji vám věrně rád. Podlé toho vám oznamuji, že jest mi zuostal dlužen dluhu^{a)} pravého a spravedlivého slovoutný pan Christianus Ruško za postavy 37 fl., na moravskou sumu^{b)} 50 d., na kteréž od něho i zápis mám, slubujíc mi takové peníze ve dvou nedělích oddati. Ne tak dvě neděle jminuly, ale již 4 leta bude, až posavad od něho k zaplacení přijíti nemohu. Již jsem k němu přez troje psaní činil, nic platno není, vdycky mi odkládá,^{c)} že teda pošle, a až posavad se mi od něho záplaty nestalo. Opatrnosti vaší za to přátelsky žádám, že ho k tomu přidržíte podle práva, aby mi takový dluh spravil a zaplatil. Já se vám toho zase vším dobrým odměniti i odslúžiti připovídám. Jestliže by se pak toho nestalo a já se spravedlnosti dovolati nemohl (což nesmejšlím), vám se v tej věci opovídám, že bych obstavovati musel. Ale věřím, že k tomu přijíti nedopustíte. Vás v tej věci za odpověď žádám, skrze^{d)} sousedy vaše do Brodu¹⁾ že mi dáte vědět, tak abych mohl spraven bejti, jak dále v tom postupovati. S tím se vám na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum v městě Mezřítčí pod Rožnovem²⁾ 7. dně měsíce Mai anno 1608.

Jiřík Zátorský, obyvatel v městě Mezřítčí pod Rožnovem.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) Psáno dluhou (konec slova rozpit).

b) na moravskou sumu připsáno po straně.

c) Může být také odklady (poslední písmeno přepisováno).

d) Psáno sskrže.

1) Uherský Brod.

2) Valašské Meziříčí.

165.

1608, 15. červen. Čáslav

Purkmistr a rada města Čáslavi — Františku Revayovi, županovi stolice Turecké: sdělují, že mu z vděčnosti za přímluvu u knížete posílají darem oves.

Salutem et officiorum nostrorum promptissimam offerimus declarationem.

Quandoquidem studio et conatu inter alios tuae illustris magnificentiae intercedente vota et optata nostra in impetranda a serenissimo atque illustris-

simo principe¹⁾ salva ut vocant guardia expectatum sortita sunt exitum, nos singulari beneficio hic ab illustri magnificentia tua affectos esse merito considerantes, ut re ipsa grati animi aliquod indicium testemur, quinque modicos avenae illustri tuae magnificentiae offerimus inque eam spem devenimus munusculum hoc tenue quidem per se, animo tamen, nisi facultas deesset, majora praestare parato, profectum vultu alacri acceptum iri. Interim illustrem tuam magnificentiam felicissime valere cupimus. Czaslaviae²⁾ 15. Junii anno 1608.

Consul et senatus civitatis Czaslaviensis.

Čistopis, SNM Martin, Revay kor.

¹⁾ *Bezpochyby Matyáš.*

²⁾ *Čáslav.*

166.

1608, 28. srpen, Brno

Stavové markrabství Moravského — Andreáši Jakušičovi z Orbova a na Vršatici: žádají, aby vrátil Janu Říčanskému Kavkovi z Říčan všechno, co vzal z brumovského panství do Uher.

Pozdravení a službu svou vaší milosti vzkazujeme, urozený pane, pane příteli nám zvláště milý. Zdraví a jiného mnoho dobrého přejeme vaší milosti rádi. Žádost vaší milosti skrze suplikaci i tolikéž přátelskou žádostivou přímluvu pana Jiřího Turzyho etc. za vaší milost k nám učiněnou v uvážení svém jsme měli i tomu všemu vyrozuměli. Při tom vaší milosti netajíme, že sme se všickni čtyři stavové markrabství tohoto Moravského na tom snesli, aby panu Janovi Říčanskému Kavkovi z Říčan, podle smlouvy mezi J. M. císařskou a jeho milostí královskou panem Matyášem, čekancem království Českého etc., též pány stavů téhož království a zmocněnými našimi tolikéž mnohé vzácné přímluvy za ním učiněné, statek brumovský¹⁾ s všelijakým příslušenstvím a svršky zase²⁾ postoupen a navrácen byl. Avšak k žádosti vaší milosti a přímluvě pana Turzyho tak učiniti, a pokudž by ten statek vejš psanému panu Kavkovi na prodej byl, aby jeho vaší milosti mimo jiného dopřál, k němu se přimluvití chceme. Kdež pak na onen čas podle pana Emericha Doczyho z Natluče a na Vizovicích k tomu, abyšte se jakožto landfrídník k ruce nás stavů v statek brumovský uvázali, nařízení jste bejti ráčili, tomu, jakž nás

jistá správa došla, neradi sme vyrozuměli a toho se nenadáli, abyšte, vaše milost, uvážice se v ten statek podle od pánův stavův vaší milosti duověření, z něho peníze, vína, obilí, dobytky a jiné svršky, nemaje v tom žádného povolení, do království Uherského a kdež se vaší milosti líbilo, odvážeti a odháněti dáti měli. Protož vaší milosti v tej věci napomínáme, abyšte to vše, což ste tak z téhož dotčeného statku broumovského vyníti, odvésti a odehnati dáti ráčili, zase^{a)} panu Janovi Říčanskému Kavkovi navrátili, nebo i pan Doczy to všeckno, což k sobě odtud přijal, také oddati a zase^{a)} odvésti má. Pakli by se toho nestalo, vaší milosti o tom věděti dáváme, že byšte se o svý právo, jsouce landfrídníkem markrabství tohoto Moravského, sami připraviti, ano také nám všem stavům příčinu k tomu dáti ráčili, že bychom museli tu věc kdež náleží vzněsti a sobě to k nápravě přivesti. Ale té naděje k vaší milosti sme^{b)}, že k tomu přijíti dopustiti neráčíte. V čemž odpovědí vaší milosti spraveni budeme. S tím milost boží s námi bejti rač. Datum v městě Brně ve čtvrtek po s[vaté]m Bartoloměji anno 1608.

Kardinál biskup, hejtman, páni, preláti, rytířstvo a města, stavové markrabství Moravského, nyní při sněmu obecním v městě Brně spolu shromáždění.

Souč. opis, StA Brno, Kopiař sněmovní III, p. 116a—b.

a) *Psáno zasse.*

b) *sme napsáno dvakrát.*

1) *Brumov, okr. Valašské Klobouky.*

Pozn. Jotaci samohlásky e označoval pisář zpravidla čárkou (méně často psáno -ie-). Táě čárka je však někdy vyznačena i tam, kde se jotace nepochybně nevyslovovala (např. českého ap.). V našem přepise je jotace vyznačena podle dnešní výslovnosti.

167.

1608, 29. srpen, Brno

Stavové markrabství Moravského — Štefanu Illésházymu z Illésházu, na Hodoníně, Pezinku a Svatém Jiří, hraběti trenčinskému a liptovskému, nejvyššímu županu hrabství Trenčinského: žádají, aby jim posečkal se zaplacením půjčených peněz tři roky, a upozorňují na postoupení broumovského panství Janu Kavkovi z Řičan.

Pozdravení a služby své vaší milosti vskazujeme, urozený pane, pane příteli, švagře a sousede náš zvláště milý. Zdraví, v něm jiného všeho dobrého

vaší milosti věrně^{a)}) přejeme. Psaní vaší milosti a žádost v něm obsaženou v uvážení svém majíce na tom sme se všickni stavové tohoto markrabství snesli, aby vaší milosti ta suma, totiž devatenácte tisíc zlatých počtu moravského, která tak na onen čas ku potřebě zemské vyzdvížena jest, až do tří let pořád zběhlých ujistěna byla. Při tom vaší milosti přátelsky žádáme, poněvadž nám té sumy tak naspěch a snadně šhledati možné není, že ji nám stavuom pod obyčejné ujistění od s[vatéh]o Václava příštího¹⁾ do tří let pořád zběhlých sečkati a to přátelský pohodlí učiniti ráčíte. Čehož my se vaší milosti všelijakejm příjemným a dobrým přátelstvím každého času odměniti i přátelsky odsloužiti rádi chceme. A poněvadž sme se také na tom snesli, aby statek broumovský²⁾ panu Janovi Kavkovi postoupen byl, jestliže by vaší milosti v tom statku co náležitého bylo, ráčíte moci k němu jakožto držitel toho statku pořádkem práva o to hleděti. Čehož jsme vaší milosti pro správu tajiti nechtěli. Vinšující se vaší milosti na všem dobře a šťastně jmíti. Datum v městě Brně 29. Augusti anno 1608.

Kardinál^{b)}) biskup, hejtman, páni, preláti, rytířstvo, poslové z měst, stavové markrabství Moravského, nyní při sněmu obecním shromáždění

Souč. opis, StA Brno, Kopiař sněmovní III, p. 114b.

a) *Psáno věně.*

b) *Psáno Kardina.*

1) *28. září 1608.*

2) *Brumov, okr. Valašské Klobouky.*

Pozn. Jotaci samohlásky e označoval pisař zpravidla čárkou (méně často psáno -ie-). Táž čárka je však někdy vyznačena i tam, kde se jotace bezpochyby nevyslovovala (např. pržejéme, naléziteho ap.). V našem přepise je jotace vyznačena podle dnešní výslovnosti.

168.

1608, 13. září, Brno

Karel st. z Žerotína — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy: doporučuje obchodníka Jana Luchina, kdysi obyvatele košického, nyní hradištského, který v čas nepokojů uprchl z Košic na Moravu, a který chce nyní zjistit, co zůstalo z jeho majetku.

Illustrissime, spectabilis ac magnifice domine, domine et amice observandissime. Salutem plurimam illustrissimae dominationi vestrae dico et officia

mea defero. Joannes Luchinus, mercator olim Cassoviensis,¹⁾ nunc autem oppidi Hradistiani²⁾ in Moravia incola, oblato mihi libello supplici atque exposita prolixè calamitate, in quam injuria superiorum temporum et universali totius Hungariæ concussione incidit, multis precibus a me petiit, ut apud Ill. D. V. et alios proceres et magnates inclyti regni Hungariæ commendatione et intercessione mea interposita negotia ipsius, quæ non parvi momenti in regno illo habet, promoverem. Etenim, cum Cassovia a milite directa et ipse inter alios omnibus facultatibus exutus et spoliatus, ne ipsa vita libidini et violentiæ prædonum exponeretur, urbem deserere et in hanc provinciam confugere necesse habuerit, cogitare se pacatis jam tumultibus et lætiore spe oblata eo redire, ut utrum quid reliquum ex amissis opibus remansisset, explorare. Quoniam vero absque periculo id tentare posse non valde videatur verisimile, nisi favore et autoritate tam Ill. D. vestrae quam aliorum sublevetur, has ad I. D. V. impetravit, quibus se sperat nonparum adjutum iri. Quamvis autem mihi de rebus ipsius nihil constet, nisi quantum ex relatione ipsius et aliorum accepi, quia tamen æquum est miseris et peregrinis succurrere, et officii mei sit omnes, quibus hæc provincia vel patria vel pro patria est, præsidio meo tueri, nolui ipsi in re tantula deesse, quamvis plus spei in benignitate illustrissimæ dominationis vestrae quam in commendatione mea et ipse collocem et ipsi collocandum existimem. Faciet Ill. D. V. pro prudentia et æquitate sua, quod et misero huic supplici consultissimum et Ill. D. vestra^{a)} dignissimum judicaverit. Valeat Ill. D. V. Brunæ Idibus Septembribus 1608.

Illustrissimæ dominationis vestrae studiosissimus et observantissimus.

Carolus baro Zerotinus.

^{c)} Čistopis, Budapest OL, Thurzo cs. irreg. 2.

a) Opraveno z původně napsaného v[est]rae.

¹⁾ Košice.

²⁾ Uherské Hradiště.

169.

1608, 8. říjen, Trenčín

Rychtář a rada města Trenčína — Janu Řičanskému Kavkovi z Řičan: žádají o stanovení termínu k vysvětlení nenáležitě obstarávký Matěje Kamasa z Liborče, jejich poddaného.

Urozený pane, pane a sousede k nám zvláště příznivý. Zdraví a v nem jiného mnoho dobrého V. M. od Pána Boha vinšující služby naše oferujeme. Nepochybně veríme, že V. M. v dobrej pameti zůstává, kterak pomínulého léta 1607 v příčine nenáležitě obřávky našeho poddaného Mateje Kamasa z Liborče¹⁾ na instancii Václava Tetúra, poddaného V. M. z mestečka Klobúk,²⁾ od rychtáře téhož mesta dopuštěnej, žádali sme skrze psaní, že by ku vysvetlení tejš veci nám jistý termín ráčila byla V. M. zložiti. Na kteréšto naše psaní žádnéj odpovedi od V. M. nemohli jsme jmieti. Ponevač pak o tuže jistú obřávku znovu našich spolrobyvatelov a sousedov neprestávají zamestnávatí, nýbrž na tento pomínulý jarmark na svatého Jiljí³⁾ z nemalým ublížením jich k tomu potahovati, aby takové peníze kladli, usilují, a protož V. M. prosíme i na tento čas, že pro průchod obecný spravedlnosti nám termín ruky ku rozeznání teho ráčíte místo jménovati. Za odpoved, kterou bychom se umeli spraviti, od V. M. očekávajice, V. M. se na všem dobře a šťasne jmíti vinšujeme. Datum in civitate Trinchiniensi⁴⁾ die 8. Octobris anno millesimo sexcentesimo octavo.

Vašich milostí sousedé

Richtár a rada mesta Trenčína.

Koncept, MA Trenčín.

¹⁾ *Luborča, okr. Trenčín.*

²⁾ *Valašské Klobouky.*

³⁾ *1. září 1608.*

⁴⁾ *Trenčín.*

170.

1609, 1. červenec, Olomouc

Stavové markrabství Moravského — Sejfridovi Koloničovi, uherskému nejvyššímu polnímu hejtmanu a nejvyššímu na Ujváru: sděluji, že na jeho žádost uvolnili jistou částku peněz na opravu pevnosti Ujváru.

Pozdravení a službu svou vaší milosti vzkazujeme, urozený pane, pane a příteli náš zvláště milý a pane k nám laskavý. Téhož zdraví, při něm jiného všeho dobrého vaší milosti věrně rádi přejeme. Psaní, kteréž nám, všem čtyřem stavům markrabství tohoto Moravského při tomto sněmu obecním v městě Olomouci zhromážděným, činiti a v něm o velikém nebezpečení země této za příčinou pevností a pohraničných zámků v království Uherském ležících od

profiantův a jinších válečných potřeb obnažených a sešlých, též také lidu válečného na týchž pevnostech zůstávajícího, pro neplacení velmi zbouřilého a rozníceného, oznamovati, a aby takovému zlému spomoženo bejti mohlo, abychom na prostředky s pilností pomyslili, nás napomínati ráčíte, sme přijali a tomu všemu z téhož psaní se vším dostatkem vyrozuměli. I oznamujeme^{a)} vaší milosti, že sme vědouce, co na zachování těch pevností netoliko J. M. královské etc. a markrabství tomuto, ale i království Uherskému a všemu křesťanstvu záleží, neobhlídajíce ani na to, jaké sme po mnohá léta znamenité a vzáctné pomoci na placení lidu válečného na týchž zámcích a pevnostech pro obranu a zachavání jich držícího i také na stavení a spevnění Ujváru¹⁾ činivali, mimo to což sme tak k milostivé žádosti J. M. královské etc., pána našeho milostivého, předešle na sněmu obecním léta 1608 v městě Brně na vejš dotčené pevnosti a lid válečný na nich zůstávající na tři léta byli svolili, ještě podle toho a nad to víceji vzáctnou pomoc k též potřebě po táž tři léta, ano také obzvláště na spevnění Ujváru jistou sumu peněz sme svolili, a aby táž suma na opravení pevnosti Ujváru od nás svolená od komisaře neb colmistra našeho do Ujváru což nejdříve možné dovezena byla, nařídili, jakž to vše odpověď sněmovní J. M. královské etc. od nás daná dostatečněji a šířeji obsahuje a v sobě zavírá. O čemž o všem že od J. M. královské etc. lípe vyrozuměti ráčíte, žádné pochybnosti nemáme. Čehož sme však i my vaší milosti k přátelské odpovědi tejna učiniti nechtěli. Vinšujíce se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti. Datum v městě Olomouci 1. Julii léta 1609.

Kardinál biskup, hejtman, páni, preláti, rytířstvo a poslové z měst, J. K. M. stavové markrabství Moravského, nyní při sněmě obecním shromáždění.

Souč. opis, StA Brno, Kopiář sněmovní III, p. 161a—b.

^{a)} *Uprostřed slova přepisováno.*

¹⁾ *Nové Zámky.*

171.

1609, 23. červenec, Třeboň

Petr Vok z Rožmberka — Jiřímu Thurzovi z Betlemsfalvy: poukazuje na nutnost jednoty vzhledem k tureckému nebezpečí a doporučuje do ochrany šlechtice Salzu.

Salute et officiorum nostrorum promptissima declaratione praemissa. Illustris, generose et charissime domine affinis, vicine herosque regni Hungarici inclyte.

Responsum T. D. sub dato 2. Junii lubenti animo perlegimus. Pro misso munusculo non est, quod agat gratias, T. D. firmiter credat, quod semper in eam omnem benevolentiam quovis officiorum genere oblata occasione declaraturi parati erimus.

Copiam censurae assecurationis in liberum exercitium religionis [. . .]^{a)} inserere curavimus. Nobis vicinis unice incumbit, ut tempestive propter imminens malum vestra ex parte vinculo indissolubili confoederati simus, multae n[am]^{b)} inter evangelicos existunt in Romano imperio discordiae et nisi crescenti bello intestino dextre praevisum fuerit, ex irrevocabili et vastissimo chaos discordiarum Turca ante murale christianitatis facile nobis non prospicientibus grandire poterit, quod tamen Deus optimus maximus clementer avertat.

T. D. nobilem de Salza omni de meliori nota sibi recommendatum habeat et pro juventute et tyrocinio ejus ei patrocinari non dedignetur. Econtra T. D. officia paratissima nostra offerimus, illam vero suosque et nos omnes Dei gratiosae tutelae et benedictioni animitus commendamus. Datum Wittingoviae Boh[emiae]¹⁾ 23. Julii anno 1609.

T. D. addictissimus corde etc.

Petrus Vok Ursinus, dominus a Rosenberg, senior et ultimus dominus domis[!] Rosenbergiaiae.^{c)}

Čistopis, Budapest OL, odd. Thurzo, irreg. I.

a) Zde drobným písmem nadepsáno nečitelné slovo.

b) Psáno .n.

c) Psáno pův. Rosergiaiae, enb nadepsáno.

1) Třeboň.

172.

1609, 20. září, Mostěnice

Jaroš Morkovský z Zástřizl a na Mostěnici — městu Skalici: žádá, aby Skaličtí zadrželi Dorotu Švišku, jeho sirotka, která ukradla mnoho věcí jeho manželce a děvečkám a uprchla do Skalice.

Službu svou vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Od Pána Boha zdraví a jiného všeho dobrého přejí vám věrně rád. Oznamuji

vám, kterak dnuov pomínulých Dorota, cera ne[božtíka] Švihy z Labut,¹⁾ kteráž se jmenuje Šviška, sirotek muoj, od manželky mé z fraucimoru jest přeč ušla a mnohé věci jak manželce tak i jiným děvečkám pokradouce přeč odnesla. A jakž toho jistou správu od hodnověrných lidí, kteří ji viděli, mám, že u vás v městě se zdržuje, naschvále k vám posílajíce vás za to přátelsky žádám, že se touž Dorotou, sirotkem mým, dostatečně vězením ujistíte poručíte a mně den, kdy bych k obvinění se postaviti^{a)} anebo na svém místě zmocněného poslati měl, oznámíte. Což znaje slušnou žádost mou býti a pro přetržení zlého věřím, že tak učiníte. A co se tu koliv od vás k žádosti mé stane, vám se toho všelijakým dobrým přátelstvím i jiným mně možným odměniti připovídám. Za odpověď žádám a vám se na všem dobře míti vinšuju. Datum na Mostěnici²⁾ 20. Septembris anno 1609.

Jaroš Morkovský z Zástřizl a na Mostěnici.

Čistopis, StA Brno, Nová sbírka č. 514/3.

a) Následuje škrtnuté [...] měl.

1) Labuty, okr. Kyjov.

2) Nyní v obci Hýšly, okr. Kyjov.

173.

1609, 22. říjen, Staré Město Pražské

Představený a mistři Karlovy koleje na Starém Městě Pražském — městu Trenčínu: doporučují bakaláře Adama Proserchoma, kterého na žádost Trenčinských vysílají k vedení trenčinské školy.

Salutem et optima quaeque per Christum precantur.

Legimus vestras, viri amplissimi et consultissimi, literas, quibus voluntatem et promittudinem vestram, non solum in communitatem nostram, sed etiam in omnia membra Academiae Pragensi addicta abunde exponitis simulque amice petitis, ut propter nominis divini gloriam, ecclesiae sanctae atque optimarum artium incrementum emittatur vobis ex magistris aut baccalaureis nostrae academiae homo pius et eruditus, qui ad gubernandam scholam videatur sufficiens. Quod quidem utrumque tam gratum nobis accidit, quam quod gratissimum. Faxit omnipotens Deus, ut optima in nos voluntas sit diuturna et cura de juventute scholastica salutaris. Cum autem non solum in optimam educationem

nostrae juventutis, quantum in nobis est, intendere, sed etiam vicinorum felicitati in hoc negotio favere teneamur, elegimus Deo ita ordinante praesentem virum Adamum Proserchomum, academiae nostrae baccalaureum, quem ita vobis praesentamus^{a)} et commendamus uti pium et eruditum decet hominem. Imo etiam petimus, ut tam ipsum favore vestro prosequi, quam scholasticam juventutem, quae olim laudi et utilitati nostrae etiam academiae esse possit, promovere non dedignemini. Facturi rem et Deo gratam et ecclesiae suae salutarem. V[alete]. Dabantur in collegio Caroli IV., alias Magno, in Antiqua Urbe Pragensi, 22. Octobris anno 1609.

Praepositus et magistri collegiati collegii Caroli IV., alias Magni, in Antiqua Urbe Pragensi.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Na počátku slova přepisováno.

174.

1609, 26. prosinec, Kyjov

Purkmístr a rada města Kyjova — městu Trnavě: sdělují, že jsou ochotni vyplatit Andryáši Kerekešovi, spolusousedu trnavskému, dluh z pozůstatosti Jana Knězového, žádají však, aby byl dluh vymáhán pokojně.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Téhož zdraví i jiného všeho dobrého přejeme vám od Pána Boha věrně rádi. Psaní, kteréž nám za Andryášem Kerekešem, spolusousedem vaším, o dluh 70 fl. a jeden pohár ve 20 fl., kterých jest na výplatu za N. Jana Knězovýho řejdukům dal, a že týž Andryáš Kerekeš k vyupomínání toho dluhu Janoše Dyaka Kečkemety zmocnil, sme přijali a vyrozuměli. Dokládáte taky, že byste nám prve o tu věc psaní učinili a že jsme vám žádnou odpověď nedali, že jest vám to z nemalým s podivením. Oznamujem vám, že nám od vás ještě nikdá žádné psaní o tůž věc učiněno nejní, až toto. Než v tom se pamatujem, že jminulého 1608 roku, 23. Aprilis, nějaký Kermendy Jozef, kdy[ž]l^{a)} do Čech za jeho milost královskou táhl, ležíc tu v jedný vsi blízko nás, psaním nám byl oznámil, abychom jemu takových 70 fl. a pohár odeslali, jestliže to neučiníme, že p[ři]táhne^{a)} z vojáky svými a sobě sám bude platit, a že má zápis

od [Ja]na^{b)} Knězovýho. Jakouž sme jemu odpověď dali, vidě[li]^{b)} sme, že ji Janoš Kečkemety u sebe má, s ní tejj odpovědi [. . .]^{b)} vyrozumí, k čemu sme se na onen čas uvolili, a jak [ne]pokojnú^{b)} myslí tenž Kermendy Jozef toho na onen čas pohledával, takměř tím způsobem nyní tenž Januš Dyak toho jmíti chtěl. Což bychom my na cizím právě a v jiný země[!] sobě tak počíti nesměli, avšak od toho nejsme, abychom témuž dobrému člověku s pozůstalosti N. Jana Knězovýho plátce bejti neměli. Než oznamujem vám, že ten hospodář, který nyní na gruntě jeho jest, pro dluhy své u vězení sedí, nebude-li moc s takových peněz býti, musíme tenž grunt jinému prodati a jich odtud spokojiti. Ku kterémužto spokojení témuž Janošovi jistý den, tu středu po neděli Sexagesima, to jest 17. Februarii, na rathouzi našem pokládáme a za to pánův žádáme, že jemu poručíte, aby podruhé svou spravedlnost pokojnějším způsobem vyhledával. Toho sme vás k odpovědi tejna učiniti nemohli. S tím milost boží rač bejti s námi se všemi. Datum v městě Kyjově 26. Decembris anno 1609.

Omylem jest doloženo, že Kermendy, než Ormandy Jozef na onen čas ten dluh vyupomínati chtěl.^{c)}

Purkmistr a rada města Kyjova.

Cistopis, MA Trnava.

a) *Okraj listu je ustržčen.*

b) *Zde je list přeložen.*

c) *Tato věta je připsána po straně, mezi datem a podpisem, drobnějším písmem (touž rukou).*

175.

1609, 30. prosinec, Praha

Purkmistr a rada Starého Města Pražského — Karlu Rudolfovi Demenykovi z Šendorfu, měšťanu banskoštiavnickému: přimlouvají se za jeho syna Andresa Demenyka, uvězněného v Praze, aby mu byly poslány peníze pro spokojení žalobců.

Službu svou vzkazujeme, urozený pane a příteli náš zvláště milý. Zdraví a jiného všeho dobrého od Pána Boha všemohoucího vám s vinšováním žádáme. Andres Demmenyk z Šendorfu, syn váš, dostav se do vězení při právě našem původem některých škůdcův lidských (jenž pro své zlé činy již konce vzali), měl též na hrdle ztrestán bejti, ale že v tom milosti práva ještě užil, s velikou a srdnatou i plačtivou prozbou požádal nás k vám za toto přimluvné připsání,

a v které příčině, z příležitího spisu jeho nám poníženě podaného¹⁾ obšírně vyrozuměti moci budete. Kdež my nemohouce takové slušné žádosti a prozby jeho nijakž oslyšeti, k vám toto psaní naše po naschválím poslu činíce odsíláme a za téhož Andresa Demmenyka jakožto syna vašeho (tak jakž nás spravuje) přátelsky se přimlouváme v té důvěrné naději, že se k němu otcovsky nakloniti a takovou sumu, jmenovitě dva tisíce kop míšenských, kteréž od vás pokorně vyhledává, spraviti a ku právu našemu buď skrze vexl anebo jinak odeslati poručiti bez prodlévání nepominete. Pakli byste jich sami na ten čas neměli, aspoň z jeho peněz vlastních, jemu od někdy pana Michala Demmenyka, strejce jeho, odkázaných a za pány Štiavnickými²⁾ při obci jich pod ourok zůstávajících, vyzdvihli, tak aby při hrdle zůstaven býti, žalobníky své spokojiti a tudy z vězení takového těžkého sobě pomoci mohl. Což že tak od vás beze všech odtahův se vykoná a láska otcovská v takové nenadálé a vysoce důležité potřebě prokáže, věříme. S tím milosti boží poručení. Odpovědi, kterouž bychme se spraviti mohli, od vás očekávati budeme. Datum v Praze v středu po památce Mládátek léta Páně tisícého šestistého devátého.

Purkmistr a rada Starého Města Pražského.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ K listu je přiložen německý list Andrease Demenyka (1609, 29. prosínek, Praha), v němž prosí svého otce o zaslání 2000 tolarů, aby mohl být propuštěn z pražského vězení, do něhož upadl, byv sveden vrahy a silničnímu lupiči.

²⁾ Banská Štiavnica.

176.

1610, 9. leden, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Skalici: žádají, aby Skaličtí dopomohli Andrysu Wigandovi, měšťanu kyjovskému, k pohledávce, kterou má u některých skalických sousedů (za sukno).

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní přátelé naši zvláště milí. Od Pána Boha zdraví a v něm jiného všeho dobrého a přejeme vám věrně rádi. Vznosl jest na nás Andrys Wigandt, spoluměštěnin náš, že jemu někteří spolusousedé vaši za soukna jim zvěřené nekolik drahně zlatých dlužni pozůstávají, ku kterémužto dluhu že sou se také před panem rychtářem vaším i přiznali, a uvolení vaše jest, pokudž by dluh spravedlivý byl, že jemu rádi dopomoci

chcete. Poněvadž on to spečetěným vejtahem od nápadníkův N. Litvína z Holomúce¹⁾ ukázati může, že to dluhy spravedlivý sou, a my vám ve všech všelijakých příčinách u nás k spravedlnosti dopomáháme, vás za to přátelsky žádáme, že ty jisté osoby, kteréž vám teď na cedulce poznamenané odsíláme, k záplatě Andrysovi dostatečně přidržíte, pro naše se vám toho zase touž i jinou přátelskou měrou odměnění. S tím milost boží s námi se všemi bejti rač. Datum v městě Kyjově 9. Januarii léta 1610.

Purkmistr a rada města Kyjova.

Čistopis, MA Skalica.

¹⁾ Olomouc.

177.

1610, 3. únor, Rosice

Karel st. z Žerotína, zemský hejtmán moravský — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy, uherskému palatinovi: informuje o jednání ve Vídni, o konfederaci mezi oběma zeměmi, o projednání žádosti Skalických o vrácení děl a o potrestání Jana Biachia, jinak Horváta.

Illustrissime, spectabilis ac magnifice domine, domine et frater summo mihi studio et observantia colende. Ut illustrissima dominatio vestra diu valeat et officiis meis locus aliquis apud eam sit, ex animo opto.

Quid impediatur, quo minus ex sententia illustrissimae dominationis vestrae Viennam proficisci possim et quae ratio mihi aptissima videatur congressui nostro alibi designando, non dubito a domino Tschernemelio,¹⁾ communi amico nostro, in reditu edoctam esse illustrissimam dominationem vestram, cujus mentem dum ut intelligam expecto, domi me tantisper continebo, ne si literae unius vel alterius per absentiam meam huc deferantur, tardius de voluntate vestra fiam certior. Interim legati nostri, quos Austriacis postulantibus concessimus, inter alia mandata, quae Viennam deferunt, hoc habent, ut omnia cum illustrissima dominatione vestra conferant, consilio ipsius utantur et communi opera et labore confoederatorum nostrorum afflictis rebus subveniant, nec dubium mihi facio, quin ab illustrissima dominatione vestra auditi jam pro desiderio nostro fuerint et in suscipiendo negotio commisso habuerint adiutorem. Magno beneficio et se et subjectas provincias afficiet sua majestas,

si consiliis sanis obsequi et potius fidei et benevolentiae tot amplissimorum virorum, quorum plena habet regna et dominia sua, quam cupiditati paucorum quorundam, qui omnem autoritatem dum ad se solos trahunt, potestatem regiam a principe in se derivant, committere voluerit. Multum hic posse illustrissimam dominationem vestram nemo non videt, tum ratione dignitatis qua merito suo ornata et armata est, tum quod fidem suam, dum Hungaria fere tota in alteram partem secessisset, plus satis domui Austriacae probaverit. Utendum itaque est occasione nec negligenda salus regis, etiam si ipse pravis opinionibus seductus posthabere illam quodammodo videatur, nam illo salvo omnia nostra salva sunt, nulla autem spes incolumitatis in ipsius interitu, qui tanto magis est praecavendus a nobis, quanto illum magis procurant et promonent, a quibus hoc tempore obsidetur.

Quod porro illustrissima dominatio vestra confoederationem inter provincias unitas in tabulis regni inseri ex officio suo curaverit, gratum habuerunt proceres nostri, qui ipsi inde a reditu nostro e Bohemia consentientibus ordinibus eam privilegiis provinciae inferri et apponi voluerunt: dominus Popelius²⁾ cum quo, quod inhibere rem voluerit, actum est, nihil aliud a se vel dictum vel factum affirmavit, quam contestationem solum interpositam, ne in detrimentum provinciae hujus cederet, quod insciis et non poscentibus ordinibus nostris tentabatur. Accepta quidem est excusatio, sed praesente illo mihi injunctum, ut eo nomine gratias illustrissimae dominationi vestrae agerem, quod eo libentius praesto, quia rem ad conservationem harum provinciarum et stabilendum eo magis consensum mutuum et amorem pertinere intelligo.

Zakolciensium³⁾ postulatam de tormentis reddendis ad prima comitia publica, quae apud nos habebuntur, remissum est. Inique autem hac in parte nobiscum agitur, quod a nobis restitutio rerum ablatarum flagitetur, nobis autem eam petentibus denegetur. Satius esset omnes superiorum temporum injurias obliterari et perpetuo silentio induci. Eadem ratio est controversiae vel litis, quam Sara Niary illi movet, qui in arce Branecz⁴⁾ istis temporibus impositus fuerat, ego tamen, ne jus et justitiam negasse poscenti videar, diem illi constituam, ad quem si comparuerit, non deero judicio administrando; satisfactorius etiam Zakolciensibus, quoties ad me aliquam detulerint, a quo praeter morem et juris consuetudinem fuerint detenti, nec minus in coeteris daturus operam, quod hactenus diligenter a me praestitum, ne jura vicinitatis violentur, modo ab altera parte idem studium concordiae invicem retinendae appareat.

Unum hoc apud illustrissimam dominationem vestram paucis adhuc mihi est attingendum, Joannem Bihachii alias Horvat et indiciis ab illustrissima dominatione vestra nobis superiore anno datis, quod domino Kavka⁵⁾ militasset, custodiae quamvis honestae et minime incommodae Olomucii traditum fuisse

eaque conditione ex ea dimissum, ut circa initium mensis Septembris Brunam se conferat, de objectis criminibus coram me responsurus, quod sane haud gravatim promisit idque stipulata manu, cum autem promissis non staret, evocatus est literis domini Kavka meo jussu ad eum scriptis et admonitus, ut Olomuczii saltem se sisteret, sed nec id ab eo impetratum, quin imo responso dato se non prius ad nos concessurum professus est, quam si a dominis suis, quos nomine comitatus Trenchinensis complectitur, id illi fuisset impetratum. Quia autem levitas hominis minime impune ferenda videtur, quod etiam ad gentis ignominiam aliquo modo pertineat, rogatam volo illustrissimam dominationem vestram, ut vel ispamet ex officio petulantiam ipsius coërceat, vel ut fide data apud nos se liberet serio injungat, quamvis enim quod ad illum ipsum spectat, parum id referre videatur, ne tamen exemplo suo aliis praeceat, imo noceat, merito illi poenam aliquo modo luendam judico. Ignoscat illustrissima dominatio vestra prolixitati. Valeat et me solita benevolentia complectatur. Rossiczio III. Nonas Februarias 1610 etc.

Illustrissimae dominationi vestrae addictissimus et didisissimus
Carolus Zerotinus.

Čistopis, Budapest OL, Thurzo cs., úrreg. 2.

¹⁾ Georg Erasim Tschernembl, představitel rakouských protestantů.

²⁾ Bezpochyby Zdeněk Popel z Lobkovic.

³⁾ Skalica.

⁴⁾ Branč, okr. Nitra-okolie.

⁵⁾ Jan Řičanský Kavka z Řičan.

178.

1610, 13. březen, Milonice

Bernart Janaur ze Strachova a na Milonících — městu Skalici, žádá, aby Skaličtí vydali Simeona Světlíků, jeho poddaného ze vsi Milonic, který pobrav dobytek a obilí ujel a zdržuje se nyní ve Skalici, nebo aby jej donutili nahraditi škodu.

Službu svú vzkazují vám, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvlášte milí. Zdraví od Pána Boha, při nem jiného všeho dobrého přál bych vám věrně rád. Při tom vám oznamuji, kterak Simeon Světlíků, poddaný můj ze vsi Milonic,¹⁾ poberouc kone, krávy i nemálo vobilí vymlátc rozprodal, dluhův nemálo jak

mně, poddaným mým i přespolečným lidem zůstal a přeč poberouc koně i dobytky jest ujel. I majíce toho správu jistou, že by se při meste Skalici z manželkou i z koními, které od gruntu pobral, přechovával, vás, svých zvláště milých pánů a přátel, přátelsky žádám, že téhož Simeona, poddaného mého, i z koními, co pobral, vyslaným mým vydáte anebo podli spravedlnosti jeho k tomu přidržíte, aby co jest mně a poddaným mým dlužen a ty koně, který od gruntu a dobytek pokradl, to aby při tejto nynejší chůzi od neho poddaným mým navráceno bylo. Což sem k vám tý nadeje, že podle spravedlnosti, vidouce vec spravedlivou bejti, že tak učiníte. Já se vám připovídám vším dobrým přátelstvím odmeniti. A s tím se vám od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmiti vinšuji. Datum na Milonicích 13. března 1610.

Bernart Janaur z Strachuova a na Milonicích.

Item[?] za odpověď z vykonáním žádosti mé přátelsky žádám.

Čistopis, MA Skalica.

1) Milonice, okr. Bučovice.

179.

1610, 19. březen, Brno

Stavové markrabství Moravského — Kateřině Palffy z Erdeodu, na Trenčíně, Lykavě a Hodoníně, vdově po Štefanovi Illésházym z Illésházu, uherském palatinovi: žádají o půjčku pro potřeby obrany země.

Službu svou vaší milosti vzkazujeme, urozená paní, paní švagrová, sestra a přítelkyně naše vzláště milá a paní nám příznivá. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého vaší milosti věrně přejeme. Nepochybujeme, že o tom dobrou vědomost míti ráčíte, v jakém nebezpečství země tato, vlast naše milá, pro rozmanité a rozdílné správy zůstává, takže pro ochránění nás, manželek, dítek a statečků našich jistej počet lidu válečného, jízdného i pěših, najíti a chovati musíme, ku kterejžto potřebě naší, jsouce nám nemalé nežli veliké sumy peněz potřebí, a kde bychom se o ně objíti mohli, všelijak se staráme. Vědouce my pak o vaší milosti, že z požehnání božih vždycky při penězích bejti ráčíte, vaši milost za to přátelsky a důvěrně žádáme, že v této naší země důležité a nevyhnutelné potřebě nám na malý, krátký čas na dostatečné ujištění s rukojměmi a pod ourok asi desíti neb dvaceti tisíc zlatejch

zapůjčiti a co nejdříve možné je rentmistru našemu zemskému proti dostatečnému zjištění vyčísti poručiti ráčíte. A což tak nyní na naši žádost v této potřebě naši učiniti ráčíte, my toho všim dobrem přátelstvím i přátelskými službami svejmi vaší milosti vždycky spomínati a v nastalejch potřebách zase se toho vaší milosti odměnovati rádi chceme. A s tím, za odpověď přátelskou žádajíc,^{a)} se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně míti vinšujeme. Datum v městě Brně v pátek po památce s[vatéh]o Řehoře léta Páně 1610 etc.

Kardinál biskup, hejtman, páni, preláti, rytířstvo, vyslaní z měst,
J. M. K. stavové markrabství Moravského.

Souč. opis, StA Brno, Kopiař sněmovní III, p. 193a—b.

^{a)} za odpověď přátelskou žádajíc připsáno po straně.

180.

1610, 23. prosinec, Dřevohostice

Karel st. z Žerotína, zemský hejtman moravský — Jiřimu Thurzovi z Betlemfalvy, uherskému palatinovi: žádá, aby dopomohl moravskému lékaři Šimonu Grynaeovi k pohledávce 11 000 tolarů, které Šimon půjčil obchodníkovi Janu Rebenicovi, svému příbuznému, pro obyvatele svatojiřské a pezinské.

Illustrissime, spectabilis et magnifice comes, domine frater et amice sincero amore et plurima observantia mihi semper prosequende. Officiis meis oblati et salute dicta, ut diu illustrissimae dominationi vestrae bene sit, ex animo precor. Simon Grynaeus, ex quatuor provinciae nostrae medicis ordinariis, vir literatus et felix in medendo, facile apud me obtinuit, ut illustrissimae dominationi vestrae, cujus favore et protectione suo in negotio quodam promovendo indiget, literis meis commendaretur, tum quia diligentia in officio suo fideliter exequendo id promeruit, tum quia commendationibus meis locum aliquem apud illustrissimam dominationem vestram reservari plane mihi persuadeo. Ita porro intelligo rem habere. Joannes Rebenicus, quem mercatura in aula caesaris copiose facta celebrem magis reddidit quam opulentum, magno aere alieno contracto diem extremum anno abhinc uno vel altero obiit. Is praeter alia debita hic inde conflata ab hoc etiam, qui affinitate ei erat con-

junctus, undecim millia talerorum mutuo sumpsit, quam pecuniam alia praeterea superaddita Santo Georgianis¹⁾ et Pesingensibus²⁾ contulisse in usus eorum dicitur. Eam, quod nondum haeredibus restituta sit, tanquam suam reposit noster, cui alter ille, dum viveret amplissima Syngrapha, omnes suas facultates obligavit et haeredes novo instrumento confirmarunt. Quod autem juris Hungarici non admodum peritus atque eo in regno parum versatus et notus, merito vereatur, ne vel potentia vel artibus aliorum creditorum jure suo deiciatur, ad illustrissimam dominationem vestram confugit tum consilium, tum opem, tum gratiam ejus imploraturus idque potissimus rogaturus, ne in repetenda haec pecunia (quam duplici jure sibi deberi existimat, tum quod ejus olim fuerit, tum quod Rebenicus, cum ab eo mutuatus illam esset, omnes suas facultates ad solutionem obstrinxerit) alii creditores illi praeferantur, sed ejus potius, ut cujus debitum maxime liquidum est, ratio habeatur prae aliis. Cum ergo videatur nec iniqua esse postulatio illius nec illicita, diligenter apud illustrissimam dominationem vestram intercedo, ut quidquid opis et auxilii in eum conferre possit, id tum ob ipsius causae aequitatem, tum etiam in mei gratiam faciat. Certoque sibi polliceatur nec me immemorem esse beneficii, nec eum ingratum, quin potius cum opportunitas se obtulerit, relatores acceptum et benevolentiam istam diligentia in officiis reddendis^{a)} compensaturos. Valeat illustrissima dominatio vestra et utrumque nostrum commendatum sibi habeat. Drevost[iczio]³⁾ X. Calendas Januarias 1610.

Illustrissimam dominationem vestram studiose et merito colens
Carolus Zerotinus.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) *Nadepsáno nad přeškrtnutým slovem, téměř nečitelným (snad praestandis).*

1) *Svätý Jur, okr. Bratislava-okolie.*

2) *Pezinok.*

3) *Dřevohostice, okr. Holešov.*

181.

1611, 27. leden, Brno

Stavové markrabství Moravského — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy, na Oravě a Bytči, uherskému palatinovi: děkuji za projev přátelství a prosí o jeho pomoc v případě nebezpečí.

Pozdravení a služby naše přátelské a povolné vaší milosti vzkazujeme, urozený pane, pane příteli a sousede náš vzláště milý a pane k nám laskavě

příznivý. Od Pána Boha vejborného zdraví a všech dobrých a potěšitelných věcí vaší milosti věrně a upřímně rádi přejeme. Psaní vaší milosti, jehož datum na hradě Bytči 14. dne^{a)} měsíce tohoto Januarii, jest nám, všem čtyřem stavům markrabství tohoto Moravského zde v městě Brně při sjezdu nynějším obecním shromážděným, dodáno, z něhož jakou opravdovou lásku, dobré přátelství, pravé sousedství a upřímné mínění i náchyllost k nám a vlasti naší milej jmíti ráčíte, sme srdečně rádi vyrozumeli.^{b)} Za takovou pak přátelskou náchyllost a lásku, též také vzáctné a volné zakázání a zvláště tak dobrou a upřímnou korespondentí, nade všechno pak pilně a věrně jak s J. M. K. etc. pánem naším milostivým etc., tolikéž i s námi opravdové^{c)} mínění vaší milosti velice a přátelsky i služebně děkujeme.

A při tom vaší milosti přátelsky a služebně žádáme, jestliže by kdy jaké další nebezpečnoství na zemi tuto, vlast naši milou, se valilo, že nám podle naší společní konfaederatí pomocí svou přispěti obmeškávati neráčíte. Čehož my se vaší milosti zase a taky všem pánům^{d)} stavům království Uherského podobně i jinak všelijakým dobrým a upřímným přátelstvím i sousedstvím a službami svými přátelskými a povolnými odměňovati a odsluhovati se zakazujeme. Také sme pak psaní nejvyšším pánům ouředníkům a soudcům zemským i některým osobám z obce království Českého, o pomoc i jiné potřebné věci jich dostatečně napomínajíc, učinili, toho přípis vaší milosti pro vyrozumění příležitě odsíláme, tej nepochybněj naděje souce, že oni, pamatující na vzáctné přípovědi a zapsání svá, jak J. M. K. etc., pána našeho milostivého, tak i nás, jsouce nám i bez toho podle starých i nových smluv a kompaktát našich společných tím povinni, pomocí svou, pokudž by toho další potřeba nastávala, neopustí. Toho jsme vaší milosti pro správu přátelsky a služebně tajiti nechtěli. Vinšující se vaší milosti na všem dobře a šťastně jmíti. Datum v městě Brně 27. Januarii léta 1611.

Vaší milosti volní přátelé a sousedé a k službám hotoví

Kardinál biskup, hejtman, páni, preláti, rytířstvo a vyslaní z měst,
J. M. K. etc. stavové markrabství Moravského, nyní při sjezdu obecním
v městě Brně shromáždění.

Souč. opis, StA Brno, Kopiář směmovní IV, f. 43a—b.

a) dne nadepsáno.

b) *Nad e je tečka jako nad e ve slovech též, vzáctné, žádáme.*

c) *Opraveno z pův. opravdovie.*

d) *pánům připsáno po straně.*

182.

1611, 27. červen, Hluk

Jan z Kunovic a na Hluku — městu Trnavě: žádá, aby Trnavští uvěznilili jeho uprchlého drába Mikuláše Sabaku.

Službu svou vzkazují, moudří a opatrní páni a přátelé moji vzláště milí. Na Pánu Bohu zdraví a v něm jiného mnoho dobrého přeji vám věrně rád. Oznamuji vám, kterak Mikuláš^{a)} Sabaka, dráb a poddaný můj, jsouce u mně v službě, tyto ode mně dni pryč beze vši příčiny jemu dané ušel a zradil. Správu toho máje, že by u vás na bráně za drába býti a zůstávati jměl, vás tehdy za to přátelsky žádám, že se s týmž jistým Sabakú a poddaným mým vedle zřízení zemského vězením dostatečně ujistiti dáte, a kdy bych pro něj konečně poslati jměl, psaním svým oznámíte. A jakož pak jináče nepochybují, nežli že tejto mej žádosti, aby mně o to dalšího dopisování potřebi nebylo, pro mé se vám toho bohdá zase touž měřú i jiným všelijakým příjemným přátelstvím odměnění povolíte. Odpovědi účinnivě očekávajíc. S tím milost boží s námi býti rač. Datum na Hluku¹⁾ 27. Junii anno 1611.

V. V.

Jan z Kunovic a na Hluku.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno Mikulas.

1) Hluk, okr. Uherské Hradiště.

183.

1611, 16. září, Brno

Stavové markrabství Moravského — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy, uherskému palatinovi: litují, že nemohou pomoci při potlačení nových nepokojů v Uhrách, protože už rozpustili své vojsko, pomýšlejí však na sebrání nového; doporučují, aby uherské vojsko ze Sedmihrad bylo staženo na ochranu Uher samotných.

Pozdravení a službu naší přátelskou a povolnou vaší milosti vzkazujeme, urozený pane, pane sousede a příteli náš vzláště milý a pane k nám tak laskavě

příznivý. Od Pána Boha zdraví i jiných všech dobrých a potěšených věcí vaší milosti věrně vinšujeme. Psaní vaší milosti, jehož datum v Košicích sedmého dne přítomného měsíce září, jinak Septembris, jest nám, nevysším^a) ouředníkům a soudcím zemským, tolikéž i jiným obyvatelům ze všech čtyř stavův markrabství tohoto Moravského nyní při soudu svatokunhutském zemském zde v městě Brně shromážděným a přítomným ode mne hejtmana¹) hned nazejtří, jakž mne došlo, dodáno, spolu také i to, kteréž obzvláště mně činiti ráčíte, ukázáno a přečteno. Z něhož obého velmi neradi sme vyrozuměli, že po tak dlouhých a nebezpečných válkách a bouřkách, kterejmiž království Uherský i země okolní, obzvláště markrabství toto Moravské, vlast naše milá, pro hřích [.]^b) z dopuštění božího kormouceny a takměř k dokonalé zkáze přivedeny byly, ukazující se již veselejší způsob, když Pán Bůh jeho milosti královské, králi a pánu našemu milostivému, království a zemí přidávati, mezi již od několika let rozdvojenými lásku a svornost zase působiti a skrze to naději dáti ráčil, že též království Uherské, někdy velmi slavné, jako i okolní země z požehnání jeho božské milosti skrze pokoj časný zase skvěsti a k starodávnému šťastnému způsobu přivedeno bejti moci bude, naděje však taková že nám chce klesati a že někteří zlí a nepokojní lidé zase nové nevole, bouřky a války stropuňjí a tudy nejen pánům obyvatelům království Uherského na jmění a statcích, ale i hrdlech a životě jejich škodí, nýbrž i nepříteli Turku příležitost k zrušení toho všechněm tak žádostivého, s velikou prací i nákladem dosaženého pokoje působí a jako k zkáze křesťanstva širokou bránu otvírají, tomu všemu jak sme z téhož psaní vaší milosti neradi, z srdečnejm spolu utrpením porozuměli, tak bychom byli toho sobě vinšovali, abychom o takových odpořích a nevolech i předsevzetí již dávno z gruntu se byli dověděti mohli, tak abychom spolu s vašich milostmi pány sousedy a přáteli svými k jeho královské milosti, prve nežli by ta jiskra u veliký a nebezpečný oheň roznicena byla, se utekli a časně ji udusiti napomohli anebo aspoň abychom byli lidu našeho, kteréhož do několika tisíc sme již od dávna chovali, nebyli rozpustili a tudy tím dříveji vašich milostem ku pomoci přispěti mohli. Čehož poněvadž se jest nestalo a my tak naspěch, jakž by snad přítomná potřeba ukazovala, lidem vojenským zásobiti se nemůžeme, jestli by mezi tím další škody království Uherskému se dály, jsme k vašim milostem té naděje, nesejdouc tu nic námi, že nám toho přičítati neráčíte. Nicméně, neobmeškali sme ihned z prostředku svého osoby vzáctné k jeho královské milosti, pánu nás všech milostivému, s jistou instrukcí odeslati, aby s jeho milostí o tyto věci na místě našem poddaně a poníženě jednali, aby to zlé skrze upokojení přítrž vzítí mohlo, jakž pak vejpis toho artykule v též instrukci obsaženého hodnověrný pro širší tomu všemu vyrozumění vaší milosti odsíláme. A vidouce takměř v jistotě, že nebudou-li ty věci vbrzce upokojeny, pokoj ten s Turkem trvati moci nebude, nechtěli sme pominouti o tom, což tak

nám psáti ráčíte, jich milostem nejvyšším^{a)}) pánům ouředníkům a soudcům zemským království Českého, kterými na ten čas místo jeho královské milosti také svěřeno a poručeno jest, oznámiti, abychom tak, pokudž by k čemu dalšímu (čehož, Pane Bože, rač milostivě uchovati) přijíti mělo, toho vejstrku, že sme nětco také i tím nebezpečného bez vědomí jejich předsevzali, neměli a tady také potomně pomoci jejich spolu i s vašich milostmi užítí mohli. Nicméně i v zemi chceme na všelijaký dobrý řád pozor míti, abychom nedlouho bez lidu vojenského, kterýž se nyní jinam rozběhl, byli, a tak přišlo-li by k čemu, abychom sobě i svým milým pánům a přátelům ve všech slušných a spravedlivých příčinách, jakž to sjednocení naše z sebou přináší, ku pomoci bejti mohli. Mezitím, poněvadž tomu z téhož vaší milostí psaní vyrozumíváme, že lidu vašich milostí uherského nemalá částka v sedmihradcké zemi jest, vidělo by se nám, abyšte týž lid naspět povolati a především svých milých přátel a spolu pánův obyvatelův, manželek, dítek, životův i statečkův jejich takovým lidem brániti a chrániti ráčili, neb to přední jest, svý zachovati, potom teprv nepřátelům škoditi. Toho sme tak přátelsky a upřímně před vaší milostí pro správu k odpovědi tajiti nechtěli. Jsouc k vaší milosti celé naděje, že nás v tom jako ty, kteříž upřímně míníme, přátelsky přijíti ráčíte. S tím milost a ochrana Pána Boha všemohoucího s námi se všemi bejti a ode všech nešťastných příhod nás opatrovati rač. Datum v městě Brně 16. Septembris léta Páně 1611.

Kardinál biskup, hejtman a jiní páni, preláti, rytířstvo, osoby z měst jeho milosti královské, obyvatelé markrabství Moravského etc., nyní v městě Brně při soudu zemským pospolu shromáždění.

Cistopis, Budapest OL, Thurzo cs., reg. 6.

a) *Psáno nejvyšším.*

b) *Nečitelné slovo, protože je list přeložen.*

1) *Karel st. z Žerotína.*

184.

1612, 8. červenec, Olomouc

Nejvyšší úředníci a zemští soudcové markrabství Moravského. — Jiřímu Thurzovi z Betlemfalvy, uherskému palatinovi: žádají, aby Jakušičovi a jiným Uhrům bylo zabráněno ve vpádech na Moravu, aby byli potrestáni a museli nahradit způsobené škody.

Pozdravení a službu svou přátelskou vaší milosti vzkazujeme, urozený pane, pane příteli, bratře a sousede nám zvláště milý. Od Pána Boha zdraví, při něm jiného všeho dobrého vaší milosti věrně přejeme. Byli sme té celé a důvěrně naděje k vaší milosti, že to na nejednu přátelskou žádost jak nás, hejtmana, nejvyšších ouředníkův a soudcův zemských společně všech, tak obzvláště mne, hejtmana,¹⁾ jak při jiných páních obyvatelích království Uherského, tak obzvláště při panu zeti svým, panu Jakošičovi,²⁾ skutečně přetrhnutí a jakožto místodržící J. M. císařské v království Uherským zastaviti ráčíte, aby odjímáním gruntův, rolí, luk, lesův, též zajímáním koní, dobytkův, lidí, jich vězením a šacováním i jiného znamenitého a velikého nesousedství prokazováním pánům obyvatelům markrabství tohoto, sousedům svým, a chudým lidem, poddaným jejich, se nedálo, ale že jest se toho netoliko až posavad nestalo a nevykonalo, nýbrž den ode dne taková znamenitá bezpráví, outisky, křivdy, moci a kvalty vše víc a víc se rozmáhají a od něho, pana Jakošiče, a jinejch hranicím našim blíž přisedících pánův Uhrův³⁾ a poddaných jejich (takže již i mordy se začínají),⁴⁾ lítostivě to do V. M. neseme. Nebo nedávno pominulých dnův, budouce ode mne, hejtmana, nekterí poctiví rytířští lidé s pánův obyvatelův markrabství tohoto toliko k tomu, aby sjedouce tam na hranice je pokojně shlídlí, oč by tak při týchž hranicích jací odporové byli, kudy hranice šli spatřiti, jaký škody z jedny i druhý strany zdělány sou, na to se lidí starožitných tam okolo hranic přisedících vyptali a nám, hejtmanu a nejvyšším ouředníkům a soudcům zemským, správu o tom dáti mohli, tu na ně a jiné lidi, s nimiž^{b)} přítomně poddaní pana zete vaší milosti, na svobodné cestě zpředu i z zadu záseky^{c)} udělavše se obořili, s ručnicemi zbrojně zastoupili a tu beze vŕecký jim od nich daný příčiny na ně stříleli, takže jednoho člověka z poddaných téhož pana z Řičan hned před konmi týchž osob stavu rytířského jdoucího sou zastřelili, jiné posekali, zranili a svou vůli, jako se jim líbilo a zdálo, s nimi provozovali. Kterážto věc, jsouce nám v známost uvedena, nemůžeme to nežli obtížně na myslích svých snášeti a jeho, pana Jana Řičanského Kavku etc., jakožto spolu s námi jednoho landfrídníka, i jiné pány obyvatele, jsouce sobě tím landfrídem společným zavázání, chudých poddaných jejich v takovém bezpráví a outisku neopouštěti.

Vaši milost ještě za to psaním tímto přátelsky žádáme a vedle důvěrnosti sousedské napomínáme, že vaše milost jakožto místodržící J. M. císařské v často psaném království, rozmýšleje se netoliko na to, že tak jedna jako i druhá země jednomu pánu náleží, ale také že nám tím podle konfaedaerati po vědomém[!] a dobrého křestanského sousedství povinni bejti ráčíte, že to při témž panu zeti svým a jinejch ihned beze všech dalších odkladův přetrhnutí, a aby jak nad tím nešlechetným mordem nevinné lidské krvě pomštěno, a kdo tím vším vinen jest, přísně a skutečně trestán byl, tak také aby takových neslušných

oučinkův jak sami nečinili, tak i poddaným svým činiti nedopouštěli, zdělané pak od nich škody aby náležitě a spravedlivě vynahrazeny byly a více se přes hranice a meze sem do markrabství Moravského přepadáním a dobytkův zajímáním podobných outiskův a škod nedálo. Nebo pokudž by se toho od vaší milosti nestalo, museli bychom to i tu všecknu věc při nejprvnějším sněmu obecním, do kteréhož dlúho není, na všechny čtyry stavy markrabství tohoto Moravského vzněsti. Což by z toho potomně, zvlášť při techto tak nebezpečných a nepokojných časích pojití mohlo, poněvadž, jakž již dotčeno, pro bezpráví jednoho všickni za jednoho dle landfrídu státi a škod svých hájiti a brániti bychom museli, sami toho povážiti moci ráčíte. Také nesoudíme, aby pro jednoho nebo dvou nepokojnejch lidí nezbednost a svou vůli země povstati a je v jich bezpráví zastávati měly, ale vždy věříme, že k tomu přijíti dopustiti neráčíte. S tím se vaší milosti na všem dobře a šťastně jmíti vinšujeme. Datum v městě Olomúci 8. dne měsíce Julii léta 1612.

Kardinál biskup, hejtman, nejvyšší ouředníci a soudcové zemští markrabství Moravského, J. M. císaře římského, uherského a českého krále rady, nyní při soudu zemském spolu shromáždění.

Souč. opis, StA Brno, Kopíř sněmovní IV, f. 79b—80b.

- a) *Vyznačena jen závorka na začátku.*
- b) *s nimiž nadepsáno.*
- c) *s ve slově záseky přepisováno.*

¹⁾ *Karel st. z Žerotína.*

²⁾ *Andreáš Jakušič z Orbova.*

³⁾ *V kopířu je list nadepsán: Panu palatinovi království Uherského strany škod a kvalitů činění od pana Jakošiče a Lorantfyho přes meze a hranice do markrabství Moravského.*

185.

1612, 21. červenec, Uherský Brod

Urban Vaněk Braniškovský, úředník na Brodě Uherském — městu Banské Bystrici: žádá, aby Banskobystričtí dopomohli židu Izákovi z města Uherského Brodu opatřit vlnu, kterou prodal Jiřikovi Šternerovi, měšťanu banskobystrickému, jenž ji dosud nezaplatil a byl nyní zabit.

Službu svou vskazuji, moudří a opatrní páni a přátelé moji zvláště milí. Od Pána Boha zdraví a v něm jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Izák žid z města Brodu Uherského, poddanej J. M. pána mého,¹⁾ přijdouc ke mně

správu mi dal, kterak by teď pominulých dnův Jiříkovi Šternerovi, jinak Husarovi, měštěninu města Baňské Bystřice, vlny za 146 fl. zaprodati měl, za kteroužto jemu peníze při s[vatě]m Šimonu a Judou[!]²⁾ položití měl a i na to ceduli řezanou sobě odevzdanou má. I jsouce pak tím spraven, že by tenž Jiřík od nevážnejch lidí zabít byl a za takovou vlnu jemu že ještě nic zapláceno není, mně k vám za toto přímlyvné psaní, aby jemu taková vlna zaopatřena byla, jest požádal. Kdež nemoha slušné žádosti jeho oslyšeti tak činím a vás za to na místě J. M. pána mého přátelsky žádám (poněvadž srozumívám tomu, že by po témž neboštíkovi Jiříkovi ještě statek po něm pozůstalej prodán nebyl), že to zaopatřiti poručíte a kdybykoliv tenž Izák žid, poddanej J. M. pána mého, buď na svém místě koho jiného poslal anebo sám se k vám vypravil a na ten statek po témž neboštíku Jiříkovi zůstalej přípovědňi klásti mínil, že jej od něho přijíti dopustíte. Pakliže by manželka neboštíka Jiříka tu vlnu tak v těch penězích ujíti chtěla a jemu za ni peníze^{a)} při času jmenovaném odvedla, že by jí chtěl sečkání učiniti a na těžkost z upomínáním jí o peníze nenastupovovati[!], toliko aby jemu dostatečně zaručila. Za odpověď pro správu žádám a vám se na všem dobře jmíti vinšuji. Datum na Brodě Uherském 21. dne Julii anno 1612.

Urban Vaněk Braniškovský, ouředník na Brodě Uherském.

Čistopis, MA Banská Bystrica.

a) *Ve slovech ni peníze přepisováno.*

1) *Oldřich z Kounic.*

2) *28. října.*

186.

1613, 3. červenec, Bytča

Jiří Thurzo z Betlemfalvy, uherský palatin — stavům markrabství Moravského: žádá je o přimluvu u císaře, aby bylo z Nových Zámků odvoláno cizí vojsko, a aby byl nejvyšším kapitánem Nových Zámků místo Rudolfa z Tiefenbachu jmenován rodilý Uher.

Reverendissime, illustrissimi, illustres, magnifici, generosi, egregii ac strenui domini amici et vicini mihi observandissimi.

Requisivi hactenus sat humilime suam majestatem coesaream et regiam, D. N. C., literis meis pro exigentia officii ac fidelitatis meae, qua tam suae

majestati, quam inclyto huic Hungariae regno sum obstrictus, eidem demisse significans plurimos indigenarum Hungarorum valde offendi ac anxios esse ex eo, quod contra expressos articulos in conclusionibus Viennensibus ac contra leges regni tempore felicitis suae majestatis coesariae coronationis sancitas, sine praescitu et consensu regnicolarum, miles extraneus in confinium Uyvariense¹⁾ nuper sit introductus, ac quod contra easdem conclusiones Viennenses officium suppremi capitaneatus Uyvariensis non nativo Hungaro, verum magnifico domino Rudolpho a Tiefembach, homini alias extraneo et quem certi sumus in Hungarum nunquam esse receptum, de praedecessoribus vero ejus sunt ne in Hungaros recepti, dubium quodque maius est, etiam si in Hungarum fuisset receptus, nulla tamen bona et jura possessionaria in Hungaria haberet, sit collatum. Hucusque tamen talibus literis meis de educatione militis externi ac capitaneatus indigenae cuiquam collatione nihil obtinere potui, quod non suae majestati, domino nostro clementissimo, verum aliis merito imputandum censeo, ac talia silentio praeteriri non postremae infelicitatis loco duco. Sic enim et suam majestatem coesaream et alios amplius eodem de negotio molestandi et de me plurimis regnicolarum, ac si haec talia lippis ut dicitur oculis et surdis auribus praeterita esse vellem, malesentiendi causa datur et occasio.

Et cum ejusmodi publicorum negotiorum ex officio mihi incumbat cura ac tanquam inter suam majestatem et regnicolas mediatoris sollicitatio penesque regnicolas apud suam majestatem intercessio, ne ullas intermittere videar, vocationis meae partes specialibus hisce meis literis easdem requirendas ac amicissime rogandas esse duxi, dignentur per nuncios et homines suos sacratissimam majestatem coesaream ac regiam diligentissime requirere ac orare, ne videlicet introductione militis externi contra tam apertas conclusiones Viennenses nec non officii suppremi capitaneatus Uyvariensis similiter homini externo collatione, quod antea unquam fuisse non meminimus, ut nimirum partium Cisdanubianarum regni hujus capitaneatus homini extraneo fuisset colatus, contra easdem conclusiones Viennenses constitutionesque tam antiquas quam recentes regni hujus per suam majestatem praedecessoresque suae majestatis divos, ut pote Hungariae reges felicitis reminiscentiae sancte approbatas procedatur: miles quin potius externus ex Uyvar educatus ac capitaneatus ejusdem confinii nativo Hungaro, personae benemeritae ex consilio fidelium suae majestatis consiliariorum conferatur.

Vereor enim plurimum, ne regnicolae inusitata ista ac constitutionibus et libertatibus ipsorum repugnante immunitae exacerbati suam majestatem coesaream animum et affectum paternum erga ipsos exuisse contrariumque assumpsisse existiment, neve et illi animum a sua majestate alienantes sive in militem externum ac capitaneos ejus sese contrarios exhibendi ac nescio quae non mala moliendi, sive post felicem suae majestatis ex hac caduca vita decessum

(cujus tamen vitam salutemque prolongare optatoque haeredum solatio ornare imperiique et regiminis fines longe lateque dilatare divina velit clementia) a tota inclita et augustissima Austriaca domo sese alienandi causam capiant et occasionem.

Haec ut reverendissima, illustrissimae, illustres, magnificae, generosae, egregiae ac strenuae dominationes vestrae eo promptiori et libentiori praesent animo vicinosque et confoederatos suos Hungaros sua intercessione, quam apud suam majestatem coesaream debitum pondus habituram non diffidimus, juvare non gravatim velint, causae hae non minus graves quam necessariae easdem permovere merito debent. Prima quidem, quod idem confinium Uyvariense, in quod talis miles externus introductus et collocatus est, majori ex parte sumptu inclyti istius marchionatus Moraviae extractum erectumque sit. Secundo, quod pro restauratione ejus militumque intertentione soepius non exiguae per eundem marchionatum conferantur expensae. Tertio, quod fere maximum est: recordari possunt eaedem dominationes vestrae se sponsores esse pro sua majestate coesarea, quod videlicet secundum conclusionis Viennensis contenta in libertatibus ac immunitatibus ipsorum regnicolas Hungaros conservare sua majestas velit, de quo assecutoriae etiam earundem extant literae. Quo accedit et hoc postremum: quod speciali dipplomate chyrographis ac sigillis plurimorum a parte utraque communito sancte sancitum literisque confoederatoriis commendatum est: quod videlicet inclytus quoque marchionatus iste easdem conclusiones Viennenses pro ratis et gratis habendo eas omnimode defendere et manu tenere velit.

Revocaret etiam sua majestas clementer in memoriam, quod tempore praeteritae hujus diaetae Posoniensis²⁾ propositionem suae majestatis de externo milite publice factam ad futuram diaetam, in qua singulorum comitatum nuncii super eo bene instructi adessent, regnicolae distulerint.

Quicquid hac in parte reverendissima, illustrissimae, illustres, magnificae, generosae, egregiae ac strenuae dominationes vestrae pro bono publico regni hujus facere dignabuntur, erit id nobis longe gratissimum ac apprime necessarium. Pro quo ut tam mea, quam coeterorum regnicolarum in similibus negociis erga easdem constant officia ac bona amicitia et vicinitas, nullas praetermitteremus occasiones. Responsum gratum expectantes, easdem de coetero felicissime valere et florere animitus desidero. Datum in arce mea Bitchensi³⁾ die 3. mensis Julii anno 1613.

Souč. opis, Budapest OL, Thurzo cs., reg. 11.

¹⁾ *Nové Zámky.*

²⁾ *Bratislava.*

³⁾ *Bytča.*

1613, 3. srpen, Rostice

Karel st. z Žerotína, zemský hejtman moravský — Martinu Czoborovi, pánu na Holíči: žádá, aby Andreáš Knašinský z Knašina, který se zdržuje na Czoborových gruntech, vrátil poddaným brněnské koleje Matky Boží z dědiny Divák koně, jež jim vzal na pastvě a odvedl do Uher.

Službu svou vzkazují, urozený pane, pane a příteli můj zvláště milý. Zdraví a při něm jiného všeho dobrého etc. Před vaší milostí netajím, že jest na mne kněz Petr Torrentin, rektor koleje Matky Boží v městě Brně, vznesl, kterak nějaký Andreáš Knašinský z Knašina,¹⁾ jinak Těšínský z Těšina, kterýž (jakž správa se dává) na gruntech vaší milosti v domě od pana Lysyny zastaveným na ten čas se zdržuje, poddaným dotčené koleje z dědiny Divák²⁾ na pastvě časem nočním dvě klisny, jednoho koně a jednoho valacha, z té příčiny, že by jemu někteří poddaní též koleje z dědiny Vážan³⁾ nějakou sumu peněz dlužni bejti měli, mocně vzal, ven z země této do království Uherského do městečka Holejče⁴⁾ zavedl a ty až posavad za sebou zdržuje, a že na nejedna téhož kněze Petra Torrentina přátelská psaní, kteráž jemu v příčině té s zakázáním se, pokudž by jemu dotčení poddaní co spravedlivě dlužni byli, že mu k tomu dopomoci chce, jmenujíc mu i jistej den k tomu, toliko aby ty koně těm chudým lidem, kterýmž je nevinně odjal, zase navrátil, učinil, nikterakž toho učiniti a dotčených hovádek navrátiti nechtěl a posavad nechce, nýbrž co jemu na taková přátelská psaní za odpověď dává, to vaší milosti příležitostě pro lepší vyzrozumění posílám. Poněvadž pak často psaný kněz Petr Torrentin i na místě spolubratří svých ke mně jakožto hejtmanu země se utekl a mně v tom za náležitou ochranu a za dopomožení, aby těm chudým lidem, poddaným jejich, dotčený hovádka navráceny byly, žádal, nemoha žádosti jeho slušné odepřítí tak činím, k vaší milosti se podle něho a spolubratří jeho přimlouvám a přátelsky žádám, poněvadž vaší milosti dobře vědomé jest, že mezi královstvím Uherským a markrabstvím Moravským netoliko pokoj a dobré srozumění jest, než i jisté smlouvy a kompaktáta učiněna, takže jeden každý spravedlnosti své pokojným způsobem tu, kdež náleží, vyhledávati má, že se nadepsaným Andreášem Knašinským jakožto škůdcím lidským a kterýž sobě v této zemi pokojně moc a kvalt provedl, dostatečně ujistiti a od něho svrchupsanému knězi Petrovi Torrentinovi a spolubratřím jeho slušně napravití, ty pak koně od něho nenáležitě vzaté těm chudým lidem, kterýmž odňaty sou, bez dalších odkladův navrátiti a vydati poručiti ráčíte. Což když se stane a on,

Andreáš Knašinský, dadouc se sem do země najíti strany dluhu vejš psaného, čeho vyhledávati bude, má jemu od jednoho každého, pokudž by mu kdo čím spravedlivě povinen byl, podle náležitosti dopomoženo bejti. A ačkoli o vaší milosti pochybnosti nemám, že pro zachování dobrého přátelství, ano i pro napřed dotčená kompaktáta tak učiniti ráčíte, však nestalo-li by se toho, musil bych to na pana palatyna království Uherského vzněsti a sobě stížiti a mezi tím poddané vaší milosti i z statky jejich v markrabství tomto dotud, dokudž by mi se za spravedlivé neučinilo, zase hamovati a obstavovati poručiti. Ale jsem k vaší milosti té celé naděje, že k tomu přijíti dopustiti neráčíte, nýbrž žádost a přimluvu mou skutečně naplniti ráčíte. Čehož se já vaší milosti v podobné natrefení věci i jináče volně odměniti zakazují. A s tím milost boží rač s námi bejti. Datum na Rosicích 3. Augusti léta Páně 1613.

Souč. opis, Budapest ÖL, Thurzo cs., irreg. 2.

¹⁾ *Místní název se nepodařilo identifikovat.*

²⁾ *Diváky, okr. Hustopeče.*

³⁾ *Vážany nad Litavou, okr. Slavkov.*

⁴⁾ *Holíč, okr. Skalica.*

188.

1614, 6. leden, Strážnice

Purkmístr a rada města Strážnice — městu Skalici: žádají, aby k nim Skalíčtí poslali svého popravního mistra Janka k odstranění pošlého koně.

Službu naši vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši milí. Od Pána Boha zdraví a jiného všeho dobrého přejem vám věrně rádi. Netajíme před vámi, že jest panu Jetřichovi Dietrovi kůň zcepeněl a ten zůstává v městě u nás v hospodě jeho. Za to vás sousedsky a přátelsky žádáme, že Jankovi, mistru popravnímu, aby k nám do města Strážnice¹⁾ nemeškaje najíti se dal a toho koně ven z města vypravil, poručíte.^{a)} Jsme k vám té nepochybné naděje, že tak učiníte. S tím se vám dobře a šťastně jmíti vinšujíc za naplnění žádosti prosíme. Datum v městě Strážnici 6. dne Januari léta Páně 1614.

Purkmístr a rada města Strážnice.

Čistopis, MA Skalica.

^{a)} *poručíte připsáno po straně.*

¹⁾ *Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.*

1615, 17. březen, Bytča

Jiří Thurzo z Betlemfalvy, uherský palatin — Janu st. Říčanskému Kavkovi z Řičan, na Broumově a Vlachovicích: radí mu, aby k vyřešení hraničních sporů s lednickým panstvím požádal císaře o vyslání komisařů.

Urozený pane, pane příteli a sousede nám zvláště milý. Službu svou s vinšováním dobrého a šťastného zdraví vaší milosti vzkazujeme. Na onehdejší vaší milosti k nám učiněné psaní, v kterém na ouředníka panství lednického¹⁾ s strany některých násilích obtěžovati jste se ráčili, takovúto odpověď byli sme dali, že jse totižto o té věci, v čem by byla, od téhož lednického ouředníka dostatečněji vyzvíme a zatím že vaší milosti odpověď dáme. Pak jakovú tenže ouředník na dotčený vaší milosti list a psaní naše odpověď dal, to teď in specie vaší milosti odsílám. Jest nám sice dosti proti myslí, že takovéto nesnáze mezi tímto Uherským královstvím a margrabstvím Moravským o hranice vznikati mají, ješto ovšem chvalitebnější by bylo, kdyby svornost, pokoj a láska sousedská i z jedné i druhé strany držána a zachována býti mohla. Než poněvadž tak jest, jiné rady vaší milosti užitečnější dáti nemuožeme, než že by vaší milosti[!] jeho jasnost císařskou a královskou, pána, pána nás všech nejmilostivějšího, pohledati a žádati ráčila aby jeho jasnost jeho milosti panu nejvyššímu zemskému hejtmanovi téhože margrabství Moravského z strany jedný, z strany pak druhý mne, jakožto v tomto království Uherském palatinusovi a jeho jasnosti místodržícimu, milostivě poručiti ráčila, že bychom společně porozumění majíce z jedné i druhé strany komisaře na toto zvolené vyslali, kteříž by totižto na jistý uložený čas, dá-li Bůh, na takové hranice a místa zvádlivé vyjeti a co by nejspravedlivějšího bylo, mezi stranami dokonati a takové rozepře uspokojiti mohli. S tím se vaší milosti v dobrém a šťastném zdraví na mnohé časy býti vinšujeme. Datum in arce nostra Bytthensi²⁾ die 17. mensis hujus Martii anno Domini 1615.

Vaší milosti přítel a soused k službám volný hrabě Jiří Thurzo de Bethlenfalva, palatinus království Uherského, nejvyšší sudí krajiny Kumánské, hrabě z Oravy a teže stolice Oravské hlavní a věcítý išpánel[!] a jeho jasnosti císařské a královské tejná rada a v témž království Uherském místodržící.

Souč. opis, StA Brno, Kopiař sněmovní IV, f. 150b—151a.

¹⁾ *Lednica, okr. Púchov.*

²⁾ *Bytča.*

1615, 5. duben, Rosice

Karel st. z Žerotína — Jiřimu Thurzovi z Betlemfalvy, uherskému palatinovi: slibuje, že mu opatří lékaře znalého slovanského jazyka, a zmiňuje se o různých politických záležitostech zahraničních i domácích.

Illustrissime comes, domine et amice plurimo cultu et observantia mihi venerande. Officia mea pridem illustrissimae dominationi vestrae dicata et delata etiam his literis addico et salutem simul multam asscribo.

Diversis quidem parva tamen distantia a se invicem discretis diebus ternas ab illustrissima dominatione vestra accepi et binas quidem priores querelas praefecti Lednicensis¹) adversus dominum Joannem Kavkam et Nicolai civis Solnensis²) contra Judaeos publicanos in oppido[!] Hunobrodensi³) deferentes, quod renunciato officio praesidis Moraviae ad me res non pertineret, successori meo, domino Ladislao baroni de Lobkovicz, ad expediendum pro munere sibi commisso negocium transmissi, qui se rescriptum illustrissimae dominationi vestrae significavit et fecit haud dubie. Reliquum itaque est, ut respondeam ad tertias, quae III. Calendas Apriles⁴) mihi redditae. Et ad medicum quidem quod attinet, res mihi erit curae, ut qualem illustrissima dominatio vestra requirit linguae nempe Schlavonicae peritum et caetera doctum atque probum, quique condiciones, quas epistolae suae inseruit, non abnuat, investigem inventumque illustrissimae dominationi vestrae quamprimum addicam. Non praeteribo interim (ne si forte vel minus vel tardius id praestem, in me culpa haereat) non exiguam in illis adipiscendis difficultatem occurrere hoc tempore atque adeo quidem, ut ipsemet a tribus jam fere mensibus medico caream, quem tamen annos ultra viginti quinque domi continuo alui. Sibi enim, ut nunc sunt ingenia, quisque vivere vult et suo arbitrio nec facile se ministerio alieno astringi ferunt, quod libertatem magis ex usu suo esse existiment, quae ut sua natura amabilis omnibus est et grata, sic non minus ab illis desideratur atque ab aliis. Dabo tamen operam, quantum in me erit, ut necessitati illustrissimae dominationis vestrae (praesertim vigente rem aegritudine illustrissimae conjugis suae, quam restitutam pristinae valetudini quam primum opto) prospiciatur nec deerit diligentia mea in eo quaerendo, dum modo sors adsit in inveniendo. Ne tamen ex errore aliquo labor meus fiat irritus, cupio mihi explicari, quid per florenum Hungaricum illustrissima dominatio vestra intelligat et quo stipendio Phamacopaeum habuerit hactenus conductum, id ubi rescivero tutius et certius, adhibere manum negotio petero. De legatis Transilvanis et Ali Bassa,⁵) quae

renunciat, grata mihi cognitu hinc quod scribam parum occurit, quod latere illustrissimam dominationem vestram queat. In Germania et Italia sunt, qui pacem sperant, sunt, qui arma ominentur. Regem Hispanum⁶⁾ magnas cogere copias vulgo asseritur, num ad redimendam pacem, num vero si illa haberi nequeat, ad bellum prosequendum id fiat, aliorum sit iudicium. Ego enim ad privatam vitam reversus privata tantum tracto publicis ad discutiendum iis commissis, ad quos pertinent. Imperatricem gravidam hic omnes pronis aurbus audimus et quia ita esse summopere cupimus, facile fidem praebemus. De comitiis Bohemicis, ad quae caeterae etiam provinciae invitatae, novum nunc silentium, alii ad Junium, ad Majum alii dilata putant. Ego quid affirmem, non habeo. Caeterum illustrissimam dominationem vestram tutelae divinae commendo et de valetudine recuperata illi gratulor, quae etiam apud me Dei beneficio est mediocris. Rossicio Nonis Aprilibus anno 1615.

Illustrissimae dominationi vestrae addictissimus et ad omnia officia paratissimus

Carolus Zerotinus.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

¹⁾ Lednice, okr. Púchov.

²⁾ Žilina.

³⁾ Uherský Brod.

⁴⁾ 30. března 1615.

⁵⁾ Jde patrně buď o Ali-pašu, velkovezíra, nebo o Ali-pašu, místodržícího v Temešváru. (Srv. Zinkeisen, *Gesch. des osmanischen Reiches in Europa*, Reg., Gotha 1863, str. 8.)

⁶⁾ Filip III., král španělský.

191.

1615, 17. duben, Holešov

Ladislav z Lobkovic, místodržící úřadu zemského hejtmána moravského — Jiřímu Thurzovi z Betlémfalvy, uherskému palatinovi: žádá jej, aby nařídil Lednickým ustát v nesousedském jednání vůči Janu st. Říčanskému Kavkovi z Říčan.

Službu svú vaší milosti vskazují, urozený pane, pane švagře a sousede můj zvláště milý. Zdraví i jiného všeho dobrého přeji vaší milosti od Pána Boha věrně rád. Jaké mně opět psaní pan Jan starší Říčanský Kavka z Říčan činí, vaší milosti punkt stížnosti jeho do Lednických¹⁾ příležitě pro lepší vyrozumění

posílám. A vaší milosti jak předešle tak i nyní za to přátelsky a sousedsky žádám, že při týchž Lednických z ouřadu svého palatinského to dostatečně naříditi a při nich skutečně spůsobiti ráčíte, aby až do skončení mezi obojí zemí přirozené komisi od takového nesousedského a k velikému ohni z obojí strany směřujícího předsevzeť přestali. Nebo sice kdyby co s toho horšího pojítí mělo, bych já vinny[!] žádné míti nemohl, poněvadž co na mně jest, to všeckno zlé skutečně předcházím. Ač sem té k vaší milosti přátelské a sousedské naděje, že z strany své tolikéž učiniti ráčíte. S tím se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Holešově 17. dne měsíce Aprillis léta 1615.

Váš volný švagr, soused a bratr[?]^{a)}

Ladislav z Lobkovic, na Šternštejně, Nejštatu, Rybnících a Holešově,
J. M. C. tejná rada, komorník a nejvyšší komorník a místodržící ouřadu
hejtmanského markrabství Moravského etc.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Váš volný švagr, soused a bratr[?] napsáno jinou současnou rukou. (Touž rukou připsáno pod podpisem: rukou vlastní.)

¹⁾ Lednice, okr. Púchov.

192.

1615, 2. červenec, Uherský Brod

Frydrych z Kounic a na Brodě Uherském — městu Skalici: žádá, aby byl Vítu Pernikářovi, jeho poddanému z Uherského Brodu, vrácen majetek, který byl v Skalici neoprávněně zabaven.

Moudří a opatrní páni, přátelé moji milí. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. A poněvadž Vít Pernikář, jinak Vejvoda, poddaný můj z města Uherského Brodu, nepřestává sobě přede mnou stěžovati, kterak jemu statečku jeho nemálo (jakž z odeslaného poznamenání vyrozumíte)¹⁾ beze všelijaké příčiny tam v městě vašem Skalici mocně pobráno jest a zase k svému po náležitém žádostivém napominání a prozbě že přijítí nemůže, mne jakožto vrchnosti své poníženě a pokorně v té věci za ochranu žádal. Vidouce pak a uznávajíce, že se jemu veliké ublížení a pouhá škoda i outisk činí, jak prvotně²⁾ tak i nyní vás za to přátelsky žádám, že poddanému

mému věci jeho vlastní vydati poručíte, tak aby on, chudý člověk, živnosti sobě nemeškal a z dalšího zaneprázdnění sjíti mohlo. Ačkolivěk sobě k němu příčinu berete, že by se dvěma sestrami vlastními obcovati měl, on tomu odpírá, a cokoliv se jemu tam v Čechách, v Hradci Jindřichově přitrefilo, to se stalo vojenským během a tak jest jemu to všechno předně od vrchnosti jeho i potom od jiných, s kterými tak oč činiti měl, náležitě prominuto a odpuštěno, a i potom ještě v sousedství tam v městě Hradci zůstávajíc do vůle své řemeslem svým se živil, jakož vám teď hodnověrný vejpis svědomí, kteréž od urozeného pána pana Bohuchvala Humberka z Humberku a na domě svobodném v městě J. M. C. Táboře pod pečeti jeho sobě vydané má, odsílám. Pročež co jednou umrtveno a spokojeno jest, a on se mezi vámi v městě Skalici dobře a poctivě, jsouce tam spolusousedem, choval a živil, aby jemu to zdviháno a vzpomínáno býti mělo, za bezpotřebnou věc býti uznávám a také to jistě věc náležitá by nebyla, poněvadž po předešlém pádu nyní se poctivě a náležitě chová. Té naděje sem k vám, rozvážíce to sami, že se jemu veliká křivda děje, že jemu jeho věci vydati poručíte, pro mé se vám toho zase přátelské touž měrou i jiným způsobem volné odměnění a dalšího zaneprázdnění a zaměstknání ukrácení. Odpovědi od vás žádám. S tím milost Pána Boha rač býti s námi. Datum na Brodě Uherském 2. dne Julii anno 1615.

Frydrych z Kounic a na Brodě Uherském, J. M. císaře římského, uherského a českého krále mundšenk.

Čistopis, ŠtA Brno, Nová sbírka č. 514/11.

³⁾ K listu je přiložen seznam zabavených věcí, pořízený Vitem Pernikářem. Uvádí se zde sukno za 100 fl., 2 tuny herynků a 2 tuny oleje za 72 fl., 40 fl. na hotovosti, dále ženská roucha, víno, plátno, pentlíky, plášť, psací potřeby, koření, drobné šperky, kůže aj. v celkové ceně 428½ fl.

⁴⁾ List Frydrycha z Kounic v této záležitosti (1615, 12. červen, Uherský Brod) je uložen v Nové sbírce pod týmž číslem.

193.

1615, 25. červenec, Mezeříčí nad řekou Bečvou

Purkmistr a rada města Mezeříčí nad řekou Bečvou — městu Levoči: žádají, aby Levočští dopomohli Jiříkovi Valů, rychtáři města Mezeříčí, k pohledávce u Jiříka Engelhorta, souseda levočského.

Službou[!] svou povolnou, moudří a opatrní páni, přátelé nám vzláště milí, vzkazujeme. Zdraví a jiných všech spasitedlných vedle duše i těla věci na

Pánu Bohu vinšující věrně a upřímně vašim opatrnostem přejeme. Nemůžeme před vašimi opatrnostmi[!] tajiti, že slovutný a opatrný muž pan Jiřík Valů, měštnín a rychtář přísežný, nám vzláště milý, před nás do úplné rady se vši náležitou uctivostí předstoupíc, kterak by po mnohém a častém přátelském napomínání od slovutného Jiříka Engelhorta, spolusouseda vašich opatrností, dluh sobě v sumě 36 fl. moravských, jakž v sobě to vejslovně šulprif, kterýž příležitost se odsílá, poukazuje, spravedlivě povinný vymoci a vypomínati nemohl, oznámil a nás, abychom strany takového dluhu záplaty k vašim opatrnostem přimluvě psaní učinili, snažně žádal a prosil. Protož nemohouce my pana rychtáře našeho přísežného spravedlivě a slušně žádosti oslyšeti, nýbrž velice a vysoce ji sobě vážíce tak činíme, a že svrchunadepsaného Jiříka Engelhorta, spolusouseda vašich opatrností, k takového dluhu skutečnému při této chůzi zaplacení podle práva dostatečně přidržeti a hotovými penězi týž dluh jemu spraviti poručiti ráčíte, vašich opatrností přátelsky žádáme. Což že vaše opatrnosti k naší přimluvě žádosti pro volné naše toho v napodobné příčině odměnění i také ujiti dalšího zaměstknání neobtěžně učiniti ráčíte, té jisté naděje jsme. S tím účinnivě a laskavě odpovědi očekáváje, v mocnou boží ochranou[!] vaše opatrnosti poručena činíme. Datum v městě Mezeříčí nad řekou Bečvou¹⁾ na den svatého Jakuba léta Páně 1615.

Purkmistr a rada města Mezeříčí nad řekou Bečvou.

Čistopis, MA Levoča, XIII, 46.

¹⁾ Valašské Meziříčí.

Pozn. Jotaci hlásky e vyznačoval písař velmi nedůsledně, neboť tečky (resp. čárky) nad e jsou často nadepsány i tam, kde se jotace bezpochyby nevyslovovala. V našem přepise je jotace vyznačena podle dnešní výslovnosti.

194.

1615, 13. srpen, Těšín

Adam Václav, kníže těšínský — instrukce Michalovi Matyášovskému pro jednání s Jiřím Thurzem z Betlemfalvy, uherským palatinem: vysvětluje, že nepropustil z vězení Adama Zorově, najatého Mojžišem Sunelem, aby ukládal o život knížete, a žádá o pomoc k dosažení uherského inkolátu a dědictví Mukačeva nebo Ecsetu.

My, Adam Václav, z boží milosti v Slezi kníže těšínské a Velikého Hlohova etc., jeho milosti římského císaře, uherského a českého etc. krále rada

a nařízený vojenský nejvyšší. Tuto instructí urozenému vladyce, věrnému našemu milému Michalovi Matyášovskému z Důlních Matyášovic, k jeho milosti vejsoce urozenému a mnohomožnému hrabímu a pánu, panu Jiřímu Turzymu z Betlehemfalvy, palatinovi a naderišpanu království Uherského, nejvyššému soudímu krajiny Kumánskej, hrabiemu z Oravy a tohož videkou Oravského hlavnímu věčitému išpanu, jeho jasnosti císařskej a královskej radě a v království Uherském místoderžícímu, panu bratru a sousedu našemu vzácně zvláště milému, jeho vysílajíc dáváme.

Předně, aby po oddání věřícího listu našeho jeho milosti panu hrabímu přátelské pozdravení a přízen braterskou oznámil, a že jeho milosti navštěvujíc od Pána Boha zdraví, při tom jiného mnoho dobrého višujeme a věrně přejeme. Podle toho že by jeho milosti panu bratru oznámil, co se pana Mojžíše Sunega dotejče, tak jak jeho milost pan palatinus nám předešle za žádostí tohož pana Sunega psaní učiniti ráčil, přimlúvajíc se, abychom Adama Zorově z vězení našeho propustiti dali, aby dotčený vyslaný náš jeho milosti panu palatinovi jménem našem oznámil a nás při jeho milosti podstatně omluvného učinil, že sme jeho z takového vězení z slušných příčin propustiti dáti nemohli, a to s těch, že tenž nešlechtný člověk předešle od jiných jemu rovných, kteří tak od dotčeného pana Sunega peníze vzali a pronajati byli, aby o život náš stáli, popsán jsouc i nyní sám dobrovolně vyznal, že je tomu tak, že se tomuž panu Sunegovi v tom podrobil a pronajati dal i peníze na to vzal, aby o život náš stál a nás, jak by mohl, z světa zvedl, tak jak sme to vše již předešle jeho milosti panu palatinovi v známost uvedli. K čemu sme my nikdá jak živi jak tomuž panu Sunegovi, tak i žádnému z pánů stavů království Uherského žádné příčiny nedali a dáti nemienili a nemieníme, nýbrž sme vždycky o to usilovali, abychom jednomu každému z pánů stavů dotčeného království všeliké dobré přátelství prokazovali a prokazovati úmyslu jsme, i o to k důvodu a dokázání toho všeho usilujeme, abychom v společnost již jmenovaných pánův stavův tohož království Uherského přijati a mezi jich milostmi se osaditi a takovou affectí naši skutečně dokázati mohli. A že jeho milosti pana palatina za to přátelsky žádáme, kdyby tenž pan Sunegk jaké správy o nás činil, a zvlášč že bychom my jaké vpády, příčinu k zlému sousedství dávajíc, do království Uherského činiti aneb toho příčinu k zlému sousedství dávajíc, do království Uherského činiti aneb toho úmyslu bejti měli, že by jeho milost pan palatin, pan bratr náš zvláště milý, jemu v tom víry dávati neráčil, neb by jistě toho tenž pan Sunegk dokud živ neprokázal. A že sme toho lotra jak výš dotčeno a za výš oznámenú příčinú vzíti dali, toho sme za žádnú jinú příčinú neučinili, než abychom před takovými nájemníky tohož pana Sunegka a těmi, kteří tak o život náš usilovali a usilují, zdraví a život náš ochrániti mohli. A kdybychom toho neučinili aneb v tom tak bedliví nebyli a nás v tom nětco toho podkalo, velice bychom příčina

neštěstí svého byli, neb i toho, že se nejednom nás samých, ale též^{a)} i co se poddaných našich dotejče, mnoho nachází, jakž pak teď nedávno pominulého času jednoho poddaného našeho, zejména Michala Kapšu z Písečného,¹⁾ tenž pan Sunegk na dobrovojný cestě, nejsou jemu tenž poddaný náš jak živ nic vinen, než jdouc po potřebě své, vzítí, do vězení dáti a tak traktyrovati dal, že tenž ubohý poddaný náš tamž v vězení jeho o život nevinně přišel, jakým způsobem, pan Sunegk nejlépeji ví. Item druhý poddaný náš, také jdouc cestou svobodnou, od poddaných jeho nešlechetně zamordován jest. A při tom lotru, kterého sme vzítí dali, věci tohož poddaného našeho zamordovaného nejdeny sou, čehož snadný a jistý důmysl jest, že tenž lotr jak na nás, tak i na poddané naše pronajatý jest. Protož že žádáme, aby nás jeho milost pan palatin, že sme tohož lotra s takového vězení posavad propustiti nedali, za omluvného míti, i tolkéž, že sme jej vzítí dali, za vpád počítati neráčil. Neb kdybychom vpád jaký učiniti měli a toho úmyslu byli, těch věcí, o které tak jednáme, nikdá bychom nejednali, nýbrž bychom nepřítelů našeho a toho, který tak na život náš lotry pronajímá, hledali, jak bychom ho dostati a sobě s něho nápravu učiniti mohli, co bychom snadně vykonati mohli. Než že to jináč souditi a u sebe uvažovati umíme, co by s toho zrůsti mohlo, nežli tenž pan Sunegk, protož se od nás neděje. A k jeho milosti panu palatinovi že tej naděje jsme, že nás za žádnú správu odporní strany naší za toho nemajíc, při tomž panu Sunegku to tak naříditi ráčí, aby se s takovými správami spokojil a nám již dále k zlému sousedství a nepřátelství zúmyslně příčin (kterých nám již dáleji a zvlášč ponevadž se nám zdraví a života našeho dotejče, snášeti možné není) nedával, a jestliž bychom co toho za takovými příčinami jeho k ochraně svý učiniti museli, k zlý straně počítati neráčil. My se toho jeho milosti všelikým upří-
mým[!] braterstvím a dobrým přátelstvím odměňovati nepominem.

Za druhé. Že podle toho jeho milosti panu bratru našemu zvlášť milému ku paměti bratersky přivozujeme, co sme předešle skrze osobu jeho, Matyášovského, jak z strany přijítí v stav království Uherského, tak také z strany praetensii naší budto o zámek Mungác²⁾ aneb zámek Eczet³⁾ aneb jakého jiného spadku jeho císařské milosti jakžto uherského etc. krále, pána nás všech nejmilostivějšího, bychom jednati a dojtí mohli, o dobré zdání i pomoc při jeho milosti panu bratru pohledávali, a že jak předešle tak i nyní jeho milost pana bratra za to žádáme, aby nás v těch příčinách neopúštějíc, jak bychom v jednom aneb v druhým postupovati, jakým způsobem, kde a na kterým místě o to jednati a na koho tu věc nejprv vznéstí měli, rady své jak ústně tak pro lepší správu listovně a důvěrně uděliti a v těch správách (aby práce naše daremní nebyla) laskavě napomáhati ráčil, jakž pak to vše vedle náležitosti. A že my to zase braterskou libostí každého času odplatiti a odměniti se ofěrujeme, jeho milosti panu bratru našemu vyslaný náš náležitě a výslovně předněsti věděti

bude a nám při příjezdu svým vyřízení svého relatiu učiniti má.

A co tak v těch příčinách jeho milost pan hrabí pro nás učiniti a způsobiti ráčí, že my se toho jeho milosti touží i jinú mnohem větší míru, kdybychom tak v čím od jeho milosti pohledávání byli, času každého odměniti rádi chceme. Datum pod pečeti naší knížetci na zámku Těšíně ve štvrtek po svatým Vavřinci léta Páne 1615.

Čistopis, Budapest OL, Thurzo cs., reg. 6.

a) Psáno teež.

1) Písečná, okr. Český Těšín.

2) Mukachevo, nyní USSR.

3) Nagyecsed, nyní Rumunská lidová republika.

195.

1615, 5. září, [Praha]

Rektor a rada pražské Akademie potvrzují, že slibili Ondřeji Thoraniovi, radnímu města Trenčina, vyslat k vedení trenčinské školy řádného mladíka.

Nos rector et consilarii universitatis Academiae Pragensis testatum facimus prudentem et circumspectum dominum Andream Thoranium, civem et senatorem regiae atque liberae civitatis Trinchiniensis,¹⁾ de rectore scholae praefatae civitatis promovendo a festo divi Galli anni hujus²⁾ diligenter nobiscum egisse effecisseque, ut petitioni ejus subscriberemus promitteremusque nos juvenem honestum, pium et doctum in rectorem promoturos. Dabantur in collegio Caroli IV., alias Magno, sabbato post Aegidii. Sub sigillo rectoratus. Anno 1615.

Čistopis, MA Trenčín.

1) Trenčín.

2) 16. října 1615.

196.

1615, 5. září, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Skalici: dotazují se, proč nebylo strážnickým formánům vydáno kamení na stavbu zvonice ve Strážnici.

Službu naši vzkazujem, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši zvláště milí. Od Pána Boha zdraví a jiného všeho dobrého přejeme V. O. věrně rádi. Nepochybujem, že pánům sousedům a přátelům našim milým žádost naše skrze pana purkmistra našeho s spoluradními na pány strany kamení k stavení veže pro zvony při kostele strážnickém¹⁾ vzložená v paměti zůstává, na kteroužto žádost jest od pánův přátelská a sousedská s dovolením toho všeho odpověď dána. My toho vděčni jsouce za přátelství jsme to přijali a pánům se toho ve všem dobrém odmeniti a odsloužiti zamluvili etc. Dnešního pak dne vyslavše spolusousedy naše pro takové kamení s koňmi a sedmi vozy, není jim nic vydáno, nýbrž formané museli nazpátek zase prázdní domů se navrátiti. Co za příčinu jest, pánův sousedsky a přátelsky žádáme, že zase[!] nám o té věci skrze psaní správy místné učiniti nepominou etc. Jsme ku pánům nepochybné naděje, že žádost naše naplněna bude. S tím milost Pána Boha s námi býti rač. Datum v městě Strážnici v sobotu 5. dne Septembris léta Páně 1615.

Purkmistr a rada města Strážnice.

Čistopis, MA Skalica.

¹⁾ Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.

197.

1615, 2. říjen, Bytča

Jiří Thurzo z Betlemfalvy a na Bytči — Janu Bruntálskému z Vrbna a na Frýdku: žádá, aby Martin Raškovský zaplatil dluh svému zeti Janu Gertovi, petrovickému majerovi, a aby poddaní Bruntálského vrátili Adamu Pekařovi, rovnanskému a chotešovskému fojtovi, a jeho společníkům zajatý dobytek.

Urozený pane, pane příteli a sousede můj zvláště milý. Službu svou s vinšováním dobrého a šťastného zdraví vaší milosti vskazujeme. Z listu^{a)} vaší milosti, jemuž datum na Frydku¹⁾ die 16. Septembris, měsíce nyní pomínulého, vyrozumeli sme, kterak na psaní a žádost naši z strany dobytka valaského mladého no. 50, Adamovi Pekarovi, fojtovi našemu rovnanskému²⁾ a chotešovskému,³⁾ i společníkům jeho zajatého a při poddaných vaší milosti, jakž oni předstírají,^{b)} posavad zůstávajícího, k tomu z strany Jana Gerta, majera našeho petrovického,⁴⁾ o dluh jeho jistý na fl. 113 na moravskou sumu počítajíc se

vstahující a při zeti tohože majera Martinovi Raškovském zůstávající, psáti a rok neb den ten^{c)} pondělí po s[vatém] Františku⁵⁾ k opatření a jistému^{d)} skončení tej věci na Frydku pokládati ráčíte. Za co vaší milosti přátelsky děkujeme i rovným způsobem, když by se temu jaká^{e)} příčina zavdala, odmeniti se nepomineme. Vysáláme[!] tehdy i téhož Jana Gerta osoblivě^{f)} a na míste pak^{g)} Adama Pekaře, který pro jisté práce sám tam osoblive nyní odejti nemuože,^{h)} jistých poddaných našich k vaší milosti, za to sousedsky žádajíce, předně z strany Jana Gerta, ať by se mu bez dalších odtahův z strany téhož zvrchupsaného dluhu vedle dokonání jednání mezi ním a zětěm jeho předjmenovaným učiněného a cedulí rezanú stvrzeného, kdežto ani práva nějakého více neuznáváme býti potřebného, dostatečné dosti učinění stalo a větším rozepřím cestu přetrhlo. Z strany pak dobytkaⁱ⁾ Adama Pekaře a společníkův jeho, ponevadž svědomí jistého a očitého postavití nemohú, opúštějí sprosta na Jana^{j)} Kotasa vojvodu, na Adama fojta, Raškovského i ostatních spolusousedův jeho a poddaných vaší milosti,^{k)} necht oni, pamatujíce předně na Pána Boha a jeho spravedlivost, na svú duši a na sousedskú lásku, spravedlivě seznají, jestliže takového dobytka no. 50 při nich nezůstává, což jestli v přítomnosti techto našich poddaných vykonají, dobytek, o který pracují, poddaní naši škodovati musejí, pakli by se některak při nich nachodil, je bez dalších hadrunkův a našeho i vaší milosti zamestnání jej navrátiti naříditi a poručiti ráčíte, vaší milosti sousedsky i velice prosíme. Odsloužíme se vaší milosti. S tím milost Páně rač bejti se všemi námi. Datum in arce nostra Bytche⁶⁾ 2. Octobris 1615.

Koncept, Budapest OL, Thurzo cs., reg. 3.

a) listu *nadepsáno nad škrtnutým psaní.*

b) jakž oni předstírají *nadepsáno.*

c) *Následuje krátký nečitelný škrť.*

d) a jistému *nadepsáno.*

e) jaká *nadepsáno.*

f) osoblivě *nadepsáno.*

g) pak *nadepsáno.*

h) který pro... nemuože *nadepsáno.*

i) dobytka *nadepsáno.*

j) Jana *nadepsáno.*

k) a poddaných vaší milosti *nadepsáno.*

1) *Frydek, okr. Místek.*

2) *Rouné, okr. Čadca.*

3) *Kotešová, okr. Bytča.*

4) *Petrovice, okr. Bytča.*

5) *5. října 1615.*

6) *Bytča.*

Pozn. Koncept je místy poměrně nesnadno čitelný. Proto nebylo vždy možno rozeznat s jistotou např. jociaci hlásky e, rozlišit e, a, o ap.

198.

1615, 3. prosinec, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Skalici: žádají, aby Skaličtí zadrželi majetek Andreáše Seče, t. č. obyvatele města Skalice, dokud ne-

zaplatí ivančickému kramáři Faltýnovi dluh (za sukno), za který se zaručili kyjovští měšťané Martin Hvězdlický a Andreáš Kovář.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši zvláště milí. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého V. O. věrně a upřímně rádi přejeme. Před O. V. netajíme, kterak pan Martin Hvězdlický a Andreáš Kovář, měšténině města Kyjova, nám v známost uvedli, že Faltýnovi, kramáři z města Vančic,¹⁾ za nějakého Seč^{a)} Andreáše, ten čas obyvatele města Skalice, za 12 fl. sukna z krámu téhož Faltýna vyvěřeného za rukojemníky postaveni jsou. Kterýžto dluh již dávno zaplacen býti jměl, však týž Seč^{a)} Andreáš takového dluhu věřiteli svému nezapřavíc po kupectví a živnosti své do království Uherského,^{b)} odjedouc jmenovaných rukojmův podle přípovědi jim učiněné nevyvadil, nýbrž na dvě léta o sobě věděti^{c)} nedal. Nyní pak napředpsanej věřitel od nich takový dluh 12 fl. jmíti chce. Z té tehdy příčiny, aby ze škody jejich zjiti mohlo, za připsání toto k V. O. nás sou snažně žádali. I poněvadž toho jistou správu máme, že častopsanej Seč^{a)} Andreáš po kupectví svém v městě Skalici se zdržuje a tamž nětco vína zakoupeného má, V. O. přátelsky a susedsky za to žádáme, pukudž[!] by prve dotčeného dluhu nezaplatil a týchž rukojmův z téhož rukojemství nevyvadil, že to od V. O. nařízeno bude, aby jemu potud takové víno z věcmi jeho z města Skalice propuštěno nebylo a tudy aby tíž spoluměšténině naši té škody ujiti mohli. A což tuto na žádost naši učiniti ráčíte, V. O. touž měrou v příčině podobné i jiným všelijakým dobrým přátelstvím a susedstvím rádi se toho odměniti chceme, odpovědi účinnivé žádajíc. Milost boží s námi býti rač. Datum v městě Kyjově 3. dne Decembris léta 1615.

Purkmistr a rada města Kyjova.

Čistopis, MA Skalica.

a) *Psáno Seč.*

b) *Počátek slova psán na rasuře.*

c) *dě nadepsáno.*

¹⁾ *Ivančice, okr. Rosice.*

199.

1616, 1. květen, Broumov

Jan Hradčanský z Dřevohostic, purkrabí na Broumově — Františku Revayovi z Reva a na Holíci: žádá o vydání Jiřika Krákkého, který nadelav škodu na obilí uprchl do Bogdanovic a byl tam uvězněn.

Službu svou vzkazují, vysoce urozený pane, pane mně milostivý. Od Pána Buoha zdraví a jiného všeho nejlepšího dobrého vaší milosti věrně služebně rád přeji. Vaší milosti pána mně milostivého v poníženosti netajím, že Jiřík Krátký, který u jeho milosti pána mého¹⁾ za pachole byl a obilně opatroval, nadělaje na obilí škody pryč z zámku broumovského²⁾ utekl. Kterýhož za ním vyslaní na gruntech vaší milosti ve vsi Bogdanovcích³⁾ našli a vsaditi dali. Pro něho nyní Jana Polívku, rychtáře z městečka Broumova, s některými hajnými vypravuje, na místě jeho milosti pána mého vaší milosti prosím, že maličké psaní panu rychtáři do vsi Bogdanovic, aby těmto vyslaným vydán byl, učiniti milostivě poručiti ráčíte. Já zase, v čem bych mohl vaší milosti volně sloužiti, hotově a volně chci k rozkazu vaší milosti rád učiniti. Odpovědi očekáváje, milost a ochrana Pána Buoha s námi býti rač. Datum na Broumově v neděli 1. dne máje léta Páně 1616.

Vaší milosti k službám poslušný

Jan Hradčanský z Dřevohostic, purkrabie na Broumově.

Čistopis, SNM Martin, Revay kor.

¹⁾ Jan Říčanský Kavka z Říčan.

²⁾ Brumov, okr. Valašské Klobouky.

³⁾ Bohdanovce nad Trnavou, okr. Trnava.

200.

1616, 14. květen, na předměstí hranickém

Bohuslav Ovesný, na dvoře na předměstí hranickém — městu Banské Štiavnici: žádá, aby Štiavničtí sdělili komornímu hraběti, že chce koupit se svou manželkou dům po zesnulé Margetě Jelínkové, manželčině tetě v Banské Štiavnici, a oznamuje, že hodlá přesídlit do Banské Štiavnice a provozovat tam svou živnost.

Službu svou povolnou vzkazují, slovoutné a mnohovzáctné opatrnosti páni a přátelé moji zvláště milí a na mne laskaví. Zdraví a jiného mnoho dobrého přeji i [s] svou manželkú vašim opatrnostem věrně rád. Slyšíme o tom, že by Pán Bůh všemohoucí prostředkem zde časnej smrti paní Margetu Jelínkovú, mej manželky^{a)} paní tetku, z tohoto světa povolati jest ráčil. A poněvadž dům ten, na kterémž jest neboška byla, k jeho císařské milosti komoře připadl i na

prodaji jest a předkem z přátel (krom cizí), který by takový dům chtěl koupiti a ujíti, má přednost v tom jmíti, se nachází a podli kupu má jemu odevzdán bejti, má pak manželka (jakž ráčíte sami o tom věděti) budouc od mladosti v něm vychována, však poctivě, a obyčeje v tom domě ví i tolikéž z přátel k tomu blízka jest, chce jej se vším, což jest při něm a v něm, koupiti, ujíti a v něm hospodyní (přivolujíc já k tomu) bejti a se panem komrgrofem Flajšem (poněvadž od toho pána dostatečnou přípověd má, že po její paní tetky smrti žádnému jinému ten dům nemá přijíti, než jí samej) chce dostatečně jednati a dům ten se vším, což jest koli při něm a v něm, jak vejš oznámeno, ujíti. Nebo já sám míním svou živnost prodati a se, dá-li Pán Bůh, po spravení toho tam i z svou manželkú vypraviti, nýbrž i tam živnost svou do vůle boží chci provozovati. Všakž vzáctné opatrnosti i na místě manželky svej služebně prosím, že před pana komrgrofa Flajše ty věci od mej manželky ráčíte přednýsti i tolikéž toto vašim opatrnostem činěné psaní tomu pánu ukázati, že já takový dům i z svou manželkú chci podli smlouvy a prodaje ujíti. Za oznámení^{b)} a odpovědi od vašich opatrností žádáme. Já se zase vašim opatrnostem odměniti a odsloužití nikoli nepominu. S tím Pán Bůh a jeho milost svatá rač bejti s námi. Datum na dvoře na předměstí hranickém v sobotu 14. Mai anno 1616.

Vašich opatrností v službách volný

Bohuslav Ovesný a na dvoře na předměstí hranickém.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

a) *Psáno manželku.*

b) *Psáno oznmení.*

201.

1616, 16. červenec, Ostrov

Purkmistr a rada města Ostrova — městu Skalici: sdělují, že jsou ochotni prodat Skalickým jedlové desky.

Slovutní, moudří a opatrní^{a)} páni, přátelé a sousedé naši zvláště milí. Zdraví, při něm jiného všeho dobrého od Pána Boha vám upřímně věrně rádi přejeme. Prohlídajíce a uštrůjíc dobrého přátelství a susedství i tolikéž velkej škody vaše, v kterou ste upadli, kteréž vám vpravdě nepřejeme, tak činíme a podli vaše žádosti takový jedlový desky, jednu každou po dvouch groších

bílých, vám dopřítí chceme. Pro kteréž kdy byste fúry vypraviti oumyslu byli, vás za to přátelsky žádáme, že nám zase pro správu, tak abychme se čím spraviti mohli, věděti dáti sobě nestížíte. Datum v městě Ostravě[!]¹) s sobotu po Rozeslání božích apoštolův anno 1616.

Purkmistr a rada města Ostrova.

Čistopis, MA Skalica.

a) Psáno optrní.

1) Uherský Ostroh, okr. Veselí nad Moravou.

202.

1616, 14. listopad, Příbor

Purkmistr a rada města Příbora — městu Levoči: žádají, aby Levočští přiměli Jiříka Engharta, svého spoluobyvatele, k zaplacení dluhu Ondřejovi Pustějovskému, sousedu příborskému (za sukno).

Službu svú vzkazujem, vzáctně slovní, mouďří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od Pána Boha zdraví a jiného všeho dobrého vašim opatrnostem přejeme věrně rádi. Jakož sme předešle vašim opatrnostem v příčině opatrného pana Ondřeje Pustějovského, spolusouseda našeho, kterémuž pan Jiřík Enghart, spoluobyvatel města V. Op., za sukna vzatá 77 fl. 25 gr. podle šuldbryfu na sebe daného od dávného času dlužen pozůstává a platiti až posavad zanedbává, psaní, jehož datum 1. Octobris roku tohoto, učinili, na kteréžto psaní naše nebudúc nám žádná zase odpověď dána, nevěda se sami i sused náš čím spraviti, znovu teď k V. O. v tejš příčině psaní činíme a skrze ně předešlé podobné žádostivé psaní naše k paměti přivozujem. Při tom pak Va. Op. přátelsky žádáme a za napřed psaným susedem naším ještě po druhé se přimlíváme, poněvadž spravedlivého dluhu svého od pana Jiříka Engelharta vyhledává, že jeho, aby dodavateli V. O. psaní tohoto, jehož na svém místě v tom zmocnil, při tejto nynější cestě do Prešova takový dluh podle zapsání a šuldbryfu svého neprodleně zaplatil, skutečně přidržeti račte. V přitřefení podobném přátelskú odměnu nás zase užiti máte. Jakž pak pro zachování dobrého srozumění kupeckého, že podle žádosti naší tak se stane, o Va. Op. nepochybujem. A pokudž bychom v tak dalekej cestě jinými prostředky k dosáhnutí toho dluhu susedu našemu nápomocni bejtí museli, v škodách a útratách nechť

nás. potomně páni omluvné mají. Odpovědi, který bychom se místně spraviti mohli, od Va. Op. očekávajíce, Va. Op. na všem se dobře míti vinšujeme. Datum z města Příbora¹⁾ z markrabství Moravského die I?]^{a)} 14. Novembris anno [?]^{a)} 1616.

Purkmistr a rada města Příbora.

Cistopis, MA Levoča.

a) Zkratky nečitelné.

¹⁾ Příbor, okr, Nový Jičín.

203.

1617, 13. leden, Dřevohostice

Karel st. z Žerotína — Emerichu Thurzovi: projevuje soustrast s úmrtím adresátova otce Jiřího Thurza z Beilemfalvy, uherského palatina, a vzpomíná zásluh zesnulého.

Illustrissime comes, domine et amice plurima benevolentia et honore mihi prosequende. Officia mea illustrissimae dominationi vestrae offerens simul omnia illi prospere et feliciter evenire cupio.

Gravis hic casus, quem immaturus atque inexpectatus e vivis excessus Hungariae regni comitis palatini, illustrissimi parentis vero illustrissimae dominationis vestrae observandissimi,¹⁾ reipublicae attulit, quin bonos omnes perturbet, minime equidem dubito: me certo, qui eximias virtutes illius et colui et admiratus sum prae aliis, ita afflixit, ut vix in spem aliquam salutis erigi queam. Cum enim non ignorem, quam rari infelicitate horum temporum ii sint, qui labantibus publicis rebus fultricem tutricemque manum adhibere vel possint vel velint, tanto magis clade hac insigni conturbor, quo plus in jactura quam tanto in viro fecimus et damni et periculi praevideo. Et haec quidem avertat Deus, cujus in manu et pax et salus et incolumitas nostra posita est, si tamen peccatis nostris merito infensus torrentem imminentium poenarum pro bonitate sua non inhibuerit, praenunciam hanc mortem multarum calamitatum experietur haud dubie insequens aetas: quanti enim omnis hujus viciniae provinciarum inquam, quae regno Hungariae adjacent, omnium intersit, ut illi pax quiesque stabilis et certa constare possit, nemo est, qui ignoret eam autem, quam enixe coluerit ille, quam solícite de ea tuenda laborarit. quam feliciter

etiam vel repugnantibus nonnullis constituerit, norunt cum alii multi, tum et ego, cui, illustrissima dominatio vestra recte asserit, magna cum illo erat et multis amicitiae vinculis firmata consuetudo; num qui succedent, eundem ad finem consilia sua dirigent, num si direxerint, eadem felicitate eum assequantur, optare nostrum est et sperare, prestare vero unius Dei. Ut vero publice multum amissum est, ita et privatim, quantum perdidierint singuli, facile est conjicere: de me nihil dico, iudicium facient ii, quos non latet, quae inter nos animorum conjunctio, voluntatis consensus, consiliorum de republica communicatio fuerit. Idem statuo de caeteris, quos illi vel amicitia vel sanguis vel patria vel respublica copularat. Sed inter omnes occurrit illustrissima dominatio vestra, quae tanto patre orbata vulnus inflictum prae caeteris sentit, ac utinam non sentiat diu, sed potius aemulatione virtutis paternae et minime fucatae pietatis in Deum, in patriam, in principem imitatione tum illud mature consolidet, tum quidquid ex eo accepit incommodi, studiose resarciat, minime dubia, si patriis vestigiis insistendo et paria studia consecrando eundem sibi proposuerit scopum, affuturum illi auxilio et solatio Deum: nec difficile fuerit id consequi, cum tantas ad ingenii dotes, tantis progressibus factis nihil illi deesse possit amplius, quam ut culmine honoris, quod illustrissimus pater superarat conscenso, coronam gloriae, quam ille ibi deposuit, apprehensam capiti suo imponat. Ad me porro quod attinet, nihil dubitet me amicitiam, quae mihi cum patre fuerat, libenter in filium et haereditatem transmissuram, nec defutura illustrissimae dominationi vestrae officia mea et studia, quoties id res illius postulaverint, qui enim patrem summo semper cultu sum prosecutus, quomodo non etiam filium omni benevolentiae genere complector lubens. Valeat illustrissima dominatio vestra et Deum propitium per omnia experiatur. Drzevohostizio²⁾ Idibus Januariis 1617.

Illustrissimae dominationi vestrae addictissimus et ad omnia benevolentiae officia paratissimus

Carolus baro a Zerotin.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

¹⁾ *Jiří Thurzo z Betlemfalvy.*

²⁾ *Dřevohostice, okr. Holešov.*

204.

1617, 15. březen, Hodonín

Zdeněk Žampach z Potnáštejna a na Hodoníně — městu Skalici: žádá o vydání svého poddaného Janka Myslivce, který uprchl do Skalice a krade stále zvěř na jeho gruntech.

Službu svou vzkazují, urození, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé moji zvláště milí. Zdraví a jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Správu sobě danou mám, že Janek Myslivec, poddanej můj, kterej předešle, dopustíte se na gruntech mých s myslivostí krádeže, nočním časem vykradouce se z kruntvův mých zběhl, nyní v Skalici zůstává a u pana Michala Palffyho až posavad se zdržuje a jak prvotně tak i nyní na gruntech mých zvěř krade. Za kteroužto příčinou toto naschvální psaní vám činím a za to, že se nahořepsaným Jankem Myslivcem, poddaným, dostatečně ujistíte a mně jej vydáte, přátelsky žádám. Já se vám toho zase touž měrou i jináče vším dobrým sousedsky odměniti nepominu. S tím milost Pána Boha s námi bejtí rač. Datum na Hodoníně 15. dne Marti anno 1617.

Váš volný a služebný přítel^{a)}

Zdeněk Žampach z Potnštejna a na Hodoníně.

Čistopis, MA Skalica.

a) Váš volný a služebný přítel psáno jinou současnou rukou. (Touž rukou pod podpisem: rukou vlastní.)

205.

1617, 28. červen, Frýdek

Jan st. Bruntálský z Vrbna a na Frýdku — Emerichu Thurzovi z Betlemfalvy a na Bytči: žádá, aby byl Marku Hrbatčovi, fojtu z Horní Lhotky, vrácen zajatý dobytek.

Službu svou vaší milosti vzkazují, urozený pane, pane sousede muoj zvláště milý. Zdraví od Pána Boha a při něm jiné všelikuo dobré na časy dlouhé přeji vaší milosti upřímně a věrně rád. Marek Herbatč, fojt a poddanej muoj ze vsi Horní Lhotky,¹⁾ ten přijdouce ke mně lítostivě mně on správu svou jest dal, kterak že by jemu 12 kuosuov dobytka valaského přepasením jich přes hranice, jenž se toho od poddanejch mejch nestalo, od vašímilostních[?] ^{a)} hejnech z Dluhého Poli²⁾ na Beskydě v horách mejch, blíž verchu Moravky,³⁾ zajíti se mělo, zastírajíce se toliko o to, aby jednom mezi vaší milostí a mnou nesousedství ztropili a zkořist týž hejný zpuosobili. Jakž vaší milosti, mého zvláště milého pana souseda velice přátelsky a sluozebně prosím, že při těch hejnech a poddanejch vašímilostních[?],^{a)} aby od takového nesousedství od nich (mezi vaší milostí a mnou na straně zanechali, laskavě to

při nich naříditi a témuž fojtu a poddanému mému aby takovej zajatej dobytek při nynější chůzi oddanej byl, poruojčiti[!] ráčíte, však jestli by se toho co dále od poddanejch mejch přepasením zběhlo), o čemž nesmejšlím, jsoutce poddanému mému perve o tom pod dostatečným trestáním zakázáno, mají a budou ode mně náležitě vo to trestáni. Nebo i já tímž zpuosobem sám bych toho povděčen byl, že by z vaší milostí a mnou po vždyckny v dobrém a v přátelském susedstvím pozuostávalo. A což tak k tejto přimluvě mej učiniti a poddanému fojtu mému užítí dáti ráčíte, hotov sem se toho vaší milosti, mému vzláště milému panu susedovi, každého času mou přátelskou a povolnou službou odsloužiti. Vinšujíc se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti. Datum na Frýdku⁴⁾ 28. dne Junii léta Páně etc. 1617.

Vašnosti volný sused^{b)}

Jan starší Bruntálský z Verbna, na Frýdku a Neuhubli.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Psáno vašímiotnich.

b) Vašnosti volný sused psáno jinou současnou rukou. (Touž rukou pod podpisem: rukou vlastní.)

¹⁾ Horní Lhota, okr. Bílovec.

²⁾ Dlhé Pole, okr. Bytča.

³⁾ Morávka, přítok Ostravice.

⁴⁾ Frýdek, okr. Místek.

206.

1617, 19. říjen, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Skalici: žádají, aby pro ně napálili 100 beček vápna pro stavbu kostelní věže.

Službu svou V. O. vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé a susedé naši zvláště milí. Zdraví i jiných všech dobrých věcí od Pána Boha věrně V. O. přejeme. Dostanouce se těchto dnův do Strážnice,¹⁾ pan Ferenc Cihlář z Skalice dodal jest nám připsání pro důvěření jemu od pana komoráše J. M. královskéj skalického daného, co by koli s námi jednal, aby jemu věřeno bylo. I jednal jest s námi, jestliže bychom chtěli k budoucímu dalšímu stavení věže pro zvony při kostele zdejšíh vápna od V. O. koupiti a na ně ihned času tohoto 100 fl. jako zavdati, že by V. O. jakž by nejdříveji dvě peci vápna při Skalici vy-

páliti daly, nám k té potřebě 100 beček dobrého vápna dopřítí chtěly, a my že bychom se na ně v jistotě bezpečiti mohli. Na čež nemohouce my jemu ihned tehďaz pojednou odpovědi jistej dáti, až bychom porozuměli, jestli by nám bylo možné takové peníze shledati, i myslíce na to, aby z obojí strany, totiž V. O. i nám, pohodlí v té příčině státi se mohlo, netajíme před V. O. skrze toto nashvální psaní, že dosti nesnadně pro nynější nemalý náklad a vydání jak na stavení té věže tak na jiné obecní potřeby, sumy 88 fl. shledajice, té vůle jsme vašim opatrnostem jich na takové pohledávání vyčísti a odvésti, kohož by koliv k tomu V. O. nařídily a vyslaly, poněvadž z rekognitii paňa komoráše ut supra porozuměli sme, že těchto dnův po nějaké potřebě do Trnavy odjel a snad ještě dosavad doma není, abychom jemu samému zase byli na to odpověď dali. Však na ten způsob chceme V. O. těch 88 fl. vyčísti, aby k tomu pojaty byly, těch 12 beček vápna, které pan Ferenc Cihlár má sobě od nás prve zaplacené, tak aby předce zouplna 100 beček toho vápna nám k té ut supra potřebě dojíti mohlo, a vaše opatrnosti mohly by to třebaš na dílo témuž panu Ferencovi těch 12 fl. poraziti. Čehož sme V. O. pro správu tajiti nechťeli. V čemž jestliže taková vůle V. O. dokonalá jest, mohou V. O., kdykoliv se jim líbí, některou osobu s psaním svým k nám vypraviti, takové peníze mají náležitě vyčteny a odvedeny býti. A my se důvěřujeme jakožto k našim důvěrným a milým pánům přátelům a sousedům, že nám bohďa což nejdříveji a dobrého a hodného toho vápna 100 beček napáliti a přiřhotoviti dají. Na čež odpovědi pro správu psanej žádáme. S tím milost boží rač s námi býti. Datum v městě Strážnici 19. Octobris anno 1617.

Purgmistr a řada města Strážnice.

Cistopis, StA Brno, Nová sbírka č. 514/14.

¹⁾ *Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.*

207.

1618, 1. únor, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Skalici: odmítají vydat spravedlnost Ondřejovi, synu Michala Němečka, protože odešel do Skalice bez újhostu a svolení vrchnosti.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od všemohucího Pána Boha téhož zdraví i jiného všeho nejlepšího dobrého

přejeme O. V. zase věrně a upřímně rádi. Jaké psaní v příčině Ondřeje, syna neb[ožtíka] Michala Němečka, někdejšího spoluobyvatele našeho, poddaného J. V. K. M.¹⁾ nám k správě náležejícího, a vydání vyšlé spravedlnosti jemu za námi náležitě, i že by za oud města Skalice pořádně přijat a v počet jiných sousedův zapsán býti měl, O. V. nám činí, po přečtení jeho sme porozuměli. A poněvadž bez vejhostu a propuštění z poddanosti J. V. K. M. a z ochrany naší, jakž tomu srozumíváme, v městě Skalici v poddanost a za souseda se uvedl, z tej příčiny spravedlnost svou jest propadl, aniž jemu od nás vydána býti muože. Podli čehož ještě za takovou všetečnost byli sme na tom jeho do vězení vzíti a do pút zakovati dáti, aby v lepší poslušnosti a v radě (než až posavad) zuostával a vrchnosti své se nespouštěl. Že pak žádost O. V. z příčiny dotčené při nás místo své jmíti nemůže, žádáme při O. V. vejmluvni býti. A s tím milosti boží nás všech poručena činíme. Datum v městě Kroměříži 1. dne měsíce Februarii anno 1618.

Purkmistr a rada města Kroměříže.

Čistopis, MA Skalica.

¹⁾ František Ditrichštajn, biskup olomoucký.

208.

1619, 1. červenec, Praha

Purkmistr a rada Nového Města Pražského — městu Skalici: přimlouvají se za dceru Doroty Kalinové, manželku zesnulého varhanáře Tobiáše Hanzala, aby jí a jejím dětem nebylo křivděno a aby nemusela objednat jiného řemeslníka k dodělání varhan.

Službu svú vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé naši milí. Zdraví i jiné všeckno dobré vám od Pána Boha přejeme věrně rádi. Jakou žádost vzložila jest na nás Dorota Kalinová, potřebná vdova a měštká naše, spis její pro vyrozumění vám příležitostě odsíláme. A poněvadž dcera její a manželka někdy Tobiáše Hanzala, varhaníka, i s dítkami v obci vaší jest osiřela, kteroužto týž manžel její odsud z měst Pražských za sebou vymluviv ji, jakž ona spravuje, u vás v mnohých těžkostech zanechal,^{a)} matka pak jak pro dalekost cesty tak i obzvláště pro velikou potřebnost svou jí žádného fedrunku a pomoci, což by z přirozené mateřské lásky ráda vykonati chtěla, učiniti nemůže, protož

vedle žádosti její vysoké k vám se za tůž dcerú její i s dítkami osiřelou přátelsky přimlouváme, že majíce ji sobě pohostinu mezi vámi obývající k laskavé ochraně poručenou, v ničemž křivdy žádné činiti nedopustíte, a k tomu, aby vám ona, jsoucí žena, jiného řemeslníka k dodělání varhanův objednala, nutiti a od ní toho žádati nebudete, pro odplatu Pána Boha, což dobrého siré vdově prokážete, a naši toho vám zase ve všem možném přátelskou odměnu. Odpovědi žádajíce. S tím milost boží rač býti s námi. Datum v Praze v pondělí po pá-mátce svatých Petra a Pavla, apoštolův Páně, léta šestnáctistého devatenáctého.

Purkmistr a rada Nového Města Pražského.

Čistopis, MA Skalica.

a) Prostředek slova na rasuře.

209.

1619, 18. srpen, Veselí

Petr Vojska z Bogdunčovic a z Količina — Janu Dubovi, rychtáři města Skalice: žádá o dodání vápna a dotazuje se na noviny.

Službu svou vskazuji, urozený pane a příteli můj zvláště milej. Od Pána Boha zdraví i jiného mnoho dobrého přeji vám věrně rád. Tak jakož mně nětco vápna ještě dodati povinni jste, vám nejschvále toto psaní činím a za to přátelsky žádám, že mně netoliko to vápno, kteréž ste mně dlužni, dodáte, ale i více, pokudž možný letos ještě asi ze tři peci vypáliti dadouc dopřejete, a kdy bych pro to vápno mně ještě povinné poslati měl, oznámíte. Já vám peníze rád odeslati a toho se vám všim dobrým přátelstvím odměniti nepominu. Též vás žádám, co tam za noviny slejchat a jestliže již jich milosti páni stavové uherští v Prešpurku¹⁾ se porovnali a co dokonali, že mně oznámíte. S tím Pán Bůh s námi bejti rač. Datum na Veselí²⁾ 18. dne Augusti anno 1619.

Petr Vojska z Bogdunčovic a z Količina, na Veselí, Količině a Pěnkově.

Čistopis, MA Skalica.

¹⁾ Bratislava.

²⁾ Veselí nad Moravou.

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Skalici: vysvětlují, proč se dávají cedulky skalickým sousedům vozícím obilí do mlýnů na strážnickém panství, a žádají, aby strážničtí sousedé byli i nadále do Skalice volně vpouštěni.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni, sousedé a přátelé naši věrně milí. Téhož zdraví i jiného všeho dobrého na Pánu Bohu věrně V. O. žádáme. Jaké psaní nám ste V. O. učinili strany dávání cedulek sousedům V. O., kteří do mlejšnu jeho milosti pána našeho¹⁾ obilí k semletí vozí, z přečtení téhož psaní, nač se dále vztahuje, vyrozuměli sme. I netajíme před V. O., že sme my nikdyž na tom nebyli, abychom V. O. v jakej podezřelosti nesousedsky mítí chtěli, aniž sme to strany dávání takových cedulek k tomu cíli, aby k potupě V. O. býti mělo, nařídili, nežli dána jest k tomu příčina taková, že těchto pomínulých dnův nějakí dva lidé z Holejče²⁾ k nám do Strážnice³⁾ byli se utekli a jsouce na vartě dotazováni, kdo a odkud by byli, zprávu dávali, že sou z města Skalice. Zatím pak nedlouho přišlo k nám o ně od ouřadu holejčského psaní, že sou byli lidé nedobře zachovalí, totiž že pro nějakou svou vejtržnost měli tam v Holíči do vězení se dostatí a odtud se vyručiti, oni pak toho nedočkajíc postoupili a do města Strážnice podle sousedův V. O. skalických se vloudili, aby tudy své přečinění a odkud sou spravedlivě byli jako příkrýti mohli a kam by ustoupili, na ně aby se dověděti nemohlo. Však poněvadž předce zde se nemohli zatajiti a někdo jich vykundsáftoval, my na takové ouřadu holejčského žádostivé psaní jim sme je odsud propustili, když pro ně poslali. Za tou tedy příčinou, aby pod podobným fortelným způsobem jacíkoliv nedobří lidé, odkudbykoli byli, k nám do města Strážnice těchto nynějších zbouřených a roztržitých časův pod titulem a jménem, že by byli sousedé z města Skalice (kterýchž všech nám není možné znáti) dáleji vluzovati se nemohli, nežli vlastně aby vědino býti mohlo, kteří sou V. O. sousedé dobře zachovalí a přátelé naši, cedulek takejch aneb kundšáftův dávání V. O. ponaskytnuto jest. Což jsouce v těchto nynějších nepokojných časích věc náležitá a spravedlivá, máme o V. O. tou sousedskou nadějí, povážíce V. O. sami u sebe bedlivě té věci z příkladu příčiny nahodilej výš dotčenej, že sobě cedulek takových aneb kundšáftův sousedům V. O. dávání k nižádné potupě V. O. vykládati ani nám podezření nějakého o V. O. z domnění připisovati nebudete, nýbrž jakž netoliko V. O. sami a všichni V. O. sousedé, ale i sám Pán Bůh to znáti a svědek toho býti může, že sme my z strany našej po ta všecka léta pomínulá až posavad věrní a upřímní a všeho dobrého přející, též všelijakou

náležitou šetrnost a lásku k V. O. věrně dokazující sousedé a přátelé V. O. vždycky byli a tak ještě i na další časy upřímně to činiti v úmyslu máme Toliko že se také podle toho cele nadějeme a důvěřujeme, že i z strany vašej netoliko od V. O., ale i od všech sousedův vašich podobně věrné a upřímné přátelství, láska a sousedství na další časy nám a sousedům našim dokazovati se bude, tak aby žádné nepřátelství a nedorozumění nikdyž mezi námi nevznikalo a průchodu svého nemělo.

Co pak V. O. v tom svém psaní dokládáte, poněvadž sousedům našim i židům zdejšími volné každodenní do města vašeho Skalice vcházení i vycházení od V. O. dopuštěno jest, pohružku nám při zavíře[!] téhož V. O. psaní činíte, pokudž by se to z naší strany podobně sousedům V. O. nečinilo, že byste také věděli koho a jak z našich sousedův do města V. O. pouštěti dáti, poněvadž (jakž vejš dotčeno) i sám Pán Bůh svědek nám toho býti může, že sme nikdyž my z strany naší příčin slušných k nesousedství a nepřátelství V. O. dávání počátkem nebyli, nemůže nám taková pohružka nežli velice lítostivá býti, kterýž sme se také od V. O. ani nenadáli. A ačkoliv s V. O. nesmejšlíme, aby taková volnost k vcházení i vycházení do města vašeho týmž našim sousedům i židům vlastně od V. O. zapovědná býti měla, nicméně nemůžeme před V. O. tajiti, což sobě před námi mnozí hodnověrní sousedé naši i z vesnic jeho milosti pána našeho poddaní nemálo a množstvíkráté posavad stěžovali, že by ten starý mejtnej na přední odsud bráně města Skalice spolu s jinými na vartě zůstávajícími učeli jim přicházejícím k bráně a žádajícím v potřebách jejich zvláštních do města puštěnu býti netoliko příkoří nemalé strkáním jich od brány ručnicemi a v boky jich bodením činiti, ale také slova hanlivá a potupná, že by i s námi všemi Strážnickými byli zrádci, špechěři, lotři a šelmy, s pohružkami, že nás vypáliti a pasy z nás dříti budou, jim to mluvili a tak od brány přeč odháněli. Načež že se V. O. pilně vpytati, těm nepokojným a hanlivým lidem na budoucí čas to zastaviti, ano také k slušné nápravě nám to od nich přivéstí sobě nestížíte, susedsky V. O. žádáme. Což však, pokudž by se od nich takové nenáležitě příkoří a hanění i pohružky nám a sousedům našim víceji činily a od V. O. jakž sluší jim to zastaveno nebylo, musili bychom taky na ty cesty pomysliť, nejsouce my žádného nesousedství nejmenším počátkem, jak bychom se toho podobným způsobem odměniti mohli. Ale nesmejšlíme, aby V. O. k tomu přijíti dopustiti měly. Čehož k odpovědi V. O. netajíce. S tím milost a ochrana Pána Boha našeho rač s námi zůstávati. Datum v městě Strážnici dne 4. Septembris anno 1619.

Purgmistr a rada města Strážnice.

Čistopis, StA Brno, Nová sb. č. 514/17.

¹⁾ Kašpar Melichar z Žerotína a na Strážnici.

²⁾ Holič okr. Skalica.

³⁾ Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.

1619, 25. listopad, Napajedla

Martin Marků, rychtář městečka Napajedel — rychtáři města Trnavy: podává zprávu o sporu Ištvana Toty, měšťana trnavského, s nějakým Gregorem pro neoprávněné vyzvednutí peněz v Praze, a dotazuje se, zda se o souzení nebude ucházet právo města Trnavy nebo Skalice.

Slovoutný a mnohé vzácné opatrnosti pane rychtáři přísežný, pane příteli mně vzláště milý. Od věčného Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého vám věrně srdečně rád přeji. Před opatrnost vaši v známost uvodím, že Ištván Tota, spoluměštenín a obyvatel váš, pro zaarystování Grekora při právě mém rychtářském také zaarystován zůstává, neb týňž[!] Grekor jemu, z čeho jej viní, v odporu jest. I poněvadž pořádek [v] markrabství Moravském ten jest, že lidé z cizí zeme, když se^{a)} staví, nemají při tom právě souzení býti, až se nejprve v známost uvede a věděti dá k tomu právu, odkud jsou, chtějí-li při tom právě za spravedlivé stranám učiniti čili nákou v tom příčinu mají, že tomu zadosti se státi nemůže, protož příčina^{b)} stavunku téhož Krekora jest učiněna pro náké peníze, kteréž v Praze Krekor mimo dovolení Ištvana od kupce žida, 818 fl., vyzdvihl a nětco z nich dadouc ještě Ištvanovi 396 za sebou zdržuje, a k tomu sobe příčinu běře, že ho nepořádne o to vinní, a že rovně jest společník v handlu jako i on, totiž Ištván. Kterážto věc bez souzení přijiti nemůž, až se o tom vám zpráva učiní. Však nicméne, poněvadž slušná věc jest, odkud sou ty osoby, aby tam súzeny byly, proč by to nemělo býti trebas při právě vašem aneb města Skalice a tu věc příležiťte k místu vésti? (Neb se smejšleti jináč nemůž, nežto že i při právě vašem jednomu každému i jim za spravedlivé se^{c)} stane) a oni také v menších škodách by mohli býti. Žádám vás přátelsky, že mi takovou odpověď dáte, čímž bych spokojen aneb spraven býti mohl, a že o to více od žádného hindrován býti nemám ani právo naše, z tím obmezením v témž psaní. Tej sem důvěrné žádosti, že žádost má při vás své místo míti bude. A s tím v milostivou ochranu boží vás poručena činím. Datum v městečku Napajedlich¹⁾ 25. dne Novembris anno 1619.

Martin Marků, rychtář přísežný městečka Napajedl.

Čistopis, MA Trnava.

a) Psáno ste.

b) Pismena či nadepsána.

c) se nadepsáno.

1) Napajedla, okr. Gottwaldov-okolí.

1620, 5. leden, [Uherský] Brod

Menhart Ectdorf z Ectdorfu, úředník na Brodě Uherském — rychtáři města Trenčína: žádá, aby přiměl Jana Masaře z dědiny Liburče, kterému zaplatili vlčnoušší poddaní Václav Srdů a Václav Zálešák za slívy, k řádnému dodání těchto sliv nebo k vrácení peněz.

Moudrý [a opat]rný^a) pane a příteli můj zvláště milý. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přeji vám věrně rád. Václav Srdů spolu s Václavem Zálešákem, přijdouce ke mně jakožto poddaní J. M. pána mého¹⁾ z dědiny Vlčnova,²⁾ sobě stěžovali, že teď jminulých dní dvě fůry slívek od Jana Masaře z dědiny Liburče,³⁾ poddaného k městu vašemu Trenčínu, J. M. královské náležejícímu, stržili a jemu 9 fl. na ně zavdali. On pak vezmouc závdanek od nich takové slívky jinému prodal a je k nemalé škodě a outratě přivedl. Pročež opatrnosti vaší za to přátelsky žádám, že téhož Jana Masaře k tomu jmíti budete, aby poddaným J. M. pána mého takové slívky dodal anebo peníze jejich i [s] škodami všemi na to vzešlými navrátil, pro mé se opatrnosti vaší v podobné příčině i jiným dobrým přátelstvím volné odměnění. Jestliže by od něho se toho nestalo (o čemž nesmejším, aby k jakému nesousedství příčinu dal), musel bych jim dovolení dáti, aby svého právem obstavním dobývali. S tím milost [boží rač bý]ti^a) s námi. Datum na Brodě⁴⁾ 5. Januarii anno 1620.

Menhart Ectdorf z Ectdorfu, ouředník na Brodě Uherském.

Čistopis, MA Trenčín.

a) Vytrženo.

¹⁾ Bedřich z Kounic.

²⁾ Vlčnov, okr. Uherský Brod.

³⁾ Liburča, okr. Trenčín.

⁴⁾ Uherský Brod.

1620, 5. leden, Holešov

Vilím Ulrštorfar z Němčičho a na domě při městě Holešově — Emerichu Thurzovi z Betlemfalvy: žádá, aby byly Jakubu Jozefovu, židu z města

Holešova, vydány věci, které mu obstavili Thurzovi poddaní pro dluh dřevohostických židů.

Službu svú povolnou vaší milosti vskazují, urozený pane, pane ke mně milostivě a laskavě příznivý. Zdraví i jiného všeho dobrého přeji vaší milosti od Pána Boha věrně rád etc. Před vaší milostí služebně netajím, kterak jest Jakub Jozefů, žid z města Holešova, poddaný J. M. pana Ladislava z Lobkovic etc., v nebytí J. M. páně na mně vznesl, že by jemu některé věci jeho na gruntech vaší milosti pro dluh nějaké od židův dřevohostických,¹⁾ poddaných urozeného a statečného rytíře pana Jana staršího Skrbenského z Hříště, poddaným vaší milosti povinného obstavení býti měli, žádající mně při tom v nepřítomnosti J. M. páně ode mě v tej věci k vaší milosti za tuto přímluvu, aby zase k svému přijíti mohl. Kdež nemoha takové žádosti a prozby jeho oslyšeti, tak činím a vaší milosti, ke mně laskavě příznivého pána, za to služebně žádám, poněvadž se i J. M. paní teta vaší milosti, kteréž já v mnohých příčinách sloužiti se nevzdaluji, za ním přímluvu svou činí, že jí k vůli a přímluvě mé tak učiniti a dotčenému Jakobovi židovi takové věci jeho obstavené vydati poručiti ráčíte. Nebo před vaší milostí netajím, že jsem panu Janovi staršímu Skrbenskému z Hříště v příčině poddaných jeho, aby tu věc při poddaných svých spokojiti nařídil, psaní učinil, jakou mi pak na to odpověď dává, tej vaší milosti hodnověrný přípis pro další vyrozumění posílám. Jsouce k vaší milosti tej důvěrné a služebné naděje, že tak učiniti a témuž židovi, poddanému J. M. páně, věci jeho navrátiti poručiti ráčíte. Čehož já se vaší milostí všelijak služebně v podobné přitrefené příčině odsluhovati a odměňovati hleděti budu. S tím se vaší milosti od Pána Boha na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum z Holešova 5. dne měsíce Januarii léta 1620.

Vaší milosti k službám volný

Vilím Ulrštorfar z Němčího a na domě při městě Holešově, rukou vlastní.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

¹⁾ Dřevohostice, okr. Holešov.

214.

1620, 14. leden, Kroměříž

Purkmistr a rada města Kroměříže — městu Trnavě: sdělují, že byli zadrženi dva pacholci, kteří prodávali stříbro ukradené u Mauricia Provazníka, měšťana trnavského, a žádají, aby to bylo Mauriciovi oznámeno.

Službu svou vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od všemohoucího Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme O. V. věrně a upřímně rádi. Před O. V. tejna nečiníme, že dva pacholci, jeden Tomáš Beziovský a druhý Pavel Polák, který u Mauriciho Provazníka u vás v Trnavě v službě za pacholka zůstal, nahodice se včerejšího dne sem do města Kroměříže nějaké stříbro židům sou prodávali. Kdež jsou od pana rychtáře našeho postižení při takovém prodaji, jak stříbra i nětco peněz při nich nalezeno jest, z kteréžto příčiny do vězení městského vsazeni jsou. Vezmouce je pak na dostatečný examen, kde by takové stříbro a peníze dostali, podle obouh příznání spraveni sme, že to vše Mauricovi Provazníku, spoluměštěninu trnavskému, v místě od něho schovaným pobrali. Kdež naschválně k O. V. toto psaní činíme a pokudž by tomu vpravdě podle téhož příznání jejich tak bylo a spolumusedu O. V. nahoře jmenovanému jaká stráta se stala a on to dostatečně prokázati mohl i těch pobraných věcí ujímati a sem do Kroměříže se dostavíc z toho je viniti by chtěl, že jemu to v známost uvésti a nás pro správu místnou odpovědi spraviti neobmeškáte, O. V. přátelsky žádáme. A s tím milosti boží v jeho svatou ochranu nás všech poručena činíme. Datum v městě Kroměříži 14. dne Januarii anno 1620.

Purkmistr a rada města Kroměříže.

Čistopis, MA Trnava.

215.

1620, 9. březen, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Trnavě: dotazují se, zda se v Uhrách vskutku verbuje vojsko proti Čechům.

Službu svú přátelskú V. O. vzkazujeme, slovnútní a mnohovzáctné moudrosti a opatrnosti páni a přátelé naši obzvláště milí. Od Pána Boha zdraví výborného, pokoje stálého, v pracech posilnění a ve všem dobrém prospěchu a vzdělání věrně a upřímně jako sobě V. O. přejeme. Podle toho docházejíte nás zprávy z nejedněch míst, že by to v království Uherském se konalo a urození páni, též stav rytířský že by měli vzhůru se pozdvihovati, též že by lid uherský naproti Čechům měl se v některých místech v témž Uherském království verbovati, čemuž my nemoha a nevěda jak rozuměti, nicméně nejžádostivější jsouce

upevnění dobrého a stálého pokoje mezi těmito zeměmi skonfoederirovanými a majíce od dávných let zvláštní k V. O. (podle seznámení a vskutku zkušení) důvěrnost i téhož upřímného přátelství a srozumění sousedských dáleji se od V. O. nepochybně nadějíce, naschválně v té výš dotčené příčině s tímto psaním dodavatele tohoto vysílající, z té přátelské upřímnosti a důvěrnosti za to V. O. velice přátelsky služebně žádáme, že jakožto věrní a upřímní naši páni sousedé v té důvěrnosti v známost nám skrze psaní své uvéstí ráčíte, jest-li tomu vpravdě tak, jakž nás ty vejš dotčené zprávy docházejí? A měli-li bychom jim věřiti? Též co by vyznamenávalo to takové pohybování se pánův urozených i stavu rytířských osob? A komu k ruce i v které místo mínili by táhnouti? Aneb mínili slavné království Uherské jakou pomoc lidem neb jiným způsobem proti Čechům dáti? A neschyluje-li se k dobrému a stálému pokoji? Tolikéž co by v těch věcech víceji V. O. nejistotě povědomé bylo, na čemž by nám vědomost o tom míti nětco podstatného a potřebného záleželo. Jsme k V. O. té celé naděje, že v této své žádosti nebudeme od V. O. oslyšáni, nýbrž jisté a pravé zprávy že V. O. o těch věcech nám dáti a učiniti sobě nestíží. My naproti tomu zase v upřímnosti V. O. zamlouváme, v čem bychom jakou líbeznou sousedskou volnost a odměnu nyní i budoucně v přítrefených podobných příčinách prokázati V. O. mohli, že každého času hotovi nalezení býti chceme a připovídáme. A tak na odpověď V. O. pro zprávu nedůvěrnosti očekávající s tím se V. O. od Pána Boha na všem dobře a šťastně míti vinšujeme. Datum v městě Strážnici¹⁾ dne 9. měsíce Martii anno 1620.

Vaším milostem a opatrnostem k službám přátelé hotovi

Purkmistr a rada města Strážnice.

Cistopis, MA Trnava.

¹⁾ *Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.*

216.

1620, 19. březen, Strážnice

Purkmistr a rada města Strážnice — městu Skalici: dotazují se na uherské vojáky v okolí Skalice a na noviny.

Službu naši vzkazujeme, moudří a opatrní páni, přátelé a sousedé naši zvláště milí. Zdraví i jiného všeho dobrého přejeme V. O. věrně rádi. Docházejíce nás zde jisté správy, že by od včerejšího dne nějaký lid uherský, okolo 25 koní, do města Skalice vjedouc tam se zdržovati měl a že by dáleji za Skalici

téhož lidu víceji se nalézalo, i nevěda my tomu jak rozuměti, naschválně skrze toto své psaní za to V. O., pánův, přátel a sousedů svých zvláště milých, přátelsky žádáme, že V. O. v důvěrnosti přátelské a sousedské nám upřímně oznámiti sobě nestíží, jaký to lid jest? komu přináleží? neb jakým úmyslem do města Skalice přijel a tam se zdržuje? a jestli nám tudy potřebí nějakého nebezpečnosti se obávati? Též o jakých novinách v království Uherským i odjinud se doslechá a směřuje-li se ku pokoji dobrému? Jsme k V. O. té celé důvěrnosti, že jakožto naši věrní a upřímní páni, přátelé a sousedé o té věci správu jistou nám učiní, a nastávalo-li by jaké nebezpečnosti, vejstrahu nám časně dáti nepominou. Čehož se my zase vším dobrým věrně a sousedsky V. O. odměniti a odsloužiti zakazujeme. A na odpověď jistou očekávajíc. S tím milost boží rač s námi zůstávati. Datum naspěch v městě Strážnici¹⁾ 19. Martii anno 1620.

V. O. přátelé a sousedé upřímní a hotoví

Purgmistr a rada města Strážnice.

Cistopis, MA Skalica.

¹⁾ *Strážnice, okr. Veselí nad Moravou.*

217.

1620, 16. duben, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Skalici: žádají o zprávy o vojsku, které přitáhlo ke Skalici.

Službu svou V. M. vzkazujeme, moudří a opatrní páni a přátelé k nám zvláště přízniví. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme V. M. věrně upřímně rádi. V. M. oznamujeme, kterak dnešního dne nás taková zpráva došla, že by nějaký lid válečný vojenský k městu V. M. Skalici přitáhnouti jistotně měl. I nechtěje my dokonale tomu věriti, abychom lepší zprávy od V. M. dojiti mohli, naschválně tohoto posla vypravujíce V. M. za to přátelsky žádáme, jestli tomu tak a co by to za lid byl, kde by se obrátiti chtěl, že nás tím vedle sousedské věci tejna učiniti, a pokudž by nic takového nebylo a časem jiným co toho přijíti mělo, nám v známost uvésti dáti pomínouti neráčíte. My se toho všelijakou volností naší V. M. odměniti zamlouváme i poslu za cestu rádi zaplatiti chceme. S tím milost boží rač s vámi bejti. Datum z města Kyjova 16. dne Aprilis anno 1620.

Purgmistr a rada města Kyjova.

Cistopis, StA Brno, Nová sb. č. 514/29.

1620, 23. duben, Praha

Emerich Thurzo, Michael Bošany a Joachim Magdeburger, zplnomocněnci uherských stavů, slibují českému králi Fridrichovi a českým stavům vojenskou pomoc a zachování věrnosti a spolupráce za všech okolností.

Nos, comes Emericus Thurzo de Bethlemfalva, comes perpetuus de Arva ejusdemque comitatus supremus ac haereditarius comes, arcium Arva, Lethava, Thokay, Hriczo et Bytcze dominus, serenissimi principis ac domini domini Gabrielis, Dei gratia Hungariae Transylvaniaeque principis et Siculorum comitis etc. consiliarius, Michael Bossany d'e Nagy Bossan et Joachimus Magdeburger etc., praelibatae serenitatis suae ut et inclytorum statuum ac ordinum inclyti regni Hungariae ad serenissimum principem ac dominum, dominum Fridericum, Dei gratia regem Bohemiae, sacri Romani imperii electorem, comitem palatinum Rheni, ducem utriusque Bavariae, marchionem Moraviae, ducem Silesiarum et Lusatiarum marchionem etc. nec non status et ordines inclyti regni Bohemiae cum provinciis incorporatis, marchionatus videlicet Moraviae, ducatum Silesiarum et Lusatiarum marchionatus adeoque archiducatum Austriae tum Inferioris tum Superioris etc. pro tempore in generali diaeta confoederatorum Praegae congregatos legati plenipotentarii etc., notum facimus omnibus praesentium noticiam habituris et quibus competit, in specie vero serenissimo regi Bohemiae etc. nec non univervis statibus et ordinibus ejusdem regni Bohemiae provinciarumque incorporatarum et confoederatarum dominis legatis cum sufficientibus plenipotentialibus ad praesentem diaetam confoederatorum expeditis, quod cum nos a nostris dominis principalibus huc ad suam majestatem regiam statusque et ordines universos confoederatos itidem cum plenipotentialibus expediti ante solennem diplomatum confoederationis commutationem diu multumque pro et contra super conditionum in confoederationis capitulationibus comprehensarum reali effectuatione in persona principalium nostrorum tractassemus realemque effectuationem ipsius confoederationis Posonii¹⁾ die decima nona mensis Januarii anno millesimo sexcentesimo vigesimo solenniter in generali diaeta statuum et ordinum inclyti regni Hungariae medio ablegatorum suae majestatis statuumque et ordinum praefatorum confoederatorum vigore plenipotentiae ipsis concessae ad requisitionem et petitionem eorundem dominorum principalium solenniter initae et confectae, in quantum unquam fieri potuit, maxime ursissemus; tandem post plures tractatus ultro citroque habitos resolutionem ad proposita per nos puncta vigore confoe-

derationis effectuanda a sua majestate regia statibusque et ordinibus universis confoederatis pro ratione temporis modernitur bulentissimi et statu regni ac provinciarum confoederatarum mediocrem et tolerabilem obtinuissemus. Nos etiam volentes nos reciproce vigore confoederationis nomine et in persona principalium nostrorum erga suam majestatem regiam statusque et ordines incltyti regni ac provinciarum confoederatarum juxta articulum secundum in diplomate confoederationis comprehensum (ubi expresse extat de defensionis modo formaque in praesenti generali omnium confoederatorum regnorum et provinciarum diaeta, in specie conveniendum et certi quid statuendum esse) declarare nostrorumque principalium singularem zelum et inclinationem amicitiamque erga suam majestatem, ut et status ac ordines universos confoederatos toti mundo manifestare, licet pro tempore regnum incltytum Hungariae, ut ob sedecennalem illam bellorum contra Turcas continue continuatam procellam, ita respectu aliorum etiam motuum exhaustum prope modum fateri debeamus sitque periculo expositum universali christianorum hosti vicinissimum existens atque adeo totius christianitatis antemurale jure nuncupandum; nihilominus tamen, ut supra declaratum est, vigore confoederationis et reciprocae benevolentiae, si modo sua etiam majestas regia dominique universi confoederati omnia puncta, omnes clausulas et articulos, tam in confoederatione ipsa quam in resolutione praesenti in diaeta emanata nobisque autentice assignata, de quo etiam nulli dubitamus, observabit, colet et per suos observari et effectuari faciet, dominique confoederati similiter, realiter et cum effectu initam confoederationem et nobis autentice exhibitam resolutionem in omnibus punctis et clausulis observabunt realiterque effectuant, rebus inquam superius declaratis inviolabiliter sic stantibus et perseverantibus nos etiam promittimus, assecuramus et pollicemur tam suae majestati regiae quam universis dominis ordinibus confoederatis nomine et in persona, ut saepe dictum est, principalium nostrorum in minori necessitate juxta articulum praescriptum praevia requisitione hastatos equites nostra lingua kopiassok vocatos mille tercentos triginta tres, haydones similiter equites totidem et pedites similiter totidem, in majori eundem numerum praedicto numero militum aucturi, in maxima aequalem iterum numerum prioribus submissuri, ita ut in maxima necessitate fiat plenus numerus militum per nostros dominos principales dominis confoederatis subministrandus, equitum hastatorum quatuor millia, haydonum equitum quatuor millia, peditum quatuor millia. In toto faciat summa duodecim millium totius armadae. In extrema tamen necessitate vigore confoederationis nostros principales et nos etiam universos et singulos simul vivere et mori velle cum sua majestate regia et dominis confoederatis spondemus. Eandem animi promptitudinem in sua majestate regia et dominis statibus ac ordinibus confoederatis (uti etiam obligare se dignata est et sese ultro obligarunt, tam in ipsa con-

foederatione quam in praesenti diaeta emanata resolutione) nobis pollicentes et indubitato credentes. Ad quae omnia et praemissorum singula nostros principales clausula conditionis in praescriptis comprehensa salva semper permanente obligamus et vigore plenipotentiae instructionisque nobis concessae suam majestatem regiam et dominos confoederatos universos assecuramus, affidamus et certo pollicemur harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante. Promittimus etiam in persona serenissimi principis Hungariae et Transylvaniae Siculorumque comitis, domini nostri clementissimi, suam serenitatem sponsonem suam pro parte statum et ordinum trium nationum Transylvaniae in exordio confoederationis comprehensam suae majestati regiae, regno Bohemiae et confoederatis ac incorporatis provinciis per suam serenitatem factam eadem in proxime futura diaeta regni Hungariae adimpleturam esse et velle. In quorum omnium firmitus robur ac testimonium literas hasce nostras manuum nostrarum subscriptionibus et sigillorum appressionibus communitas suae majestati regiae statibusque et ordinibus incltyti regni Bohemiae nec non provincialiarum unitarum et confoederatarum extradandas duximus et concedendas. Actum in arce Pragensi die festo sancti Georgii militis et martyris anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo.

Čistopis, Archiv Nár. musea v Praze, pergameny.

1) Bratislava.

219.

1620,^{b)} 18. květen, Kyjov

Purkmistr a rada města Kyjova — městu Trnavě: žádají, aby Trnavští dopomohli Paulu Michalačovi Beluskému, spolusousedu kyjovskému, k pohledávce (za víno) u Kryštofa Otha, zůstávajícího nyní v Trnavě.

Službu svou vzkazujem, moudří a opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme vám věrně rádi. Pavel Michalač Beluský, spolusoused náš kyjovský, za připsání k vám nás jest žádal, správu toho dávajíc, kterak majíce sobě daný šuldbryf od urozeného pana Karla Pergera z Pergu, na Hranicích a Ořechovem[!] na Kryštofa Otha, nyní při městě Trnavě zůstávajícího, na sumu 148 fl. za vína prodaná léta 1604,

tak jakž šuldbrýf šířeji v sobě obsahuje. I nemoha k takové záplatě tenž Pavel Michalač jakžto zmocněný věřitel až posavad přijíti, před právo vaše jest jej připravil a obvinil. Za tímž^{a)} předepsaným Pavlem Michalačem my se ku opatrnostem vašim přimlouváme a žádáme, že jemu k spravedlnosti při právě vašem dopomůžete, pro naše tůž měrou, nastala-li by kdy jaká toho potřeba, hotové odměnění, tak aby daremně nás i vás nezaměstknával a v tento nebezpečný čas sem i tam chodíc na živnosti své nehynul. A s tím milost boží s námi se všemi bejti rač. Datum v městě Kyjově 18. máje léta 1620.^{b)}

Purkmistr a rada města Kyjova.

Čistopis, MA Trnava.

^{a)} Následuje nečitelný škrť (patrně Pav-).

^{b)} Letopočet nelze přečíst s jistotou; mohlo by být i 1610, resp. 1628 nebo 1618.

220.

1620, 1. červen, Uherský Brod

Adam Šefer, měšťan olomoucký — městu Trnavě: žádá, aby byla Mikulášovi Čabany připsána polovina domu zesnulého Pavla Tomary, obyvatele trnavského, kterou on (Adam Šefer) získal za svoji pohledávku, a kterou nyní Mikulášovi prodal.

Službu svou povolnou vzkazují, urození, slovoutní, moudří a opatrní pane rychtáři a páni. Od Pána Boha zdraví, v něm jiného všeho dobrého přeji vašim milostem a opatrnostem věrně a upřímně rád. Před vašich milostí a opatrností tajiti nechťic v známost uvozují (a zvláště, čehož knihy právní města Trnavy vašim milostem a opatrnostem přednesou), že sem měl sobě od neboštika dobré paměti Tomary Paula, někdy obyvatele města Trnavy, v sumě dluhu 200 fl. půl domu jeho podstaveného a i naposlady odvedeného. Nyní však, poněvadž sem z dobré a svobodné i srozumitelné vůle své tůž polovici mně přináležející dotčeného domu ukazateli listu tohoto, jménem Čabany^{a)} Mikulášovi, zaprodal a jemu do konce od osoby mé odvedl a odvozují, tehdy vašich milostí a opatrností, pánů a přátelův k sobě laskavě a přátelsky příznivých, za to uctivě žádám, že dotčenému Čabany^{a)} Miklošovi téhož půl domu, o kerýž on mne, jakž vejše jmenováno, záplatou spokojil, povolně dle spravedlnosti připsati a odvésti poručiti chťiti ráčíte. Důvěrnosti a naděje celej k vašim mi-

lostem a opatrnostem jsem, že žádost má (pro mé se toho vždycky volné odměnění) naplněna moci bude a místo své obdrží. S tím vaší milosti a opatrnosti v božskou ochranu poručena činím. Datum v Brodě Uherském dne primo Junii anno 1620.

Vaším milostem a opatrnostem v službách volný

Adam Šeffler, měštěnin a kupec v městě Olomouci.

Čistopis, MA Trnava.

1) Psáno Cziabany.

221.

1620, 21. červen, Těšín

Kašpar Ručko z Rudz a na Kocobendzi, zemský maršálek těšínský — Alžbětě Czoborové z Sentmichalu, vna Bytči, Lietavě a Oravě, vdově po Jiřím Thurzovi: žádá, aby odeslala svému synu Emerichu Thurzovi důležité psaní hraběte Hohenzollera a upozorňuje na zprávy o chystaném polském vpádu do Uher.

Osvícená, vysoce urozená a mnohomožná paní hrabinko, paní, paní mne milostivě laskavá. Služby své unížené z vinšováním od Pána Boha zdraví i jiného všeho dobrého. Přinešeno sem psaní od pana hraběte z Hohenzollera, jich milostí pánů knížat a stavův slezských general-lejtenanta, jeho milosti panu hraběti Emerichovi Turzovi, panu synu vaší milosti svědčící, na kterém, jak se správa činí, velmi mnoho a důležitě náleží. Které teď vaší milosti příležitostě odsílám, služebně žádajíc, abyšte je dnem i nocí, co by najsíš bejtí mohlo, jeho milosti, kde by přistihnout bejtí moci ráčil, vodeslati ráčili. Novin jiných vaší milosti psátí naspěch nevím, než že se toho polského lotrovstva drahně zhromáždilo a ty hlasy z Polska jsou, že by do království Uherského vpadnutí a potom se Váhem dolů pustiti a z nějakým jiným lidem, který by snad proti nim v tejnosti přitáhnúti měl, nezeji^{a)} Trenčína se strhnúti měl. Čehož sem vaší milosti k výstraze tejna učiniti nechtěl. S tím Pán Buoh s námi. Datum spěšně z Těšína 21. Junii anno 1620.

Vaší milosti uníženě k službám povolný

Kašpar Ručko z Rudz a na Kocobendzi, maršálek zemský knížetství Těšínského.

Čistopis, SNM Martin, kor. Thurzo.

a) Má být patrně nížeji.

1620, 24. červen, Vysoké Mejto

Purkmistr a rada města Vysokého Mýta — Stanislavu Thurzovi z Betlemfalvy, vladaři a hraběti spišskému: sdělují, že na jeho přímluvu poručili vydat Mandaleně z Pišťanských Teplíc a její dceři Dorotě pozůstalost po Mandalenině manželovi Václavu Hruškovi, rodáku vysokomýtském.

Službu svou povolnou vzkazujeme, vaší milosti vysoce urozený pane, pane nám milostivý. Od všemohoucího Pána Boha zdraví výborného i jiného všeho nejlepšího a potěšitelného vaší milosti na modlitbách našich upřímných věrně rádi přejeme. Na připsání vaší milosti přímluvné nám podle Mandaleny z Teplíc Pišťanských,¹⁾ vaší milosti poddané, po neboštíkovi Václavovi Hruškovi, někdy rodiči našem, vdovy, a Doroty, sirotku jejím zůstalé, učiněné, dne pak 19. Junii léta tohoto k rukám našim dodané, tak sme rádi učinili, a co by při právě našem témuž manželu jejímu spravedlnosti otcovské i po přátelích nápadní na díl jeho příšlé náleželo, to jsme písařům našim radním přísežným, vhlédnouc oni bedlivě do kněh našich městských, pilně vyhledati a vyhledanou této Mandaleně vdově a Dorotě, sirotku s ní přítomnému, propustiti nařídili. Co se pak spravedlnosti nápadní po Jakobovi, bratru jeho, dotejče, o něm, poněvadž nám a právu našemu od přítomné poddané vaší milosti toho pro důvěření, byl-li by živ nebo mrtev, žádné vysvědčení předněšeno není, se neví. Pročež se to při opatření v knihách našich městských, čemuž šířeji z příležitího vejpisu jí vydaného vyrozuměti milostivě moci ráčíte, zůstavuje. Čímž vaší milost pro správu netajíce na všem dobře a šťastně se jmíti vinšujeme. Datum v městě Vysokém Mejtě den památný s[vatéh]o Jana Křitele Božího 24. Junii léta tohoto přítomného 1620.

Vaší milosti k službám hotově povolní

Purkmistr a rada města Vysokého Mejta.

Čistopis, Budapest OL, Thurzo cs., irreg. 6.

¹⁾ Piešťany.

223.

1620, 19. červenec, Klobouky

Purkmistr, rada a všecka obec města Klobouk — rychtáři města Žiliny: žádají o právu v případě polského upádu na Slovensko.

Službu svou vzkazujeme, slovutný pane a příteli náš milý. Od Pána B^oha zdraví i jiného všeho dobrého přejeme vám věrně rádi. Když nás řeči došly a noviny nešťastné z krajiny uherské, že by lid polský nepřátelsky zase mocně do Slovák se tlačiti a tou cestú, jakž pomínulých dnův přišli, jíti se sílil, posla toho naschvále k vám posíláme a vás za to přátelsky a súsedsky žádáme, že nás, jestliž by co takového jistého slyšeti bylo aneb již přes hranice polské že by přešli, psaním spraviti a výstrahu dáti neopominete. Tím způsobem, což bychom u nás, kdyby se nebezpečnost na krajinu vaši od strany naší valiti a nastávati chtěla, nechtěli bychom, naschvále posla zjednajíce, vás tejna učiniti a výstrahy dáti. Což věříme, že žádost naši naplniti sobě nestížíte. S tím Pán Bůh sám náš ve všem rač ochránce a pomocník všech býti. Datum v městě Kloboucích¹⁾ v neděli po památce Rozeslání 12 apoštolů Páně léta 1620.

Purkmistr a rada i všecka obec města Klobouk.

Čistopis, MA Žilina.

¹⁾ Valašské Klobouky.

224.

1620, 17. září, Jablonkov

Simon Kapša, fojt jablunkovský — rychtáři města Banské Štiavnice: žádá, aby mu zaplatil dluh za chmel.

Pozdravení svý vám vskazuji, slovutně vzácný pane rychtáři královského města Štavnice Banskéj, pane příteli ke mně laskavý. Od všemohúciho Pána Boha dobrého a šťastného zdraví vám vinšuji. Při tom k vám na místu svém posílám teď tohoto posla a ukazatele listu tohoto o ten dluh, co ste mi za chmel

dlužný, totiž 100 fl. Takž vaší slovutnosti za to přátelsky žádám, že mi takový dluh po tom poslu odeslati se nestiežíte. Já se vaší slovutnosti toho odslužití neopominu a zase chmele věřiti chci. A s tím Pán Bůh s námi býti rač. Datum z Jablunkova¹⁾ 17. Septembris anno 1620.

Vaší slovutnosti k službám hotový

Šimon Kapša, fojt jablonkovský.

Čistopis, MA Banská Štiavnica.

¹⁾ Jablunkov, okr. Český Těšín.

225.

1620, 25. listopad, Olomouc

Purkmistr a rada města Olomouce — městu Skalici: dotazují se na zprávy o nepřátelích nebo jiném nebezpečí.

Službu svou vzkazujeme, moudří, opatrní páni a přátelé naši zvláště milí. Zdraví dobrého od Pána Boha přejeme V. Op. věrně rádi. Nevědouce podle nynějšího běhu pro rozličnost správ a novin přicházejících, jak se spraviti, naschválně dodavatele listu k V. Op. vypravujeme služebně žádajíc, že pro vejstrahu naši, co okolo nich z strany lidu nepřátelského a předsevzetí jeho slyšeti jest aneb jestli jaké další nebezpečnosti nastává, co V. Op. povědomé jest, po tomto poslu stízně nám v známost uvéstí sobě nestíží. Nepomineme se toho podobnou měrou i jináče všelijak příjemně odměniti. S tím milost Pána Boha s námi se všemi rač býti. Datum v městě Olomúci dne 25. Novembris anno 1620.

Purkmistr a rada města Olomouce.

Čistopis, MA Skalica.